

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

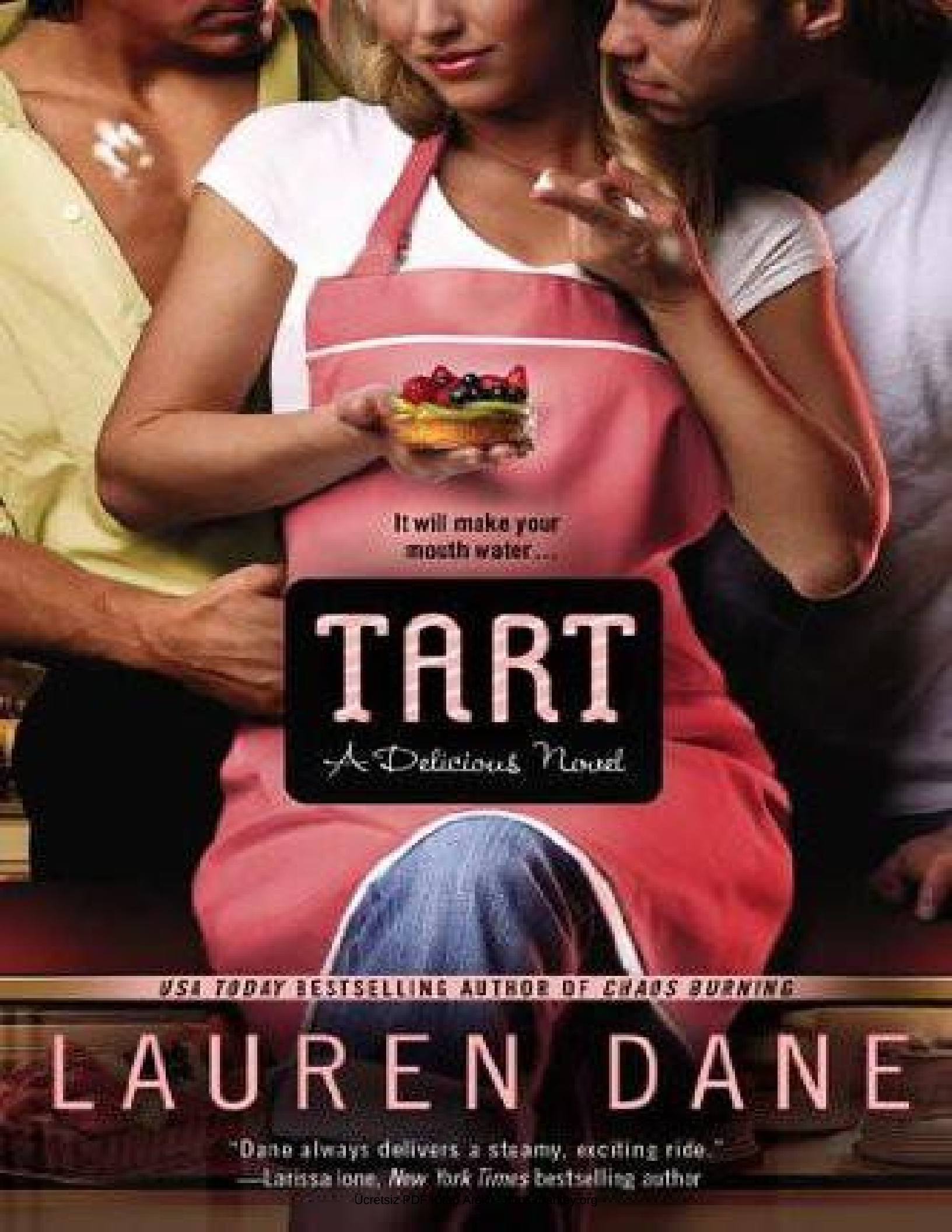
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

It will make your
mouth water...

TART

A Delicious Novel

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR OF CHAOS BURNING

LAUREN DANE

"Dane always delivers a steamy, exciting ride."

—Larissa Ione, *New York Times* bestselling author

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Övgü için

Karanlığın Kalbi

"Taze, eğlenceli, hızlı tempolu paranormal romantizm, büyüleyici sihir, alaycı, cesur bir kahraman ve günah kadar seksi bir kahraman, çok yetenekli, her zaman muhteşem Lauren Dane'in bu yeni cadı serisine cazibe katıyor!💎💎💎"

-Lara Adrian, *New York Times* çoksatan yazarı

"Dane her zaman ateşli ve heyecanlı bir yolculuk sunuyor... beni daha fazlasını ister halde bırakıyor!"

-Larissa Ione, *New York Times* çoksatan yazarı

"Elden bırakılmaz ... Harika karakterler, harika bir dünya inşası ve her zamanki gibi leziz bir romantizm. Bu kitabı elinize alırsanız, öğleden sonrayı boş geçirdiğinizden emin olun."

-Ann Aguirre, ulusal çok satan yazar

Lauren Dane ve romanları için daha fazla övgü

"Devrelerinizi kızartabilir."

-*The Best Reviews*

"Göz kamaştırıcı ... Duygular, entrikalar ve tensel zevklerle dolu bir hız treni . . . Kendimi kaptırmıştım."

-Vivi Anna, *Glimmer* kitabının yazarı

"Erotik ... Gece geç saatlere kadar okumaya devam edeceğinizden emin olabilirsiniz."

-Anyia Bast, *New York Times* çoksatan yazarı

"Tek kelimeyle ... inanılmaz."

-*RT Kitap Eleştirisi*

Lauren Dane'in Berkley kitapları

TART ŞERBETLİ

(Maya Banks ile
birlikte) CHAOS

BURNING

CAPTIVATED

KARANLIĞIN KALBI

TANGO İÇİN ASLA ÜÇ

YETMEZ

(Emma Holly, Megan Hart ve Bethany Kane ile)

BÜYÜLENMİŞ

İÇTEN DIŞA

DOYUMSUZ

GELİYOR

ÇÖZÜLÜYOR

ÇIPLAK

BIRAKILIYOR

ACIMASIZ GİZLİ

eSpecials

AÇIK BIRAKILDI

TART

LAUREN DANE

ISI| NEW YORK

BERKLEY YAYIN GRUBU
Penguin Group Penguin Group (USA)
Inc. tarafından yayımlanmıştır.

375 Hudson Street, New York, New York 10014, ABD

Penguin Group (Kanada), 90 Eglinton Avenue East, Suite 700, Toronto, Ontario M4P 2Y3, Kanada
(Pearson Penguin Canada Inc.'in bir bölümü) - Penguin Books Ltd, 80 Strand, London WC2R 0RL,
England - Penguin Group Ireland, 25 St Stephen's Green, Dublin 2, Ireland (a division of Penguin Books
Ltd.) - Penguin Group (Australia), 250 Camberwell Road, Camberwell, Victoria 3124, Australia (a division
of Pearson Australia Group Pty. Ltd.) - Penguin Books India Pvt. Ltd, 11 Community Centre, Panchsheel
Park, New Delhi-110 017, India - Penguin Group (NZ), 67 Apollo Drive, Rosedale, Auckland 0632, New
Zealand (a division of Pearson New Zealand Ltd.) - Penguin Books (South Africa) (Pty.) Ltd, 24 Sturdee
Avenue, Rosebank, Johannesburg 2196, South Africa

Penguin Books Ltd., Kayıtlı Ofisler: 80 Strand, London WC2R 0RL, England Bu kitap

The Berkley Publishing Group'un orijinal bir yayınıdır.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da
hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, ticari kuruluşlar, olaylar ya da yerlerle
olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Yayıncı, yazar veya üçüncü taraf web siteleri veya içerikleri
üzerinde herhangi bir kontrole sahip değildir ve herhangi bir sorumluluk kabul etmez.

Telif hakkı© 2012 Lauren Dane.
Kapak resmi Tony Mauro
tarafından yapılmıştır. Kapak
tasarımı Rita Frangie tarafından
yapılmıştır.

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir basılı ya da elektronik
formda dağıtılamaz. Lütfen yazarın haklarını ihlal ederek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına
katılmayın veya teşvik etmeyin. Yalnızca izin verilen baskıları satın alın.
HEAT ve HEAT tasarımı Penguin Group (USA) Inc. şirketinin ticari markalarıdır.

YAYINCILIK GEÇMİŞİ
Isı ticareti ciltsiz baskı / Kasım 2012 Kongre

Kütüphanesi Yayın Verileri Kataloglaması

Dane, Lauren.
Tart : lezzetli bir roman / Lauren Dane.-Heat trade paperback ed.
s. cm.

ISBN 978-1-101-61231-6

1. Kadın-erkek ilişkileri-Kurgu. 2. Üçgenler (Kişilerarası ilişkiler)-Kurgu. I. Başlık. PS3604.A5T37 2012
813'.6-dc23
2012011831

Hayatımda çok sayıda güçlü kadın tarafından
kutsanmış durumdayım. Bu Minnie, Jewell,
Bernice ve Linda için.

TEŞEKKÜRLER

Her şeyden önce aileme teşekkür ediyorum. Aile inanılmaz derecede önemli ve ortanca çocuğum kitap raflarına tırmanmak gibi çılgınca şeyler yaptığında huysuz zamanlara ve acil servise gitmelere rağmen, beni akli başında ve topraklı tutuyorlar.

Okuyucularım, Brown kardeşleri bu kadar çok sevdiğiniz için hepinize çok teşekkür ederim, size Delicious'ı sunabiliyorum.

Yaptığım işte beni daha iyi yapan insanlar: Leis Pederson, sabırlı ve keskin tavsiyeleriniz için çok teşekkür ederim. Laura Bradford, çalışmalarına olan inancınız (ve dostluğunuz) için teşekkür ederim. Megan Hart, pek çok mesajımı, e-postamı ve el yazmamı okudu ve benimle konuşmak ve beni güldürmek için zaman ayırdı. Beta okuyucularım Mary, Fatin ve Renee - yıllar boyunca bana özgürce ayırdığınız tüm zaman ve emek için teşekkür ederim.

Benim gizli illuminati yazar ninjalarım, diğer adıyla TLTSNBN - her birinize kış tekmelediğiniz ve isim aldığınız için teşekkür ederim.

İçindekiler

[Lauren Dane için övgüler](#)
['Lauren DaneBerkley kitapları](#)
[in Başlık Sayfası](#)
[Kopyalama hakkı](#)
[İthaf Teşekkür](#)

[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)
[Bölüm 8](#)
[Bölüm 9](#)
[Bölüm 10](#)
[Bölüm 11](#)
[Bölüm 12](#)
[Bölüm 13](#)
[Bölüm 14](#)
[Bölüm 15](#)
[Bölüm 16](#)
[Bölüm 17](#)
[Bölüm 18](#)
[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

Herhangi birinin şüphesi varsa diye söylüyorum, sabahın dördünde kalkmak her türlü şeydi. Jules Lamprey bunu yıllardır yapıyordu, bu yüzden artık çok *erken bir saat* değildi.

Ön kapısını kilitleyip arabasına doğru ilerlerken, hoşuna giden şeyin, dünyanın büyük bir beklenti içinde olması olduğunu düşündü. Henüz şafak sökmemişti. Ama artık gecenin yarısı da değildi. Yeni bir günün vaadi kendini göstermeye başlamıştı.

Tart'a doğru kısa bir yolculuk yaparken yolun neredeyse tamamen kendisine ait olması hoşuna gitmişti. Elbette süre sonra Seattle'a giden ilk feribota binmek için uyanan insanlar olacaktı ama şimdilik tüm dünya onunmuş gibi hissediyordu.

Arabasını park edip sokağa çıktıktan sonra kısa ve heyecan verici bir an için durup dükkânına baktı.

Tart, tüm ihtişamıyla. Parlak kırmızı ve krom, zeminde siyah-beyaz fayanslar. Beklenmedik bir şekilde kendisine verilen bu yer onun kalbi olmuştu. Her zaman var olduğunu bildiği yer, çünkü o öyle yapmıştı.

Onun. Arka kapının kilidini açtı ve mutfaka geçerek eşyalarını topladı ve güne başlamak için hazırlandı. Önümüzdeki bir saat içinde arkadaşlarından en az birinin ya yardım etmek ya da tart ve kahve istemek için geleceğini tahmin ediyordu ve bu onu neredeyse her sabah Tart'ın önünü görmek kadar mutlu ediyordu.

- - -

Jules'un içgüdülerine uygun olarak Gillian altıda geldi. Gillian Forrester on yılı aşkın bir süredir Jules'un en yakın arkadaşıydı ve oğlu Miles'ı okula bıraktıktan sonra Tart'a sık sık erken gelen bir ziyaretçiydi.

Yine , on altı on beş Gillian için erkendi.

"Ne olmuş yani? Rock yıldızı nişanlıyla sabahın erken saatlerinde ateşli bir sevişme yaşadın mı, yaşamadın mı?"

Gillian burnunu çekti ama dudaklarındaki gülümseme onu ele verdi. "Gerçekten kahveye ihtiyacım var."

Jules sırtıttı ve sarılmak için eğildi. Tart sabah işe gidenler için yeni açılmıştı. Tüm hazırlıklarını çoktan yapmıştı, her şey pişiyordu ve vitrini lezzetli ikramlarla doluydu.

Ama şimdilik yeterince sessizdi, Gillian'a bir latte yapmak ve ona bir çörek atmak için bir an duraklayabilirdi.

"Adrian neredeyse bütün gece yeni stüdyosunda çalışıyordu. Bir süre önce eve geldi ve yatmadan önce Miles'ı okula götüreceğini söyledi. O çalışırken çok az uyuyorum. Bu korkunç bir şey ve yatağımda bir tür konfor nesnesi gibi ona bağımlı olduğum için kendimden utanmalıyım."

En yakın arkadaşı Adrian Brown'la bir yıl önce beklenmedik bir şekilde tanışmıştı. Oğlu Miles'ın biyolojik babasıydı. Zor bir başlangıç yapmışlardı ama Jules Gillian'ı hiç bu kadar mutlu görmemişti ve ikisi o yaz evleniyordu.

"Utaniyormuş, kıçımın kenarı. Senin aşkın var. Sana tapan dövmeli, uzun boylu, esmer ve yakışıklı bir müzisyen şeklinde aşk. Tabii ki onu yatağında istiyorsun. Ama Miles'la ilgilenmesi çok hoş."

Gillian'ın gülümsemesi Jules'u ayak parmaklarının ucuna kadar mutlu etti. "Ve biz, bilirsin, biraz erken *sabah-öhom-eylemi* yaptık. Şimdi ben uyanığım ve Miles'ı okula bıraktıktan sonra o da uyuyacak, ben de buraya gelip seni görebileceğimi düşündüm, ki bunu son zamanlarda yeterince sık yapmıyorum. Sen de bana acır ve kafein verirsin."

Jules sabahın erken saatlerinde hareketlenmeyeli ya da herhangi bir hareketlilik yaşamayalı uzun zaman olmuştu. Belki düğünde Adrian'ın ateşli bir rock yıldızı arkadaşıyla tanışırdı.

"Burada olmana sevindim. Haklısın, son zamanlarda seni yeterince sık göremiyorum."

"Bana kızgın mısınız? Hepiniz sizi terk etmişim gibi hissediyor olmalısınız."

Gillian'ın elini sıktı. "Kesinlikle hayır. Şu anda hayatında olan birkaç şey var. Bir çocuk. Bir nişanlı. Bir düğün. İşiniz. Yeni bir ev. Arkadaşlarınızla takılmak listenin en altına düşme eğilimindedir

diğer şeyleri yaparken. Bizi terk etmişsin gibi hissetmiyoruz. Bizi bundan daha iyi tanıyor olmalısınız."

Jules dikkatini tekrar Gillian'a çevirmeden önce birkaç müdavimiyle ilgilendi.

"Seni özledim. Çok oluyor."

Jules Gillian'ı dikkatle inceledi, birden bir şeyi gözden kaçırmış olabileceğinden endişelendi. "Her şey yolunda mı? Senin için birini tekmelememi ister misin?"

"İşte özlediğim şey tam olarak bu. Tekmelemeniz gereken kimse yok, ancak ihtiyaç duyduğumda emirlerimi yerine getirmeye ve beni korumaya hazır Amazon savaşçı kadınlardan oluşan kendi ordumun olmasının beni ne kadar memnun ettiğini biliyorsunuz."

Jules birkaç dakika tezgâhta çalışırken güldü.

Jules döndüğünde Gillian, "Sadece meşgulüm," dedi. "Düğün işleri, yardımlarınız için çok teşekkür ederim. Ve ev işleri. Evimle yeni evimiz arasındaki yolu yarıladık ve Miles heyecandan duvarları zıplatıyor. Küçük ahmak geçen hafta büyük bir matematik sınavından D aldı. Adrian geri dönüşümü dışarı çıkardığında ve bunu gazetelerde bulduğumda öğrendim."

Jules yüzünü buruşturdu. Gillian oğlunu çok severdi ama okul gibi büyük konularda sert bir anneydi.

"Her neyse, ilk dersimden önce buraya gelirsem ve adamlarım kendi başlarının çaresine bakarken, ziyaret edebileceğimizi ve yeni düzenlemenin nasıl işlediği konusunda beni bilgilendirebileceğini düşündüm."

Yeni düzenleme, arkadaşları Mary ve Daisy ile yaptığı iş anlaşmasıydı. Mary catering ve yemek kulübü işini Tart'ın mekanına taşımış ve işini şimdiden yüzde 50 büyütmüştü. Daisy'nin sanatı duvarlarda asılı duruyordu ve Daisy hem onun hem de diğer yerel sanatçıların eserlerini satıyor, aynı zamanda Tart ve Mary'nin catering işiyle ilgileniyordu.

Bir sürü yeni şey oluyordu. O kadar çok ki Jules son zamanlarda hayatını her zamankinden çok daha fazla hokkabazlık yaparken buldu kendini. Ama işlerin gerçekten iyiye gittiğini hissediyordu.

"Alanımı paylaşmaya alışıyorum ve iyi gidiyor. Üçümüzün de kârı arttı. Bugün dükkânı kapattıktan sonra Patrick Carter'ın çiftliğine gideceğim. Menüümü yerel olarak yetiştirilen ürünleri de içerecek şekilde genişletiyorum."

"Buna bayılacaktır. Karısını kaybettikten sonra onun için endişeleniyordum."

"Onunla telefonda konuştuğumda iyi görünüyordu. Ama bilirsiniz, onca yıl birlikte olduktan sonra hayatımın aşkını kaybetmeyi hayal bile edemiyorum. Yine de ayda en az bir kez buraya geliyor. Ve sanırım yavaş yavaş ilerliyor." Carter'lar birbirlerini gördüklerinde ışıldayan çiftlerden biriydi.

"Al, bunu dene. Bu yeni bir tarif." Gillian'a daha önce yaptığı çilekli ayranlı keklerden birini verdi.

"Eğer mecbur kalırsam." Gillian göz kırptı ve sonra zevkle mırıldanarak denedi. "Bu gerçekten çok iyi. Ne zaman yeni bir şeyini denememi istesen verdiğim cevap bu oluyor."

"Çilekler donmuştu ama mevsimi geldiğinde yerel bir tedarikçim var. Neler yapabileceğimi göstermek için Patrick'e biraz götüreceğim." Çok sevdiği vişneli cipslerle birlikte. Hey, biraz rüşvetin üstünde değildi.

"Kırmızı-beyaz fırın kutularınızdan biriyle geldiğinizde kimse şikayet etmeyecek." Gillian sırttı.

Jules bu iltifat karşısında gurur duydu. Binayı devraldıktan sonra burayı kendisine ait kılmak için çok çalışmıştı. Bu kadar başarılı olması onu çok memnun etmişti.

Bir gün uyandığında tüm hayatının altüst olduğunu ve bir yedek planı olmadığını asla göremeyecekti. Annesinin yaptığı gibi.

- - -

Jules birkaç ay önce Patrick Carter'ın çiftliğine gitmişti. Ne yazık ki bu pek de mutlu bir olay olmamıştı. Karısı Clara son birkaç yıldır kanserle mücadele ve sonunda kansere yenik düşmüştü. Cenaze töreni çok güzeldi, arkadaşları ve ailesiyle doluydu. Clara Carter'ın ne kadar harika bir insan olduğunun bir göstergesi olmuştu.

Patrick, bazı erkeklerin seksen yaşına geldiklerinde dönüştükleri şekilde sağlıklı ve yürekliydi. Fıçı göğüslü ve geniş , tüm hayatını hâlâ çalıştığı çiftlikte geçirmişti. Ayda bir kez ayak işlerini halletmek için kasabaya geldiğinde Tart'a uğrar, Tart da onunla oturup bir ya da iki saat boyunca ziyaret ederdi. Korkunç bir flörtçüydü, bu da onu her zaman gülümsetirdi. Ve bir şeyler biliyordu. Anlattığı hikayeler onu her zaman eğlendirirdi.

Ama gözlerindeki hüznün Jules'un aklından çıkmamıştı. Arkadaşı Daisy, bir sanatçı ve dansçı olmasının yanı sıra, iş konusunda da çok zeki idi. Mary ve Jules'u bir araya getirip kaynaklarını birleştirmek onun fikriydi. Tart'ın çıkardığı yemeklerde yerel kaynaklı malzemeler kullanmak işe başka bir boyut katacaktı. Bu akıllıcaydı ve Mary'nin toplumla olan bağlarını ve bağlılığını güçlendirecekti.

Bu fikir ortaya çıktığında Patrick akla gelen ilk isimlerden biriydi. Muhtemelen onun için küçük bir şeydi, ama umarım bu ona onu daha sık görme şansı verir ve ayrıca onu yeni ve eğlenceli bir projeye bağlar.

Ada o kadar küçüktü ki evine gitmek uzun sürmedi. Güzel çiftlik evine giden kavisli yol ağaçlarla kaplıydı. Arıları evin arkasındaki meyve bahçelerindeydi. Onun meyvelerini ve balını istiyordu.

Arabayı park edip indiğinde, kolları getirdiği hamur işleriyle doluydu ve Patrick'in büyük verandasında oturduğunu fark etti. Ama yalnız değildi.

Merdivenlerden çıkarken iki adam da ayağa kalktı ve diğerinin Patrick'in torunu Gideon olduğunu fark etti.

Onu görmek beklenmedik bir zevkti. Muhtemelen bu yüzden ona bakmak bile kadının içini kıpır kıpır ediyordu. Bu ya da adamın gülünç derecede muhteşem olduğu gerçeği. Her iki durumda da, zing zing'di ve son zamanlarda zing'sizken kim oluyordu da herhangi bir zing'e şüpheyle bakıyordu?

"İki Carter erkeği bir yerde mi? Bainbridge Adası'nın bu kadar yakışıklılığı kaldıracak kadar büyük olduğundan emin değilim." Patrick'e göz kırptı, o da yanağından öptü ve mutlu bir ses ve sırıtışla pasta kutusunu kapı.

"Eğer bunların içinde vişneli cips varsa, ne istersen alabilirsin kızım." Ona gülümseyerek ayakta duran Gideon'u işaret etti. "Torunumu hatırlıyorsun, değil mi?"

Gideon'un altın sarısı saçları omuzlarına dökülüyordu. Sakalları özenle kesilmişti ve günahkâr dolgun ağzını çerçeveliyordu. Kot pantolon ve botlar işinin bir parçasıydı, tıpkı büyükbabasının giydikleri gibi. Ama Gideon ona sadece "*seksi kovboy*" diye düşündürüyordu.

Salyaları akmak yerine "Evet," demeyi başardı. Büyürken aşık olduğu, kendisinden yaşça büyük, sevimli bir çocuktu. Ama bu Gideon bir erkekti. Lanet olsun.

O daha bir şey söyleyemeden Gideon yanına geldi ve onu kucakladı. Güneş ışığı, sıkı çalışma ve biraz da kullandığı şampuan gibi kokuyordu.

"Seni görmek gerçekten çok güzel Jules. Gel otur. Büyükbabam kahve yaptı. Ona sana yemek ikram etmemiz gerektiğini söyledim ama senin getireceğin konusunda ısrar etti, o yüzden neden zahmet edelim ki?"

Oh. Aksanı. Belirgin değildi, hatta o kadar da fark edilmiyordu ama . Konuşmasında genel bir yavaşlama. Seksi.

"Patrick, sana vişneli çöreklerin yanı sıra başka şeyler de getirdim." Başını kutulara doğru eğdi ama Patrick'in çoktan yemeye başladığını fark ettiğinde yüzündeki gururlu gülümsemeyi gizlemeye çalışmadı.

Kutuyu işaret etti. "Bir tane alabilirsin evlat. Sadece açgözlülük yapma."

Gideon büyükbabasına baktı. "Açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi bir tanesini suratına tıktırtıran adam öyle diyor."

Patrick ona baktı ve . "Hâlâ büyüyorum, Gideon. Buna ihtiyacım var."

Güldü, uzun zamandır görmediği kadar neşeli bir Patrick görmek hoşuna gitmişti. Gideon'un varlığının bölgedeki kadınlar için sadece şeker olmadığı açıktı.

"Şehirde ne kadar kalacaksın, Gideon?" Çıkma teklif eden, nefesi kesilmiş bir kız öğrenci gibi konuşmadığını umuyordu. Ne olsa yabancı biri değildi. Onu çocukluklarından beri tanıyordu ve her yaz ve kış tatillerinde büyükanne ve büyükbabasını ziyaret etmek için Bainbridge'e gelirdi.

Ama zing? Mary'nin kendisi kadar uzun zamandır tanıdığı ve zamanda muhteşem olan erkek kardeşi Ryan'la takıldığında hiç heyecan duymuyordu. Mary'nin diğer kardeşi Cal ise tamamen farklı bir hikâyeydi.

"Temelli." Jules'a bir fincan uzattı. Hava serindi, bu yüzden kahve çok makbule geçti. "Büyükbabam ve büyükannem tüm hayatım boyunca burayı işlettiler. Aile işine girmenin kötü bir şey olmadığını düşündüm."

Patrick hırıltılı bir kahkaha attı ve Gideon'un dizini okşadı. "Clara'nın ölümünden beri biraz yardıma ihtiyacım olduğunu söylemenin güzel bir yolu bu. Her şeyi güzel bir şekilde anlatmakta üstüne yok."

Gideon ve büyükbabasının enerjisi iyiydi. Gideon rahat görünüyordu, vücut dili rahat ve açıktı. Görünüşe göre bu mutlu bir şekilde yaptığı bir seçimdi ve Jules memnundu. Ve sadece düzenli olarak etrafta olursa, zing'i biraz daha yakından inceleyebileceği için değil.

"Şehre döndüğünüze sevindim. Sanırım ikinizle de konuşmam gerekiyor. Tart'ı biraz genişletiyorum ve bunun bir parçası da yeni, yerel kaynaklı unlu mamuller serisi. Ortağım Mary bir yemek şirketi ve o da yemekleri için yerel malzemelerle ilgileniyor. Malzemelerimizi satın aldığımız yerel çiftlikler ve mandıralar için menüde bir not olmasının güzel olacağını düşündük."

"Gerçekten mi? Bu harika bir fikir. Büyükbabam ve ben de hafta başında bu konuyu konuşuyorduk. Yıllarca işlettiğim sığır çiftliğinin yerel restoranlarla bazı ilişkileri vardı. Her ikisi için de, müşteri olan yerel halk için de kazan/kazan."

Onun şimdiden çiftlikle bu kadar ilgili görünmesi hoşuna gitmişti.

"Bu işin büyük bir parçası. Mümkün olduğunca çok yerel malzeme ve ürün tüketme ve tedarik etme fikrini gerçekten çok seviyorum. Buralarda o kadar çok yerel ürün var , en az yüzde ellisi yerel ürünlerden oluşan bir menü oluşturmak o kadar da zor değil. Hedefim, bir yıl sonra yüzde altmış veya üzerine çıkmak. Yerel çiftçiler ve çiftlik sahipleri ile temas kurmamı sağlaması ve müşterilerime farkında olmadan kullandıkları işletmeler hakkında yeni bir bakış açısı kazandırması hoşuma gidiyor."

Gideon daha yakına eğildi, gözleri parlıyordu, vücut dili onunla ilgiliydi. Onun kokusunu alabiliyordu, zaman zaman esen bir rüzgâr da bu kokuyu oldukça hoş bir hale getiriyordu.

"Aile çiftliğinin bu şekilde geleceğe taşınması fikri kesinlikle hoşuma gidiyor. Babamdan devraldığımızda ürünlerimizi pazara eski bir kamyonla götürüyorduk." Patrick eğlenerek homurdandı ve bir ciro daha yaparken kızla göz göze gelince göz kırptı.

"İlkbaharın sonundan sonbahara kadar bir ürün ve bal standı yapmaktan bahsediyoruz."

"Bu harika bir fikir. Çiftçi pazarını düşündün mü?" Bunu kendisi de düşünüyordu, belki daha sonra. Yerel tedarikçilerinden bazılarıyla anlaşıp onların ürünlerinden bazılarını kendi tezgahında sergileyebilir, böylece insanlar da onlara bakabilirdi. Hm.

Sonraki bir saati teslimat programları, fiyatlandırma, her ürün için mevsim ve bu tür ayrıntılar üzerinde çalışarak geçirdiler. Patrick Carter arazisini tanıyordu. Neyin ne zaman iyi olacağını biliyordu ve bu çok yardımcı oldu. Gideon da bunları biliyordu ama aynı zamanda yeni fikirleri vardı ve Carter Farms'a getirebilecekleri konusunda heyecanlı görünüyordu.

Zekiydi. Hırslıydı. Giydiği kotun içinde çok seksiydi. Onu büyükbabasıyla izlemek için ısıtmıştı. Ailesine değer veren bir adam oldukça karşı konulmazdı.

Gerçekten de gitmesi gerekiyordu. Yine de ayağa kalkacak gücü bulana kadar bir yirmi dakika daha geçti. "Gerçekten gitmeliyim. Arkadaşlık, kahve ve yeni iş ilişkisi için minnettarım."

Gideon da ayağa kalktı. "Arabanıza kadar size eşlik edeyim." Gideon, Tart'a götürmeyi planladığı meyve tabağını kaldırdı.

"Teşekkürler! Çok beceriklisin." Patrick'in yanağını öpmek için eğildi. "Yabancılık çekme."

"Tabii ki hayır. Yine de bana tatlı şeyler getirmeni bekliyorum. Ne de olsa ürünümde neler olup bittiğini denetlemem gerekiyor." Adam ona göz kırptı ve kadın da Gideon'u arabasına kadar takip etti.

Uzun bacaklarına ve o soluk kotun içindeki mükemmel kalçalarına bir ya da altı kez bakmış olabilirdi. Bakmamak için çok güzellerdi. Sanat gibi. Bu saygısızlık olurdu, güzel bir tabloyu görmezden gelmek gibi. Ya da öyle bir şey. Her neyse, güzel bir poposu vardı ve bakmak istedi.

Tepsiyi yükledi ve tekrar dik durmadan önce arka kapıyı kapattı. *Adam* uzun boyluydu. Başını kaldırıp biraz daha baktı ve kısa boylu bir kadın olmadığını gördü. Onun yanında durmak bile kendini narin hissetmesine neden oluyordu.

"Ağır işler için teşekkürler." Jules başını eğdi ve adamın yüzüne bakarken gözlerini gölgeledi. "Onun burada tek başına olmasından endişe ediyordum. Geri dönmen iyi oldu."

"Ah iyi. Ben olmasam da burada gayet iyi olurdu. On beş yıldır bizimle çalışan bir ustabaşı var. Ama"-omuz silkti-"geri dönüp hayatımla ilgili bir şeyler yapmanın zamanı gelmişti. Çiftliği seviyorum, büyükbabamı seviyorum ve neden olmasın?"

"Gerçekten de öyle. Gerçi pek çok kişi bunu yapmamak için pek çok neden bulabilirdi."

Onun elini tuttu. "Ben onlar değilim. Ve belki de büyükbabam gibi birine sahip değillerdir." Adam omuz silkti ve kadın adamın boynundaki hafif kızarıklığı fark etti, sonra da adamın teninin tadını merak etti. Tıpkı bir aşüfte gibi.

"Sen hiç de onlar gibi değilsin. Bu da güzel bir şey. Canın tatlı bir şeyler çekerse nerede olduğumu biliyorsun. Ya da ürünü kontrol etmek istersen." Kızarmak için kendini zor tuttu, bu da onu içten içe biraz kıkırdattı.

Jules erkekleri severdi. En azından çoğunu. Birinden hoşlandığında utanmazdı ve tabii ki onlar da müsaitti. Yani flört etmeye yabancı değildi, ama bu adam onu ... utangaç yapıyordu.

Elini hâlâ onun elinin içinde tutuyordu. Bakışlarını ondan alamıyordu. Adamın eli onunkine kıyasla çok büyüktü. Büyük ve nasırlı, yer yer yıpranmış. Elleriyle çalışan bir adamın eliydi. Bir şeyler yapan ve yöneten birinin.

İçini bir ürperti kapladı ve bakışları adamın yüzüne döndüğünde, adam yüz hatlarında aç bir ifadeyle ona bakıyordu.

Adam bu kadar yakın durunca bir an nefesi kesildi. Aralarında bir şeyler vardı. Tam olarak ne olduğunu bilmiyordu ama kesinlikle bir çekim vardı. Bununla başa çıkabilirdi.

"Gitmeliyim."

Kapıyı açmadan önce elini bıraktı. "Dikkatli sür, Jules. Belki bu hafta Tart'a uğrarım."

Koltuğuna oturup kemerini taktıktan sonra başıyla onayladı. "Bence takmalısın."

Kapıyı kapattı ve geri çekildi, motoru çalıştırmadan ve hoparlörlerden The Chemical Brothers akmadan önce onu bir an için tam bir sessizlik içinde bıraktı. Geri çekildi ve ona küçük bir el salladı, o da geri çekildi.

Yeni bir anlaşma ve onu sıcak ve bir karıncalı yapan ilginç bir adam. Belki de bir şeylerin başlangıcının tatlılığı, aralarındaki çekimin zing'ini baharatladı.

Olabilir. Bunların bir kısmının arkasında durabilir.

- - -

Gideon onun uzaklaşmasını ve kasabaya geri dönmesini izledi. Kadının sürdüğü hafif kokuyu yakaladığında kalbi biraz daha hızlı çarptı. Alçak ve boğucu. Onun daha parlak, daha klasik bir kokuya sahip olduğunu düşünebilirdi.

Ama Jules Lamprey görüldüğü gibi biri değildi.

İlk bakışta, Jules pırıl pırıl sarışın bir komşu kızı güzelliğindeydi. Güneşli saçlarını yüksek, arkaya taranmış bir at kuyruğu şeklinde toplamıştı. Gözleri iriydi

ve gök mavisi. Geniş, açık bir gülümseme. Kıyafeti gurur vericiydi. Arkadaş canlısı, komik, biraz da flörtözdü. Birlikte büyüdüğü o güzel kız.

Ama bir kat daha? O kırmızı dudaklı ağzın sol tarafında küçük bir çıkıntı vardı. Sanki bir sırrı varmış gibi. Giydiği balıkçı yaka kaşmirdi. Parfümü zengin ve seksiydi. Tıpkı gülüşü gibi.

Onun kahvesini nasıl içtiğini izlemişti. Fincanı tutmuş, sıcaklığını almak için kucaklamıştı. İlk yudumunu gözleri kapalı ve mutlu bir iç çekişle almıştı. Programları üzerinde çalışırken denediği farklı meyvelerden çok keyif almıştı.

Jules Lamprey şehvet düşkünüydü. Etrafındaki her şeyden zevk alan bir kadında oldukça karşı konulmaz bir şey vardı.

Tüm bunların ötesinde, konuşkan, başarılı ve büyükbabasıyla ilişkilerinde adil biriydi. Bağımsız ve zekiydi de. Tam bir paket.

Eğer fena halde yanılmıyorsa -ki yanıldığını düşünmüyordu- kız da onu aynı ölçüde çekici buluyordu.

Gideon oldukça lezzetli olan Bayan Lamprey'nin tadına bakmak istedi.

Memnun bir iç çekişle, büyükbabasıyla birlikte verandaya geri oturdu. "Biriyle görüşüyor mu, biliyor musun?"

Etraflarında ailesinin nesillerdir üzerinde yaşadığı ve işlediği topraklar vardı. Bir süredir çiftçilikten uzak kalmıştı, bu yüzden bir çiftçinin hayatına geri bir iki hafta almıştı. Çiftçiliğe yabancı değildi, elleriyle ve bedeniyle sıkı çalışmaya yabancı değildi. Bar M'nin asla olmadığı bir şekilde bu da ona aitti.

Daha da iyisi, bunu Patrick'in yanında yapmıştı ve bu da onu alçakgönüllülük ve gururla doldurmuştu. Büyükbabası Carter Çiftliklerini bir sonraki nesle taşıması için ona güvenmişti. Bu bir yükü ama o bunu özgürce seçmişti.

Patrick ona sinsice gülümsedi ve dirseğiyle dürttü. "Hiç sanmıyorum. Çok güzel bir kız olduğu kesin. Solgun saçları ve kocaman mavi gözleri var. Eski günlerden kalma bir sabun reklamı gibi." Patrick kıkırdadı. "Tart her zaman meşguldür. Her şeyi sıfırdan inşa etti. Ailesinin işlettiği lokanta fena değildi ama hiçbir zaman sevdikleri için yaptıklarını düşünmedim. Tart'a girdiğinizde orayı seven birinin işlettiğini anlıyorsunuz. Ve çok güzel vişneli ciro yapıyor. Eğer ondan hoşlanıyorsanız, bu benim için bir kazançtır."

Gideon büyükbabasının espri anlayışına bayılırdı. Ne kurnaz bir ihtiyardı. "Bir gün bana bunca yıl nasıl olup da fikirlerini söylemekten bu kadar çekindiğini anlatmak zorunda kalacaksın."

"Etrafta olman güzel evlat. Baban ve teyzen beni asla büyükannen gibi şımartmadılar. Sen de öyle. Torunu onun kötü şakalarına gülüyorsa, bir adam doğru bir şeyler yapıyor demektir."

Gideon kabul etti. Etrafta *olmak* güzeldi. Uygundu. Ailesinin yardım etmek için geri gelmesini isterdi ama babası mühendisti, çiftçi değil. Annesi de Patrick'i seviyordu ama Oakland'da bir hayatı vardı. Patrick'i oraya taşımayı teklif etmişlerdi ve bu samimi bir teklifti. Teyzesi de aynısını yapmıştı. Ama büyükbabası buraya, çocuklarını yetiştirdiği, karısıyla birlikte özel bir şeye dönüştürdükleri bu topraklara aitti.

Özelden bahsetmişken, Jules düşüncelerine geri dönmüştü. "İlk tanıştığımda en fazla beş yaşındaydı. Gördüğüm kadarıyla hâlâ çilleri var. Ortaokuldayken bile uzun boylu, çirkin bir kızdı. Ama şu anda dönüştüğü kadın inanılmaz. Kadınların böyle olması ne tuhaf." Gideon bir kahkaha attı. "Neden biri tarafından sahiplenilmediğini anlayamıyorum."

"Jules, layık olduğunu düşündüğü erkek dışında kimsenin sahiplenemeyeceği türden bir kadın. Geri kalan her şey bir oyun. Bu yönden akıllıdır." Patrick kutudan bir ciro daha çıkardı ve Gideon bunun üçüncü cirosu olduğunu söylemeyi düşündü ama vazgeçti.

Patrick başını kaldırıp Gideon'a baktı. "Asıl soru, yeniden biriyle çıkmaya hazır mısın?" "Üç yıl önce boşandım. O zamandan beri biriyle çıkmadım değil. Daha önce

Alana'yı uzun unutamamıştım." Muhtemelen boşanma kararının mürekkebi kurumadan önce bile. Gerçi onu başka erkeklerle görmek hiç de eğlenceli olmamıştı. Ne yazık ki bu, Bar M'nin yarısını eski kayınbiraderine satıp Wyoming'den defolup gidene kadar hayatın bir gerçeği.

Alana'dan uzak kaldığı süre uzadıkça, kendi davranışlarını daha iyi anlıyordu. Uzaklaşmakla doğru seçimi yaptığını daha iyi anlıyordu. Zaten her şey onu buraya geri getirmişti.

Yeni bir başlangıç yapmak için üç yıl. Çok gecikmişti. Ama tüm bunlar onu o ana getirmişti ve tam da yapması gerekenin bu olduğunu düşünmeden edemiyordu.

- - -

Jules Tart'a geri döndüğünde Daisy'yi mutfakta, uzak duvarlardan birine raf yerleştirmeyi bitirmek için gerinen bir marangoza emirler verirken buldu.

"Hey sen." Jules daireyi çalışma masasına bırakırken Daisy hızlı ve kolay bir şekilde gülümsedi. "Nasıl geçti?"

"Gerçekten iyiydi. Patrick bunu yapmaktan memnun oldu. Oh ve hey, Gideon'un orada olduğunu biliyor muydun? Patrick'in burayı işletmesine yardım edecek."

"Torun, değil mi? Senin gibi sarışın mı? O ve Cal yakın mıydı? On bir ya da on iki yaşındayken ona aşık olduğuma dair belli belirsiz anılarım var."

"Kulübe katıl." Jules ikisini çok iyi hatırlıyordu; Cal siyah saçları ve zeytin teniyle, başı arkada, Gideon'un söylediği bir şeye kahkahalarla gülüyordu. O zamanlar sevimli genç çocuklardı. "Evet. O ve Cal eskiden çok koştururlardı."

"Hâlâ sevimli mi?"

Jules ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Kızım, senin zaten ateşli bir erkeğin var. Açgözlü olma."

"Ha! Levi bir kadın için fazlasıyla yeterli. Ama hepsi harika ve muhteşem olan birkaç bekar arkadaşım var, bu yüzden yeni, sevimli, bekar bir erkeğin ne zaman karişıma gireceğini bilmek yardımcı oluyor. Ya da kızlardan olduğu kadar erkeklerden de hoşlanan o muhteşem bekar arkadaş için bile."

Jules kaşlarını çatmamak için çok uğraştı. Cal ve Gideon birlikte olurlarsa, bu berbat olurdu. Bunun başlıca nedeni Cal'ın yıllar boyunca kendisi dışında herkesle çıkmasını izlemekten bıkmış olmasıydı. Ama aynı zamanda ikisi de çok ateşli olduğu için, birlikte olduklarını ve kendisinin bundan hiçbir şey alamadığını bilmek berbat olurdu.

"Bence gerçekten Cal'e karşı bir hamle yapmalısın. Tanrım, onun biriyle çıktığını duyunca kaşlarını çatmıştın. İkiniz birlikte olmalısınız."

Ama değillerdi. Ve bu Cal'in seçimi idi. "Bu bana bağlı değil." Marangoz son vidaları ve köşebentleri yerleştirmek için matkabı kullanırken bunu mırıldandı. "Aramızda bir şey olacağını hayal etmek bile aptalca. On beş yaşındayken beni bir kez öpmüştü. Ve görünüşe göre o kadar korkunçtu ki bir daha asla denemedi. Erkeklerle çıkması daha da kötü çünkü ben kafama koyduğumda kadın olmayı gayet iyi becerebiliyorum ama erkek olamıyorum. Onun ihtiyacı olan şey bende yok."

Şimdi kaşlarını çatma sırası Daisy'deydi ve tabii ki gülümsediği zamanki kadar sevimli görünüyordu. "Sırf hoşuna gidiyor diye

Buna *ihtiyacı var*. Onu kendisi için sevecek, ailesine ne kadar yakın olduğunu, hayır işlerinin onun için ne kadar önemli olduğunu anlayacak birine ihtiyacı var. Şimdiye kadar onu bunu anlamayan kadın ve erkeklerle dolaşırken gördüm. Ve bu beni meraklandırıyor, Jules."

Jules kendini hazırladı, Daisy'nin gördüğü gibi söyleyeceğini biliyordu. "Neyi merak ediyorsun?"

"Asla kalıcı olarak birlikte olamayacağı insanları seçerse, çünkü başından beri istediği bir kişi var ama sonunda o hamleyi yapıp kışını tutamayacak, seni yatağa atamayacak ve sana açıkça istediği şekilde veremeyecek kadar utangaç."

Jules güldü ve Daisy'ye sarıldı. "Seni sevdiğimi biliyorsun, değil mi? Tanrı'ya şükür bugün buradasın. Ama yıllardır atlamaya hazırım ve o hiç harekete geçmedi. Harika, yakın bir arkadaşlığımız var. Bununla mutlu olup yoluma devam etmeliyim. Gideon çok tatlı ve sanırım biraz dikkatimi ona vermem gerekebilir. Yavaş ve sırık gibi hareket edişine bakınca, bir kızı çarşafların arasında kemiksiz ve terli bırakacağını anlıyorsunuz."

"Bir erkekte her zaman en sevdiğim özelliklerden biri olmuştur. Hatırladığım kadarıyla ve sen de biliyorsun ki, yatağına bir erkek girmeyeli uzun zaman oldu. Yani tik tak, zaman akıyor. Fırsat varken şu Gideon'u kap."

Gülüştüler ve Jules yarınki menünün taslağını çıkarmaya başladı. Ama Jules, Daisy'nin tavsiyesinin oldukça iyi olduğunu düşündü ve bunu denemeyi planladı. Biraz Gideon almak tam da aradıkları şey gibi görünüyordu.

İki gün sonra, Jules tezgahını silerken kafasını kaldırdığında Gideon Carter'ın kapıda dikildiğini gördü.

Kızın ağzı kururken adam içeri girdi. Yavaş ve şehvetli bir hareket tarzı vardı, uzun adımları aralarındaki boşluğu tüketiyordu.

Kovboy şapkası yerine siyah yün bir saat kasketi takmıştı ve ceketinin cebine sokmak için kasketini çıkardığında saçları hâlâ müthiş seksi görünmeyi başarıyordu. Ama dağınık. Seks saçları gibi. Ve beyninde bir görüntü parladı. Gideon onun altında, yatağına uzanmış, çıplak ve terli, ona sırtlıyor, saçları yüzünün etrafında karmakarışık.

Sertçe yutkundu ve bu görüntü karşısında yüzünün kızarmasıyla savaştı. "Kovboyluğun hakkını gerçekten veriyorsun. Sadece söylüyorum. Sana ne getireyim?"

Adam çantalara bakmak için biraz eğildi ve o eğilirken belinde görünen çıplak ten dilimi karşısında duyduğu memnuniyeti bastırmak zorunda kaldı.

"Buraya çok mu geç geldim? Yakında kapatacağınızı fark ettim."

"Şimdi kapatıyorum ama kalabilirsiniz. Latte'ye ne dersin? Aç mısın?" Onunla yalnız kalmak, haftanın her günü müşterilerle uğraşmaktan çok daha iyiydi.

Adam yavaş ve seksi bir şekilde gülümsedi ve bu gülümseme kadının içini ürpertti. "Yani seni tamamen kendime mi alacağım?"

Karşılık olarak gülümsemekten kendini alamadı. Adamın da en az onun kadar kendisiyle ilgileniyor görünmesi onu rahatlatmıştı. "Neden evet, senin için sorun olur mu?"

"İyiden de öte. Latte ve pastırmalı çedar çöreklerinden bir tane ister misiniz? Lütfen ve teşekkürler. Bu iyi gelir."

Terbiyenin afrodisyak olabileceği kimin aklına gelirdi? Lanet olsun. Eğer şapkasını çıkarıp gergin bir şekilde elinde tutarsa ve ... tamam, bu

O anda onunla ilgili sevişme fantezileri kurmayı bırakması gerçekten gerekliydi. O gece eve gidebilir ve yalnız kaldığında "aw-shucks-ma'am" olayını hatırlayabilirdi. Mmmm.

"Güzel seçim. Sen otur, ben işim bitince getiririm." Böylece onun kıcını da kontrol edebilecekti. Kazan/kazan.

Tezgâhın karşısına bir onluk itti.

"Hayır. Yeni iş anlaşmamızın şerefine bunu benim ikramım olarak kabul edin."

Adam başını salladı ve on doları bahşiş kavanozuna koyduktan sonra yakındaki bir masaya geçip günah kadar uzun bacaklarını uzattı ve kadın botları fark etti. Aman Tanrım, bu kovboy fetişi ne zaman başlamıştı? Fark etmezdi çünkü artık bir tane vardı.

Latte yapmak için döndü ve birkaç dakika sonra aldı. "Bekle, ön kapıları kilitleyeceğim yoksa dışarıda kalanlar olacak." Kapalı levhasını çevirdi ve kapıyı kilitledi.

Ayağa kalktı ve bir sandalye uzattı. "Benimle otur, Juliet. Tabii vaktin varsa. Bazen temizlik işlerinin her şeyden daha yoğun olduğunu biliyorum."

Gururu okşandı ve şaşırdı, oturdu. "Birkaç dakikam var. Espresso makinesi dışında her şeyle işim bitti. Mary sık sık geldiğinde bir şeyler içmek ister, ben de onun için bırakıyorum."

Çöreği ısırды ve başını salladı. "Mary ?" "Mary Whaley. Whaley'leri hatırlıyorsun, değil mi?" "Ah evet, Cal'ın küçük kız kardeşi?"

Jules başıyla onayladı. "Evet, bu o. O ve ben burayı paylaşıyoruz. Bir yemek şirketi var. Bu akşam bir partisi var, o yüzden önümüzdeki bir saat içinde geleceğini biliyorum."

Başını salladı. "Güzel." Tabağına doğru tekrar başını salladı. "Bunu sevdim. Ben ... bekliyordum. Ne bekliyordum bilmiyorum. Ama hayal ettiğimden daha iyi. Böyle yemek yapmayı öğrenmek için okula mı gittin?"

Sanki bile ihtiyacı varmış gibi.

"Büyükannem yemek yapmayı severdi. ilgili ilk gerçek anım, bir çay partisi için bana limonlu tart yapmasıydı. Bilirsiniz, oyuncak bebekler gibi?" Bu anıya gülümsedi. "Sonra ondan yardım etmeme izin vermesini istedim ve bu gerçekten başlangıç oldu. Bana farklı türde hamur işlerinin nasıl yapıldığını öğretti. Pasta kreması. Üstü kafesli turta yapmayı. Bütün bu tür şeyleri. Yemek yapmayı çok seviyorum. Arkadaşım Daisy'nin dediği gibi, bu benim sanatım sayılır. Bu beni

Mutluyum. Bu yüzden bazen orada burada ders alıyorum. Yeni bir şeyler öğrenmek için. Ama çoğunu büyükannemden ve annemden öğrendim."

Adam yemeğini yedi ve kadın adamın ağzına bakmamaya çalıştı. Ama gerçekten güzel bir ağzı vardı.

"Bunu sevdim. her zaman bir fırın değildi, değil mi?"

"Hayır. Ailem burayı lokanta olarak işletiyordu. Ben de burada çalıştım. Çok yemek yaptım. Garsonluk yaptım. Defter tutmayı öğrendim."

Gideon başını salladı; ona o kadar yoğun bir şekilde odaklanmıştı ki kız gergin bir kıkırdamayı yutmak zorunda kaldı. Bir erkeğin karşısında bu kadar sersemlemeyeli ve heyecanlanmayalı uzun zaman olmuştu. İyi hissettiriyordu.

"Neden burayı lokantadan fırına çevirdiniz?" Başını eğdi.

"Bu çok uzun bir hikaye."

Ve tam ona akşam yemeğinde anlatmayı önerdiği sırada Mary kolları erzakla dolu olarak kapıdan içeri girdi. Jules ve Gideon yardım etmek için ayağa fırladılar.

"Teşekkür ederim." Mary Jules'a sırtıttı ve sonra Gideon'u fark etti. "Gideon Carter, seni nerede görsem tanırım."

Başını hafifçe eğerek gülümsedi. "Hala buklelerin var."

Malzemeleri mutfağa getirdiklerinde Mary güldü. "Yıllardır onlardan kurtulmak için her yolu denedim. Pes ettim ve kendi yollarına gitmelerine izin verdim. Bugün sizi Tart'a getiren nedir?"

Gideon önce Jules'a, sonra da Mary'ye baktı. "Jules'un var. İnsanın kahve eşliğinde tatlı bir şeye ve o yüze karşı koyabilmesi için aptal olması gerekir."

Bakışları tekrar Jules'a kaydı ve onun dikkatini çektikten sonra ağzı yavaşça yukarı doğru kıvrılıp öyle yaramaz bir gülümsemeye dönüştü ki meme uçları sertleşti.

Jules başka birinin daha var olduğunu hatırladığında, Mary tek kaşını kaldırmış ve gülümseyerek ona bakıyordu. Oh adamım, şimdi bunun sonunu asla duyamayacaktı.

"Gideon, Patrick'in çiftliği yönetmesine yardım etmek için geri taşındı."

Mary o güzel gülümsemesini Gideon'a geri çevirdi. "Gerçekten mi? Bu harika bir haber. Daha geçen hafta onun dışarıda tek başına kalmasından ne kadar endişelendiğimizi konuşuyorduk. Döndüğüne sevindim."

Sırtıttı. "Ben de öyle. Kasabadaki kadınların onun hakkında konuştuğunu duysa çok sevinirdi."

Jules o zaman güldü. "O büyük bir flörtçü."

Mary etrafta koşuşturmaya başlayana kadar birkaç dakika daha konuştular. "Bana aldırmayın. Ben sadece işe koyulacağım. alışanlarım benimle partide buluşacak, böylece endişelenecek bir şey daha azalmış olacak." Mary ellerini yıkadıktan sonra eşyalarını yerleştirdi ve önlüğünü giydi.

Gideon tezgâhtan bir adım geri çekildi ve veda etmek için elini kaldırdı. "Seni tekrar görmek gerçekten güzeldi Mary. Lütfen Cal'a selamımı söyle. Onunla bir şeyler yemek ya da içmek için dışarı çıkmam gerekiyor. Numarası bende var."

"Bunu duyduğuna sevinecek." Mary, Gideon'un Jules'a gönderdiği ters bakışı yakalamadığından emin oldu.

Gideon bir elini Jules'un sırtına koydu ve onu yemek odasına geri . "Gitmem gerek. Bykbabama dönmeden önce biraz yiyecek alacağıma söz verdim. Eğer alırsam yemek yapacağını söyledi. Fena bir anlaşma değil."

"Hiç de değil. Yemek işini başkası yaptığında market alışverişi çok daha değerli oluyor." Kadın onu kapıya kadar götürdü ama kadın kilidi açmak için mandalı çevirmek üzere hareket ettiğinde, adam onun elini tuttu ve parmak eklemlerini öptü.

Elini tutan adamın büyüklüğünü bir kez daha fark etti. Ve sonra dudaklarının tenine değer sıcaklığını. Zevkten titrememek mümkün değildi.

Doğruldu ama elini bir süre daha tuttu. "Biraz kahve ve belki tatlı bir şeyler içmek için buraya döneceğim. Senin için uygun mu?"

Yüzünün kızardığını hissetti ama bunu düşünmemeye çalıştı. Bunun yerine, onun tatlı öpücüğü karşısında karnında oluşan kelebeklerin tadını çıkarmasına izin verdi.

"Evet. Bunu isterim."

Adam geri çekildi ve kadın kapıyı açtı. "İyi günler, Juliet. Yakında görüşürüz."

"Patrick'e benden selam söyle."

Onun kaldırımından aşağıya, birkaç blok bir kamyonu doğru koşmasını izledi. Gelirken de giderken de iyi görünüyordu.

- - -

Mary mutfağa geri döndüğünde ona bir bakış attı ve hazırladığı şeye geri döndü. "Pekala."

"Peki şimdi ne olacak?" Jules, Mary'nin ne demek istediğini biliyordu ama bu, arkadaşını bunu açıklaması için kızdıramayacağı anlamına gelmiyordu.

Mary homurdandı ve kaşlarını kaldırmak için kısa bir süre başını kaldırdı. "Bence birbirimizi bu saçmalıklar için çok uzun zamandır tanıyoruz. Neden bahsettiğimi bilmiyormuş gibi davranıyorsun. Pfft, sanmıyorum."

Jules güldü. "Yardıma ihtiyacın var mı?"

"Neredeyse bitti. Daisy bana yeni personel tuttu. Eski personel bu gece onları eğitecek, böylece bir sonraki parti için hazır olacağız. Bu kadar oyun yeter, küçük hanım. Bana Gideon'dan bahset, kutsal bok-o-büyümüş-sıcak Carter."

Jules tezgâha yaslandı ve arkadaşının zar bir şey atmasını izledi. "*Kesinlikle* ateşli büyüdü. Anlatacak pek bir şey yok aslında. Flört aşamasında. Kahve ve çörek için geldi. Tezgahın üzerinde vahşi maymun seksi falan yapmadık."

Mary'nin ağzı bir kahkaha atarken kalktı. "Bu gerçekten çok kötü. Seni bir tezgâhın üzerine fırlatıp konuşmayı unutana kadar dövecek bir tipe benziyor."

Jules başını salladı. "Sana bakınca kimse senin ne kadar pis bir fahişe olduğunu tahmin edemez." *Fahişe, fahişenin* utanç ve iğrençlik içermeyen lezzetli bir versiyonuydu.

Mary o zaman güldü, tam bir kahkaha. "Pis bir fahişe değilsen neden fahişe olarsın ki? Öyle değilsen öyle olmanın ne anlamı var?"

Jules bir önlük giydi ve espresso makinesini temizlemeye başladı. "Şunu temizlemeyi bitirmeden önce bir latte ister misin?"

"Kesinlikle evet. Teşekkür ederim. Gideon'a dönersek, çok seksi, yalan yok. Kasabada yeni bir çocuk eğlencelidir. *Senin* için tabii ki. Bana karşı arkadaşça davrandı ama sana sanki bir ısırik almak istermiş gibi baktı. Ayrıca Patrick'in dışarıda birine ihtiyacı vardı, bunun için gerçekten memnunum."

Jules latteyi hazırladı, Mary'nin sağ elinin yanına koydu ve her şeyi toparlamak için geri döndü. Cal hakkında konuşmadılar, ama Cal yine de aralarında idi.

"Daisy'nin sana ayarladığı yeni personelden bahsetmiştin. Çalışıyorlar o zaman? Yardıma ihtiyacın olmadığına emin misin?"

"İyiler. Kısa personel sorunu nihayet çözülüyor. Daisy için Tanrı'ya şükürler olsun. Dürüst olmak gerekirse, onsuz ne yapardım bilmiyorum."

Mary'nin catering işini büyütmesi, kiraladığı partiler ve diğer etkinlikler için daha fazla personel işe alması gerektiği anlamına geliyordu.

"Dürüst olmak gerekirse, yapamayacağı bir şey olmadığını görmek için bekliyorum." Daisy bir sanatçıydı, dansçıydı ve insanlarla çok iyi anlaşıyordu, bu da onu yeni açılan Tart için mükemmel bir yönetici yapıyordu. Bu sonsuza kadar sürmeyecekti, Daisy'nin hayatında ve Tart'ta yapacak başka işleri vardı, ancak sağladığı tüm yardımlar için minnettarlardı. Onun enerjisi ve fikirleri olmasaydı bunların hiçbiri mümkün olmazdı.

"Şaka yapmıyorum. Üstelik çok güzel ve Levi gibi bir erkeği var. Sinirlenmeye başlıyorum." Mary bunu söylerken sırıttı.

"Bence bunu düzenli hale getirmek buradaki bazı hayatları iyileştirdi. Önce Gillian, şimdi de Daisy. Uzun bir suskunluk dönemi geçiriyorum, bu yüzden Gideon'un buralarda olmasına sevindiğimi söylemeliyim. Belki orucumu bozmama yardım edebilir."

"Öyle mi düşünüyorsun? Yani, gerçekten mi?"

"Pekala, ondan hoşlanıyorum. O da benden hoşlanıyor gibi görünüyor. Onu hayatımın çoğunda tanıdım, yani yabancı biri değil ve seri katil olmadığından emin olmak için beklemek zorundayım." Omuz silkti ve Mary kafasına bir bebek havuç fırlattı.

"Ben büyük bir kızım. Parçalarımın Gideon'un parçalarını daha iyi tanımak itiraf edebilecek kadar büyüğüm. Geri kalanını da. Ondan hoşlanıyorum." Jules omuz silkti.

Mary başıyla onayladı. "Bir erkek kardeşi olmaması çok kötü."

Çalışırken gülüştüler, Jules da Mary'nin işine gitmeden önce eşyaları yemek kamyonuna yüklemesine yardım etti. Jules kapıyı kilitletiğinde, yapılacaklar listesindeki bir sonraki şey için Gillian'ı aramanın zamanı çoktan gelmişti.

○ Eve varıp yerleştikten sonra Jules telefonu kaptı ve Gillian'ın numarasını çevirdi.

"Merhaba Juliet, sana nasıl yardımcı olabilirim?" Jules'un vaftiz oğlu ve Gillian'ın on dört yaşındaki oğlu Miles cevap vererek onu güldürdü.

"Hey, ufaklık. Nasıl gidiyor?"

"Çok . Babam düğünde grubuyla çalabileceğimi söyledi.

Ne kadar havalı değil mi?"

Jules bu fikre gülümsedi. Miles'ın müziği ne kadar çok sevdiğini biliyordu ve önemli bir müzisyen olan babasının ona böyle büyük bir onay vermesi çok hoştu. Bu noktada Adrian Brown'ı daha da çok sevmiştir.

"Bu tamamen harika. Seni dinlemek için sabırsızlanıyorum." Gerçi Jules, Gillian'ın Miles'a eve başka D'ler gelirse böyle bir şey yapmayacağını söylediğine bahse girerdi.

"Teşekkürler. Ayrıca grubumuz çalarsa iyi olacağını söyledi. Babam gelip bizimle bir iki şarkı çalarsa çok iyi olur. Annem geleceğini ve ona sormam gerektiğini söyledi. Ama o, bilirsin işte, Adrian Brown."

Arka planda Gillian'ın sesini duydu. "Elbette öyle. Sen onun oğlusun ve müziğini seviyor. Ne aptalca. Bahse girerim düğün müzisyen tiplerle dolu olacak, bu yüzden Rock and Roll Hall of Fame etkinliklerinin sonunda yaptıkları havalı jam'lerden birini yapabileceğine bahse girerim. Bu epik olurdu."

Nefes nefese kaldı, bu da Jules'u daha da gülümsetti. "Dostum. Bu ... aman tanrım. Anne, Jules telefonda. Bunu biraz daha düşünmeliyim. Jules, sen bir dahisin."

Ve böylece gitmiş oldu.

Sözü devraldığında Gillian'ın sesinde hâlâ bir kahkaha vardı. "Bu gece bana pasta mı getireceksin?"

Gillian bu işte çok iyiydi. Anne meselesi olmalı. "Nereden biliyorsun?" O öğleden sonra erken saatlerde Gillian ve Adrian için pasta örnekleri hazırlamıştı. Temmuzda yapılacak düğünleri için ondan pasta yapmasını istemişlerdi. Jules bu kadar önemli bir konuda kendisine güvenmelerinden çok etkilenmişti ve hem Gillian'a hem de Adrian'a bunun kendisini çok aştığını ve daha önce hiç büyük bir düğün pastası yapmadığını ısrarla söylemişti.

Gillian bu teklifi elinin tersiyle itmiş, ona büyük günlerinin pastasını yapmak için kimsenin daha uygun olmadığını ve bunu sineye çekip yapmasını söylemişti.

Jules da öyle yaptı. İstediklerinden bu yana geçen zamanı farklı tarifler üzerinde çalışarak geçirdi. İkisine de uyduğunu ve tadının gerçekten harika olduğunu düşündüğü birkaç tanesine karar verene kadar mükemmelleştirdi. Gillian onun en iyi arkadaşıydı ve kendi deyimiyle pasta repertuarı gerçekten çok yol kat etmişti.

"Bilmiyordum! Hepsi umut ve palavraydı. Ama yaşasın, pasta! Hemen buraya gel. Adrian Seattle'dan dönüyor ve paket servis getireceğini söyledi. Onu arayıp yemeğe geleceğini söyleyeceğim. İşin içinde pasta olduğunu bilirse acele eder."

"Beni sadece pastam için istiyorsun, Gillian. Bu beni üzüyor."

"Gerçekten güzel bir pasta. Buraya gel."

", birkaç dakika içinde orada olacağım. Başka bir şeye ihtiyacın var mı?" "Sadece güzel yüzün. Ve pasta."

- - -

Gillian'ın evi, yani yeni evin tadilatı bitene kadar geçici olarak yaşadığı ev, Jules'un her zaman duyduğu bir yerdi. Ön pencereler ışıkla aydınlanıyordu ve yürüyüş yolunda ilerlerken Miles'ın kucağında bir kediyle odanın içinde yürüdüğünü gördü.

Gillian yakında perdeleri kapatacağı, Jules biliyordu. Adrian Brown'ın Miles'ın babası olduğu ve Gillian'la evlenecekleri artık herkes tarafından bilindiğinden, fotoğrafçılar zaman zaman fotoğraf çekmek için Bainbridge Adası'na geliyorlardı. Hatta bir tanesi yolun karşısındaki bir ağaca yerleşmişti. Tabii ki tünediği yerden düştü ve düşerken ayak bileğini kırdı.

Gillian Jules'tan çok daha iyi bir insandı çünkü ambulans çağırıldı. Jules hortumu ona çevirir ve değersiz kışını süründürürdü.

Hâlâ gülümseyerek ve biraz da hırçın hissederek kapıyı çaldı. Bir yıl önce olsa hemen içeri girerdi. Ama o günler çoktan geride kalmıştı, Gillian ünlü biriyle evleneceği için artık daha yüksek bir profile sahipti. Kapılar artık hep sıkı sıkıya kilitliydi.

Gillian kapıyı açtı ve onu kucakladı. "İçeri gel. Adrian eve yeni geldi."

Jules çantalarını mutfakta, trafiğin dışında ve normal kedi kontrolünün üzerinde bir yere koydu.

Yine de Claypool dışarı çıktı ve cızırtılı yaşlı adam sesiyle ona miyavladı, o da diz çöktü ve çenesinin altını en çok sevdiği yerden kaşdı. "Hey, yaşlı adam, bugün iyi görünüyorsun."

Kedi ona mırıldandı, döndü, yan tarafını dizlerine sürttü ve uzaklaştı.

"Hayatımın hikayesi. Biraz sevişin ve sonra hepiniz gidin." Jules ayağa kalktı ve ellerini yıkadı.

Gülünç derecede güzel ve aynı derecede gülünç derecede Gillian'a aşık olan Adrian Brown mutfaka girdi ve Jules'un yanağına bir öpücük kondurmak için durakladı. "Senin için fazladan pad thai aldım."

"İşe . Teşekkürler."

"Pastayı yemek için akşam yemeğinden sonrasını mı beklememiz gerekiyor?" Miles oturmadan önce bardaklara meyve suyu doldurdu.

"Evet." Gillian oğluna bir bakış gönderdi ve o da

kızardı. Jules ona göz kırptı. "Sadece senin için fazladan getirdim." Sırıttı, babasına çok benziyordu.

Tadilat hakkında konuştular. Adrian'ın kayıt stüdyosu , ki bu büyük bir şanstı çünkü yeni albümü üzerinde çok iyi bir yapımcıyla çalışmaya başlamıştı. Evin geri kalanı hızla devam ediyordu ve Haziran başında bitmiş olması gerekiyordu.

Yemekler güzeldi, arkadaşlar daha da iyiydi. Gillian ve Adrian'ın Seattle yerine Bainbridge'e yerleşmelerine çok sevinmişti. Jules bunu asla yüksek sesle söylemezdi ama Gillian'ı bu kadar sık görmemek gerçekten zor olurdu. Ve Miles'ı. Onu da en az annesi kadar çok seviyordu.

Jules feribottan nefret ederdi. Büyük ya da küçük tüm teknelerden nefret ederdi. Bir adada yaşıyorsanız bu bir tür sorundu. Neyse ki yolculuk yarım saatten biraz fazlaydı ve o tarafa gitmesi gerekirse bir köprü de vardı. Bainbridge'de ihtiyacı olan hemen her şey ve herkes vardı zaten.

Sonunda, yemeklerini bitirdikten sonra Adrian ve Miles bulaşıkları kaldırıp yenilerini ve taze demlenmiş çayı getirdiler.

". " Jules masanın üzerine beş kutu koydu.

"Vay canına! Hepsi kek mi? Sayı." Miles babasına bir bakış gönderdi, o da sırtıttı.

"Senin için fazladan getirdiğimi söylemiştim."

"En sevdiğiniz hangisi?" Jules dilimleri herkesin görüp tadına bakabilmesi için masadaki küçük tabaklara yerleştirirken Gillian çayını yudumladı.

"Söylemeyeceğim. Senin hakkında bildiklerimi, nelerden hoşlandığını ve Adrian'ın bana anlattıklarını düşününce aklıma birkaç farklı fikir geldi. Ama seni hiçbir şekilde etkilemek istemiyorum."

İşaret etti. "Bu krem peynir kreması ile baharatlı kek. Şuradaki parçanın katları arasında balkabağı kreması var. Şuradaki bitter çikolatalı ve sonuncusu da tarçınlı kremalı."

Adrian farklı parçaları denerken memnuniyetini mırıldandı. "Bu çılgınca. Sanırım tarçınlı olanı sevdim ama balkabağı da çok lezzetli."

"Balkabağı benim favorim. Bunlar ne?" Gillian bir sonraki tabağa baktı.

Jules balkabağı oylamasını not ettikten sonra bir sonraki tabakları önlerine koydu.

"Sırada limon, misket limonu ve mandalina var. Birini diğerinden daha çok seviyorsanız, krema ve dolgular kolayca değiştirilebilir."

"Limon harika." Gillian Adrian'a baktı. "Bence etiketini vereceği resepsiyon için iyi olabilir. Sence de öyle değil mi?"

"Bu limonlu lor mu?" Adrian çatalıyla bir ısırık daha aldı.

"Evet. Yeni bir tarif. Bu sadece ikinci partim, ama bence gerçekten çok iyi. Bana sorarsanız."

Gillian zevkle inledi. "Bunu kendin söyleyen daha iyi olur! Yeteneklerinle övünmekten hiç yorulmuyorum ama bana yardım etmelisin Juliet Lamprey. Ayrıca, fazladan var mı acaba?"

"Tezgahın üzerindeki çantada bir kavanoz var."

Gillian güldü. "Beni çok iyi tanıyorsun."

Adrian, Miles'a Adrian'ın tabağından biraz kek aşırıldığı için bir bakış attı. Oğlu bunun çok komik olduğunu düşünüyor gibiydi. "Sanırım annen buna arsızlık derdi, Miles, oğlum."

"Siz ebeveynsiniz, çocuklarınız için fedakarlık yapmanız gerekir."

"Ha. Böbreğe ihtiyacın , alabilirsin. Ama pastamdan uzak dur evlat." Adrian Jules'a göz kırptı. "Bence Gillian haklı. Etiket resepsiyonu için limon mükemmel olur."

Adrian bir ay önce ona gelmiş ve plak şirketinin onlara vermek istediği yerel bir etkinlik için pastayı da yapıp yapamayacağını sormuştu. Mary de mezeleri yapıyordu.

"Bu yapılabilir. İsterseniz bir tane de ahududulu yapabilirim. Biraz çeşitlilik olsun diye."

"Sen ne dersen de. Ben varım."

Bir sonraki tabakları onlara doğru kaydırmadan önce bunu not etti. "Ve bu da çikolata. Deniz tuzu ve karamelli yedi katmanlı çikolata." En sevdiğini işaret etti ama sonra devam etti. Onların bunu bilmelerini ve buna göre bir seçim yapmalarını istemiyordu. En çok istedikleri pastayı almalarını istiyordu.

"Bu bitter çikolata ve portakallı, çikolatalı buttercream ve portakallı krema dolgulu. Sonuncusu çikolatalı ölüm. Hamurunda çikolata talaşı olan çikolatalı kek, katmanlar arasında ganaj, çikolata bukleli çikolatalı tereyağlı krema. Çiseleyen çikolata ile servis edilecek.

sıcak çikolata."

Gillian yedi katın her bir parçasını bitirdi. "Fondan ya da o sahte çırpılmış krema gibi şeylerle uğraşmamış olmana bayıldım."

"Seni tanıyorum, Gillian. Sen bir buttercream kızsın."

Gillian güldü. "Fondan güzel ama tadı tutkal gibi. Pasta yiyeceksem lezzetli olmasını isterim."

Adrian ellerini teslimiyetle havaya kaldırdı. "Ben tuzlu karamelli yedi katlı çikolatayı seçiyorum. Öldüğümde o pastanın içine gömülmek istiyorum."

"O haklı. Jules, bunların hepsi harika ama şuradaki pasta mükemmel. Lütfen bunu düğünümüz için yap." Gillian başını Adrian'ın omzuna koydu.

"Emin misiniz? Diğerlerinden örnek almadınız."

"Eminim. Gerçi diğerlerinin de tadına bakacağım." Gillian göz kırptı ve hepsi bir sonraki tabaktaki sarı kek dilimlerine yumuldu.

"Sanırım bu kadar." Jules gülümseyerek arkasına yaslandı.

"Başından beri en sevdiğin şeydi, değil mi?"

"Evet, ama seni haksız yere etkilemek istemedim. Kulağa ağır geliyor ama gerçekten çok güzel. Tatlar birbirine çok yakışıyor. Pasta, Mary'nin hazırladığı hemen her tür yemekle uyum sağlayacaktır."

Gillian başıyla onayladı. "Tamamen parmak yiyeceklerden oluşan bir anlaşma yaptık. İhtiyaç duyacağı tüm personeli tutacağına dair ona söz verdirdim, böylece düğünün diğer tüm üyeleri gibi o da düğünün tadını çıkarabilecek. Sen de eğleneceksin elbette. Sen baş nedimesin; aklımı başımda tutmama yardım etmen gerekirken çalışmana izin veremem."

"Benim işim Mary'ninkinden daha basit. İş düğünden önce bitecek. Sen öğleden sonra yapacaksın, böylece teslimat yeterince kolay olacak. Bana sadece etrafta dolanıp tüm sevgiyi kabul etmek kalıyor. Çok kolay."

"Hadi oturma odasına geçelim. Pastayla tıka basa dolu olduğum için biraz arkama yaslanmam gerekiyor." Gillian onları diğer odaya götürdü ve Adrian perdeleri kapatırken onlar da kanepeye yerleştiler.

"Yeni olan ne? Pasta ve diğer şeyler dışında," diye sordu Gillian.

"Bu hafta bazı yerel işletmelere uğradım ve Seattle'da ve dışarıda birkaç kişiyle konuştum. Bu 'yerel olarak üretilen ürünler' olayı iyi işliyor. Mary ve ben bazı ürünleri ürünlerimizde kullanmaya başladık bile. Brindle Printery'ye hangi hangi yerel ürünlerin kullanıldığını gösteren bu küçük tabelaları yaptırdık. Takas yaptık! Bu çok eğlenceliydi ve ada çevresinde daha fazla insanla tanışmamı sağladı. Bir de eski bir dostum şehre geri döndü. Patrick Carter'ın torunu Gideon, büyükbabasının çiftliği işletmesine yardım etmek için buraya taşındı. Ayrıca gülünç derecede lezzetli."

Gillian'ın kahkahası kolay ve sevecendi. "Gerçekten mi?

Anlat." O öğleden sonra Tart'a yaptığı ziyaret de dahil olmak üzere anlattı.

"Bunu duymak hoşuma gidiyor." Gillian gülümsedi. "Sen çok güzel, eğlenceli, akıllı ve özelsin. Senin de bunu gören birine sahip olmanı istiyorum."

"Dur , küçük hanım. Benimle flört eden birinden hoşlanıyorum. Hepsi bu kadar. Çıkmıyoruz bile. Kendini fazla kaptırma." Adrian onlara çay getirirken homurdandı. "Eğer o senin hayatını planlayabiliyorsa, düğün için bu kadar stresli olmayacaktır. Bunu yapmasına gerçekten izin vermelisin. Bebek İsa'yı ağlatma, Jules."

Jules güldü, Adrian'ın Gillian'ı ne kadar iyi görmek hoşuna gitmişti.

"Oy, siz ikiniz." Gillian ilkel bir bakış atmaya çalıştı ama ne Jules ne de Adrian buna kanmadı. "Gülmesi kolay. Sence de Jules güzel değil mi, Adrian?"

"Buna cevap verme." Jules gözlerini devirdi ve Gillian'a döndü. "Bir adama bunu sormazsın. Kimseyi kırmadan nasıl cevap vereceğini bulmaya çalışırken patlayacak. Her neyse, bu eğlenceli bir şey ama sadece bu kadar. Eğer kaçarsak sana haber veririm."

"Sana iyi davranırsa iyi olur yoksa kafasına bir kova dolusu kadın yumruk yağdırarak."

"Boyu seksen milyar metre falan. Yukarı bakıp durdum ve sonra biraz daha yukarı." Jules kızardığının farkındaydı ama kasabaya yeni gelen bir çocuk için en iyi arkadaşınla başın dönmeyecekse kiminle dönebilirdin ki?

"Tanrı'ya şükür abartmaya yatkın değilsin." Gillian bunu ikisi de gülene kadar ağırbaşlı bir şekilde söyledi.

"Bir pasta seçtik, Bay Brown." Gillian duraklayan Adrian'a döndü, neşesi yumuşayarak başka bir şeye dönüşmüştü. İkisi arasında o kadar samimi ve çiğ bir şey vardı ki Jules bunu görmekten neredeyse utanıyordu.

Ellerini tuttu ve parmak uçlarını öptü. "Artık geri dönemezsin, İngiliz. gereken bir pasta var. Ayrıca itibarım da tehlikede. İnsanların benden faydalandığını düşündüklerinde neler yapabileceklerini hayal et."

Gillian kızardı ve Jules o anda arkadaşını çok sevdi. Onun mutluluğu çoktan hak edilmişti. O ve Adrian birbirleri için gerçekten de mükemmellerdi. Ve sonra küçük bir kıskançlık duygusu belirdi. Sadece birazcık.

Jules da bunu istiyordu.

Öne doğru oturdu. "Siz ikiniz beni hızlı ve modern yöntemlerinizle utandırmadan önce gitmeliyim."

Gillian'ın gözleri büyüdü ve sonra güldü. "Deniyorsun." "Kesinlikle. Ama yine de yarın yeni bir tarçınlı rulo deneyeceğim. Olur da uğramak istedim. Mary ve öğleden sonra yapacağı bir anlaşma için fazladan yapıyorum."

Ayağa kalktı ve kapıya doğru yürüdü. Çantaları orada özenle onu bekliyordu. Adrian ve Gillian arkasından geldiler. Miles arkadaşlarıyla antrenman yapmak için arka taraftaki garaja gitmişti.

Gillian uzanıp Jules'un elini sıktı. "Siz çocuklar gerçekten iyi gidiyorsunuz. Çok da hızlı başladınız."

"Sadece iki hafta oldu ama evet, şu ana kadar sorunsuz geçti, bu da güzel. Mary ya da Daisy ile çalışmak zor değil. Benim işlerim arttı. Mary'nin işleri arttı ve Daisy geçen hafta iki parça sattı."

"Delicious'ın kık tekmelemesini seviyorum."

Delicious, Jules'un arkadaş grubunun adıydı. Dışarıdan çok farklı görünen ama kız kardeş kadar yakın olan dört kadın. Her biri kendi tarzında sanatsal ve canlıydı. İliklerine kadar sadık.

Adrian Gillian'ı kendi tarafına çekti. "Kendinize böyle hitap etmenize bayılıyorum. Ayrıca, Levi tam bir sanat . Bunu kayıtlara geçireceğim. Yeni ev için onun büyük eserlerinden birini istedim ve o da beni atlatmak için sanatçıyla olan ilişkisini kullandı."

Levi, Daisy'nin erkek arkadaşıydı. Aynı zamanda bir sanat koleksiyoncusu, Daisy'nin sanatının ateşli bir hayranı ve Jules'un şimdiye kadar tanıştığı en nefes kesici alfa erkeğiydi. Daisy şanslı bir kadındı ama böyle bir erkeği idare etmek yorucu olmalıydı.

"Bir şeyler sipariş et. Böylece en başından itibaren sizin için yapmış olur. Cal böyle yapar."

"Sen bir dahisin, işte sen busun Jules." Adrian sırttı ve Gillian da aynısını yapmadan önce ona sarıldı.

"Seni seviyorum." Jules, Gillian'ın elini sıktı.

"Ben de seni seviyorum. Yakında görüşürüz. Dğnmde pastamı yaptığın için teşekkürler. Bunu sevdim. Etrafım tamamen sevgiyle evriliymiş gibi hissettiriyor."

"Kes şunu yoksa beni kokutacaksın."

Ama eve dönerken Gillian'ın haklı olduğunu fark etti. Yeni evinde müstakbel kocasıyla, sevdiği ve onu seven insanlarla, Mary'nin hazırladığı yemeklerle, Jules'un yaptığı pastayla, Daisy'nin tasarladığı yüzüklerle evleniyordu. Müzik Adrian'ın ve görünüşe göre Miles'ın arkadaşları tarafından yapılacaktı. Bir aile meselesi. Olması gerektiği gibi.

- - -

Her gece uyumadan önce Jules meditasyon yapıyordu. Bazı arkadaşlarının bunun saçma olduğunu düşündüğünü biliyordu ama onun için işe yarıyordu.

Jules doğuştan sabırlı bir insan değildi. Bazen şirretliğe kaçabiliyordu. Meditasyon yapmak hayatını yönetmesine yardımcı oluyor, ona her gün düşünmek ve bir sonraki günü düşünmek için zaman veriyordu. Bu onun içinde yaşayan planlamacıya hitap ediyordu.

Hayatı meşguldü. Arkadaşları ve işiyle doluydu. Kendini yavaşlatmak iyi bir şeydi. Her günün sonunda sadece birkaç dakika olsa bile.

Duş aldı ve yastıklarının yanına yerleşmeden önce pijamalarını giydi. Evi kiralıktı ama onun için mükemmeldi. Erkek kardeşi çocukluk evlerini ona çok iyi bir fiyata satmayı teklif etmişti. Ama o reddetmişti. Ona Tart verilmişti ve bu yeterliydi. Ve annesinin kalbinin çok iyi ve gerçekten kırıldığı yerde yaşamak istemiyordu.

Tart'ın üst katındaki dairede yaşayabilirdi ama her gün oradan ayrılmak önemliydi. Çekip gitmek ve iş hayatını bitirmek. Bu bölünmeyi seviyordu. Elbette evde de yemek pişiriyordu ama o farklıydı. O zevk içindi.

Annesi geri gelip ziyaret etmek isterse diye o daireyi açık tutmuştu. Annesinin her zaman hoş karşılandığını ve ceketini asabileceği bir yer olduğunu bilmesini istiyordu. Annesi yıllar geçtikçe burayı daha az kullanır olmuştu ve son zamanlarda Jules burayı Tart için bir ofis alanı olarak kullanmayı düşünüyordu. Artık Mary ve Daisy de orada olduğuna göre, bilgisayarlı ve telefonlu birkaç masanın olması iyi olurdu.

Ama bunu yapmak olumlu bir adım olurdu. Annesinin muhtemelen yılda bir ya da iki kez kısa bir ziyaretten daha fazlası için geri gelmeyeceğini kabul etmiş olacaktı. Ve Jules henüz bunu yapmaya hazır olduğundan emin değildi.

Jules ve annesi büyürken birbirlerine çok yakındılar ama babası açıklama yaptığında ilişkilerinde bir şeyler değişmişti. Yemek masasında ayağa kalkıp boşanma davası açtığını ve kimsenin bilmediği kız arkadaşıyla evleneceğini açıkladığında. Bir de onu hamile bıraktığını.

Eşi ve yardımcısı olma taahhüdünü ciddiye alan babasına her zaman saygı duymuş olan annesi o kadar öfke doluydu ki, hayret vericiydi.

Jules annesinin neden bu kadar kızgın olduğunu anlamıyor değildi. O yaptı. Kocasını tarafından tamamen ihanete uğramıştı.

Ama birçok açıdan annesini kaybetmiş gibi hissetmemesi mümkün değildi. Annesi eski hayatına dair pek çok şeyi, hatta bazen Jules'un kardeşine hatırlattığı gibi birer yetişkin olan çocuklarını bile geride bırakmıştı. Annesinin korkunç bir olaydan sonra kendini yeniden keşfetmiş olmasından gurur duyuyordu. Ama Jules onu özliyordu.

Onu Jules'un hayatına geri döndürmeye çalışırken bazen rolleri değişiyor ve Jules kendini annesine annelik yaparken buluyordu. Yeterince parası olduğundan ve iyi olduğundan emin oluyordu.

Bu kısmı kimseye söylemedi. Jules, Gillian'ın kaşlarını çatacağını biliyordu. Jules'un tanıdığı en sert anne olan Gillian, Jules'un annesinin - Gillian'ın algılayacağı gibi- bir anne olarak sorumluluklarından kaçmasına kızacaktı.

Kardeşinin babalarıyla olan ilişkisi Jules'ununkinden bile daha gergindi. Ethan doğru olanı yapmış, evin satışından elde edilen paranın yarısını annelerine vermiş, kalanını da karısı ve çocuklarıyla birlikte Oregon'daki kendi evi için kullanmıştı. Kendi aile hayatına çekilmişti. Onu kendinden uzaklaştırmış değildi ama mesafe bunu zaten yapıyordu.

Kızgındı. Yedi yıl sonra bile babalarına kızgındı. Birkaç haftalık bir seyahati bir tür yaşam tarzına dönüştüren annelerine kızgındı. Ve çocukları vardı, anneleri onlara hediyeler gönderse de nadiren gördüğü çocukları. Aynı şey değildi ve Jules onun öfkesini anlıyordu. Onun adına hissetti.

O da bunu üstlenmişti. Yeğeninin hayatının bir parçası *olduğundan* emin oldu. Onları arıyor, Skype'tan görüşüyor ve en azından ayda bir onlarla vakit geçirmek için Portland'a gidiyordu. Aslında yakında en büyük yeğeni Connor'ın doğum gününü kutlamak için oraya gidecekti. Annesi Sea-Tac'a uçacaktı ve Jules'la birlikte arabayla gelecekti.

Jules hem annesiyle geçireceği zamanı hem de hafta sonunu çok sevdiği iki oğluya geçirmeyi dört gözle bekliyordu.

Kendisi ve yeğenleri için iyi olmuştu ama Ethan'la birlikte eskiden oldukları yere dönmek için kat etmeleri gereken kilometrelerce yol vardı. Ve Jules bunun mümkün olduğundan emin değildi. O incinmişti ve Jules bunu düzeltemezdi.

Ethan babalarının yaptıklarını unutamadı. Jules anlıyordu. O artık bir babaydı ve babaları her saçmalık yaptığında Ethan'ın kendi çocuklarına *asla* böyle bir şey yapmayacağını biliyordu.

Bu yüzden tampon olmaya çalıştı. Anneleri yetenekli değildi, babaları da ... şey, her zaman onun bir insan olarak tam anlamıyla oluşmadığını düşünmüştü. Jules bunun başını ağrıtmaktan ve midesini bulandırmaktan başka bir işe yarayıp yaramadığını bilmiyordu.

Her şeyi unutmak için başını salladı. Bunu tekrar tekrar yaşamak rahatlatıcı değildi ve o anda ihtiyacı olan şey rahatlamaktı.

Nefesini üfledi ve birkaç mum yaktı. Müzik yoktu ama çatıdaki yağmurun sesi duyuluyordu.

Başkalarının seçimlerini sahiplenemezdi.

Kendi yolunu kabul etmek ve bu yolda geldiğince dürüstçe yürümek zorundaydı.

Hayatının sunabileceği tüm sevinçlere açık olmalı ve işe yaramadıkları için acıları ve kırgınlıkları geride bırakmaya çalışmalıydı.

Gillian ve diğer arkadaşlarıyla kurduğu bir ailesi vardı. Seviliyor ve önemseniyordu. Bunu hatırlamak önemliydi. Kucaklamak ve değer vermek önemliydi çünkü sonuçta sevgi mükemmel bir bileşendi. Sevgi oksijen gibi gerekliydi.

Gideon'u düşündü ve gülümsedi. Yeni insanlara ve şeylere açık olmalıydı.

Cal'ın yüzü gözünün önünden geçti. Ve eğer onları hayatında tutmak istiyorsa, insanların vermek istediklerini kabul etmek zorundaydı.

Odaklanmaya devam etti ve nefes alıp vermesi sakinleşip yavaşladı ve bitirdiğinde kendini eskisinden çok daha iyi hissediyordu. Yazmak için günlüğünü aldı ve yatağına yöneldi.

Gideon erken kalktı. Her gün kırk beşinde kalkan büyükbabası için bile erkendi.

Çok fazla enerjisi vardı. Rüyaları onunla doluydu. Jules Lamprey sarışın ve güzel görünüyordu. Jules Lamprey'nin çıplak ve terli bir şekilde onun üzerinde yükseldiğini, sikinin onun içinde olduğunu.

Birkaç gün önce verandaya yaklaşırken görmeden önce gayet iyiydi. Rahatlamıştı. Mutlu ve geri dönme kararıyla meşguldü.

Ama şimdi onu gördüğüne, Tart'ta onunla konuştuğuna ve flört ettiğine göre? Şimdi huzursuzdu. Onu istiyordu. Ellerini onun vücudunda gezdirmek, onu öpmek istiyordu. Tanrım, onu becermek ve yanında uyanmak istiyordu.

Jules'a olan ihtiyacı ateş gibi yanıyordu ve Jules'un bu kadar çok aklında kalması onu şaşırtmıştı.

Bakire değildi. Arada sırada aşık olduğu ve ateşli cinsel kaçamaklar yaşadığı olmuştu. Ama Jules'a karşı hissettiği bu şey olağandışıydı. Onu hayatının büyük bölümünde tanımıştı ama Cal'le olduğu kadar yakın değildi. Ama onu tanımak istiyordu. Kur yapmak için aynı türden bir dürtü yoktu, ama onu her düşündüğünde sıcak, fiziksel bir yumruk hissediyordu.

Peki ya onun aşinalığı? Bu, duyduğu ihtiyacı daha da artırıyordu. Bu, bir partide karşılaştığı ya da uçakta tanıştığı biri değildi. Bunca zamandır oradaydı ve her ne sebeple olursa olsun, bu durum onu daha da çekici kılıyordu.

Keçileri sağmaya gitti, fiziksel efor sarf ettiği için minnettardı. Biraz planlama yapma fırsatı odaklanmasına yardımcı oldu. Bir yıl önce peynir yapımı dersleri almıştı ve Carter Çiftliği'nde denemeyi düşündüğü bir şeydi.

Biraz uğraşmak, bazı ekipmanları yenilemek ve yeni bir inşaat yapmak gerekecekti, bu yüzden uzun vadeli bir fikirdi. O zamana kadar sütü yakındaki bir mandıraya sattılar ve keçiler çiftliğin kuzeyindeki yamacı bölgedeki pek çok kişinin baş belası olan böğürtlen sarmaşıklarından temizledi. Hatta daha bir hafta önce, böğürtlen çalılarının istila ettiği bazı kamu arazilerinin temizlenmesine yardımcı olmak için keçileri kiralaması istenmişti.

Büyük, dev bir tarım şirketi değillerdi. Büyükbabasının büyüdüğü dünyadan çok daha farklı bir dünyada kendi yollarını zorundaydılar. Bir çiftçiden daha fazlası olmalıydı, çiftliği gelecek nesillere taşımak için bir iş adamı olmalıydı. Bir çiftlik standı ve mevsimlik peynir yapımı gibi şeyler pekala bir fark yaratabilirdi.

Büyükbabasını hayal kırıklığına uğratmadan bu işi başarabileceğini umarken bile bu onu heyecanlandırıyordu. Çiftlik önünde uzanıyordu. Kuzeydeki meyve bahçesinde düzgün ağaç sıraları. Batıda mevsimlik ürünler. Toprağı işlemeyi seviyordu. Ve bu arazi onun arazisiydi. Carter'ların üç kuşaktır çalıştığı Carter arazisi.

Her gün manzaradaki farkı görebiliyordu. Eğer ekim yaparlarsa, bir büyüme döngüsü olurdu. Eğer hasat yaparlarsa, çiftlik de değişirdi. Bu konuda son derece tatmin edici bir şey vardı. Her gün yaptığınız işin sonuçlarını görmek.

Bar M'yi sattıktan sonra hayata ara vermişti. Seyahat etmişti. İsteddiği zaman istediği şeyi yapmıştı. Ama şimdi geri dönmüştü, tamamen hayatının içindeydi ve kendini çok ama çok uzun zamandır olmadığı kadar iyi hissediyordu.

- - -

Gideon bütün gün çalıştı, duş aldı, mastürbasyon yaptı, tekrar duş aldı ve mekânı boşalttığında Tart kapanmak üzere olacaktı ve onun hâlâ buralarda olmasını ummak zorundaydı.

Sokağa çıktığında onu içeride gördü, muhteşem yüzünün etrafına dökülmüş solgun saçları vardı. Selamlamak için elini kaldırdı ve kapıda duran kızla göz göze geldi.

Kapıyı kilitledikten sonra onu içeri almak için kilidi açarken göz göze geldiklerinde yüzünde beliren gülümseme, aceleden yıpranmış sinirleri yatıştırmaya yetti.

"Neden merhaba. Sizi buraya getiren nedir?"

Parmak eklemlerini kızın yanağında gezdirdi. "Şimdiye kadar bilmiyor muydun?"

Kız kızardı ve adam onu o kadar çok istiyordu ki kafasının içinde beyaz bir gürültü gibiydi.

"Evet, sanırım biliyorum." Hiçbir zaman naz yapan biri olmamıştı. İsteddiği şeylerin peşinden giderdi. Ve olduğu gibi, Gideon'u istiyordu. Ama bu tür bir ilgi, bu kibar, nazik kur yapma baş döndürücüydü. Gerçekten hoşuna gitmişti.

"Akşam yemeği için planın var mı?"

"Neden, Gideon Carter. Bana çıkma mı teklif ediyorsun?" O seksi gülümseme ağzını kavislendirdi.

"Çıkıyorum."

Dudaklarını yaladı ve göz bebekleri gözlerindeki tüm rengi yutmuş gibiydi. Teni ısınırken kalbi küt küt atıyordu. Aman Tanrım, adam onun en iyi yerlerine doğru şeyleri yapmıştı.

Her şeyin gerçekleşmek üzere olduğu ama henüz gerçekleşmediği bu an, dünyada en sevdiği şeylerden biriydi. Tüm bu olasılıklar önüne serilmişti.

"Güzel. Ben de bekliyordum. Hafta sonuna kadar beni aramazsan seni arayacağıma daha önce karar vermiştim."

"Ne istediğini bilen kadınları severim. Seni altıda alırım. Senin de benim kadar erken kalkman gerektiğini biliyorum."

"Evet." Aniden kuruyan dudaklarını tekrar yaladı. "Yine de bazı şeyler için uykusuz kalmaya değer."

Adamın duraklaması, dikkatini keskinleştirmesi kadının içini ürpertti.

"Evet, öyleler Juliet. Bana daha fazla uyku kaybettirecek misin?"

O kadar yakın duruyordu ki, her nefes alışında neredeyse ona dokunuyor, teninin sıcaklığı onunkine değiyordu.

Şehrin ortasında güpegündüzdü ve yine de o anda aralarında mahrem bir his vardı.

"Uykunu mu kaçırıyorum?" Uzun zamandır böyle bir niyetle flört etmemişti.

Başını salladı. "Ve sonunda uyuduğumda bile seni hayal ediyorum."

Gülümsedi, gururu okşandı ve nefesi kesildi. Ve sonra onu düşünerek yaptığı başka şeyler olup olmadığını merak etti. Sıcak, masturbatif şeyler. Bir floş

içinden geçti, onu düşününce ter içinde bıraktı, horozunun etrafında yumruk, mastürbasyon yaparken dudaklarında onun adı.

"Bu gece görüşürüz." Eğildi ve dudaklarını onunkilerin üzerine kaydırıldı. Sadece bir nefeslik bir dokunuş ve adam doğrulmaya başladığında kadın teması korumak için eğildi.

Sonra kolu kızın beline dolandı, onu kendine doğru çekti ve ağzı kızın ağzına sahip oldu.

Dilini alt dudağına değdirdiğinde kalbi hızla çarptı, dudağını ısırduğunda nefesi kesildi, yavaşça çekti ve sonra sadece acısını hafifletmek için bıraktı.

" çıkarıcısın, Juliet Lamprey." Geri çekildi ve sanki son bir kez daha tatmak istercesine dilini dudaklarında gezdirdi. Kadın neredeyse üzerine atlayacaktı.

Bunun yerine derin bir nefes aldı ve kendini tekrar kontrol altına aldı.

Önlüğünün cebinden bir bloknot çıkardı ve adresini yazdı. "Altıda görüşürüz."

- - -

"Bence lacivert elbiseyi giymelisin. Üzerinde çok güzel duruyor." Jules randevusunda ne giyeceğine karar vermeye çalışırken Gillian Jules'un yatağında oturuyordu. Tanrı aşkına, daha önce hiç kimseyle çıkmamış değildi. Ama o günkü öpücükten sonra Gideon onu germişti. İyi anlamda.

Aynaya bakarken mavi elbiseyi kendine doğru tuttu. "Öyle mi düşünüyorsun? Beni nereye götürdüğünü bile bilmiyorum. Sanırım sormam gerekirdi. Ya bu çok resmiyse?"

Jules elbiseyi çekti ve yandan fermuarını çekti. Mavi iyiydi. Onu yıkamıyor ve aylardır güneş görmemiş gibi göstermiyordu.

"O zaman belli ki güzel bir kadını ilk buluşmada nereye götüreceği konusunda hiçbir fikri yok ve bu yüzden ondan hiç hoşlanmayacağız." Gillian bunu o kadar kibarca söylemişti ki Jules güldü. Zaten Gillian'ın niyeti de büyük olasılıkla buydu. "Güzel bir akşam. Çok soğuk değil. Hafif bir hırka iyi olur."

Jules hangisine ihtiyacı olduğunu biliyordu ve parlak kırmızı bir kazak çıkardı.

Bir nefes kadar

yumuşak.

"Mükemmel.

"

"Daisy'nin hediyelerinden biri. Eğer kişisel alışveriş yapmaya karar verseydi çok para kazanırdı." Jules onu güzel beyaz bir kemerle sabitledi. "Ayakkabılar. Hm." Ayakkabı raflarını taradı ve mükemmel çifti bulduğunda gülümsedi.

Aynaya döndü ve önünde küçük beyaz bir fiyonk olan lacivert ayakkabılarını giydi. Jules yakındaki aynada yansımasına bakarken, Gillian haklıymış, diye düşündü. Elbise gurur vericiydi. Üzerine tam oturmuş ve en iyi yerlerini vurgulamıştı. Özellikle de göğüsleri harika görünüyordu.

"Kızlarım bu elbisenin içinde güzellik kraliçesi gibi görünüyorlar." Gillian'ın yansımasına kaşlarını salladı.

"Gerçekten de öyle. Bu kıyafetin içinde çok güzel ve yüzde yüz Juliet Lamprey gibi görünüyorsun. Nasıl oluyor da her an bir süt reklamından ya da dergi reklamından çıkmış gibi görünebiliyorsun gerçekten anlamıyorum. Sabahları mısır gevreği reklamı gibi görünüyorsun. Bir şeyler pişirmekte ve arkadaşım olmakta da bu kadar harika olmasaydın, bu konuda oldukça kızardım."

Gillian ona sırtıttı. "Moral konuşması için teşekkürler."

"İhtiyacın bile yok. Onu zaten tanıyorsun. Bu da endişenin büyük bir kısmını ortadan kaldırıyor. Ayrıca çok güzelsin, bu da senin lehine olacakmış diye duydum."

Jules güldü. "Onu tanıyorum, evet. Bir şekilde. Ama bunlar çocukça şeyler. O artık bir erkek. Onu bir erkek olarak tanımıyorum. Henüz tanımıyorum. Ama Patrick o kadar harika bir insan ki kötü büyüdüğüne inanmak zor."

Gillian'ın yüz hatları bir an için hüznüldü. "Çok hoş bir beyefendi. Karısını kaybettiğini duyduğumda çok üzıldüm."

"Evet, birlikte çok iyidiler."

"Eski karısıyla ilgili hikaye nedir? Gideon'un ki yani. Evli olduğunu söylemişsiniz."

"Bundan daha fazlasını bilmiyorum. Mary'den duydum, o da Cal'den duymuş. Onunla birkaç yıldır konuşmadım. Evi ve Tart dışında. Detayları öğrenecek kadar değil. Cenaze töreninde onunla konuşma fırsatım olmadı, sonra da gitti. Sanırım öğreneceğim."

"Dün gece Adrian'ın önünde oldukça ihtiyatlıydın. Bu Gideon gerçekten neye benziyor? Hiçbir şehvetli detayı atlamayın."

Gillian'ın dış görünüşü çok ilkel ve düğmeli olabilirdi ama içten içe Jules'un ki kadar müstehcen olabilen hoş bir mizah anlayışı vardı.

"O muhteşem. Uzun ve zayıf. Sarışın, sakallı ve bıyıklı. Tuhaf bir sakal gibi değil, kıyamet günü tarikatı falan kurmuyor."

Birkaç bileklik ve annesinin, Jules'un teyzesiyle birlikte birkaç aydır takıldıkları Bali'den gönderdiği bir çift küpe eklemeye karar verdi. Kırmızı ruj sürmeye karar verdi, kazağıyla uyumlu olsun diye. Uçuşan saçlarını toplamak için saçlarını geriye doğru düzeltti.

"Bal gibi sarışın. Yani saçları. Biraz fazla uzun ama seksi görünüyor tabii. Bukleler. Eminim yumuşaktırlar. Beni öptüğünde daha önce iyi hissetmediğime inanamıyorum."

"Affedilebilirsin. Bazı erkeklerin içindeki duyguyu söküp atma gücü vardır ve bir bakmışsınız evlenmişsiniz."

Jules, Gillian'ın tarzının kendisini sakinleştirmesine izin verdi. İnsanları rahatlatmak için yaptığı o komik, gerçekçi alay onun en iyi özelliklerinden biriydi.

"Evet, sanırım o da onlardan biri. Yavaş, seksi yeşil gözleri var. Oh! Gerçekten güzel kolları var. Vücutuyla çalışan türden bir adam. Eminim geri kalanı da onun kadar sert ve belirgin." Çantasına bir ruj, telefon, biraz para ve bir kredi kartı koydu.

"O ... şey, daha iyi bir ifade bulmak için, çizmeleri ve yıpranmış kot pantolonuyla tam bir kovboy."

"Peki şimdi. Bunun cazibesini kesinlikle anlayabiliyorum." Gillian'ın kanepeye yaslandığı oturma odasına yöneldiler. "Bir şey söylemem gerekip gerekmediği konusunda kendimle tartışıyordum."

Jules biliyordu. *Cal*.

"Cal'ı izlemeni izledim. Cal'ın da seni izlediğini gördüm. Bu Gideon çıktığın diğerlerine benzemiyor. Seni daha önce hiç kimseyle böyle görmemiştim. Peki ya Cal?"

"Evet, Gillian, peki ya Cal? Ne oldu? Tek yaptığı bakmak. Asla bir hamle yapmadı. Otuz üç yaşındayım ve o *hiç bir şey yapmadı*. Sonsuza kadar bekleyip özlem mi duymalıyım? Adrian'la sahip olduğun şeyi istiyorum. Hayatımda bir erkek istiyorum. Gideon farklı. Ya da en azından farklı hissediyor. Kim bilir? Olmayabilir de. Beni hiç boşaltmayan bir pislik olabilir. Ama bunu denemezsem bilemeyeceğim. Yapamam.

Cal'ı bekle. Hayatıma devam etmeliyim ve edeceğim. Tanrı aşkına, Cal hayatına devam etti. Kaç tane kız ve erkek arkadaşı oldu?"

O kadar uzun süre beklemişti ama o hiç adım atmamıştı. Cal'ı ne kadar istemiş olursa olsun, asla gerçekleşmeyecek bir şeyi bırakmanın zamanı gelmişti.

"Haklısın tabii ki. Ben sadece seni seviyorum. Onu da. Mutlu olmanı istiyorum.

Ve sen de yoluna devam etmelisin."

"Eminim kimse ona *"Jules ne olacak?"* demiyordur. Bu çok aptalca. Herkesin iyi davranmaya çalıştığını biliyorum ama böyle bir şey olmayacak. Jules ve Cal diye bir şey yok, ne kadar istemiş olursam olayım ya da hepiniz istemiş olsanız da. Cal'i uzun zamandır istiyordum. Bu konuda yalan söyleyemem. Ama o beni geri istemiyor. Aynı şekilde değil. Hayatıma devam etmemin zamanı çoktan geçti. Ve ben de öyle yapıyorum."

Gillian içini çekti. "Biliyorum. Biliyorum. Ne olursa olsun, seni istediğine tüm kalbimle inanıyorum. Ama bu konuda hiç ilerleme kaydetmediğini söylemekte haklısın ve bu işin peşini bırakmalısın. Gideon'u tanımıyorum bile; o senin için çok daha iyi olabilir ve bu seçimi kendin yapmalısın. Özür dilerim."

Gillian'a sarıldı. "Üzülmeyin. Hepiniz onu bir şekilde büyüttünüz. Sanırım uzun zamandır bu bekleniyordu. İnsanlar bunun olacağını varsayıyordu. Her neyse, olmayacak ve benim başka bir şeyim var ve bu sadece bir randevu ama daha fazlası gibi geliyor. Gideon diğer randevularımdan farklı." Omuz silkti. "Bu hepimizin hayatında iyi bir zaman."

Öyleydi. Bunu her şeyden önce aklında tutması gerekiyordu. Gideon her türlü olasılıkla geldi. Ki bu oldukça havalıydı.

- - -

Gideon arabasını yavaşça sokağa sürdü; hava karanlıktı ve daha önce onun evine hiç gitmemişti. Ama adrese bakmasına gerek kalmadan hangisinin onun evi olduğunu biliyordu. Koyu mavi panjurları ve pencere kutuları olan sade beyaz bir evdi. Park etti ve kapısına doğru yürüdü, yakındaki bir ağaca astığı rüzgâr çanlarına ve sahip olduğu tüm kuş evlerine gülümsemek için durakladı. Güzel ve klasik. Orada yaşayan kadına çok benziyordu.

Bu, boşandığından beri ciddiye aldığı ilk randevuydu. Juliet Lamprey soyunmak istediği bir kadından çok daha fazlasıydı. Çok rahat olmakla suçlanmıştı ama öyle değildi. O için savaştı

istediği şeyler. Bir kez başarısız olmuştu ve bu oldukça büyük bir başarısızlıktı. Ama bazı şeylerin olması gerekmiyordu. Bazı şeyler sadece bir kişinin çabasıyla düzeltilemez.

Büyükbabasının verandasında Jules'la yaşadığı o anlık heyecan ve çekim onu uzun bir uykudan uyandırmıştı. Artık uyanıktı ve acıkmıştı. Onun için.

Bunu itiraf etmek daha fazla dört gözle bekliyordu ve kadın kapısını açtığında kesinlikle muhteşem görünüyordu, gülümsemekten ve ellerini tutmaktan kendini alamadı. "Çok güzel görünüyorsun."

Parlak kırmızı dudaklarıyla gülümsedi. "Teşekkür ederim. Ben de tam iyi temizlendiğini söyleyecektim ama kot pantolonun içinde de en az elbise pantolonu olduğun kadar çekici olduğunu fark ettim."

Bir an durakladıktan sonra çenesini eğerek ona baktı. Yanağını öpmek için eğildi ama kız o kadar güzel kokuyordu ki yüzünü ensesine dayayıp onu içine çekti.

"Um, evet, bunun için üzgünüm." Adam geri adım attı ama kadın üzgün görünmüyordu.

İlgilenmiş görünüyordu. İyiye işaret. "Güzel kokuyorsun."

Gülümsemesi binlerce watt yükseldi. "Bu gece iltifatlarla dolusun. Bir kız buna alışabilir."

Onu arabasına kadar götürdü. "Mesele de bu zaten."

Sşarabını yudumladı ve bardağın kenarından ona baktı. "Kaykay yapmayı ve bisiklete binmeyi sevdiğini biliyorum ama mezun olduğundan beri üniversiteden ayrıldınız ve buraya sık sık gelmeyi bıraktınız, neler yapıyorsunuz?"

Tabağındaki yengeçli kekten biraz aldı. "Son birkaç yılımı seyahat ederek geçirdim."

"Neden? Yani, işinizin bir parçası olarak mı yoksa bir aydınlanma yaşayıp büyük bir maceraya mı atıldınız?"

"Sanırım hepsinden biraz var."

"Gerçekten daha fazla seyahat etmek istiyorum. Bu yılki yeni yıl kararım buydu. Ancak henüz tek bir seyahate bile çıkmadım. Annem şu anda teyzemle birlikte Bali'de ve onu ziyaret etmeyi çok isterim."

"Oraya mı taşındı?" Bu onu şaşırtmıştı. Bayan Lamprey'nin kalkıp dünyanın öbür ucuna taşınacak bir tip olduğunu hiç düşünmemişti.

"Hayır." Tereddüt etti. "O ve babam boşandılar. Tanrım, yedi yıl önce. Her neyse, o ... ondan sonra çok değişti. Daha iyiye doğru." Adam endişelenmeden önce ekledi. Yine de, bu cümlelerin sonunda *çoğunlukla* söylenmemiş bir şey vardı.

"Yani artık dünyayı dolaşıyor mu?"

Jules başını salladı. "Hemen hemen, evet. Sanırım kendini buluyor." Omuz silkişinin sıradan olması gerekiyordu ama Gideon gözlerinin etrafındaki gerginliği fark etti. "Yılda bir kez buraya geliyor. Birkaç haftasını burada, birazını da kardeşim ve ailesiyle geçirir. Yılın geri kalanında hemen hemen seyahat eder. Teyzem evini sattı ve işinden emekli olup ona katıldı. Güney Amerika ve Avrupa'da zaman geçirdiler ve şimdi sıra Bali'de. Ona, yani anneme hayranım. Tüm hayatı alt üst oldu. O

On sekizinci doğum gününde babamla evlenmiş. Tüm hayatım boyunca lokantayı işlettiler ve sonra bilirsiniz, her şey dağıldı ve o kendini yeniden yarattı."

"Peki ya baban?"

Kadın içini çekti ve adam onun vücut dilinin gerginleşmesini izledi. "Karısı ve iki çocuğuyla birlikte San Diego'da yaşıyor. Biri okul öncesi, diğeri anaokulunda."

Bir kez daha Alana'dan çocuk sahibi olmadığı için neden bu kadar rahatladığını hatırladı. En azından böyle bir acıyla uğraşmak zorunda kalmamıştı. "Ah. Yani onunla herhangi bir ilişkin yok mu?"

Ekmeğini zeytinyağına batırdı ve yavaşça çiğnedi. Kelimeleri nasıl ifade edeceğini düşündüğünü anlayabiliyordu. Bu hoşuna gitmişti.

"O benim babam. Başka hiçbir sebep olmasa bile onu seviyorum. Ama o beni yetiştiren adam değil. Ya da belki de öyle ve ben bunu görecektim kadar yaşlıyım. Onun etrafında olmamak daha kolay. Zaten yeni bir hayatı var. Yeni bir aile. Beni ne kadar az tanıdığının altını çizen hediyeler alıyorum ama hatırlıyor, bu da bir artı. Buraya gelmiyor. Bir işim var ve istesem ya da hoş karşılsam bile oraya öylece gidemem. Facebook arkadaşlığına eşdeğer bir arkadaşlığımız var. Sanki liseye beraber gitmişiz gibi." Tekrar omuz silkti ve şarabını yudumlarken kaybolmuş gibi görünüyordu.

"Özür dilerim."

"Ben büyük bir kızım. Onun mutsuz olmasını istemiyorum. Karısına aşık gibi görünüyor. Kardeşlerim, bunu söylemek garip ama onlar benim kardeşlerim, çok tatlılar. Karısı güzel, bu yüzden güzel çocuklar yaptılar. Ondan nefret etmek istedim. Hala onun için deli olmuyorum ama iyi biri. Onu seviyor. Umarım anneme yaptığını ona yapmaz. Umarım dersini almıştır. Bunun için nefesimi tutmuyorum ama zaten bu benim sorunum değil. Ve vay canına, bu konuşmayı tamamen moral bozucu bir hale getirdiğim için özür dilerim."

Masanın öbür ucuna uzandı ve onun elini tuttu. "Hayır, tutmadın. Ben sordum, sen cevapladın. Peki Tart'la nasıl birlikte oldun ve neden lokantayı fırına çevirmeye karar verdin?"

"Ethan'ın doğum gününde, onu hatırlıyorsun değil mi? Kardeşimi?" Adam başını salladı ve o da devam etti. "Her neyse, doğum günü yemeğinde, pasta dilimlendikten hemen sonra babam kalktı ve hepimize boşanma davası açtığını söyledi."

O gün. Bu arada benim yaşımda olan kız arkadaşıyla evleniyordu. Oh ve o da hamile kalmıştı."

Arkasına yaslandı, gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Biliyorum, değil mi? Bir televizyon dizisinin konusu gibi. Her neyse, annem kaybetti. Bizi gönderdi ve ertesi gün tekrar gittiğimde porselenlerinin her bir parçasını kırmıştı. Onun porselenleri çok özeldi. Paraları yettiğinde oradan buradan nasıl küçük parçalar aldığını hatırlıyorum. Çöpü dışarı çıkarmamı istedi ve içeri girdiğimde binayı bana devrettiğine dair evrakları uzattı. Evi kardeşime verdiler. Bana en azından babamın bir işe yaradığını ve hem evi hem de işi bizim almamızı istediğini söyledi.

"Onu vazgeçirmeye çalıştık ama çok kararlıydı. Bu yüzden. Burayı kendime ait bir yer yapmak istedim. Bir lokanta işletmek istemiyordum. Bu yüzden en iyi arkadaşım olan Gillian'la konuştum ve bana bir fırın açmamı önerdi çünkü yemek yapmayı ne kadar çok sevdiğimi biliyordu. Olaylar oradan gelişti."

"Görünüşe göre orada gerçekten başarılı olmuşsunuz. Büyükbabam bana Tart'ın Kuzeybatı rehber kitaplarında bile şehirdeyken gidilecek bir yer olarak yer aldığını söyledi."

Sırıttı. "Biliyorum! Çılgınca, değil mi? İş için iyi ama egom için de harika." Ona şöyle bir baktı. "Şimdi sıra sende."

Sıranın kendisinde olduğunu düşündü ve onun dürüstlüğü karşısında gerçekten aynısını ona veremez miydi?

"Üniversitedeydim ama huzursuzdum. Benim için doğru yer değildi. Bu kızla tanıştım."

Sonra güldü. "Ah, bu cümle kaç kez bir hikayenin parçası oldu?"

Sırıttı. "Evet. O kız Wyoming'de yaşıyordu ve beni ailesiyle tanıştırmak için evine götürdüğünde bölgeye aşık oldum. Bir çiftlikte çalıştım, tabiri caizse işi öğrendim ve yeterince para biriktirdikten sonra kayınbiraderimle birlikte bir sığır çiftliği satın aldım. On yıldan fazla bir süre birlikte işlettik. Güzeldi. İş seviyordum, dışarıda olmayı çok seviyordum. Hayvanları ve toprağı seviyordum." Yatak odalarının penceresinden dışarı bakıp etraflarında görebildiği her şeyin sahibi olduğunu bilmek çok hoşuna gitmişti. Bunu onunla birlikte inşa etmenin bir anlamı vardı. Sonra.

Servis görevlisi gelip mezeleri götürdü ve başlangıç yemeklerini getirdi. Jules'un bifteğine dalması ve ilk ısırıkta mutlu bir şekilde iç çekmesi hoşuna gitmişti.

Yemek yemekten korkmaması ya da bu süreçten zevk alması hoşuna gitmişti. Yatakta nasıl olacağını tekrar merak etmesine neden oldu.

"Ama sonra boşandık. Devam etmeye çalıştım ama bir süre sonra bunun mümkün olmadığını anladım. Ben de kendi payımı eski kayınbiraderime sattım. Ve annen gibi ben de seyahat etmeye başladım. Ama Bali'ye gitmedim."

"Nereye gittin?"

"Bakalım... Bazı arkadaşlarımı ziyaret etmek için New York'a giderek başladım. Birkaç ay takıldım." New York'ta bir erkekle ilk deneyimi de dahil olmak üzere pek çok ilk yaşamıştı. "Sonra bir süre İspanya'ya gittim. İngiltere'ye. İtalya'ya. Bir süre Japonya'daydım. Sığır yetiştiriciliği yapan eski bir arkadaşıma danışmanlık yapıyordum ve beni yanında kalmam için davet etti. Çok şey öğrendim. Ben oradayken depremler oldu. Size söylemeliyim ki, bir adada olmaktan hiç bu kadar korkmamıştım. Oradan ayrıldıktan sonra bir süre Oakland'daki ailemi ziyaret ettim. Kız kardeşim Eugene'de yaşıyor, onu ve tüm yeğenlerimi ziyaret ettim. Beş çocuğu var, hepsi de erkek. Her günü nasıl geçiriyor bilmiyorum." Ama kız kardeşinin evindeki tam ve mutlak kaosu her dakikasını sevmişti. Kaba saba yeğenlerini sevmişti.

"Vay canına, tüm bu harika şeyleri kıskanıyorum."

Şarap kadehini onunkiyle tokuşturdu. "Harika bir şeydi, evet. Pek çok harika insanla tanıştım. Daha önce hiç hayal etmediğim şeyler yaşadım. Boşanmadan önce hiç ülke dışına çıkmamıştım. Seyahat etmeyi severim. Ama köklerimi de severim. Büyükbabamın vefat ettiği ve annem, babam ve teyzem büyükbabamın içlerinden birinin yanına taşınması ve çiftlikten vazgeçmesi için ikna etmeye çalışıyorlardı. Ama orası onun evi, anlıyor musun? Cenaze ve taziye için geldim ve onunla geleceği ve çiftliğin geleceği hakkında uzun bir konuşma yaptık. Bana gelip kalmak, burayı yönetmesine yardım etmek, zamanı geldiğinde devralmak isteyip istemediğimi sordu. Bir sürü fikrim var, denemek istediğim şeyler var. Toprak benim için çok şey ifade ediyor. Büyükbabamla çiftlikte çalışmak benim için çok şey ifade ediyor. Ve sonra sen." Başını salladı. "Evet, bunların hepsi de güzel." Açık sözlü bir adamdı. Oyun oynamayı ya da ilgilendiği halde ilgilenmiyormuş gibi davranmayı sevmezdi. Beklentilerinin ne olduğunu kızın önceden bilmesini istiyordu.

Kızardı ve mum ışığında daha da güzel görünüyordu.

Boşanma ve eski sevgilisi hakkında daha fazla şey öğrenmek için can atmasına rağmen, sormaktan kendini alıkoydu. Birbirlerini çocukluklarından beri tanıyor olsalar da, daha birbirlerini tanımaları gereken çok şey vardı. Ona bir noktada anlatacağını ve hâlâ eski sevgilisine ilgi duymadığı sürece olmayacağını düşündü.

"Neden evli değilsin Juliet?"

Onun tam adını kullanması hoşuna gitmişti. Dudaklarından çıkan ses çok seksiydi.

Omuz silkti. "Kimse sormadı. Bir işi yürütmekle meşguldüm. Erken kalkmak, bütün gün yemek pişirmek ve uyumaktan başka bir şey yapacak zamanım olmadı. Acelem yok."

"Seni gerçekten isteyen bir erkeğin neden senin programınla oyalanmasına izin verdiğini hayal bile edemiyorum. Ben de seni istemeyen bir erkek hayal edemiyorum."

Yutkundu ve kendini yelpazeleme dürtüsüne direndi.

Gideon'da bir yoğunluk vardı. Tuhaf tavırları ve rahat tavrına rağmen, ona ciddiymiş gibi bakıyordu. Tüm dikkatiyle onu dinliyormuş gibi konuşuyordu. Bu durum onu hafifçe nefessiz bırakmış ve başını döndürmüştü. Oldukça harika hissettiriyordu.

"Bu, benim programımla oyalanmayacağın anlamına mı geliyor?" Onunla flört etmek de çok kolaydı. Oh, o bir erkekti, yakışıklı bir erkekti, bu yüzden saçmalıklar konusunda oldukça bilgili olmalıydı. Ama ona numara yapmıyordu. Söylediklerinde ciddiydi, bu da her şeyi daha da lezzetli kılıyordu.

"Oh, hayır. Kendimi fazla kaptırmam. Özellikle de bir şey istediğimde. Saat dört buçukta kalkmak beni ürkütmez. Ya da bağımsız, başarılı ve zeki kadınlardan. Özellikle de şu anda baktığım kadın kadar güzellerse."

"Bu gerçekten iyisin."

Sırıttı ve bu onun içini . Lanet olsun.

"Pek çok şeyde iyiyimdir. Bozuk tuvaletleri tamir edebilirim. Bir sığır çiftliğinin nasıl işletileceğini bilirim. At binebilirim, perde kapıları ve bozuk karbüratörleri tamir edebilirim. Becerikliyimdir. Bunu unutmamalısın."

"Bunu unutabileceğimden emin değilim." Kadın güldü ve adam da güldü. Sonra adam onun elini tuttu, ters çevirdi ve önce bileğinin iç kısmına, sonra da avucuna bir öpücük kondurdu.

"Sanırım senin en çok sevdiğin şeylerde iyi olmaya devam etmem gerekecek."

Onunla ilgili çok kolay bir yolu vardı. Onu heyecan verici ve seksi bulsa da yanında olmak bile rahatlatıcıydı. "Önce en çok neyi sevdiğimi bulman gerekecek."

Adam güldü ve kız onun bu halini çok sevdi. "Sanırım seni çocuk olarak tanımak aynı şey değil. Oldukça iyi büyümüşsün."

- - -

Yemekten sonra onu evine götürdü ve orada tart ve kahve sözü verdi. Kafeinsiz tabii ki.

"Bu evi seviyorum." Masasına oturdu, uzun bacakları önünde uzanıyordu. "Adresi görmeden önce senin olduğunu biliyordum."

İçinde biraz tart olan bir tabağı ona doğru uzattı ve ardından bir fincan kahve doldurdu. "İsterseniz krema ve şeker." Oturmada önce onları da yanına koydu. "Ben de burayı seviyorum. Beş yıldır burada yaşıyorum. Bir ara burayı satın almayı düşündüm ama şimdilik kiralamak bana uygun. Gillian yeni evlerinde bana küçük bir ev yapmakla tehdit edip duruyor."

"İyi arkadaşların var gibi görünüyor."

"Tanıyorum. Birçoğunu tanıyorsun. Whaley'ler. Mary, Cal ve Ryan çok yakınlar. Gillian'ı tanıdığını sanmıyorum ama o benim kankam."

Gülümsemesi çok hızlıydı ve kalbinin hızla çarpmasına neden oldu, çok güzeldi. Gerçekten de eğilip boynunu yalamak, teninin tuzunu tatmak, ona yaslanıp ağırlığını hissetmek istiyordu.

"Gerçekten iyi yemek sever misin?"

Kadının söylediklerine odaklanabilmek için onu arkadan götürmek gibi kirli bir fanteziyi kovalamak zorunda kaldı.

"Kimin yok ki?"

"Bu doğru." Kadın tarttan bir ısırık aldı ve adam da onu takip ederek tadını çıkarmak için durakladı.

"Bu çok iyi. Her şeyi nasıl yapıyorsun anlamıyorum. Eğer evimde sürekli bu olsaydı, bir tanesi kadar büyük olurum."

"İster inanın ister inanmayın, burada her zaman tartım olmuyor. Günün sonunda artan yemeklerim varsa, onları arkadaşlarıma atmaya çalışırım. Eğer eve yemek getirirsem

başım belaya girecekti. Ama gelmek isteyeceğini umuyordum, bu yüzden eve biraz getirdim."

"Bu hoşuma gitti." Onu neyin memnun edebileceğini düşünmesi hoşuna gitmişti. "Yani beni yemeğe davet etmek üzereydin?"

Güldü. "Ben olmayacağım. Yani, orada olacağım ama aşçı olmayacağım. Mary, Delicious adında bir tür akşam yemeği kulübü işletiyor. Menü falan yok. Tüm seçimleri o yapıyor ve yaratmaya karar verdiği şeyi size sunuyor ve ben daha iyisini hiç yemedim. Bu Pazar Tart'ı ilk kez kullanıyoruz. Eskiden kendi evindeydi ama artık büyümeye başlamıştı. Bir de Tart'ın mutfağı onun evindekinden daha büyük. Her neyse, eğer isterseniz masada bir kişilik daha yerim var."

"Evet, kesinlikle."

Yemek yediler, kahve içtiler ve müzik hakkında bol bol konuştular. Kadının müziği kadar sevmesi onu memnun ediyordu. Zevkleri eklektikti ve her türden müzik çalıyordu. Yeniden bağlantı kurduklarına göre yeni favoriler bulacağını umuyordu.

Onu yatağa götürmek istedi. Onu tepeden tırnağa öpmek istiyordu. Yeni tanıştığı ve bir kadın olsaydı, hemen o anda hamlesini yapardı. İlgisini çekmişti, bu çok açıktı. Ama yeni tanıştığı ve yatağa atmak istediği bir kadın değildi.

Bu kadın farklıydı.

Ama bunu yapmadan önce onu daha fazla tanımak istiyordu, bu yüzden kendini bekletti. Ama bir öpücük için değil.

Kapıda durakladı. "Ben gidiyorum, ama bunun seni şu anda yatağa götürmek istemediğim için olduğunu düşünmeni istemiyorum. Çünkü kesinlikle istiyorum."

"Peki neden soyunmuyoruz?"

"Rahatsız mı oldun?" Kapının eşiğinde durakladı, eğlence ve tedirginlik arasında gidip geliyordu. "Çocukken senin cesur tavırlarının biraz can sıkıcı olduğunu düşündüğümü hatırlıyorum."

Elleri kalçalarında, sırtıttı. "Peki ya şimdi? Çünkü tabii ki sana bir bayana kendini nasıl ifade edeceğini söyleyemem ama bunu sadece bilgi vermek için söylediysem ve bunun neden harika olduğunu düşündüğüne ve benim gibi moxie'li bir kızdan ne kadar hoşlandığına geçmediysen, sana oldukça kızacağım."

Güldü. Kahretsin, onun mizah anlayışını seviyordu. "Evet, şimdi neden beni gerçekten tahrik ettiğini düşündüğümü anlatmaya çalışıyordum. Bilirsin işte, azimli bir kızsın. Cesur ve küstahsın ve müziğini biraz korkutucu ama genel olarak etkileyici bir şekilde kataloglanmış bir şekilde düzenliyorsun. Neredeyse dini. Ve baharatların renk uyumlu. Eminim tek bir ıvır zıvır çekmecen bile yoktur."

Bir adım attı ve onu kapı aralığına sıkıştırdı. Eve girerken topuklu ayakkabılarını çıkarmıştı, bu yüzden kendisi uzun boylu bir kadın olsa da adam çok daha uzundu. Adam yaklaşp onu yerinde tutarken kadın neredeyse minyundu.

"Mutfağını acımasız bir şekilde düzenleyen ve aynı zamanda bir tabakta kesinlikle sanat olan şeyi yaratabilen bir kadın hakkında bir tür kirli bir şey var. Tuzlu ve tatlısınız. Tüm o büyük, mavi gözlü, sarı saçlı şeyler, lanet olsun Juliet, beni çok heyecanlandırıyorsun."

Durakladı ve muzip sırıtışı kayboldu. Ama hayal kırıklığına uğramadı çünkü onun yerine koyduğu gülümseme yavaş ve seksiydi. Yaramazlık bu gülümsemenin vaat ettiklerini anlatmaya yetmezdi.

Nefesi kesildi. Sözleri, normalde yavaş ve kolay olan sesindeki gerginlik dikkatini çekti. Karnına doğru çekildi. Bütün bu hafta son derece keyifliydi. O tanıdığı çocuktu ama çok daha fazlasıydı. Olduğu adam onu ilgilendiriyordu.

Bu bağlantının yoğunluğu onu bir döngüye soktu. Daha önce hiç kimseyle böyle bir şey yaşamamıştı. Cesur biriydi. İhtiyacı olanı alan ve aldığı kadar iyi veren, sorumluluk sahibi bir kadındı.

Gideon ona kendini çok canlı hissettirmişti.

Aralarında cinsel gerilim titreşiyordu. Adamın ağırlığı kadının vücuduna karşı. Zarar vermiyordu. Ama onu orada istiyordu ve bu ... şey, sıcak ve hızlı bir şekilde onun üzerinden geçti. Seks, zevk almaktan utandığı bir şey değildi. İhtiyacı olduğunda onu arıyordu. Birlikte olduğu erkeklerden zevk alıyordu. Bir süre için.

Ama bu eğlenceli değildi.

Aralarındaki bu sıcaklık sıcak ve yoğundu ve onu görüldüğü şekilde istemesi derisinin altına girdi.

Sonunda yatağa gireceklerdi. Buna hiç şüphe yok. Ve oraya vardıklarında, bu kesinlikle harika olacaktı.

Şimdilik onu orada tutuyor, yavaşça baştan çıkararak bir erkeğe kendisiyle birlikte olması için yalvarmaya son derece yakın, dizleri titreyen bir kadın haline getiriyordu.

"Tek olmadığımı sevindim." Avuçlarını adamın göğsüne ve omuzlarına doğru kaydırды. "Ve yine de gidiyorsun." Parmak uçlarında yükseldi ve adamın alt dudağını ısırdı.

Bu adamla çırılçıplak ve terli bir şekilde birlikte olmak için tam da ihtiyacı olan şeydi. Tam o anda. Ve birkaç saat daha.

"Sana açım, Jules." Derin bir nefes aldı ve geri çekildi. "Sana açım ve içim acıyor."

Eğildi ve bir öpücük aldı, bu seferki öncekinden daha cesurdu. Dili onunkine doğru kaydı ve sonra tekrar gitti.

"Bir süre bu ağrının tadını çıkarmak istiyorum." Eğildi ve onu tekrar öptü, ama bu öpücükle yerleşti. Bu hızlı değildi. Hayır, uzun ve yavaş bir tur attı. Ağzının kenarına küçük öpücükler kondurdu, alt dudağını ısırdı, dilini onunkine değdirdi. Kız dayanırken onun nefesini çaldı. Omurgası gevşeyene ve sadece tenindeki kokusu, dudakları, kalçalarındaki elleri kalana kadar onu öptü.

Geri çekildi ve alnını onunkine yaklaştırdı. "Tart yarın ne zaman kapanıyor?"

"On bir. Cumartesi saatlerimi kısaltıyorum ve Mary devralacak ve ikide kapatacak. Şu şık, küçük kutu öğle yemeklerini yapıyor. Bittiklerinde, bitmiş oluyorlar. Bu hafta hafta sonu öğle yemeği kutularını yaptığı ilk hafta, umarım onun için çok iyi olur." Tanrım, konuşmayı kesmesi gerekiyordu. Adam onu bulanıklaştırmıştı, ki bu çok fazla insanla yaşadığı bir şey değildi.

"Pikniğe gitmeye ne dersin?" "Gerçekten mi?"

"Evet. Yemeği ben hallederim. Benimle evde buluşabilir misin?"

"Tamam."

"Yarın saat on bir görüşürüz." Onu hızla öptü ve sonra uzaklaştı; bu kez verandada durdu ve ceketini giydi.

Bir elini kaldırıp el salladı ve adamın uzaklaşmasını izledi.

Cal başını kaldırdığında kız kardeşi Mary'nin elinde en sevdiği şeylerden biriyle kapısından içeri girdiğini gördü: yiyeceklerle dolu olduğunu bildiği kanvas bir çanta. "Sen cennetten gönderilmiş bir meleksin." Yanına gitti, çantayı aldı ve

yanığından öper. "İçeri gel. Benimle yemek yemek için vaktin var mı?"

"Calvin Whaley, saat akşamın dokuzu. Daha yemek yemedin mi?" Mary tek kaşını kaldırarak odaya baktı. "Günün her dakikası çalışamazsın. Bu sağlıklı değil."

"Yapacak işlerim var. Ya burada yaparım ya da ofiste. Bir kadeh şarap içebileceğim ve ayakkabılarımı çıkarabileceğim burayı tercih ederim." Onu mutfığa götürdü ve o tabakları alırken kendisi de çantayı açmaya başladı.

Ufak tefek bir kız kardeşi. Saçları büyükanneleri gibi kıvrıkcıktı ve Cal'ın gözleri maviyken Mary'ninkiler altın benekli kahverengiydi. Mutfağın etrafında koşuşturup kendi kendine mırıldanırken hızlı bir peri gibiydi.

"Sana bir kadın lazım. Ya da bir erkeğe - hangisi olduğu umurumda değil - yemek yapan ve yemek yediğinden emin olacak birine." Önüne koyduğu şiş tavuğun yanına biraz salatalık salatası koydu. "Bekle, bir sos var." Aradığı şeyi bulana kadar kapıları açtı ve ona doğru itti.

Mutfaktaki adada bir taburenin üzerine zıpladı ve yemeye başladı. "Vay anasını. Sorun şu ki Mary Whaley, sen o kadar harika bir aşçısın ki kiminle birlikte olursam olayım yemeklerinden memnun olmam. Sen çok iyisin."

"Ha." Kaşlarını çatı.

Elbette onu hayatı boyunca tanımişti, bu yüzden doğru beslenmediği için onu azarlamak için orada olmadığını anlayabiliyordu.

"Neden bana gerçekten neden burada olduğunu söylemiyorsun? Yemeği takdir etmediğimden değil, ama bir konuşma yapmadan hemen önce öyle bir bakışın var ve bu benim çalışma alışkanlıklarım ile ilgili değil."

"Son birkaç gündür kendimle boğuşuyorum. Kendime hiçbir şey söylememem gerektiğini söylüyorum. Ama tabii ki bu argüman asla kazanmıyor."

Onun yanına oturdu ve bir bardak meyve suyunu ona doğru itti. "Ne? Beni korkutmaya başlıyorsun."

"Jules biriyle görüşüyor." Bunu ağzından kaçırdı ve Cal yüz ifadesini rahat tutmaya çalıştı ama bu onun kız kardeşiydi, o yüzden bunu hemen anladı.

"İlk kez değil. Daha önce de birileriyle çıkmıştı. Neden bana anlatsın ki? Tabii." Öne doğru oturdu ve onunla göz teması kurdu. "Bu adam ona zarar mı veriyor?"

Mary yüzünü buruşturdu ve kendini daha iyi hissetti. "Hayır, hayır. En azından ben öyle düşünmüyorum."

Bu adam ... aslında onu tanıyor. Gideon Carter."

"Gideon?" Eski arkadaşının kısa süre önce olarak Bainbridge'e döndüğünü biliyordu. Hatta Gideon arayıp mesaj bırakmış ve yakında bir araya gelmeyi çok istediğini .

"Bak. Yıllardır onu izlediğini gördüm. Sonsuza dek böyle olmasını istemiyorsan, şimdi harekete geçme vaktin."

"Nasıl ciddi olabilir? Daha dönele bir hafta oldu, değil mi? Belki iki?"

"Evet. Ama onlar ... onun hakkında farklı konuşuyor. Ona baktığını gördüm. Bu hızlı, sık bir şey değil. *Eğlenceli* değil. Daha fazlası olabilir. Ve biliyorsun, eğer isterse olmalı. Adam ondan hoşlanıyor gibi görünüyor."

"Peki neden bana söyledin?" Mary ona öylece baktı.

"O bana göre değil." Ayağa kalkmak için kendini zorladı. "Biz çok uzun zamandır arkadaşız. Bu bize yakışıyor."

"Öyle mi? Başka biriyle çıkmasından söz edildiğinde bu yüzden volta atıyor olmalısın."

"Elbette. Senin için endişelendiğim gibi onun için de endişeleniyorum." Bunu söylerken yüzünü buruşturdu. Etik olmayan avukatlarla ilgili şakalara rağmen Cal yalan söylemekten nefret ederdi. Zaten bu konuda oldukça kötüydü.

Kız kardeşi ona homurdandı. Bahanelerini görmezden geldi.

Kaşlarından biri yukarı kaydı. "Gerçekten mi? Yani Jules'a karşı hislerin *Kardeşçe*. Şu anda bana satmaya çalıştığın mal bu mu? Ben

Bunu bana söylediğin için hakarete uğradım. Bu konuyu çok uzun süre uzatmana izin verdim. Aptallık ediyorsun. Tanrım." Koluna oldukça sert bir yumruk attı.

"Ah." O noktayı ovuşturdu. Küçük bir şeye göre oldukça güçlüydü.

"Aramızdaki bağı mahvetmek istemiyorum. Endişen ve diğer her şey için minnettarım Mary, ama işler böyle daha iyi."

Ona gözlerini kırptırdı ve uzun süre hiçbir şey söylemedi.

Ve sonra içini çekti. "Seninle ne yapacağım Calvin? Bensiz ne yaparsın? Haklı olduğumu bilmiyormuş gibi davranmaya çalışma. Kaka! Bu dandik bahanen için sana kaka diyorum."

Risk almadan önce gülmeye başladı ve ona sarılmak için eğilip yanağından öptü. Küfür etmekten korkmuyor değildi, ediyordu ve çoğu zaman oldukça yaratıcıydı. Ancak üç Whaley kardeş arasında eski çocukluk hakaretleri sık sık hüküm sürüyordu.

"Usulünce cezalandırıldım. Ama Jules ile olan ilişkiyi mahvetmeyeceğim. Elbette, küçük bir kıvılcım var. Ama buna göre hareket etmeyeceğim. İşler kötüye giderse, onu hayatımda tutamam. Onun hayatımda olması hoşuma gidiyor. Ama çıkmak için değil."

Gerçekten de ayağını yere vurdu ve ona ters ters baktı. Ellerini kaldırarak bir adım geri .

Onu işaret etti. "Sen bir seri tek eşlisin. Her seferinde bir erkek ya da bir kadından hoşlanıyorsun, aldatan biri değilsin. Ama kafanda hep bir son kullanma tarihi var. Seni tanıyorum Calvin. Bazen bir pislik olabiliyorsun. Olman gerekenden daha dağınıksın. Ama zekisin. İyisin, kibarsın ve mecbur olmadığın halde insanlara yardım ediyorsun çünkü sen busun. Normalde gerçeklerden kaçmazsın." Ayağa kalktı ve çantayı düzelterek dikkatlice katladı.

"Bu konuda dikkatlice düşünmeni istiyorum. Çünkü Juliet'i ne kadar çok istediğini itiraf etmekten seni alıkoyan her neyse, onu kaybedersen, bunun için kendinden nefret edeceksin. Ve sonunda ondan da. Belki de cesaret edemediğin şeyi yaptığı için Gideon'dan bile."

Ön kapıya doğru yöneldi. "Benimle geç bir akşam yemeği için kal." Başını yemeklerin bulunduğu masaya doğru eğdi. "Şarabım var. Takılabiliriz ve Jules hakkında konuşmayız."

"Hayır. Eve gitmem gerek. Yarın uzun bir gün olacak ve yatmak istiyorum. Ayrıca ruh halimi bozuyorsun." Kapıyı açtı ve yüzünü ona döndü. "Ona nasıl baktığını görüyorum. O öyle bir adam değil."

Jules'un ne kadar olağanüstü bir kadın olduğunu özleyecek. Onun yanına taşınıyor. Şu anda bir ilişki kuruyorlar. Onu pikniğe götürüyor! Bunu sana söylememeliydim bile."

Midesi bir an burkuldu.

"Aptallık etme, Cal. Gitmesine izin verme." El salladı ve onu orada Jules'u kaybetme düşüncesiyle baş başa bıraktı.

Jules Lamprey hayatında olmasını her zaman sevdiği bir insandı. Kız kardeşiyle birlikte koşuyordu ve küçük yaşlardan beri evinin demirbaşlarından biriydi. Zamanla yakınlaştılar ve hayatının bu noktasında onu en iyi arkadaşlarından biri olarak saydı.

Ama liseyi bitirmek üzereyken *daha fazlası* olmuştu. Onu büyümüş ve gelişmiş bir kadın olarak gördü ve bunu oldukça karşı konulmaz buldu. Bir öpücük olmuştu. Ama o çok gençti ve hemen ardından üniversiteye gitti. Ve sonra kendini bir öğrenci olarak hayata atmıştı. Kadınlar kadar erkekler için de bir zevk geliştirmişti. Kendisi hakkında çok şey öğrenmişti ve bunu hiçbir şeye değişmezdi.

Ailesi onun kim olduğunu her zaman kabul etmişti ama *o* da kabullenebildiği zaman gerçekten büyüdüğünü hissetmişti. Kalp ağrısı da bu sürecin bir parçasıydı ve geçmişte ilişkilerini bitirdiğinde diğer insanları bildiği gibi onu incitmeyi hayal bile edemiyordu. Onun bakışlarında neden olduğu acıyı asla görmek istemiyordu.

O ne zaman bekar olsa, kız biriyle birlikte oluyordu. İkisi de bekârken bile arkadaşlıklarını başka bir şeye taşımakta tereddüt etmişti. Çünkü ona güveniyordu. Jules ona ihtiyaç duyduğunda her zaman yanında olurdu. Onu seviyor ve destekliyordu ve bunu kaybederse bir daha toparlanabileceğini sanmıyordu.

Onu o kadar çok istese bile, bazen sarılmanın tonunu değiştirmemek ve sonunda onu gerçekten öpmemek için tüm enerjisini harcıyordu. Juliet Lamprey'i el üstünde tutuyordu. Gideon'la olan bu şey muhtemelen uzun sürmeyecekti. Ne de olsa diğerleri sürmemişti. Bir gün yuva kuracağı birini bulacaktı. Ama muhtemelen bir süre için değil.

Başka bir adamı sevse bile yine de onun arkadaşı olacaktı. Ve bununla başa çıkmak zorunda kalacaktı. Olduğu zaman.

Patrick'in istediği gibi saat on bir buçukta geldi. Ana eve gitti, onun orada mı yoksa başka bir yerde mi olduğunu bilmiyordu ama Patrick büyük olasılıkla biliyordu.

Cevap veren Patrick'ti, yüzünde kocaman bir sırıtış vardı. "Selam güzel kız. İçeri gelsene. Gideon mutfağa döndü."

Eve girdi, Patrick'in yanağını öpmek ve ellerini sıkmak için durakladı. "Bugün nasılsın?"

Kapıyı arkasından kapattı ve sonra gülümseyerek pasta kutusunu aldı. "Bana bu kutulardan birini getirdiğine göre şimdi daha iyiyim. Öğleden sonra kahvemın yanında tatlı bir şeyler severim."

Kadın kolunu onunkine doladı ve adam onu evin içine doğru götürdü. "Belli ki o zamana kadar bir şeyler getirmekte ihmalkâr davranmışım. Bunu yapılacaklar listeme eklemem gerekecek." Ona yaptığı çöreklerin tarifinde değişiklikler yaptığını söylemedi. Yağı önemli ölçüde azaltmış ve hamur işine biraz da tam buğday eklemişti. Bilmediği şey ona zarar vermezdi.

Sırıttı ve kolundaki eli okşadı. "Güzel. Güzel bir kadının buraya gelip bana güzellikler getirmesi fikri hoşuma gidiyor. Bana dört gözle bekleyeceğim bir şey veriyor."

Gideon büyükbabasının sesiyle döndü. Jules'un geldiğini biliyordu ama onu orada, kolunu büyükbabasıninkine dolamış halde görünce tüm gerginliği uçup gitti.

"Juliet." Ellerini kuruladı ve ona doğru ilerledi, göz kırparak onu büyükbabasından aldı. "Umarım açsındır. Yemek konusunda biraz aşırıya kaçmış olabilirim."

"Açlıktan ölüyorum, bu iyi bir şey. Dışarıda yağmur yağıyor gibi görünüyor, umarım aklınızda çok güzel bir şey yoktur." "Burada yaşamakla ilgili o kadar şeyi hatırlıyorum. Yedeklerim var." O Bir eliyle buz sandığını tutarken diğer eliyle de onunkini tuttu.

"İyi öğleden sonralar, evlat. Benim hesabıma geri dönmek için acele etme. Çünkü oyunla ve vişneli cipsle randevum var ve sen davetli değilsin."

"Ön odaya senin için bir demlik çay koydum. Hala sıcak. Hiram birazdan gelir. Onun için bir sürü atıştırmalık var, cipsleri paylaşmak istemeseniz bile."

Onu arka kapıdan çıkardı ve merdivenlerden aşağıya, yan tarafa park edilmiş golf arabasına götürdü. "Dere evinin dışındayım."

"Tanrım, sanırım on iki ya da on üç yaşımdan beri oraya gitmedim."

Buz sandığını arkaya koydu ve o da .

"Bir piknik planlamıştım. Mayıs ayı için ne kadar aptalca bir fikir olduğunu unutarak. Dışarıda piknik yapmak için havanın çok yağmurlu olduğu belli olunca, planımı değiştirdim ve içeride piknik yapmaya karar verdim."

Çiftlik o kadar büyüktü ki küçük golf arabası gerekli bir kötülüktü. Ancak arabanın elektrikli bir motoru vardı, bu yüzden yeterince sessizdi ve büyükbabasını gezdirmek için mükemmeldi.

Dere evi, evden beş dönüm ötede, arazinin diğer tarafında tek odalı bir A-çerçevesiydi. Gideon'un babasının üniversiteye devam ederken yaşaması için inşa edilmişti. Ama sonra babası evlenmiş ve Kaliforniya'ya taşınmıştı. Yine de Gideon orayı çok seviyordu. Uzun bir günün sonunda ihtiyacı olan şey genellikle sessiz bir yalnızlıktı, ancak büyükbabasının yaşı göz önüne alındığında, bir noktada ana eve taşınmak zorunda kalacağını biliyordu.

"Artık burada mı yaşıyorsun?"

Kamyonetinin yanına yanaştı ve inmesine yardım etti. "Şimdilik. Günün sonunda müziğimin sesini sonuna kadar açabileceğim ve endişelenmeme gerek kalmayacak bir yere sahip olmak güzel. Kapı kilitli değil. İçeri gir. Bunları almak istiyorum."

Kaşlarını kaldırdı ama bir battaniye ve eve taşımak için çantalardan birini aldı. Sinirli bir iç çekişi bastırarak buz sandığını ve diğer çantayı aldı.

"Bir battaniye ve bir market poşetini üç metre taşıyabilirim. Sadece gelecekteki referans için."

Kapıyı açtı ve içeri girdi, etrafı durakladı.

Eşyaları sol taraftaki küçük mutfığa bıraktı ve battaniye ile diğer çantayı kızın elinden alarak geri döndü.

"Bu muhteşem." Pencerelelerin olduğu duvara doğru yürüdü ve az ötede akan dereye baktı.

"Burası çok sessiz. Suyun sesini duyabiliyorum ama o kısmı güzel." Şöminenin önündeki battaniyeyi açtı.

"Otur. Pikniği ."

"Yardım istemediğine emin misin?" Ayakkabılarını çıkardı ve düzgünce kapının önüne bıraktı.

Geldiğinde ayaklarının üşümemesi için ona terlik ya da başka bir şey almayı aklına not etti.

"Hayır. Ben iyiyim. birkaç numara var." Güldü ve adamın koyduğu yastıkların üzerine oturdu.

"Babam onlu yaşlarının sonunda, yirmili yaşlarının başındayken burayı ilk inşa ettiklerinde şöminesi hâlâ duruyordu." Bir düğmeyi çevirdi ve şömine dans ederek canlandı. "Onu söktürdüm ve bunu taktırdım. Enerji tasarruflu ve gerçekten sıcak."

"Bunu sevdim. Bu manzarayla mükemmel gidiyor. Vay canına."

Manzarayı seyrederek ona katıldı. Ağaçlar derenin her iki yanını çevreliyor, tüm mekâna sevdiği bir gürlük katıyordu. "Büyükbabam bu dereyi, geliştirilememesi için bir arazi vakfına yazdı. İçeride bazı iyileştirmeler yapabilirim ama burayı büyütemem." Ona bir bardak uzattı. "Sıcak armut şarabı."

Ondan aldı ve buhardaki baharatı içine çekti. "Teşekkür ederim." Bir yandan yudumlarırken bir yandan da adamın ayakkabılarını çıkarışını ve mutfağa gidip kollarını sıvayıp ellerini yıkayışını izledi.

"Bu tam isabet. Son zamanlarda hava o kadar soğuk değil ama bugün yağmur çok şiddetli." "Hâlâ buranın havasına alışmaya çalışıyorum."

Tabakları getirdi ve küçük bir sepet gümüş çatal bıçak.

Orada, şöminenin yanında, yastıklarına yaslanmış, o kadar mükemmel görünüyordu ki. Şömine ışığı onu tam olarak aydınlatıyordu. Peynir tepsisini ve krakerleri getirdi.

"Teşekkür ."

"Sen öyle bir güzelsin ki, ona bakmak bile bir erkeğin moralini yükseltiyor." Kalan tabakları ve kaseleri getirerek sonunda ona katıldı.

Kadehini onunkiyle tokuşturdu.

"Bu seksi piknik olayında oldukça iyisin."

Kadının rahat hareketlerini fark etmemesi imkânsızdı. "Gülmeyin ama iyi bir piknik hazırlamayı kız kardeşimi görmek için yaptığım seyahatlerden öğrendim. Eugene'de yaşıyor ve beş çocuğu var. Hepsi de erkek." Adam güldü ve kızın parmak uçlarından bir dilim elma çaldı.

"Hey!"

Ağızına attı. "Öğrendiğim şeylerden biri de beğendiğiniz bir şeyi gördüğünüzde hızlı olmanız gerektiğidir. Başkası kapmadan sen kap."

Durakladı, ağzının bir tarafının bir nefes kadar yukarı kayması bir an için dikkatini çekti.

Biraz arkasına yaslandı. "Ağzıma öyle baktığında başım dönüyor gibi oluyor."

Derin bir nefes aldı ama aldığı tek şey ondan daha fazlasıydı. "Bana onlardan bahset. Yeğenlerinden yani."

Onları düşünerek gülümsedi. "Yeğenlerimin hepsi durmaksızın kavga ediyor, güreşiyor, tehlikeli aksiyonlar yaşıyor. Bu delilik. Kız kardeşim bunu nasıl yapıyor bilmiyorum. Harika çocuklar. Çok eğlenceliler. Süper zekiler. Ziyarete gittiğimde hepimiz havuz kenarında takılıyor, piknik yapıyor ve saatlerce Marco Polo oynuyoruz. Vahşi ve çılgınca."

Güldü. "Ethan'ın iki oğlu var ve çok komikler. Biri dört yaşında, diğeri on sekiz aylık. Onları görmek için en az birkaç ayda bir Portland'a gitmeye çalışıyorum ve Skype ve FaceTime üzerinden görüşüyoruz. Dünyada en sevdiğim iki insan onlar ama çok da şamataacılar. Ethan evdeki her şeyin bozuk olduğu şakasını yapıyor. O kadar da haksız değil."

"Yani yedi yaşındaki bir çocuğun harika piknik yemeği olarak gördüğü şeyi beğenmeniz gerçekten büyük bir iltifat. Bana ve onlara."

Kadın uzandı ve adam da uzandı. Onlar soğuktan uzakta, sessiz ve sıcak bir şekilde uzanırken bir bahar yağmuru dışarıdaki dünyayı ıslattı.

"Sığır çiftçiliğinde en çok neyi sevdiniz?"

"Hmm. Ellerimle çalışmayı severdim. Bütün gün bir ofiste olmak zorunda olsaydım çıldırırdım. Çiftçilikle ilgili en iyi şey, masa başında çalıştığım çok zaman olsa da aynı zamanda dışarıda olmam. Bütün gün arazimin içindeyim. Nerede ne olup bittiğini biliyorum."

"Sen ona bağlısın."

"Evet, sanırım bu doğru. Araziyi elimden gelen en iyi şekilde kullandığımdan emin olmak benim işim. Bazı insanlar bunu bir özgürlük duygusu olarak tanımlıyor. Ama benim için bu bir bağlılık duygusu. Kök salmak ve toprağa zihnen ve ruhen bağlanmak. Aynı zamanda bu bir iş. Ayakta kalmalı ve ayakta durmalıyım. Bu sadece benim değil, çalışanların, büyükbabamın, birlikte iş yaptığımız insanların da hayatı."

Jules'a bu çok büyük bir baskı gibi gelmişti. Adamın hırsına ve çiftliğe olan bağlılığına hayran olsa bile.

"Buna hayranım. Çoğu zaman insanlar yaptıkları işe karşı gerçek bir tutku hissetmeden hayatlarını sürdürüyorlar. Ben buna sahip olduğum için çok şanslıyım."

Tart. Burada, çiftlikte iyi iş çıkarmanıza sevindim."

Onun yorumunu elinin tersiyle itti ve sohbeti tekrar ona çevirdi. "Fırıncı olmanın en sevdiğin yanı nedir? Pasta şefi. Kendine her ne diyorsan."

Adamın yaptığı küçük sandviçlerden birini çiğnemeyi bitirdi. Oğlanların su teresi hayranı olduklarından şüpheliydi ama belki de öyleydiler. Her iki durumda da sandviçler oldukça harikaydı.

"Arkadaşlarım bana pasta tanrıçası der." Güldü. Bundan sorumlu olan kişi Gillian'dı. "Ama istersen bana Jules diyebilirsin."

Adam eğilip onu öptü ve kadın daha önce ne hakkında konuştuklarını hatırlayamadı.

Parmaklarını adamın saçlarının arasından geçirerek onu kendine çekti. Adam gülümsedi, kısa bir an için ağzını onunkine dayadı ve sonra tekrar gitti. Ama geri dönmesi uzun sürmedi. Bu sefer kulağının arkasındaki noktaya. Ve tekrar ensesine inerek onu zevkten titretti.

Ve yine, adam uzaklaştı ve kadın gözlerini açarak ona doğru baktı.

"Eğer bir daha durursan, seni avlar ve sakat bırakırım."

- - -

Gözlükleri ulaşamayacağı bir yere koyarken durakladı ve sonra güldü. "Çok hırçınsın." Bu da onu daha seksi yapıyordu.

"Bana söz verilen bir şeyden mahrum bırakıldığımda öyleyim. Buraya geri dönüp beni biraz daha öpmelisin."

Eğildi ve göğsünden, tam kalbinin üzerinden öptü. Ona dokunduğunda kalbi hızlanmıştı. Kendisinin de karşılık olarak tekmeledi.

Doğrulup kazağını çıkardı ve katlayıp birkaç adım öteye koydu. Kısmen çıplakken ve ona kendisiyle sevişmesini emrederken bile çok düzgündü.

Nefesini içine çekti ama işe yaramadı. "Ben ağırdan almaya çalışıyorum ve sen gidip tişörtünü çıkarıyorsun. Akli başında bir erkeğin ellerini onların üzerinde istememesi nasıl beklenebilir?" Güzel lacivert puantiyeli sütyeninin tepesinde mükemmel bir şekilde toplanmış olan göğüslerini gösterdi. "Bir şey itiraf edebilir miyim?" O iki mükemmel B kupun arasındaki yayla oynadı.

"Evet. Özellikle de seks ve benimle birlikte olmakla ilgili bir şeyse." "B benim en sevdiğim beden." Adam vurgulamak için göğüslerini sıktı ve kadın

onun dokunuşuna doğru eğildi.

Elini adamın göğsünün ortasına koymuştu ama elini ters aşağı indirdi. Kot pantolonunun üzerinden sikini yakalamak için aşağıya. "Bu benim en sevdiğim beden. Hangi beden olursa olsun. Yani, büyük." Gülmeye başladı. "Kusura bakma. Anlaşılan mantıklı konuşamıyorum. Aletin elimde ve seninle seks yapmayı o kadar çok istiyorum ki bu biraz utanç verici."

"Bütün gün duyduğum en mantıklı şey." Adam dizlerinin üzerine çöktü, kadın da dizlerinin üzerine çöktü, elleri adamın gömleğine gitti ve gömleğin düğmelerini hızla açtı. "Sen de en az benim kadar istiyor gibisin."

"etme. Bir dahaki sefere."

"Neden insanların sana nadiren hayır dediğini hissediyorum?" Önce gömleğini, sonra da gömleğinin altına giydiği tişörtü silkti.

"Çünkü çoğu öyle değil. Ve vay canına. Bu hayal ettiğimden çok daha iyi. Ve bir iki kez hayal ettiğimi itiraf edebilirim."

Onu geri itti ve fermuarını güneğe kaydırıp kot pantolonunu çıkararak onu külotu ve sütyeniyle bırakırken vücuduna baktı.

Ona duyduğu arzu o kadar güçlüydü ki elleri hafifçe titredi. Onun üzerine atlama dürtüsünü zar zor zapt ediyordu ve tüm o çıplak teni gördüğünde her şey daha da kötüleşti.

Almak istiyordu. İkisinin de nefesi kesilene kadar tıkmak ve daha fazlasını almak. Yutkundu. "Seni biraz daha öpmek istiyorum."

"Getir onu."

O da öyle yaptı ve vücudunun üst kısmını onunkine yasladı. Kolları onun vücudunun üst kısmını çevreledi, parmakları omuzlarındaki kaslara girerek onu kendine yakın tuttu.

Armut ve tarçın. İkisinin de kokusunu alıp o anı düşünmeyeceğinden şüpheliydi.

Armut ve tarçın tadındaydı. Sıcak ve katıydı ve içtenlikle öpüyordu.

Sütyenin mandalını açtığında göğüslerinin ellerindeki sıcak ağırlığı son kontrolünü de yok etti. Artık geri dönüş yoktu. Bu kadınla olmazdı.

Jules'u ve onun verebileceği her şeyi istiyordu. Kendini ona teslim etti ve istemesine izin verdi.

Jules sersemledi. Gideon hiç beklenmedik biriydi. İlk başta ona çok utangaçça, neredeyse saygıyla dokunmuştu. Ama sonra ısındı ve bu dokunuşlar cesur ve ısrarcı bir hal aldı.

Adam dikkatini kızın göğüslerine verdi ve kız hiç şikâyet etmedi. Parmakları çok sertti, göğüs uçlarındaki kıvrımların ve çimdiklerin yoğunluğunu arttırıyordu, ta ki kızın kalbi hızla çarpmaya başlayana kadar.

Ellerine doğru eğildi, daha fazlasını istiyordu ve o da bunu ona verdi. Daha sert çimdikleyerek adını dudaklarına getirdi.

Ama başını eğdiğinde, saçlarının serin yumuşaklığı göğsünün kıvrımına süründüğünde bu soluk bir hırıltıya dönüştü. Ağzı, sıcak ve ıslak bir şekilde, alay ettiği aynı meme ucunun üzerinde kaydı. Elektrik yayları sinirlerini yaktı.

Diğer meme ucunu da öptü ve yalayıp ısırdıktan sonra onu da aynı şekilde karıncalı ve sert hale getirdi. Adam uzaklaştığında onu meme ucuna geri çekmeyi düşünürken, dudakları kaburgalarının üzerinde gezindi ve kadın iç çekerek arkasına yığılmış yastıklara doğru eridi.

Vücudunu öpmeye ve yalamaya devam etti. Kalça kemiğinin üzerinden ve bacağının vücuduyla birleştiği dikiş yerinden. Külotunun malzemesinden amının üzerine ılık nefes aldı.

O kadar ıslaktı ki acıyordu, o kadar şişmiş ve hazırды ki yaptığı her hareket tüm sistemine zevk dalgaları gönderiyordu.

Ve hala yeterli değildi. Daha fazlasına ihtiyacı vardı. Ona.

"Çok yumuşaksın. Güzel kokuyorsun. Kahretsin." Külotunun kenarını öptü, dişlerinin arasında yakaladı ve aşağı doğru çekti.

"Dişlerinle donumu çıkarıyorsun. Bir sürü yeteneğin var. Hayranlık içindeyim."

Külotunu omzunun üzerinden geri fırlattı ve kalçalarının arasına diz çökerek ona doğru yaklaştı.

Önce nereye bakmalı? O kadar çok şey vardı ki. Adam o kadar muhteşemdi ki beyni nereye yerleşeceğini bilemedi. Gömleksizdi ama kot pantolonu hâlâ üzerindeydi. Vücudunun üst kısmı hafifçe göğüs kıllarıyla kaplıydı. Kafasındaki saçlar ve sakalı gibi altın rengindeydi. Uzanıp orta parmağının ucunu birkaç kez göğüs ucunda gezdirdi. Adam homurdanarak dokunuşuna bastırdı, bu yüzden meme uçlarının ikisi için de artı sütununda olduğunu düşündü.

Bu gerçek olamazdı. Çok muhteşemdi ve onun üzerinde tamamen erkekti. Tüm testosteronunun içinde yüzdü ve istediğini alırken tutundu,

Alay ediyor, okşuyor, küçük öpücüklerle onu çılgına çeviriyordu.

"Önümüzdeki yıllarda tam da bu anı düşünerek mastürbasyon yapacağımı anlamamı istiyorum." Dili kalındı, ama ona ne yaptığını bilmesini isteyerek bunu çıkarmayı başardı.

Yüz hatlarında bir sırtış belirirken gerginliği biraz azaldı. "Senden çok hoşlanıyorum Jules." Kızın bacaklarından birini kaldırıp ayak bileğini öptü. Kızın nefesi dudaklarından kekeleyerek çıktı.

"Tanrıya şükür." İçine bir sıcaklık hücum ederken yukarı doğru kalktı. Her öpücük onu bambaşka bir şekilde yakıyordu. Dudaklarının en ufak dokunuşu ayak bileğindeydi ama dizinin arkasında, öpücüğün sonunda dilini fiskeledi ve dil doğrudan klitorisine doğru fırladı.

"Buna oldukça olumlu yanıt vermiş görünüyorsunuz. Kollarını başının üzerine koymalısın. Şu haline bak, uzun ve altın sarısı. Bir ayçiçeği gibi. Güçlü ve canlı. Büyük ve parlak. Çok güzel."

Dirseklerinin üzerine kalktı, bir öpücük çalacak kadar yaklaşmak için hareket etti. "Söylediğin şeyler." Bir an gözlerini kapattı. "Başımı döndürüyorlar."

"Sırada ne olduğunu görene kadar bekle."

Adam sakalını karnına değdirirken kadın kıkırdadı. Adam sakalını amcığına sürttükten sonra parmaklarıyla amcığını araladı ve tekrar geri çekilmeden önce onu orgazmın eşiğine getirene kadar birkaç uzun, hızlı yalama yaptı.

Adam geri çekilirken gözlerini açtı. "Hey!" Ona doğru uzandı ve adam ellerini yakalayıp öptü.

"Başının üstüne çık."

Hoo oğlum. Dedi ve adam ağzını hızlı ve sert bir şekilde öpmek için hamle yaptı ve başı dönerken amına geri döndü.

Karnını ve yanlarını okşadı ve sonra iç uyluklarına geri döndü, onları yukarı ve sonra dışarı itti. O anda kadın ona tamamen açıktı, bakışlarına tamamen çıplaktı.

O anın çiğliği aralarında gergindi, gergindi. Sıcaklık. Aralarında çok fazla sıcaklık vardı.

Başını ona doğru eğdi ve onu uzun ve yavaş bir şekilde öptü, dudakları ve dili amının her bir parçasını keşfetti. Dilini ona karşı düzleştirdi, klitorisini kızdırdı, onu daha da yükseğe çıkardı.

Ve sonra klitorisini dudaklarının arasına aldı. Nefes nefese kalana ve orgazm onu sıcak ve keskin bir şekilde çarpana kadar üç kez

emindi.

Gözlerini açtığında, adam ona bakıyordu, başı kalçasının üzerindeydi. "Bu muhteşemdi."

Adam gülümsedi ve kadın üstte yuvarlandı, adamın kemerini yakaladı ve düğmelerine ve fermuarına saldırmadan önce çözdü.

"Seni içimde istiyorum." Çaresiz görünmeden bunu söylemeyi başarması bir mucizeydi.

Bacaklarından aşağı indi, kot pantolonunu ve şortunu da onlarla birlikte aşağı çekip çıkardı.

Daha önce istediğini istemekten bu kadar korkmayan başka biriyle birlikte olmamıştı. Cesur ve özür dilemeyen biriydi. İnanılmaz derecede ateşliydi.

Sonra yüzünü ona döndü ve vücudunda gezinmeye başladı. "Bu anı hak ettiğime göre önceki hayatımda bir aziz olmalıyım." O Her kelimesinde ciddiye.

Güldü, eğilip önce onun dizini sonra diğerini öptü. Saçları adamın kalçasından yukarı, sikinin yanından, göbeğinden ve göğsünden yukarı doğru öpüşürken iz bıraktı.

Kadın sol meme ucunu yaladığında, adam yalvarmaya çok yakın bir ses çıkarana kadar dişlerini meme ucuna sürterek zevkle tısladı.

Kıçı mükemmeldi. Bunu, kadın vücudunun üzerine eğilip tekrar karnını öperken fark etti.

Şimdiye kadar gördüğü tüm pornolardan daha iyi bir şekilde, bakışlarını onun yüzüne kilitlemiş bir şekilde sikini kavradı ve başının etrafını yaladı.

Onu derinlemesine emdiğinde neredeyse dilini yutacaktı ve sonra geri çekildi, horozunu ıslak ve kaygan tuttu.

Yumruğu ağzının arkasına doğru kaydı ve sonra taşaklarını avuçlamak için geri çekildi. Önünde uzanan bu güzellikten gözlerini alamıyordu. Ağzı sikinin üzerindeydi. Parlak mavi gözleri ona kilitlenmişti. Açıkta ve hamdı.

Onu doruğa acı verici bir şekilde yaklaştırdı. O kadar yakındı ki, adam omzunu itti. "Seni becermek istiyorum."

Yumuşak bir sesle kalktı.

Adam bir folyo paketi uzattı ve kadın da onu kapıp yırtarak açtı.

Şaşkınlıkla, onun sikinin üzerinde yuvarlanışını izledi. Alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırırken gözleri yarıya indi. İhtiyaç ona vuruyordu ama o

kızın yukarı doğru hareket edip oturmasını ve kendini onun üzerine bastırmasını izlemeye devam etti. O kadar sıkıydı ki. Şakaklarından ter fişkırıdı.

"Sana itiraf etmeliyim ki senin üstte olman en sevdiğim şey." Göğüs uçlarına dokunabileceği ve klitorisine ulaşabileceği bir kadının üstünde olmasını seviyordu.

"Ben buna razıyım," dedi soluk soluğa.

Orgazm yanaklarına güzel bir kızarıklık vermişti. Saçları yüzünün etrafına dağılmıştı ve tam anlamıyla sefahat düşkünü bir komşu kızı gibi görünüyordu.

Onu öpmek için eğildi, yavaşça ve uzun uzun öptü, sonra tekrar yavaşça onun üzerine döndü, onu derinlere aldı.

Kendini dikleştirdi, başı geriye eğildi, kemerli, amcığını neredeyse kör olana kadar tekrar tekrar horozun üzerinde kaydırdı.

Onun üzerinde yükseldi, tüm o görkemli saçlar teninin üzerinde, o soluk pembe meme uçlarının üzerinde kayıyordu.

"Çok ateşlisin. Tanrım."

Aklının bir köşesinde, aralarında böyle bir şey olabileceğini biliyordu. Ama bu hayal edebileceğinden çok daha fazlasıydı.

Kalçalarını yavaşça çevirdi. Ellerini vücudunun arkasındaki kalçalarına dayamıştı, böylece ona doğru eğilmişti, başı gerideydi. Ellerini onun dokunabildiği her yerinde gezdirdi.

Vücudunun üst kısmı kashıydı. Bunun büyük olasılıkla yaptığı tüm yoğurma ve karıştırma işlemlerinden kaynaklandığını düşündü. Sebep ne olursa olsun, dalgalanırken onun üzerinde çok güzeldi. Parmaklarının ucuyla karnından aşağı inerek klitorisine doğru ilerledi.

"Yine benim için."

Yavaşça sıkı ve amcığı onun etrafında dalgalandı, sıkılaştı ve çırpındı. Alçak ve derin bir şekilde inledi ve adam klitorisini yavaşça sıkıp bırakmaya devam etti.

Ve sonra bir solukla doğruldu ve boşalmaya başladı, hızını artırırken amı onun etrafında sıkıca kenetlendi, kendini onun etrafında daha sert, daha sert, daha hızlı ve daha hızlı bastırdı, kalçalarını tuttu ve o kadar sert boşalırken onu yerinde tuttu ki kapalı göz kapaklarına karşı yıldızları gördü.

Dayanamayacağından emin olana kadar devam etti. Ama adam nefesini tuttuğunda kadın ona yaslanmıştı, adamın siki hâlâ içindeydi.

"Hemen döneceğim." Battaniyeden sıyrıldı ve prezervatiften kurtulmak için banyoya yöneldi.

Kadının yanına döndüğünde onu kendine çekti, derin bir nefes aldı ve her şeyi dışarı bıraktı. Sadece olmak. Yüzünü onun saçlarına gömdü, kolları arkadan onu sardı. Dünya etraflarında, ağaçlarla çevrili küçük A-çerçevesinin hemen dışındaydı.

Sadece Gideon ve Jules. Bir an için diğer her şeyi unutabilirdi. Randevuların ve ilişkilerin karmaşıklığını. Büyükbabasının ihtiyaçları, onun işi, arkadaşları. O anda bunların hiçbirini düşünmeye gerek yoktu. Ne istediğini biliyordu ve bu o kızdı.

Erin'in telefona cevap vermesini beklerken tırnaklarını boyadı. O gün daha sonra Delicious'ta görüşeceklerdi ama bunu bir an önce halletmek istiyordu. ve Gillian'ın duyamayacağı bir yere gitti. "Merhaba, Jules!"

Erin Brown, Jules'un daha önce tanıştığı hiç kimseye benzemeyen biriydi. Adrian'ın ablasıydı, Technicolor saçları ve bulaşıcı derecede neşeli tavırlarıyla hayattan daha büyüktü ve ona karşılık vermemek imkânsızdı. O da Adrian gibi bir müzisyendi; aslında Erin tam turlara çıkmasa da hala birlikte kayıt yapıyorlardı.

Yetenekli, sevimli ve etrafta olması gerçekten eğlenceli biriydi. Ve Gillian'ın bir hazine olduğunu gördü ki bu Jules'un kitabında çok önemli bir yere sahipti.

"Hey, Erin. Nasıl gidiyor?"

"Fena değil. Todd Alexander'ı parka götürdü ve Ben de çalışıyor. Ne mutlu ki yalnızım. Bunun ne kadar nadir bir durum olduğunu anlatamam."

Jules dünyada birden fazla partneri olan insanlar olduğunu biliyordu ama Erin üçlü bir ilişki içinde yaşayan tanıdığı tek kişiydi. Onun ve kocasının da Ben adında bir partnerleri vardı. Ve üçünün Alexander adında tatlı, küçük bir oğulları vardı. Tüm piercinglerine, vahşi saçlarına ve rock yıldızı hayatına rağmen, Erin aynı zamanda canlandırıcı bir şekilde eski moda ve aile merkezliydi. Çok güzel bir aile oluşturmuşlardı ve birbirlerini çok sevdikleri açıktı.

Erin ve Adrian çok yakındılar. Adrian'ın ağabeyi Brody ile olduğu gibi. Ailesine karşı güçlü bir bağlılığı vardı ve Jules buna hayranlık duyuyordu. O ve Gillian bu açıdan birbirleri için mükemmeldi.

Çok az insan Gillian ve Miles için yeterince iyi olabilirdi. Adrian'ın şansına o da onlardan biriydi. En azından çoğu zaman.

Jules tekrar konuşmadan önce bir an takvimine baktı. "Gillian ve Adrian için benimle birlikte bir nişan partisi planlamak ister misin diye merak ediyordum. Artık bir tarih seçtiklerine ve işler ilerlediğine göre bunun iyi bir fikir olabileceğini düşündüm."

"Evet! Ben de birkaç gün önce bunu düşünüyordum. Ella açtı. Hadi yapalım şu işi."

Yerleri ve tarihleri konuştular ve Haziran ortasına karar verdiler; bu da onlara her şeyi hazırlamaları için yaklaşık bir ay kazandırdı.

"Bana Adrian'ın davet edilmesini isteyeceğini düşündüğünüz kişilerin listesini getirin, ben de onları listeye ekleyeyim."

Erin onayladı. "Anladım. Ayrıca çok iyi bir matbaacı tanıyorum. O kısmı benim üstlenmeme ne dersin?"

", bu işe yarar. Mary ile yemek üzerinde çalışacağım."

"Eminim iyi bar çalışanları için bağlantıları vardır, o yüzden bana birkaç isim verebilir misin? Bu işi ayarlamak için gönüllü olacağım. Çılgınca bir şey olmasın." Erin güldü. "Bugünlerde hepimiz vahşilik için çok yaşıyoruz. Ama güzel bir açık bar. Brody'nin de yardım etmek istediğini biliyorum. Yemeği o ödese nasıl olur?"

Jules bir an kalemine vurdu. "Yiyeceklerimiz var. Eğer içki almak istiyorsanız, sorun değil. Ama yemeklerimiz ve tatlılarımız var. Mary ve ben bunu zaten konuştuk." Rock yıldızı değillerdi ama arkadaşları için üzerlerine düşeni yapmak istiyorlardı.

"Brody'ye hayır mı diyeceksin?" Erin güldü. "Boş ver, eminim söylersin. Yüzünü görmek için buna değer. O zaman baskıyı onun almasına ne dersin? Davetiyeler için."

"Her zaman istediğin gibi mi yaparsın?"

"Her zaman değil, ama çoğu zaman yaparım."

Jules bunu söylerken Erin'in yüzündeki sırıtışı hayal edebiliyordu. Sinirlenilmeyecek kadar sevimli biriydi. Erin sadece sevdiği insanlar için bir şeyler yapmak istiyordu ve Jules bunun için onu suçlayamazdı.

"Davetiyeler için iletişim bilgilerini bugün daha size iletacağım. Ben size menü ve diğer şeylerle ilgili bilgi vereyim."

"Mükemmel. Brody ve ben Adrian ve Gillian için çok heyecanlıyız. Aradığınıza çok sevindim. Birkaç saat içinde Delicious'ta görüşürüz. Çok heyecanlıyım."

Bebek bakıcımız ve her şeyimiz var. Kağıt masa örtüleri olmayan bir yerde gerçek bir yetişkin yemeği? Cenneteyim."

"Bu Mary'nin Tart'taki ilk Delicious'u. Gergin ve başaracağından endişeliymiş gibi davranıyor. Ama hepimiz gibi o da bu işin üstesinden geleceğini biliyor. Sen ve adamlarınla bu gece görüşürüz."

Telefonu kapattı. Baş nedime ve Gillian'ın en iyi arkadaşı olarak, her şeyin yolunda gittiğinden emin olmak Jules'un göreviydi. Gillian endişelenmeye meyilliydi, herkes için her şeyin mükemmel olmasını isterdi. Ama bu onun günüydü ve Delicious, Gillian'ın düğününün şimdiye kadarki en iyi gün olduğundan emin olmak için bir araya gelmişti.

Şimdilik akşam yemeği için hazırlanmayı bitirmesi gerekiyordu. Jules, Mary'nin ilerlemesini kontrol etmek için Tart'a biraz erken gitmek istedi. Yardım etmesi yasaklanmıştı ama kendi dükkânına gelmesi yasak değildi.

Mary, yardımcı statüsü için seçmediği kişilerin yemek yaparken mutfağından uzak durması konusunda ısrarcıydı.

Jules bu sefer yardımcı değildi ama Mary'nin fazladan yardıma ihtiyacı olursa o da yardım ederdi.

Ama önce tırnaklarının kuruması gerekiyordu ve hangi güzel külotu giyeceğini düşünmeyi planlıyordu. Bir erkeği olduğu için.

Sırıtarak, tırnaklarını bozmadan çekmeceyi açıp bakmayı başardı.

Gideon'la olan bu şey iyiydi. Seks ... şey, şaşırtıcı derecede iyiydi. Ama bundan da öte, onu güldürüyordu. Önemli şeyleri önemseyen, ihtiyacı olanlarla ilgilenen türden bir adamdı.

Ortak bir geçmişleri vardı. Birlikte okula gittiği ve onunla birlikte ömür boyu Bainbridge'de yaşayan pek çok insan tanıyordu. Ama bu benzersizdi. O zamanlar bile egzotik biriydi. Bir ay ya da bir iki haftalığına gelir ve giderdi.

Bu ortak geçmiş onun için bir şey ifade ediyordu. Ve onun için de öyle olduğuna inanıyordu. Başkalarıyla nadiren yaşadığı bir rahatlık seviyesini paylaşıyorlardı.

Gillian ayrıntıları isteyecekti, Jules biliyordu. Jules dün gece onunla konuşmaya çalışmıştı ama Miles evdeydi ve bir film maratonu başlamıştı. Jules uygun bir şekilde dehşet verici bir şey izlemek için kalmıştı ve lanet ışıkları açık bir şekilde uyumuştı, ki bu da Gillian ve adamlarıyla yapılan aile filmi gecelerinin bir parçasıydı.

Randevu sonrası dedikoduları vardı ve zamanı gelmişti. Giyinirken mırıldandı. İşler gerçekten iyiye gidiyordu.

- - -

Jules Tart'ın arka kapısından içeri girdi ve çantasındaki telefonu çalmaya başlayınca onu çıkardı. "Alo?"

"*Tigana* kitabım hala sende mi?"

Cal'ın sesini duyunca gülümsedi. "Hiç sanmıyorum. Onu geri verdim. Şu anda evde değilim ama bulamazsanız içeri girin ve raflarımı kontrol edin."

"Bekleyebilir. Eminim buralarda bir yerdedir."

Gözlerini devirdi. Güzel bir manzarası olan güzel bir evi vardı ve tanıdığı en dağınık insandı. Her yerde giysiler, her yerde kitaplar. Neyse ki bir yıl önce bir temizlikçi tutmuştu.

"Fantezi okumak için ani bir istek mi duydun? Gelip bakmamı ister misin?"

"Bunu benim için kesinlikle yapardın."

Adam göremese de başını eğdi. "Tabii ki yaparım. Tıpkı sızdıran musluğumu tamir etmek için evime geldiğin gibi." Bunu daha bir ay önce yapmıştı.

"Sanırım bu gece Delicious'a gideceksiniz? Bana bir yer ayır. Bazı evrak işlerini halletmek için Seattle'a gitmem gerekiyor, o yüzden geç kalabilirim."

Kaşlarını çattı. "Olur. Gideon bu gece burada olacak. Seni görmek istediğini biliyorum."

"Peki ya sen?"

"Peki ya ben ne olacağım? Orada olacak mıyım?"

Mary başını koridora doğru uzattı ve Jules'u görünce bakışlarını . "Uh-oh, kız kardeşin beni keşfetti. Koru beni."

Güldü. "Bunun için tek başınasın. Gitmem gerek; sonra görüşürüz."

Telefonu kapatana kadar sorusuna cevap vermediğini hatırladı.

- - -

Telefonu kapattı ve biraz volta
attı. Gideon'dan
bahsetmişti.

Arkadaşça bir şekilde ondan bahsetti, ancak onunla temas halinde olduğu
ve Cal hakkında konuştukları açıktı.

Bazı evrakları almak için gerçekten Seattle'a gitmesi gerekiyordu. Bu işi
halledebilirdi. Feribota zamanında yetişmek için biraz zorlamak zorunda
kalmıştı, ama bu işi yeterince yapmıştı.

Jules ile aralarındaki iş ne olursa olsun, kız kardeşi yeni mekânında ilk
gecesini yaşıyordu ve ona destek olmak için orada olması gerekiyordu.

Ayakkabılarını giydi ve iş çantasını aldı. Evinin geri kalanı dağınıktı ama
ofisi her zaman tertemizdi, bu yüzden en azından arabasının anahtarlarının, iş
çantasının ve işle ilgili önemli her şeyin nerede olduğunu biliyordu.

Arabasına bindi ve ilk dikkatini çeken şey vites kolundaki Jules'un saç
zımbırtısı oldu. Bunu görmek onu gülümsetti. Sonbaharda birlikte
Vancouver'a gitmişlerdi. Mary de gelmişti. Hep birlikte muhteşem bir butik
otelde kalmışlar, alışveriş yapmışlar, çok fazla yemek yemişler ve harika vakit
geçirmişlerdi.

Gülümsemesi. Bunu düşünmek bile tüm vücudunu sertleştirmişti. Juliet'in
çok güzel bir gülümsemesi vardı. Açık. Büyük, mükemmel beyaz dişler.
Gerçek bir Jules gülümsemesinde hiçbir yapmacıklık yoktu. Neşesi yüzünün
her belirgindi.

Onlarca yıldır yakındılar. Cal'ın sahip olduğu her erkek ya da kız arkadaşı
onu kıskanmıştı. Geçmişe baktığında nedenini anlıyordu. Birlikte olduğu hiç
kimseyi aldatmamış olsa da - bunu yapmak onun yapısının bir parçası değildi
-Jules'a hepsinden daha yakındı. Komik bir hikâye anlatmak ya da bir sırrını
paylaşmak için onu aramıştı.

İnsanlara onun en iyi arkadaşı olduğunu söylemekten hoşlanırdı. Ama bu
tamamen adil değildi, biliyordu. Juliet'i istiyordu. Kendisi on sekiz, o on beş
yaşından beri onu istiyordu. Onun ilk öpücüğü olmuştu. Bunu ona o
yaptırmıştı, eğer o yapmazsa başkasının yapacağına ikna etmişti ve ona
güvenebiliyordu, öyleyse neden kaçırdığı şeyi ona göstermiyordu.

Heyecan verici bir andı. Hala zaman zaman hatırladığı bir an. Bir an kız
kardeşinin sinir bozucu arkadaşırken, bir an sonra öpülmeye değer bir kız
oluvermişti.

Ama o bu kısmı bir itmişti. Kız çok gençti. Etrafta koklayabileceği daha büyük kızlar vardı ve keşfetmeye başladığı gibi, bazı erkekler de. Jules ile aralarındaki o parça uykuya dalmıştı ama hâlâ oradaydı, her zaman o kadar da sessiz olmayan bir şekilde yüzeyin altında uyuyordu.

Onun hayatında bir demirbaş olmuştu. Ona ihtiyacı olduğunda hep yanında olmuştu. Bunu kaybederse kendini asla affetmezdi. Arkadaş kampında kaldığı sürece bu mümkündü. Onun her zaman hayatında olması.

Mary, Jules'un Gideon'la çıktığını söylemek için evine geldiğinden beri bunu kendi kendine tekrarlayıp duruyordu. Bu doğrudu. Çoğunlukla.

Eğer Gideon'la birlikteyse, ikisini de yanında tutabilirdi. Bu iyi olurdu. İyi olmaz mıydı?

BCal geldiğinde, Delicious tüm hızıyla devam ediyordu. Ama sözünün eri Jules ona bir koltuk ayırmıştı. Gideon'un diğer tarafında.

Kaşlarını çattı ama kapıdan girdiğinde ve herkes başını hemen kapattı. Jules gülümsedi ve sarılmak için ona doğru ilerledi. Normalde yaptığı gibi onu dudaklarından öptü. Ama bu farklı hissettirdi çünkü kız başka bir erkek gibi kokuyordu.

"Sana bir koltuk ayırdım. Gideon sana yapışacakmış, öyle dedi." Sandalyeyi işaret etti. Cal'a, *onu* Cal değil de Gideon tutuyormuş gibi gelmişti. Ama bunu kafasında ait olduğu yerde tuttu. İyi görünen Gideon'a gülümsedi, hatta eli Jules'un omzundan kayarak Cal'a ulaştı ve onu kucakladı.

"Seni gördüğüme sevindim."

"Sen de. Bainbridge'e tekrar hoş geldin. Mary temelli döndüğünü söyledi. Buna sevindim." Cal bunu söyledi ve adam Jules'u avlıyor olsa bile bunun doğru olduğunu fark etti.

Gillian ve Daisy'ye sarıldı, diğerlerine başıyla selam verdi ve oturdu. Jules görüş alanında bile değildi, bu berbat bir şeydi. Gerçi Daisy ve Levi görüş alanındaydı ve ikisi de güzel ve eğlenceli insanlardı, bu yüzden sorun olmazdı. Ryan masanın diğer ucundaydı ve ağabeyi Gideon ile Jules'a hızlıca bir bakış attıktan sonra dikkatini tekrar Cal'a *yöneltti*.

Ve gördü de.

Erin, Todd ve Ben uzun masanın diğer ucundaydı. Onlara el salladı. Onları orada Mary'yi desteklerken görmekten memnundu.

Kız kardeşinden bahsetmişken, Mary mutfaktan çıktı ve elinde güzel bir tabakla onlara doğru yöneldi. "İlk tabağı kaçırdın." Tabağı onun önüne koyarken alnından öptü.

"Üzgünüm. Feribot trafiği. Ama bana bir şeyler ayıracağını . Burası mükemmel." Odanın etrafına baktı. Yemek odasını daha samimi bir yere dönüştürmüşlerdi.

"Hepsi Daisy ve Jules. Daha önce bu konuda küçük bir kriz yaşıyordum. Ev kadar samimi olmasını istedim, anlıyor musun? Daisy bu ağır kırmızı perdelerle geldi ve Jules tavanın kenarlarına beyaz ışıklar sardı. Çarşaflar da mükemmel."

Daisy elini salladı. "Hiçbiri için övgü alamam. Hepsi Jules'un eseriydi. Perdeler annesinin. Üst kattaydılar. Çarşaflar da öyle."

Jules omuz silkti ve Cal uzanıp onun elini sıkabilecek kadar yakın olmayı diledi. "Kullanılmaları güzel. Dış dünyayı mükemmel bir şekilde kapatıyorlar ve istediğin zaman indirip tekrar takmak için yeterince kolay olmalı. Masa örtüleri ve çarşaflar da aynı şekilde. Işıkları bir süreliğine bırakıyorum. Bence bir şeyler katıyorlar."

Bunu yapmıştı çünkü kız kardeşini daha iyi hissettirmişti. Onu çok iyi tanıyordu. Onunla daha önce konuştuğunda oraya erkenden gelmişti. Tam da Mary korktuğunda yanında olmak için.

Gideon'un Jules'un ne kadar harika biri olduğunu fark etmesini umuyordu. .

Kalabalıktı ama aşırı değildi. Yemek pişirmeye olan sevgisini bu işe dönüştüren Mary ile gurur duyuyordu. Herkesin gülüp geçtiği bu küçük akşam yemeği kulübü fikrini, sadece bu yaygaranın ne olduğunu görmek için katılmak isteyenlerin neredeyse iki yıllık bir bekleme listesi olana kadar sürdürmüştü. Kız kardeşi mutfakta bir dahiydi.

"Bu inanılmaz. Uzun zamandır bu kadar iyi yemek yememiştim. Jules senden bahsedip duruyordu ve abartmıyordu." Gideon Mary'ye göz kırptı, o da bir sonraki yemeği getirirken kızardı.

Jules gülümseyerek başını Gideon'un omzuna koydu. "Sana söylüyorum, o sihirli."

"Jules size sonunda düğün için bir pasta çeşidi seçtiğimizi söyledi mi?" Adrian şarabını yudumlarırken kız kardeşi masanın ucundan bir oooh sesi çıkardı.

Erin eğilip masanın onların tarafına bakan ucuna baktı. "Sen mi yaptın? Söylememiştin. Pasta detaylarını benden sakladın mı? Aşk nerede, Blue?" Mavi, Erin'in Miles'a taktığı lakaptı ve çocuk yanıt olarak kızardı.

"Annem gizlilik için yemin etti."

İki kadın da gülerken Erin Gillian'a baktı.

"Anlatalım mı Jules?" Gillian masanın karşısındaki arkadaşına baktı.

Jules yaktı, hepsi Gillian içindi. "Oh, pekala. Devam et. Bu senin pastan. Ve senin günün."

Gideon bir kolunu onun omzuna doladı ve o da Gideon'a doğru eğildi. Cal itiraf etmeliydi ki birlikte çok güzeldiler. Jules'un güvendiği insanlara karşı kolay bir tavrı vardı. Açık, cesur bir kişiliği vardı ve Gideon'a karşı da böyleydi. Bu mantıklıydı; Gideon çocukluktan beri arkadaş oldukları grubun bir parçasıydı. Gideon Cal'in evinde, odasında müzik dinleyerek, arabalar ve kızlar hakkında konuşarak saatler geçirirdi.

Onu mutlu edecekti.

Ama onu Cal kadar mutlu edebilecek miydi? Ve Cal bunu bilmek istiyor muydu? Bunun Cal ve Jules'un yeni gerçekliği olmasını istiyor muydu? Aracılık etmesi gereken bu üçüncü kişi?

Gillian düşünceli bir ifadeyle başını salladı. "Sanırım bunu bir sürpriz olarak

Bana güvenin, şimdiye kadar yediğiniz en güzel pasta olacak."

"Çok şakacısın." Erin güldü. "Biri seni tanıdığında, o dikkatli çekingenliğini aşıyor ve alttan alta çok fena dalga geçiyorsun."

Gillian güldü. "Size ayak uydurmak için öyle olmak zorundayım."

Yemek çok lezzetliydi. Kız kardeşi kendini aşmıştı ve bunu ona söylemek için ayağa kalktı. Ve ayrıca Gideon'un Jules'un şakağını öptüğü görüntüyü geride bırakmak için.

"Sana söylemiştim." Mary bunu mutfaka geri dönerken söyledi.

"Dışarı çıkmam için bana havlamadın."

"Çünkü sana söylemiştim demek istedim. Merhaba, bu her şeyden önce gelir. Artık haklı olduğumu bildiğimize göre, bu konuda ne yapacaksın?"

"Şu anda seninle bu konu hakkında konuşamam. Bu gece harika bir iş çıkardığını söylemek istedim." Kardeşine sarıldı ve o da ona sarıldı.

"Peki, peki. Teşekkür ederim. Oldukça iyi gidiyor. Yerel kaynaklı yeni malzemelerden bazılarını denedim ve iyi sonuç verdiğini düşünüyorum. Mekan gerçekten mükemmel. Bu mutfakta çalışmak benim için evdekinden çok daha kolay."

"Artık kamyonda çalışmayacağın için rahatladın mı?"

"Kamyonu özledim ve yaz kamyonla yapabileceğimi düşündüğüm birkaç iş var. Eğlenceli. Ama park edecek bir yer bulmayı ya da

tüm şehir düzenlemeleri ve kuralları ile. Yemek işi benim için daha istikrarlı. Ve daha kazançlı. Bu kısmı gerçekten güzel."

"Bunu duyduğuma sevindim. Yardıma ihtiyacınız var mı?"

"Ekibim gayet iyi, teşekkür ederim. Şimdi gidin. Tatlı vakti geldi ve Jules kendini aştı."

Adam bakmaya çalıştı ama kadın başka bir şey söylemeden onu mutfaktan itti.

"Seni kovacağını biliyordun." Jules masaya dönerken sırtıttı.

"Yaptım ama sınırlarımı zorlamam gerekiyordu. Ayrıca onu dürtmeyi seviyorum. Bu beni eğlendiriyor ve onun her şeyin mükemmel olması gerektiği konusunda takıntı yapmasını engelliyor."

"Sen iyi bir ağabeysin."

". Bu akşam için hangi tatlıyı yaptığını söyle."

Jules güldü ve şarabından bir yudum almak için sandalyesine geri oturdu. "İflah olmaz. Birkaç dakika içinde kendin de öğreneceksin. Sabırlı ol."

"Pek sabırlı biri değilimdir; bunu biliyorsun."

Gideon homurdandı. "Patlamalarını beklemekten nefret ettiğin için tüm o M-80'lerin sigortalarını daha kısa kesmeye devam ettiğin için neredeyse başparmağını nasıl kaybettiğini hatırlıyor musun?"

O ve Gideon buna güldüler. Annesi dışarı çıktığında Cal'i kara toza bulanmış, Ryan ve Gideon'un da giysilerindeki küçük yanıkları söndürmek için onu süpürgeyle sıvazladıklarını görünce neredeyse çıldıracaktı.

Ryan görünüşe göre bunu hâlâ komik buluyordu. "Siz ikiniz her lanet olası yaz başınızı bir sürü belaya soktunuz. Bu benim için bir nimetti, çünkü annem ikinizi o kadar dikkatli izliyordu ki daha çok şeyle paçayı sıyrabiliyordum."

Cal masadan aşağıya, hâlâ gülmekte olan kardeşine baktı. "Sen bir pisliksin. Bunu hâlâ yapıyorsun."

Ryan pişmanlık duymadan omuz silkti. "Evet. Sen hâlâ bir baş belasısın, bu yüzden sen devam ettiğin sürece ben de radarın altında uçmaya devam edeceğim."

"Bana öyle geliyor ki ikiniz de sorun çıkarma konusunda büyük bir kapasiteye sahipsiniz." Jules, kolunu ona dolamış olan Gideon'a doğru eğildi. Aralarında açık, kolay bir yakınlık vardı ve bu Cal'ın içini burktu.

"Artık kiraz bombalarımın fünyelerini kesmiyorum."

Güldü ve uzanıp kolunu okşadı. "Bu da bir başlangıç, bebeğim."

Sonra tatlı geldi ve neredeyse minnettarlıktan dizlerinin üzerine çöküyordu çünkü bu onun en sevdiği şeydi, rustik elmalı kızılıcık tartı. Vanilya fasulyeli dondurmaya tamamlanmıştı.

"," dedi Gideon ona ve inlemeye başladı. Jules, Gideon'a "Bu onun favorisi," diye açıkladı.

"Nedenini anlayabiliyorum." Gideon bir ısırık aldı ve mutlu bir şekilde içini çekti. "Seninle birlikte olmanın pek çok harika avantajı olduğunu da görebiliyorum." Onu çabucak öptü ve o da ona doğru eğildi.

Cal bakışlarını tekrar tabağına çevirdi, ama Adrian dikkatini çekip kaşlarını kaldırmadan önce değil.

Herkesin gizli bir aşk gibisi yoktur. Buna alıştırdı.

Değil mi?

T Delicious'taki o akşam yemeğinden iki hafta sonra Jules işten sonra arka kapıdan çıktı. Ön taraftaki cadde hâlâ kalabalıktı ve o gün *çok* . Mary'nin gece işi yoktu ve bu yüzden kapıyı kilitlemiş, evi temizlemişti. kalktı ve eve doğru yöneldi.

Jules sıcak bir banyo, iyi bir kitap ve belki de bir film istiyordu. Son iki haftadır birçok gece geç saatlere kadar ayakta kalmıştı ve bu onu gerçekten etkilemeye başlamıştı.

Gülümseyerek neden geç kaldığını düşündü. Bir erkek arkadaşı vardı. Gerçek bir tane. Ona çiçek getiren ve kahvesini nasıl içtiğini bilen bir adam. Hayatının içindeydi ama ona hükmetmiyordu. Arkadaşlarını seviyor ve işine saygı duyuyordu.

Gideon akşam yemeği ve bir şişe şarapla evine gelmiş, yemek yemişler, kâğıt oynamışlar ve o kadar gürültülü sevişmişlerdi ki, yakın komşuları olsaydı polis çağırırlardı.

Her şey çok iyiydi.

"Hey, seni kaçırmadığıma sevindim."

Döndüğünde Cal'ın ara sokaktan kendisine doğru geldiğini gördü.

"Merhaba. Bir fincan kahve benim evimde içmen gerekecek.

Bugünlük kapalıyım."

Onun kendisine sarılacağını bilerek yaklaştı. Ama olan şey bir sarılmadan çok daha fazlasıydı.

Adamın yüzündeki ifadeyi gördü ve onu kendine çekerken kısa bir an için endişeye kapıldı ve sonra onu öptü ve her şeyi unuttu.

Onu öptü, tüm enerjisini buna harcadı. sıcaklığı onunkine karşı, dilini onun içine kaydırırken aldığı tat şok ediciydi

Ağız.

Yıllardır. Yıllar ve yıllar boyunca tam olarak bunu istemişti ve bu hayal ettiğinden de iyiydi. Tüm kelimeleri uçup gitti. Adamın kokusu tüm duyularını doldurmuş, tadı ise boğmuştu. Onu kapısına yaslamış ve yarın yokmuş gibi öpmüştü.

Adam onun alt dudaklarını ısırdı ve o da parmaklarını adamın saçlarına geçirerek tutundu. Bir yerlerde ona durmasını söylemesi gerektiğini biliyordu. Bu iyi değildi. Ama bu ... lanet olsun, hayal ettiği her şey ve daha fazlasıydı.

Onu ateşe verdi ve onun için taşıdığı tüm arzular aralarına döküldü ve onunla ziyafet çekerek onu geri besledi.

Adam geri adım attığında nefesi kesildi ve elini uzatarak onu savuşturdu çünkü zayıftı ve hiçbir şey onu adamın bir erkek olarak nasıl öpüştüğü gerçeğine hazırlamamıştı.

"Ne. Neydi? Neydi o?"

Dudaklarını yaladı ve sokağı arşınlamaya başladı. "Bu bir öpücüktü Juliet."

"Hiç de bile. Bunu bilecek kadar çok insanı öptüğünü gördüm. Ama Neden ben? Neden şimdi? Sorun ne?"

Ellerini havaya kaldırdı. "Sorun nedir? Sorun şu ki tadın o kadar güzel ki asla unutmayacağım." Parmaklarını saçlarının arasından geçirip darmadağın ederek yürümeye devam etti.

"Ne?" Pes etti ve dudaklarını yalayıp onu tekrar tattı. Lanet olsun.

"Yorulдум, Jules. Herkes seni istemezken kendime seni istemediğimi söylemekten yorulдум.

Gezegendeki herkes bunun bir yalan olduğunu biliyor. Seni gerçekten istiyorum. Seni ilk ben isterken başka bir adamla görmekten bıktım."

Kafasını toparlamaya çalışarak gözlerini kırıştırdı. Neyse ki erkek gibi davranıyordu, bu da öpücüğü bir kenara bırakıp asıl meseleye gelmesini kolaylaştırdı.

"Hamle yapmak için uzun bir zamanın oldu. Bir bakalım." Hepsini saymak için durakladı. "Candace, Elvin, Shaun, Carrie ve sonuncusu neydi? Evet, Diego. Senin hamlenin tam tersi yerine sadece ben biriyle görüşürken gelmesi ne kadar komik."

İçini çekti. "Evet, nasıl görüldüğünü anlayabiliyorum. Ama bundan daha fazlası var. Bana bunu hissetmediğini söyleme."

"Biliyor musun Calvin, eskiden kendime bunun senin gerçekten eşcinsel olmandan kaynaklandığını söyledim. Kendi kendime dedim ki, *henüz tam olarak kabullenemiyor ama onu zorlarsam ve sonra birlikte olursak, bir gün istediği gibi olamadığım için mutsuz olacak.* O kadın ben olurdum, bilirsin işte. Hani şu terk edilen kadın.

kocası sonunda ortaya çıkıyor. *Benim* nasıl hissedeceğimden çok, kim olduğunu taklit etmek zorunda kalmanı asla istemedim. Çünkü seni seviyorum."

Adam konuşmaya başladı ve kadın onu için elini uzattı.

"Hayır. Şimdi konuşuyorum. Sonra sen kadınlarla da çıktın ve ben başka bir şey fark ettim. Sen gerçekten hem erkeklerden hem de kadınlardan hoşlanıyorsun. Yani bu, *başka* kadınları seçtiğin anlamına geliyordu. Benden başka yani. Sen seçimini yaptın, Cal. Yaptın ve öylece sokağa gelip beni öpemezsin. Duygularımla oynuyorsun ve bu çok boktan."

Başını salladı, her şeyi bu kadar berbat ettiği için mutsuzdu. "Hayır, . Bunu sana yapmazdım. Nasıl göründüğünü biliyorum. Ama sen beni tanıyorsun. Dünyadaki herkesten daha iyi tanıyorsun beni."

"Biriyle birlikteyim. Gideon'la birlikteyim ve şimdi bu öpücüğü ona itiraf etmek zorundayım." Bundan da öte, bu öpücüğün onu nasıl içten dışa doğru aydınlattığını düşünmek zorundaydı. Sadece lanet bir öpücüğün onu nasıl orgazmın eşğine getirdiğini.

"Seni istiyorum, Jules. Bu öpücük öylesine bir an değildi. Bu benim beyanımdı. Sen ve ben birbirimiz için yaratılmışız. Gideon şehre geri döndüğünden beri kaç kişinin iş yerime ya da evime geldiğinden haberin var mı? Herkes birlikte olmamız gerektiğini biliyor, ben de biliyordum ve kendime sürekli aramızdaki bağı riske atamayacağımı söylüyordum." Sertçe yutkundu. "Biz birlikte olmalıyız. Bunu sen de biliyorsun."

"Bildiğim tek şey *Gideon'la birlikte olduğum*. O iyi bir adam. Benimle . Büyükbabasına iyi davranıyor. Beni mutlu ediyor. Bana saygı duyuyor. İstendiğimi ve güzel olduğumu hissettiriyor."

"O harika bir adam. Tartışamam. Ama sen ve o sadece bir aydır birliktesiniz. Seni yıllardır seviyorum. Savaşmadan gitmene izin veremem. Sen de beni öptün, Jules. Sen de en az benim kadar o öpücüğün içindeydin. Ve eğer Gideon'a bu kadar bağlı olsaydın, bana vururdun."

"Sana hemen şimdi
vurmalıyım." Ama itiraz
etmedi.

"Onunla ne kadar süredir birlikte olduğumu yargılayamazsın. Sen benim duygularımın patronu değilsin! O ve ben, o özel biri. Sahip olduğumuz şey özel. Gideon'a *aşık* oluyorum. Çok geç kaldın."

Bu da tartışmaktan daha kötüydü.

"Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum. Ne olduğunu, kim olduğunu biliyorum." Saçlarını yüzünden geriye doğru tarayacak kadar yaklaştı ve sonra onu tekrar öptü. Bu sefer kadın birkaç vuruştan sonra onu geri itti.

"Kes şunu."

"Bana olan ilgini inkar mı ediyorsun?"

"Pek çok insandan etkileniyorum. Hepsiyle yatmıyorum. Kendimi kontrol edebiliyorum.

Cazibe hiçbir şey ifade etmez."

"Beni yıllardır istediğini söylemiştin. Benim seni istediğim kadar. Zamanlamanın berbat olduğunu biliyorum ama kendine yalan söylemene izin vermemi bekleyemezsin. Senden başka biri olsaydı, geri adım atıp Gideon'un seni almasına izin verebilirdim. Aranızda bir şeyler olduğunu biliyorum, bunu görebiliyorum. Ama önce ben seni sevdim."

Sertçe yutkundu ve adam onun birkaç isabet kaydettiğini anladı. Ama Gideon'la aralarındaki bu şey düşündüğünden çok daha ciddiye. Paniğe karşı duvar örmeye çalıştı. Bunu yapabiliirdi. Ne de olsa bu onun işiydi. Yaşamak için argüman üretiyordu.

"Gitmem gerek. Gideon'la konuşmam gerek." Etrafından dolaşmaya çalıştı ama Gideon onun yerine yanında durdu ve onunla birlikte yürüdü.

"Tamam. Ben de geleyim."

Durdu. "Kafan iyi mi? Hayır. Eve git, Cal. Birkaç kez mastürbasyon yap. Bir *sürü* hayranından birini ara ve onlardan birini becer. Beni sadece başkası istediği için istiyorsun."

Kollarının üstünden tutarak onu kendine yaklaştırdı. "Bu bir yalan ve sen de bunu biliyorsun. Bu şekilde küçümseme."

Acısı dinmiş, yerini öfke almıştı. "Siktir git, Cal! Alçaltmak mı? *Seni istediğimde* düzinelerce kadın ve erkeği sikip attın ama şimdi beni istediğine mi karar verdin? Bu uygun değil mi? Şimdi başkası istiyor diye mi?"

"Uygun mu? Böyle mi düşünüyorsun? Başka bir adamın sana istediğim şekilde dokunmasını izlemenin uygun olduğunu mu düşünüyorsun? Çok uzun süre beklediğim için bunun benim hatam olduğunu bildiğim halde? Benim için çok şey ifade ediyorsun ve Gideon'la bu meseleyi halledene kadar seni kaybettiğimi kabul etmeyeceğim."

"Bana ültimatı veremeye nasıl cüret edersin? Bu tek taraflı saçmalıklar beni sinirlendiriyor. Bir hamle yapmak için *yılların* vardı ve yapmadın. Şimdi biriyle mutlu olduğum için beni istediğine karar veriyorsun ve seninle olmak için Gideon'dan ayrılmazsam artık arkadaş olmayacağımızı mı söylüyorsun?" Sesi kırıldı ve kendini bok kafalı gibi hissetti.

Başını iki yana salladı; kızın yüz hatlarındaki acı içini parçalıyordu. Onu bu kadar üzmeyi hiç istememişti. "Hayır, demek istediğim bu değil. Ben *her zaman* senin arkadaşınım. Her zaman. Bu değişmeyecek. Seninle birlikte olma şansımı kaybetmekten bahsediyorum. Bu bir ültimatom değil, asla olamaz. Seni hayatımdan çıkarmaktansa bir uzvumu keserim daha iyi."

Eğildi ve onu tekrar öptü. Bu sefer yumuşakça. "İçinde senin olmadığın bir dünya hayal etmek istemiyorum. Bunun haksızlık olduğunu biliyorum. Bunu yıllar önce yapmam gerektiğini biliyorum. Ama geriye dönüp hatalarımı değiştiremem. Onlardan ders almaya çalışıyorum."

"Gitmem gerekiyor. Erken yatacaktım. Banyo yapacaktım. Biraz kitap okuyacak ya da film izleyecektim ama şimdi Gideon'a gidip başka bir erkeğin beni öptüğünü ve o erkeğin sen olduğunu söylemem gerekiyor. Aman Tanrım."

Kendisini öpenin kim olduğunu bilmemesine imkân yoktu. Cal bunu biliyordu. O dürüst bir insandı. Gideon'a söylemeden bu işin peşini asla bırakmazdı çünkü doğru olan buydu. Ama Gideon çok kızacaktı. Cal da Gideon'la arkadaşlığını kaybetmek istemiyordu.

Gideon geri döndüğünden beri bir gece yemek yemişler ve sığır çiftçiliği, biraz oyun ve kitaplardan, sonra da büyükbabası ve boşanma konusunu da konuştukları için aile hukukundan bahsetmişlerdi.

Gideon ve Jules'u birlikte sikmek için müthiş bir fantezi olabilirdi. İkisi de çok güzel ve mükemmeldi. Onları birlikte izlemek hoşuna gitmiş, Gideon'un onun hakkında konuşması hoşuna gitmişti.

Gideon'un Cal'in istediği kadını nasıl elde ettiği kısmı hariç. O kısım o kadar da seksi değildi.

"Bunun rahatsız edici olacağı için üzgünüm."

Gözlerini devirdi ve mırıldanarak onu itti. O anda iyice sinirlenmişti ve adam kendini tokatlamak istiyordu çünkü o böyle davrandığında bu onu hep azdırıyordu.

Tüm o sarı saçlı, mavi gözlü tatlılık, haklı bir öfkeye dönüşmüştü. Gerçekten de gördüğü en kızgın insandı. Yeterince insanı kızdırmıştı, bu yüzden de büyük bir karşılaştırma yapmak zorundaydı.

Adamın arabasının kestiğini fark edince döndü. "Gerçekten mi Calvin?"

Sırıttı. "Seninle konuşmadan önce kaçamayacağından emin olmalıydım."

Başını salladı. "Arabayı çek."

"Seninle Gideon'a gelmeme izin verene kadar olmaz."

"O küçük güzel arabanın canına okurum Cal. Beni test etme."

Kahretsin, o anda onu becermek istedi. Oh, ciddiye. Tehlikeliydi, kızgındı ve hüsrana uğramıştı. Ama onu önemsemeseydi asla bu kadar ileri gidemezdi.

Onu istediğini biliyordu. İhtiyacı olan tek kanıt o öpücüktü. Ve sonra onu önce erkeklerle sonra da başka kadınlarla nasıl izlediğini itiraf etmesi onu paramparça etmişti.

Sonsuza kadar her anını ona kendisini seçmenin en iyi seçim olduğunu kanıtlamak için harcayacaktı. Sadece onu o noktaya getirmesi gerekiyordu.

- - -

Gideon, Jules'tan kısa ve biraz da kısa bir telefon almış, kendisine gelip gelemeyeceğini sormuştu. Açık daveti ve iki hafta önce Delicious'taki o akşamdan beri çoğu gece onunla birlikte olması düşünüldüğünde bu aptalcaydı.

Yine de sesindeki üzüntüyü duyabiliyordu ve Cal'ın da geleceğini söylediğinde Gideon şüphelerinin doğru olup olmadığını merak etmeye başladı.

Kızın gelmesi ve onu kapıda karşılayıp sıkıca sarılması çok uzun sürmedi. Aralarındaki bağlantı yerine oturdu ve biraz daha az endişeli hissetti.

"İyi misin? Neyin var?" Çenesini Cal'a doğru kaldırdı ve kanepeye geçip yerleşirken Jules da yanına sokuldu.

"Bunu söylemenin başka bir yolu yok." Dudaklarını yaladı. "Cal beni öptü." "On beş yaşındayken mi demek istiyorsun? Bunu biliyorum." Öptü Alnını.

"Hayır, yaklaşık yarım saat önce döndüm. Tart'ın arka kapısının dışında."

Dondu kaldı ve bakışlarını, Gideon'un kadınına öpücük kondurmak bir şey değilmiş gibi omuz silkmış olan Cal'a dikti.

"Senin iznin olmadan mı? Birinin suratını yumruklamam mı gerekiyor?" Kadın güldü ve adam kendini daha iyi hissetti. Ve sonra daha kötü.

"Benim isteğim dışında değil. Sorunları var ama tecavüzcü değil." "Deneseydim taşaklarımı keserdi."

Gideon bu küçük alışverişı böldü ve parmak uçlarını kızın yanağında gezdirdi. "Neden üzgünsün?"

"Bir ilişkim varken başkalarını öpmeye yatkın değilim. Bu benim için iğrençti. Beni hazırlıksız yakaladı. Ben de onu birkaç dakikalığına öptüm. Özür dilerim."

Cal boğazını temizledi. "Evet, ikimiz de üzgünüz. Ama ben Jules'u istiyorum, Gideon. Onu istiyorum. Onu ilk ben sevdim ve keşke bu şekilde olmak zorunda olmasaydı."

"Aman Tanrım, Calvin, kapa çeneni!" Jules'un kıvılcımı geri geldi ve bu Gideon'un kendini daha iyi hissetmesini sağladı.

"Madem benden ayrılıyordu, neden yanıma sokuldu?"

Bir an dengesini kaybeden Cal, "Kız arkadaşı başka biriyle öpüştüğünü itiraf eden bir adam için son derece sakınsın," diye karşılık verdi.

"Bir ara sokakta seni birkaç dakikalığına öptü. Sonra da bana itiraf etmek için buraya geldi. Onu rahat bırakacak kadar yaşlıyım. Öte yandan seni bilemiyorum. Seni yumruklamakla yüce gönüllü olmak arasında kararsızım çünkü Jules'un cazibesini ben de senin gibi görüyorum. Burada büyük adam olmayı göze alabilirim çünkü Jules buna değer."

Ve düşündüğü gibi, kız onun yanına daha çok sokuldu. Cal ve Jules arasındaki çekimi biliyordu. Bunu görmüş, başkalarının bundan bahsettiğini duymuştu. Cal'in yemekte onu nasıl izlediğini görmüştü. Ama Jules *onundu*.

Sokaktaki bu saçmalıkların hiçbiri bunun doğru olmasını engelleyemeyecekti.

Cal iç çekti. "Jules onunla birlikte olmak istediğimi biliyor. Jules'un da beni istediğine inanıyorum. Bu şekilde olduğu için üzgünüm."

"Ama o seninle *değil* Cal, benimle. *Bana geldi*. Çünkü ben buradayım. Ve ilk günden beri buradayım."

Cal'ın irkildiğini fark etti ve okun doğru yere isabet ettiğini anladı.

"Alo?" Parmaklarını şıklattı. "Siz ikiniz bu erkekçe sohbete bensiz devam etmek istiyorsanız, harika. Aksi takdirde, ben *burada* olduğuma göre, devam edelim. Tamam Cal, itirafını yaptın, şimdi git."

Gideon'un beklediği gibi Cal gözlerini devirdi ve kendini kanepenin karşısındaki sandalyeye attı.

"Hiçbir yere gitmiyorum."

"Neden? Onu öperken izlemek mi istiyorsun? Ona dokunurken?" Gideon elini onun kalçasına doğru kaydırды ve o da elini tokatladı.

"Götlük yapma."

"Ben değilim." enesini Cal'a doğru eğdi. "Cal'ın alt çizgisinin ne olduğunu anlamaya çalışıyorum. Bu konuda benimkinin ne olduğunu da. Ya da senin."

Yüzünü ellerinin arasına aldı. "Yüce Tanrım."

"Alt izgim açık. Jules'u istiyorum. Onunla birlikte olmak istiyorum. Bunu yaptığım için üzgünüm çünkü bunun bir arkadaşın yapacağı bir şey olmadığını ve şüphesiz arkadaşlığını etkileyeceğini hatta mahvedeceğini biliyorum. Ama söz konusu Jules. Başka biri olsa onurlu davranabilirdim. Ama ..." Cal omuz silkti.

Kız ona baktı ve Gideon aralarındaki kıvılcımı gördü. Ama eli onunkinde kaldı.

Kızın onu seçeceğini biliyordu. Kök salmaya ve yakınlaşmaya başlamışlardı. Ona aşıktı. Bunu kendi adını bildiği kadar iyi biliyordu. Ona karşı hislerinin derinleştiğini biliyordu.

Ama onunla Cal arasında bir şeyler vardı. Jules'la olan ilişkisi ilerledikçe muhtemelen bitecekti. Ama Cal'ın yüz hatlarında bunun bitmeyeceğini gördü. Ara sokaktaki öpücük onun hak iddia etme yoluydu. Ona sahip olana kadar asla vazgemeyecekti.

"Ben domuz pırzolası değilim. Hırlayarak etrafımda daireler çizerek yürüyemezsin." Sesinde hayal kırıklığı vardı, evet, ama aynı zamanda eğlence ve belki biraz da merak. Bununla başa çıkabilirdi.

Gideon şaşırarak güldü. Onu öptü. İlk başta güven verici olması gerekiyordu. Ama öpücük derinleşti ve kadın ona karşı açıldı. Onun tadına baktı ve bunun doğruluğu vücudunda şarkı söyledi. Ama Cal'ın da ince bir tadı vardı ve onun dilini ağzına çekti ve kadın inleyerek onun pazularını kavradı.

Cal'ın ona ve *onlara olan* ilgisi o kadar keskindi ki Gideon bunu hissetti.

"Aslında ben de Jules'u istiyorum. Bunu daha önce de söyledim." Adam dudaklarını yaladı ve kadın ayağa kalkmak için itti.

"Ne istiyorsun, Jules? Hm?" Gideon onu dikkatle izledi. Onun ne kadar kötü bir poker oyuncusu olduğunu deneyimlerinden biliyordu. Hissettiği her şey yüzüne ve vücut diline yansıyordu.

O anda sinirlenmişti, bu onu eğlendirse de bunu belli etmemeye özen gösterdi. "Sence seninle olmasaydım buraya bu şekilde gelir miydim? Seninle olmak istemeseydim?"

Gideon başını salladı. "Hayır, işte bu yüzden şu anda kendimi tamamen kızgın ya da kıskanç hissetmiyorum. Çünkü bunu görebiliyorum Jules. Cal ile aranızdaki kıvılcımı, bağı . İkinizi de uzun zamandır tanıyorum ama

Cal ile en az senin kadar uzun zamandır arkadaşız. Gitmene izin vermeyecek ya da vazgeçmeyecek. Ve seni bırakma fikriyle bile ilgilendiğimi söyleyemem. Sana aşığım Jules, hepsi bu."

Duyguları yumuşarken dudakları yukarı kıvrıldı. "Öyle mi?"

"Kesinlikle evet. Ama sorun hala orada. O hala seni isteyecek. Sen de onu isteyeceksin. Ve siz arkadaşsınız. Yakın arkadaşsınız, bu yüzden birbirinizi göreceksiniz ve sorun orada kalacak. Hepimizin arasında."

Arkasına yaslandı ve ayak bileğini karşı dizinin üzerine koydu ve işaret parmağını bacağına vurarak düşündü.

"peşindesin?" Jules, her gibi davranıyordu. Bu onu güldürdü. "Çok şüpheli bir kadınsın."

Cal homurdandı.

"Sik seviyorsun, değil mi Cal?"

Adamın sorusu karşısında gözleri fal taşı gibi açılarak olduğu yerde donakaldı.

"İstiyorum. Ama bu Jules'u istemediğim ya da ona tüm benliğimi veremeyeceğim anlamına gelmiyor. Sik severim, ama amcığı da severim. Ve bu"-Cal çenesini Jules'a doğru eğdi-"eğer her gün işten eve geldiğimde beni bekleyen şey buysa başka bir şeye ihtiyacım yok."

Kadının kaşları havaya kalktı ve Gideon dikkatli davranmaları gerektiğini anladı. "Senin için kutulayayım mı? Gideon göğüslerimi alabilir. Cal amımı alabilir, sen de her gece onları çıkarıp okşayabilirsin ve herkes Jules'tan bir parça aldığı için mutlu olabilir. Bu konuda bana danışmaya falan zahmet etme."

Cal ayağa kalktı ve ona doğru ilerledi, bakışları şimdilik buna izin veren Gideon'a kaydı. Jules Cal'ı tekmeleyebilir ya da yumruklayabilirdi, bu da ilginç olurdu.

Cal ona hitap etti. "Bu konuda endişelendiğini biliyorum. En iyisi bunu açık açık konuşmak. Bu sik ya da am tercihiyle ilgili değil. Bu kişiyle ilgili. *Seninle* ilgili. Tek istediğim ve ihtiyacım olan sensin."

"Benim önerim," diye araya girdi Gideon, "ilişkimize senin de katılman."

"Ne?" İkisi de aynı bunu sordu.

"Parçalanmasından korkmaktansa, ki bence öyle olacak. Artık hiçbir şey eskisi gibi olamaz. Neden onu içeri davet etmiyorsun? Paylaşmak için. Tabii karşı çıkmıyorsan." Doğrudan Jules'la konuşuyordu çünkü tüm bunlar ona bağlıydı.

"I . . . Ne diyeceğimi bilemiyorum." Yine de elinin tersiyle itmemişti, Gideon bu kadarını söyleyebilirdi.

Cal kaşlarını ona doğru kaldırdı ve sonra omzunun üzerinden az ötede duran Gideon'a baktı.

"Aslında ben de sik severim."

Cal ellerini havaya kaldırdı ve Jules çantasını kaptı. "Aferin," diye tısladı Cal onu kapıdan çıkarken takip ederken.

Kafası karışan Gideon ayağa kalktı ve ikisinin de peşinden gitti. Çok uzağa gitmesine gerek yoktu; kadın ana evden aşağıya doğru yürüdüğü için fazla ilerleyememişti.

"Bekle, neden gidiyorsun?"

Döndü. "Bunu yapamam. I . . . Her zaman onun benim için mi yoksa senin için mi olduğunu merak edemem. Ya da senin için. Ben sadece ..." Yürümeye devam etmeye çalıştı ama Gideon onun önüne geçerek kollarından tuttu.

Cal onu yanına çekti. "Bebeğim, sensin. Her zaman ve sadece sen. Seni mutlu etmeye çalışıyor. Onu tanıdığım onca yıl boyunca cinsel ya da romantik *hiçbir şey olmadı*. Olmasını da istemedim."

Hay sikeyim. Gideon şimdi anlamıştı. "O haklı. Bir an için bile olsa, eğer bu bir seçim olsaydı seni seçmekten başka bir şey yapacağımı düşünmeyi bırak. Teklif ettiğim şey seni paylaşmamız. Erin, Todd ve Ben'e bakıyorum ve sanırım bunu her şeye tercih ederim. Seninle olmak istiyorum ve bu seni Cal ile paylaşmak anlamına geliyorsa, denemeye hazırım. Ve evet, tam açıklama adına, erkeklerden hoşlanıyorum."

"Düşünmem gerek." Geri adım attı.

Her şeyi ediyordu, lanet . "Gitme. Söylediklerimi unut."

Onu öpmek için parmak ucunda yükseldi. "Bundan daha fazlası. Bütün bu gece. Beni onun önünde öptüğünde hissettiklerim. Teklif yaptığında ve erkeklerden hoşlandığını söylediğinde hissettiklerim. Her şey karmakarışık ve düşünmek için biraz zamana ihtiyacım var. Lütfen, ikiniz de geri çekilin ve bana biraz zaman tanıyın."

Gideon ona doğru uzandı ama o geri adım attı. "Seni eve bırakayım." İçini çekti. "İkinizin de bu kadar iyi dinlemesine çok sevindim." Gideon'un yanından geçti.

Cal ve ikisi de onun uzaklaşmasını izlerken yürümeye devam ettiler.

"Jules, bu senin seçimin. Her buradayım," diye Gideon.

Yürümeye devam etti.

"İyi gidiyorsun, sik kafalı." Cal, onun uzaklaşmasını izlemeye devam ederken yanından geçip gitti.

Cal hayatının sadece birkaç hafta içinde nasıl değiştiğine inanamıyordu. Bir şişe içki bulana kadar Gideon'un mutfağını karıştırdı.

iyi bir viski. Eğer sigara içseydi, muhtemelen bir tane de o yakardı.

O sabah kalktığında, ne yapması gerektiği konusunda gidip geldiği bir gecenin ardından kalkmıştı. Tart'a onu kazanma kararlılığıyla gitmişti ama öpüşmeden sonra olanları hiç beklemiyordu.

Gideon on beş dakika sonra içeri geri geldi. "Arabasına gidene kadar onu izledim."

"Ne yaptın lan sen?" Cal yavaşça döndü, elleri titremesin diye viski bardağını tutuyordu.

"Ben mi? Ne yaptın *lan sen*? Kız arkadaşımı öptün, göt herif."

Şöyle söyleyeyim. "Evet, ama o senin değil. Sen kasabaya geri dönüp onu çalmadan çok önce benimdi."

Gideon'un kaşları havalandı. "Onu çaldım mı? Gerçekten mi? Kimden? Senden mi? Ona yıllarca sahip olabilecek ama senin değer verdiğin şeye başkası değer verene kadar harekete geçmeye zahmet etmeyen bir adamdan mı? Onu çalmama gerek yoktu. Onu ihmal ettin. Onun ne kadar harika bir kadın olduğunu gördüm. Şimdi bunun için ağlama."

"Onun düğmesine bastın, aptal."

"Ne? Dişlerini boğazına geçirmediğim için minnettar olmalısın. O ve ben yaklaşık bir aydır çıkıyoruz. Şimdi ne oldu da böyle bir şey yapıyorsun?"

Cal iç çekti. "Tamam, yani evet, muhtemelen bana yumruk atmadığın için minnettar olmalıyım. Ama şu sik sevme meselesi onu uzaklaştırdı."

"Bunun bir sorun olduğunu bilmiyordum. Bu *senin* ona verdiğin bir sorun Cal. Kadınımi öptün, evime geldin ve ne olduğunu anladığımda

bir çözüm buldum. Tekrar soruyorum, neden şimdi?"

"Jules'u uzun zamandır seviyorum. O kadar uzun ki, sanırım kendime yalan söylemeyi bırakmaya hazır olduğumda onun yanımda olacağına kesin gözüyle bakıyordum. Ama çok yavaş davrandım. çalıştım. Onu mutlu ettiğini biliyorum. Ama yapamadım. Denemeden gitmesine izin veremezdim. Üçlü yapmayı teklif etmeni beklemiyordum."

Gideon Cal'ın yanından geçip kendine biraz viski doldurdu. "Evet, bak. Ben aptal değilim. Senin yerine beni seçeceğini biliyorum. Buraya gelerek bunu yaptı ve bu benim işimi kolaylaştırıyor. Kendime ya da ona yalan söyleyemem. Ona nasıl baktığını görüyorum. Onun da sana nasıl baktığını görüyorum. Aranızda derin bir şeyler var ve seni öylece çekip gitmeyeceğini anlayacak kadar iyi tanıyorum. Onu sürekli seçim yapmak zorunda bırakacak bir pozisyona sokmak istemiyorum."

Cal elini yüzünde gezdirdi. Büyük resme bakınca pişman olmadığı bir seçim yapmıştı ama bunu Gideon'u ve Jules'u ne kadar çok sevdiğini düşünmeden yapmıştı. Bir açıdan anlıyordu. Jules'u nasıl sevmezsin?

İç çekti. "Bunu senin üzerine yıktığım için özür dilerim. Onu öptüğüm ve onun için savaşacağımı açıkça belirttiğim için pişman değilim. Ama bu sonuç onu ve seni incitti. Bu kısım için pişmanım."

"Onun peşinden gitmeliyim."

Cal tezgâha yaslanmış, Gideon'un adımlarını izliyordu. Lanet olsun, adam çok güzeldi.

"Onu rahat bırakın. Süreçten geçmesi gerekiyor."

"Üçlü yapma fikrini senin aletini elde etmenin bir yolu olarak önerdiğimi düşünmesini istemiyorum. Neden bana neden böyle düşündüğünü söylemiyorsun Cal?"

"Bugün erken saatlere kadar bunun boyutunu fark etmemiştim. Bunu kabul ediyorum. Sanırım bir sadece bir erkekle gerçekten mutlu olabileceğime inanıyor. Ona olmadığını anlatmaya çalıştım. Ve değil. Sik, amcık, her neyse. Bu birlikte olduğum kişiyle ilgili. Benim için Juliet'ti ve çok uzun süre beklediğim için şüpheleri var. Ve sonra sen gidip bunu bu şekilde ifade ettin ve bu onun damarına bastı."

Cal tezgahıtan uzaklaştı ve adım atmaya başladı. "Tüm bunların bu kadar kontrolden çıkmasını istememişim. Ona zarar vermek istemiyorum. Ya da bu konuda seni." Durakladı ve Gideon'la yüzleşmek için döndü. "Ciddi miydin? Üçlü hakkında yani."

Gideon Cal'a bir aşağı yukarı baktı, onu yumruklamakla teselli etmek arasında gidip geldi. Jules'un peşinden koşma ihtiyaçı onu sürüklüyordu ama Cal'ın ona biraz zaman tanımak konusunda haklı olduğunu da biliyordu.

"Evet. O seni istiyor. Sen de onu istiyorsun. Onu bırakmayacağım ama sen onun için savaşmayı bırakmazken onun aramızda olmasından hoşlanmıyorum. Onunla hayal ettiğim şey bu değildi. Ama nefret ettiğim bir şey de değil. Aslında, cinsel olarak sana ilgi duyan tek kişi o değil. Sen ve ben, onun ve benim olduğumuz kadar uzun süredir arkadaşız. İşe yarayabilir. Uzman değilim, ama doğru yapmak için çok çalışmak gerekeceğini biliyorum. Adım adım ilerlemeliyiz. Sadece bunun ileriye dönük bir yol olduğunu düşünüyorum. Ben, Todd ve Erin'e bakıyorum ve onlarda özel bir şeyler olduğunu biliyorum. Peki ya sizde?"

Cal nefesini içine çekti. "Benden şüphede etmesini istemiyorum. Bunu anlıyor musun? Her şeyi yüzüme gözüme bulaştırdım, biliyorum. Ama ona olan bağlılığıma inanmadığını düşünmek kalbimi kırar. Çok seksisin, bunu inkâr etmiyorum."

Gideon'un kalbi bir an hızlandı.

"Eğer bunu yaparsak, seçimleri onun yapmasına ve adımları onun atmasına izin vermemeliyiz." Gideon başını salladı. "Katılıyorum. şimdilik yumruk atmayı erteleyeceğim.

şimdilik onu nasıl geri getireceğimize odaklanalım."

- - -

"Neler oluyor?" Gillian dört gün sonra yüzünde Jules'un nefesini kesip kendini çelikleştirmesine neden olan bir ifadeyle Tart'a girdi.

"Um. Bir ipucu belki? Ne demek istiyorsun?"

Gillian bir elini kalçasına koydu ve ters ters baktı. "Telefonlarıma cevap vermiyorsun. Mesajların sıkıcı ve basit bir alaycılıktan bile yoksun. Cal surat asıyor. Mary öğleden sonra geldiğinde burada olmadığını söylüyor ve Gideon seni aramak için evimi aradı. Tanrı aşkına oluyor?"

Jules yakındaki bir sandalyeye oturdu ve Gillian'a her şeyi anlattı.

"Düşünmek için neden boşluğa ihtiyaç duyduğunu anlayabiliyorum. Ama yardım etmeme izin vermek için neden bana gelmediğinizi hayal bile edemiyorum."

"Hayatında yeterince şey var. Bu sadece Bilmiyorum bile."

". *Yeterince şey oluyor.* Elbette, bir düğün, otoriter bir nişanlı ve bir puding kadar tatlı, bir de huysuz olan ergen bir oğul. Ama sen benim en iyi arkadaşımsın, seni dinlemek benim görevim. Ayrıca, gülünç derecede muhteşem iki adamın seni paylaşmayı nasıl teklif ettiğinin hikayesini gerçekten benden esirgemek mi? Çok kaba." Kendini yelpazeledi. "Peki, ilgileniyor musun? Bilirsin, ikisiyle de?"

"Mesele şu ki -ve o lanet öpücükten beri durmadan bunu düşünüyorum-Gideon'la birlikteyim. Evine gidip öpücüğü anlattığımda onu seçtim. Ama sonra o, hey, ikimizi de al, dedi ve şimdi iki arada kaldım."

"İkisine birden sahip olmaktansa sadece birine sahip olmayı tercih ettiğin için mi parçalandın? Ve eğer bu doğruysa, sorun değil, biliyorsun. Aynı anda iki erkeği idare edebileceğimden emin değilim. Adrian bana yapacak çok şey veriyor."

Jules yoluna devam etmek için tezgahı sildi. "Onları istiyor muyum? Tek tek mi? Elbette. Şunlara bak! Görünüşlerinden daha fazlası var elbette. Gideon'a büyük bir aşk besliyorum ve Cal'i ne kadar uzun zamandır sevdiğimi inkâr edersem yalancı, yalancı, pantolonu yanan biri olurum. Ama birlikte? Aynı anda mı? Bilmiyorum."

"Aşırı penis bolluğu mu? Yoksa seninle en çok ilgilenmedikleri için mi endişeleniyorsun?"

Jules güldü ve sonra Gillian'a sıkıca sarıldı. "Senin için Tanrı'ya şükürler olsun." "Bunu senin için her zaman söylüyorum."

Jules, Gillian'ın gelmesine çok sevinmişti. Buna çok ihtiyacı vardı. En iyi arkadaşından alacağı desteğe ve dürüstlüğe ihtiyacı vardı.

"Gideon seni seviyor. Cal'a karşı doğal bir önyargım olduğunu kabul ediyorum. Onu en uzun süredir tanıyorum. Aileden biri gibi. Ama Gideon'la tanıştığımdan beri sana iyilikten başka bir şey yapmadı. Ve sen mutlu olmayı hak ediyorsun. Eğer ikisiyle birlikte olmayı hayal edemiyorsan, o zaman yapma. Cal bunu atlatacaktır. Atlatmak zorunda."

"Nabızı atan hangi etten kemikten kadın ikisiyle birlikte olmayı hayal etmez ki? Ben sadece insanım, Gillian. Ben de hayal ettim." Sık sık mastürbasyon yapmaktan bilekleri o kadar çok ağrıyordu ki.

Gillian sırtıttı ve başını eğdi. "Erin'le konuşmayı hiç düşündün mü? Biraz cesur ve vahşi olabileceğini biliyorum ama harika bir dinleyicidir. Todd ve Ben ile olan ilişkisine çok emek veriyor. Doğru şekilde yaparsanız ve doğru insanlarla bir araya gelerseniz işe yarayabilir."

"Dürüst olmak gerekirse, bu hikayeyi bana anlatıyor olsaydın, sana buradan gitmen ve iki adamın da üzerine atlamam için bağırırdım. Çok sabırlısın."

"İkisini de seviyorsun. Senin hakkında bunu biliyorum. Bunu düşünüyorsun çünkü bu her şeyi değiştirecek. Hangi kararı verirsen ver, her şey farklı olacak. Söylediğim için üzgünüm ama bundan kaçış yok. Cal seni öptüğünde her şey bambaşka bir yola girdi."

"Biliyorum." Durakladı ve sonra ağzından kaçırdı çünkü söylemesi gerekiyordu. "Gerçekten çok iyi bir öpücüktü. Eğer beni altı ay önce böyle öpmüş olsaydı, şu anda mutlu bir beraberliğimiz olurdu. Kendisi kadar iyi görünen bir adam için oldukça aptal biri." Jules bir an dudağını çiğnedi ve sonra sadece söyledi. "Korkarım Gideon da onun öpücükleri hakkında aynı şeyi düşünecek ve benden bıacaklar. Bu aptalca ve önemsiz bir şey ve bunu düşünmeden edemiyorum."

Gillian o kibar, küçük kırgınlık homurtularından birini çıkardı. "Bu kadar uzun süre beklediği için aptalın teki. Öpücüğe gelince? Sevindim. Yani, öyle olduğunu tahmin etmiştim. Siz ikiniz, aranızda yıllarca birikmiş bir şeyler var. Ama üçlü olayına geri dönelim. Bunun ikisinin de gizlice tamamen eşcinsel olması ve sonra bunu öğrenip seni terk etmeleriyle ilgili olduğunu sanmıyorum. Neden endişelendiğini anlayabiliyorum. Ama ikisi de *seni* istiyor. Cal'ın yıllardır seni izlediğini söylerken tamamen gerçeği söylüyorum. O sana aşık, Jules. Başkasına değil. Gideon da öyle."

"Sence denemeli miyim? Şu üçlü olayı? Yani, biz kural koymadık. Her zaman çifte penetrasyon olması falan gerekmiyor. Ya da herhangi bir şey." Ürperdi. "Bu sadece yapışkan ve dağınık görünüyor ve sikle doldurulan kişi için hiç de hoş değil."

Gillian kızardı ve sonra o kadar çok güldü ki boğulmaya başladı.

"Bu konuda sana katılıyorum. Peki neden Gideon ve Cal ile bu konuyu konuşmuyorsunuz? Onlardan sonsuza kadar kaçamazsın. Onlar oldukça alfa adamlar. İzini sürmeye gelmeden önce ancak bu kadar sabredebilirler."

"Onlardan biraz zaman ve yer istedim. Beni bir günlüğüne yalnız bıraktılar." Güldü. "Aradan geçen dört gün içinde birkaç telefon mesajı aldım. Sonuncusu Cal'ın, onu görmezden gelmeyi bırakmazsam beni avlayacağını söylemesiydi."

"Bu kadar yanaklı bir çocuk için çok sevimli." Gillian göz kırptı.

Evet. Öyleydi. Ve evet, bütün bunlarla büyük bir kız gibi yüzleşmesi gerekiyordu.

Cal cuma günü çiftlik evine geldi. Patrick onu evin içinden geçirerek Gideon'un çay demlediği mutfağa götürdü.

"Bunu birazdan getireceğim. Sadece demlenmesine izin veriyorum." Gideon, homurdanan Patrick'le konuştu.

"Planlarım var, evlat. görüşürüz."

"Araba mı kullanıyorsun?" Gideon büyükbabasını araba kullanmaktan vazgeçirmeye çalışıyordu, en azından kendi arazileri yerine şehrin sokaklarında.

"Hayır. Ernesto'nun evine gidiyorum. Kızı beni almak için her an burada olabilir. Güzel bir kız. Bekleme."

Gideon bir araba yanaşana ve babası arabaya binip gidene kadar pencereden dışarıyı izledi. Sonra Cal'a döndü.

"Ondan haber aldın mı?" Jules'u kastediyor. Aramış ve sesli mesaj bırakmıştı ama Jules cevap vermemişti.

"Hayır." Cal'ın yüz ifadesi Gideon'un hissettiği kadar hayal kırıklığına uğramıştı. "Biraz çay iç. Taze bir demlik var."

Ama sonra telefonu çaldı. Onun numarasıydı. Gideon hemen açtı ve sesinin hissettiği kadar kederli çıkmamasını umdu. Jules'tan uzakta geçirdiği zaman onu sadece birbirleri için ne kadar doğru kişi olduklarına ikna etmişti. Onu deli gibi özlemişti.

"Daha sonra buralarda olacak mısın? Seninle konuşmak istiyorum."

"Sana gelebilir miyim? Yoksa buraya mı gelmek istersin? Büyükbabam gitti ve ben de büyük evde çay demliyorum. Ve Cal, az önce buraya geldi, ama istediğin buysa gitmesini sağlayabilirim."

Cal onu tersledi ama Gideon, Jules için en iyisinin bu olduğunu düşünüyorsa gideceğini biliyordu. Ara sokaktaki o öpüşmenin aptallığına rağmen, Cal'ın Jules'a hayran olduğu çok açıktı.

"Hayır, böyle iyi. Kapıyı kilitlemem lazım, sonra geleceğim." Telefonu kapattı. "Buraya geliyor. Gitmen gerektiğini söylemedi, o yüzden sanırım kal."

Gideon sıcak tutmak için büyükannesinin örtülerinden birini tencerenin üzerine koydu. Jules lise sonrası trafiğinden kaçınırsa oraya varması sadece beş dakika sürerdi.

"O gelmeden önce, son bir kez. Onu gerçekten benimle paylaşmak istiyor musun?"

"Onu hayatımda istiyorum. Hiçbir yere gitmiyorsun ve seni ilişkimin dışında, onu parçalamaya çalışırken görmektense ilişkimin içinde görmeyi tercih ederim. Uygun değil ama bununla yaşayabilirim. Sana bakmakta bir sakınca yok."

"Yani sen de mi erkeklerden hoşlanıyorsun?" Cal kuşkulu görünüyordu ve bu Gideon'u kızdırdı. Zaten öyle demişti.

"New York'tayken -boşandıktan yaklaşık bir yıl sonraydı- bir adamla birlikteydim. Beklenmedik bir şeydi. Ama pişmanlık verici değildi. Yaşım ilerledikçe, cinsel kimliğimin etiketlenmiş yuvalara yerleştirilmesinin o kadar kolay olmadığını daha iyi kabul edebiliyorum. Kimden hoşlanıyorsam onu seviyorum." Omuz silkti.

"Hm. Kıçına hiç yarak girmiş miydi? O zaman ne kadar biseksüelsin?"

Döndü ve Cal'in yüzüne baktı. "Sikimi bir götün içine soktum. Ağzımda bir sik vardı. Sikin bağlı olduğu kişiden zevk aldım. Bu senin için yeterince biseksüel mi? Bir kontrol listeniz var mı? Sadece belli sayıda gey puanı alırsam mı geçiyorum?"

Cal yüzünü buruşturdu. "Tamam, kabul ediyorum, bir pislik gibi davranıyordum." "Ve yine de sana yumruk atmadım."

"Onu seviyorsun."

"İstiyorum. Ve eğer senin hayatımızın dışında değil de içinde olman onu mutlu edecekse, bunu yapacağım." Omuz silkti. "Onun ne düşündüğünü duymak için beklemeliyiz."

Cal iç çekti. "Ya paylaşmak istemezsem?"

"O zaman onun için seninle dövüşeceğim. Yumruklarımla değil, her şeyimle. Kaybetmem." Gideon, Cal'ın yatağını diğer adamla paylaşmaya tamamen hazır olsa da Jules'un gitmesine izin vermeyeceğini anladığından emin olmak istiyordu. Ya paylaşacaktı ya da geri çekilecekti.

"Ben de öyle."

"Yani işlerin ne kadar zor olacağını görebilirsiniz. Sonunda kaybeden o olacak çünkü hangisini seçerse seçsin diğerini kaçırarak. Ben bunu istemiyorum. Hayatına girip onu değer verdiği insanlardan kopmaya zorlamak istemiyorum. Bu senaryoda kimse kazanmaz, benimle olsa bile. Onun mutsuz olmasını istemiyorum."

Cal ellerini saçlarında gezdirerek, yine de muhteşem görünmeyi başaran bir dağınıklığa yol açtı.

"Sanırım o zaman ne söyleyeceğini duymak için bekleyeceğiz." Cal çayını yudumladı ve yakındaki bir sandalyeye çöktü.

S geldi ve doğruca merdivenlerden yukarı çıktı. Kapıyı çalma zahmetine girmeden, geldiğini anlamalarını sağlayacak kadar gürültü çıkararak içeri girdi. Onları ön odada oturmuş çaylarını yudumlar ve rahatmış gibi davranırken buldu. Kadın çantasını kapının yanındaki banka bıraktı ve şömineye doğru ilerledi.

Gideon ayağa kalktı ve ona doğru ilerleyerek onu kucakladı. Kız isteyerek sarıldı, kulağını Gideon'un göğsüne dayadı ve son günlerde çok özlediği kalp atışlarını dinledi.

Dudaklarını onunkilere değdirmek için başını eğdi. "Seni gördüğüme sevindim."

Başını salladı. "Ben de." Jules derin bir nefes aldı ve ayağa kalktı. Büyük bir kız olma zamanı. "Bu paylaşma işine ben de varım diyelim. Bunun nasıl işleyeceğini hayal ediyorsun?"

"Soruyu iade edeceğim. Nasıl çalıştığını hayal ediyorsunuz?" Gideon bir an durakladı. "Burada sınırları senin belirlemen istiyorum. Eğer istediğin buysa. Sadece istediğin buysa. Cal ve ben tamamen arkasında olmadığın seçimler yapmanı istemiyoruz."

"Peki, ayrı randevu geceleri mi istiyorsun?"

"Kendini bana nasıl vermek istersen öyle istiyorum."

"Bu hiç yardımcı olmuyor." Cal'a döndü. "Peki ya sen?"

"Seni becermek istiyorum, Jules. Güneş doğarken seni çıplak görmek istiyorum. Yıllardır hayalini kurduğum her yerini yalamak istiyorum. Senin yanında uyanmak istiyorum ve sadece Çarşamba ve Cuma günleri olması ya da diğer tarafında Gideon'un olması umurumda değil. Seni istiyorum. Bu şekilde başına geldiği için üzgünüm. Seni ve sonunda cesaretimi toplayıp hamlemi yaptığım için üzgün değilim. Ama seni kötü bir duruma soktum ve bundan pişmanlık duyuyorum."

Gözlerini devirdi. Eğer bunu yapacaksa, bu ikisinin ne kadar baş belası bilerek yapmalıydı. Sevgilisi olarak Cal'ı başından savmak ve hak kazandığında onunla eğlenmek o kadar kolay olmayacaktı.

"Yani ikinizin de beni becermesini istediğimi söylesem kabul eder misiniz?"

Gideon o zaman güldü. "Tatlım, seni her zaman becermeye hazır olduğumu biliyorsun."

"Ben bunu sormadım."

Başını salladı. "Haklısın. Seni istiyorum. Ben de varım. Neyi seçersen seç bu işi yürütebiliriz. Tabii ben olmazsam ve o zaman bu konuda gerçekten şımarık davranacağım. Yalan söyleyemem."

Jules gülümsemesini bastırdı. İkisi iflah olmazdı.

"Cal, tüm bu paylaşım öneren sen değilsin. Sen ne düşünüyorsun?"

"Sanırım bu konuda konuşmaktansa bunu yapmayı tercih ederim. Bu konuda konuştuk. Hepimiz yetişkiniz. Gideon ve ben seni istiyoruz, belli ki sen de ikimizi istiyorsun. O zaman yapalım. Sana dokunmamak için çıldırıyorum. Sonunda o hamleyi yaptıktan sonra sabırsızlanıyorum."

Bakışlarını önce ona sonra da Gideon'a dikti. "Eğer bunu , sadece üçümüze özel olmalı. Başka kimseyle sevişmek yok. Ara sokaklarda öpüşmek yok. Bunların hiçbirisi olmayacak. Başka erkek yok, başka kadın yok."

Cal ayağa kalkıp onlara yaklaştığında kalbi küt küt atmaya başladı. "Bu tamamen adil. Sanki başka biriyle ilgilenecekmişim gibi." Kıkırdadı. "Ben seni istiyorum, Jules."

Gideon onun diğer tarafındaydı ve ona dokunuyordu. Kadın döndü ve Gideon gülümsedi.

Her parçası sevinçle selam verdi.

"Peki ya sen?"

"Cal'a katılıyorum. Tamamen makul." Adam kızın boynunu okşadı ve kız inledi.

"Burada olmaz. Eğer Patrick geri gelirse ..."

Cal onun şakağını öptü ve kulağına konuştu. "Benim evim o zaman. Bir kral yatağım, dolu bir buzdolabım ve harika bir güvenlik sistemim var." Cal elini uzattı. Gideon onun diğer elini, o da Cal'inkini tuttu ve dışarı çıktılar.

Elleri titriyordu, o kadar gergindi ki. O, Juliet Lamprey, insanların cesur ve kararlı olduğunu düşündüğü kişi, şimdiye kadar gördüğü en ateşli iki erkekle üçlü yapmaktan dolayı sinir krizi geçiriyordu. Sevdiği iki adamla. Ona aşklarını ilan etmiş iki adam.

Arabayla yalnız gittiği için memnundu. İki adam da onu kendileriyle birlikte gelmeye davet etmişti ama kendini toparlamak için zamana ihtiyacı vardı. Bu yüzden müziğin sesini açtı ve arabayı sürdü, dikiz aynasından Gideon'a bakmıyormuş ya da Cal ona bakmıyormuş gibi yaptı.

Burası fantezi dünyasıydı. Şimdi, yakışıklı prenslere karşı değildi, özellikle de onunla seks yapmak istediklerinde. Ama en sevdiği yer her zaman Macera Diyarı olmuştu. Sanırım şu anda gittiği yer de orasıydı.

Bu onu güldürdü. Sonra Cal'ın bunu göreceğini fark etti ve bu onu daha çok güldürdü.

Sadece bununla başa çıkması gerekiyordu. İlk başta, yokmuş gibi davranmaya çalışmıştı. Uyumayı, uyanmayı, işe gitmeyi ve başa çıkması gereken bir şey olduğunu hatırlamamayı. Ama uyuduğunda yalnızdı. Uyandığında da yalnızdı ve Gideon'la her gün konuşmak yerine onunla hiç konuşmuyordu, Cal da gelmiyordu ve perişan haldeydi.

Neyse ki Gillian ortaya çıkmış ve onu her şeyle yüzleştirmişti.

Cal'in evi az ilerideydi ve kadın onu tepeden garajına kadar takip etti. Adam kapıyı açtı ve Cal'in elinin buyurgan hareketiyle ikinci boş yere park etmesini işaret ettiğini gördü. Bunu hep yapardı. Onu sıcak ve kuru tutacağını biliyordu. Yine de otoriterdi. Bu da muhtemelen yatakta onun dünyasını sallayacağı anlamına geliyordu.

Kıkırdamaları tekrar su yüzüne çıktı ve Gideon kapıyı açıp kendisi de dışarı çıkana kadar onları kontrol altına almayı başardı.

"Seni özledim." Bunu yumuşak bir sesle, onu öpmeden hemen önce söyledi ve kadın her zaman yaptığı gibi onun dokunuşunda eridi. Tadı o kadar doğru, o kadar mükemmeldi ki.

Cal garaj kapısını kapattı ve elini uzatarak yaklaştı. Kadın elini tuttu ve Cal olduğu yerde kalıp onu kendine çekti. Öpücüğü Gideon'ununki gibi yavaş ve tembel değildi. O kadar yoğun ki, ağzını onunkine dayaması bir karşılık istiyordu ve kadın da bunu seve seve yerine getirdi. Dili sanki orada olması gerekiyormuş gibi içeri kayd ve kadın onu emdi, adamın bir hırıltıyla doğrulması ve onu daha da yakına çekmesi hoşuna gitti.

Sikini karnına bastırđı. Ve sonra bunun gerçek olduğunu fark etti. Gerçekten ve gerçekten Gideon ve Cal ile seks yapacaktı. Hem de aynı anda. Aman Tanrım.

Cal konuştu, dudakları hâlâ onunkilere değiyordu. "İçeri gel yoksa amını burada garajda yiyeceğim ve hava bunun için çok soğuk."

Sertçe yutkundu. Gideon eğilip ağzını yaladı ve geri almayı başardığı azıcık nefesini de çaldı.

İkisini de takip etti, her biri bir elini tutuyordu ve rahatladığından mı yoksa kısıtlandığından mı emin değildi ve sonra düşündü, bazen ikisi de oluyordu ve bu da sorun değildi. Neden olmasın ki? Madem delirmek üzereydi ve on yedi yıldır hayalini kurduğu erkek arkadaşı ve en iyi arkadaşıyla üçlü bir ilişkiye girmek üzereydi.

"Üşüdün mü?" Cal eve girdi ve ceketini bir sandalyenin üzerine attı. Kadın homurdanarak paltoyu aldı ve yakındaki bir askıya astı. Gideon da kendi paltosunu onun yanına koydu ve kendi paltosuyla çantasını alıp onları da astı.

"Ben ... um. Üşümüyorum. Teşekkür ederim."

Cal ona doğru yaklaştı ve onu Gideon'a doğru itti. "Gergin misin? Bunca yıldan sonra, bebeğim? Sonunda sana hayal ettiğim şekilde dokunabileceğim ve sen gergin misin?"

Başını salladı.

"Tek yapman gereken bana durmamı söylemek ve ben de duracağım."

O kadar yakındı ki. Gideon'un göğsü onun sırtında yükselip alçalıyor, gücü onu ayakta tutuyordu.

Titrek bir baş sallama hareketi daha yaptı. Ve Cal'ın hırkasının düğmelerini yavaşça açıp, altındaki yumuşak kaşkolı ortaya çıkarmasını izledi. Kadının göbek deliğı belinden dışarı fırlamıştı ve Cal bir parmak ucunu önce etrafına sonra da içine kaydırđı. Sadece hayalet gibi bir dokunuştı ama ne kadar iyi hissettirdiğini görünce neredeyse dizlerinin bağı çözölüyordu.

"Hadi gel." Geri çekildi ve yatak odasının bulunduğı üst kata çıkmalarını işaret etti.

Bir içki için çok mu erken olduğunu merak etti.

Sonra Gideon Cal'ın kapısının hemen önünde durup kazağını çıkarınca bunu unuttu. Ona doğru ilerledi, tüm o tene dokunma ihtiyacı duyuyordu. Göğsünü öptü, her bir meme ucunu yalamak için durakladı.

Döndüğünde Cal'in eliyle kot pantolonunun fermuarını açarak onu izlediğini gördü. "Ateşli olacağını biliyordum."

"Ne?" Net düşünmeyi zorlaştırıyordu. Jules sadece tüm bunların ne kadar ateşli olduğunu büyük harflerle düşünebiliyordu.

"İkiniz birliktesiniz. Tüm o altın rengi saçlar ve ten." Cal kot pantolonunu aşağı itti ve pantolondan çıktı.

Dudaklarını yaladı ve onun yerine karın kaslarını yalamayı düşündü.

"Neden iç çamaşırını üzerinde bıraktın?" Gerçi gerçek hayattaki süper seksi bir iç çamaşırı reklamı gibi görünüyordu. Ama Times Meydanı yerine, tam oradaydı ve kız onun her yerine dokunmak üzereydi.

O zaman güldü ve Gideon hırkasını çıkarıp arkasından dolandı, kot pantolonunun fermuarını açarak parlak kırmızı külotunu ortaya çıkardı.

"Sadece ağırdan almaya çalışıyordum ama ..." Başını ona doğru eğdi.

Gideon kaşkolu yukarı çekip çıkardı ve onu sutyenle bıraktı.

Cal iç çamaşırını çıkardı ve onun önünde dizlerinin üzerine çökerek kot pantolonunu ve külotunu indirdi.

Eğildi ve derin bir nefes aldıktan sonra kızın amına bir öpücük kondurarak titremesine neden oldu.

"Peki şimdi." Adam ayağa kalktı ve o da seyretmeden edemedi. Cal Whaley kesinlikle muhteşemdi. Saçları koyu renkti ama tepesi uzundu, bu yüzden her zaman bir şeylerin peşindeymiş gibi görünürdü. Normalde isteyken saçında ürün olduğunu biliyordu. Ama büyük olasılıkla konuşurlarken parmaklarını saçlarına daldırmıştı. Bir tutam saç alnına düşmüştü. Gözleri maviydi ve koyu renk kirpiklerle çevriliydi.

Gergin, zeytin tonlarında bir cilt. Onu şort ve mayoyla görmüştü. Yani giysilerinin altında ne sakladığını biliyordu. Ama bu . . . Fantezinin gerçeklikle hiçbir ilgisi yoktu. Aleti şişman ve etliydi ve kalbinin çarpmasına neden oluyordu.

Bacakları uzun ve güçlüydü, özellikle de çok kaslı kalçaları. Yüksek, sıkı ve formda bir kalçası vardı. Harika kolları ve elleri vardı.

"Yorum yapmadan öylece bakarak bana kompleks veriyorsun."

Gülümsedi, parmakları hâlâ Gideon'un kilere dolanmıştı. "Seni şimdiye kadar hiç çıplak görmediğime sevindim. Buna dayanabileceğimi sanmıyorum."

Gülümsedi, endişesi gitmişti. "Ben de aynı şeyi söyleyebilirim. Gerçi seni bikinili görmüştüm ve çıplak ne kadar harika görüldüğün hakkında genel bir fikrim var. Ama sutyenin hâlâ üzerindeyken cimri gibi duruyorsun. Gideon, biraz insafli ol ve o memeleri serbest bırak."

Gideon'un avuç içleri arkadan beline dolanırken aşağıya baktı ve sonra mandalı açmadan önce göğüslerini avuçlamak için yukarı çıktı. Sütyen kayarak açıldı ve Gideon onları tekrar avuçlarının arasına alana kadar göğüsleri serbest kaldı.

Cal iç çekti. "Hayal ettiğimden çok daha fazlasısın." Yavaşça yaklaştı, herkesin aynı fikirde olduğundan emin olmak için bakışları arada bir Gideon'unkilere kaydı. Her ne kadar bu durum onu çıldırtsa da hoşuna gitmişti çünkü o anda hemen atlayıp onlarla seks yapmak istiyordu.

Meme ucuna dokundu ve meme ucu onun için dikildi. "Bir keresinde bu elbiseyi giymiştin. Her tarafı çiçeklerle kaplıydı, yaz boyunca giydiğin numaralardan biriydi. Ama biraz şeffaftı ve altında başka bir şey vardı. Ama meme uçlarının gölgesi, Tanrım. Bütün gün onları görüp durdum ve seni düşündüm. Merak ettim." Başını eğdi ve dilini parmaklarının olduğu meme ucuna değdirdi ve kızın nefesi kesildi.

"Tadın çok güzel." Ona sırtıttı ve sonra doğruldu.

"Gideon çıplak değil." Dönüp onun yüzüne baktı ve bakışlarında herhangi bir gölge görmeyince kendini daha iyi hissetti. Sadece Gideon ona sanki gelmiş geçmiş en güzel şeymiş gibi bakıyordu.

"Çok şanslıyım," dedi ve bunu tamamen içtenlikle söyledi.

Vücudunun etrafında dönüp onunla yüzleşirken ona bir gülümseme verdi. "Çıplak olmadığımı mı?"

Adamın sakalını çekiştirdi ve sonra göğsüne doğru öpücükler kondururken, kot pantolonunu, şortunu ve çoraplarını açıp çıkardı ve hepsi çırlıçıplak kalana kadar orada durdular.

bir ileri bir geri baktı. "Vay canına." Cal sırtıttı.

"Evet."

"Seni yatakta istiyorum." Gideon, Cal'ı birkaç milyon kez sikmenin hayalini kurduğu kocaman yatağa doğru başıyla işaret etti.

"Nerede ?" Kirpiklerini ona doğru savurdu. "Senin içinde."

"Ah." Kadın hızla yatağa doğru ilerledi ve Gideon da onu takip etti. Oraya vardığında döndü ve Cal'a elini uzattı. Cal dizlerinin üzerine çöktü ve o da aynı şeyi yaptı.

Önce onun, sonra da Gideon'un elini tuttuğunda birden her şey çok daha gerçek oldu. Derin bir nefes aldı ve bu iki adam arasında bir ileri bir geri baktı ve sonra gülerek yatağa geri düştü.

Gideon bir yandan, Cal diğerk yandan onu takip etti. "Bu ne için?" Gideon ona gülümsedi.

Gideon'un yanaklarını ellerinin arasına aldı. "Sen." Onu öptü. "İnanılmazsın."

"Öyle miyim? Henüz süslü seks türü şeyler bile yapmadım."

Kadın daha fazla güldü ve Cal eğilip onun omzunu öptü, kadın da döndü ve ağzı onunkiyile buluştu. Parmaklarını onun saçlarına doladı, diğerk eli de Gideon'un kindeydi. Gideon eğildi ve öpüşürken onlara katıldı.

Üzerinde oturduğu o kıkırdayan ihtiyaç başka bir şeye dönüştü. Çok daha ateşli ve daha az kontrollü bir şeye. O anda onlarla hissettiklerini kontrol altına almak için kurallar olmayabilirdi.

Gideon'un tadı ikisini de tatlandırırken dili Cal'ın dili boyunca kayarken her şeyi aynı anda istiyordu.

Gideon ayrıldı ve onun boynunu öptü. Aleti sıcak ve sertti, hareket ettikçe kadının kalçasında ısrar ediyordu. Parmakları saçlarından ayrıldı ve omzundaki kaslara saplandı. Adam meme ucunu ısırduğında acıdan utanarak haykırdı. Adam göğsünün etrafını kemirdi, kadın onlara karşı kıvranana kadar derisini yaladı ve ısırıldı.

Sonra Cal'ın ağzı onunkini bıraktı ve onu takip etti. Diğerk meme ucundaki ağzı farklıydı. İki adamın da sakalları vardı ve ikisi de sakallarıyla harika görünüyordu. Her iki adamın da sakalları kadının göğsünün hassas derisini çiziyordu. Ama Cal dilini nasıl kullanacağını biliyordu, yalan yok. Kız nereden geldiğini bilmediği bir çığlık atana kadar dilini meme ucunda gezdirdi.

"Sen çığlık atana kadar amını yalamak istiyorum." Adam bakışlarını onunkilere çevirdi ve kız sertçe yutkunup başını sallayınca bakışlarını tuttu.

"Çığlık atmıyor. Bir tür inilti gibi bir şey çıkarıyor."

Cal Gideon'a baktı ve sonra onu öpmek için bedenine doğru eğildi. İki adamın da birbirlerine açılmasını heyecanla ve nefessiz izledi. Öpüşürken dillerinin parlaması onu çılgına çevirdi. Çok cesurca. Bu, Cal'in başka birini öpmesinden çok daha az dehşet vericiydi.

"Bence bu sesi birlikte çıkarmalıyız."

İkisi birden ona döndü ve o da bu bakışın şehvetli etkisiyle gözlerinin bir çizgi film karakteri gibi açıldığını biliyordu.

"*Bütün* seslerini duymak istiyorum. Tanrı biliyor ya, onlar hakkında yeterince fantezi kurdum." Cal kalça kemiğini yaladı ve sonra bir parmak ucunu

Şuradaki dövme. "Sen yaptırdığından beri bunu öpmek istiyorum. Brody'nin seni dövürürken sana dokunabildiğini hayal ederek çok kıskanırdım."

Sadece birkaç ay önce bir karahindiba almıştı. Adrian Brown'ın ağabeyi bir ressamdı ve yan ve göbeğinin üzerinde yüzen tohumlarla harika bir iş çıkarmıştı.

Cal üzerlerini öptü ve Gideon onun kalçalarını iyice açtı.

Her iki adam da dudaklarını birbirinden ayırıp eğilirken nefesini tutarak orada yattı, siyah saçlı ve sarışın, iki dil amcığında gezindi ve muhtemelen inleyerek bir tür hıçkırık çıkardı.

- - -

Gideon, kız büyükbabasının evinde kollarına girdiğinde onu paylaşma konusundaki tüm endişelerini yitirmişti. Öpücükleri aynı derecede ateşliydi; hâlâ olması gereken yerde, onun içindeydi.

Onun gerginliği dokunaklıydı. Aralarında kimya uyuşması olduğu bu kadar açıkken Cal'in üzerine hemen atlamamış olmasının onu biraz daha iyi hissettirdiğini düşündü.

Ama yatağın üzerinde, hayatında yediği en tatlı pasta dilimi gibi yatarken, yanında Cal varken, elleri ve dudakları onun üzerindeyken, her şey yolundaydı. Sıcak. Seksi. Kesinlikle işe yaramıştı.

"Nelerden hoşlanırsın?" Cal onunla konuştu. "Söyle bana."

"Gayet iyi gidiyorsun." Bunu aceleyle söyledi ve sonra Gideon klitorisini biraz emdiğiinde ciyakladı.

"Ah." Cal Gideon'a döndü ve birkaç dakika onu izledi. "Çok güzel bir amın var. Pembe ve pırıl pırıl." Kızın klitorisini uzun uzun yaladı, Gideon biraz geri çekilince de gıdıkladı.

Bir yumruğuyla yatağa vurdu ve başı bir o yana bir bu yana savruldu.

"Evet, evet, !"

Cal kıkırdadı ve sikini birkaç kez yumrukladı, bakışları Gideon'unkilere kaydı.

Orada da kimya var. Farklı bir elektrik türü. Bu da işe yarayabilir.

"Seni yüzümde istiyorum." Cal doğruldu ve kız en tatlı, en sinirli hırıltısını çıkardı.

Cal'a, "Sık sık gelir," dedi.

"Öyle mi? Güzel." Arkasına yaslandı. "Hadi Juliet, günümü güzelleştir ve yüzüme otur."

Gideon onun kalkmasına yardım etti, saçları öne doğru savrulmuştu. Meme uçları sert ve koyu renkti, teni kızarmıştı. "Seni boşaltacak, bebeğim. Ve sonra seni becereceğim."

YerleGene ve Cal kalçalarını kavrayıp amını yalamaya ve kemirmeye baGlarken onu tutana kadar ona bakıGları netti. Sonra bulanıklaştı, kalçalarını sallarken parmakları Cal'ın saçlarındaydı.

O zaman, Gideon'un birkaç kezden fazla mastürbasyon yaptığı sesi çıkardı. Düzensiz bir inilti. Orada çok fazla arzu vardı. Başını geriye atıp gözlerini kapatırken omurgası kamburlaşmıştı ve Gideon, Jules'un Cal'in yüzüne tüneyip onu boşaltmasından daha ateşli bir şey görmediğinden emindi.

Bu onu yanlış, kötü ya da tuhaf yapsa da umurunda değildi. Önemli olmayan diğer insanların ne hissettiğini umursayarak yeterince zaman geçirmişti. Jules önemliydi.

Kalkmasına yardım etti ve Cal'ın onun kalçasından karnına doğru öpüşünü izledi. "Acele et, Gideon. Bu amcığı çok uzun zamandır hayal ediyordum."

Gözlerini açtı; gülümsemesi tembeldi. "Oh, siz ikiniz."

"Eller ve dizler." Gideon odanın hemen karşısındaki aynaları gördü ve onu izleyebileceği bir yere yerleştirdi.

Cal eline bir prezervatif sıkıştırdı ve Gideon hızla takarken başıyla teşekkür etti. başını kadının içine doğru yavaşça kaydırırken alnından terler boşandı. Gideon kendini sabırlı olmaya ve kızın vücudu uyum sağlarken beklemeye zorlarken kız onun etrafında çırpınıyordu. Ve sonra kendini onun üzerine geri itti, onu sonuna kadar içine aldı.

Homurdandı ve aynada onun bakışlarıyla karşılaştı. Dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı ve adam kalçalarını kavrayıp sertçe itti. Bir kez. İki kez. Üç kez. Sonra ona sırtıttı.

Kadının yüzündeki ifade Gideon'un içini bir heyecan kapladı. "Bu senin gözünde bir meydan okuma mı?"

Kadın cevap olarak ona daha sıkı sarıldı.

"Evet, daha fazla, fazla," diye fısıldadı.

Cal aynadan onları izliyordu ve sonra arkasına baktı. "Tanrım."

Gideon onun ne demek istediğini çok iyi biliyordu. "Biliyorum."

Jules çenesini Cal'a eğdi. "Cal, buraya gel. Seni ağzımda istiyorum."

Ona bir an göz kırptı ve sonra beline oturacak şekilde kendini ayarladı.

Başını aşağıya eğerek dilini Cal'ın sikinin hizasına doğru kaydırды ve onu güzel ve ıslak tuttu. Gideon izlerken dudaklarını yaladı ve sonra sikinin onun amının içinde kaybolup karanlık ve balıyla kayganlaşmış bir şekilde dışarı çıktığını görmeye geri döndü.

Ve sonra tekrar aynaya.

Etrafta dolaşmış, çeşitli insanlarla çeşitli şekillerde seks yapmıştı. Ama bu şimdiye kadar yaşadığı en heyecan verici ve zorlayıcı sikişti. Aralarında çok güzel bir kadın vardı. Uzun ve zayıftı, saçları etrafa kayıyor ve Cal'in üzerinde ağzıyla röntgencilik yapıyordu. Cal odanın öbür ucundaki aynadan izlerken üçü birbirlerinin üzerinde ve birbirleriyle hareket ediyorlardı.

Artık tadına baktığına göre, daha fazlasını arzuluyordu. Todd, Ben ve Erin'in sahip olduğu şeyin cazibesini yepyeni bir düzeyde anlıyordu.

Daha fazla arıyor.

- - -

"Bu çok iyi. Ağzını birçok kez üzerimde hayal etmişim. Bu hayal ettiğimden bile daha iyi." Cal'ın gözü ondan başka kimseyi görmüyordu, onu tekrar tekrar yutarken sikinin üzerindeki ağzını. Tadı hâlâ dudaklarında, kokusu parmak uçlarındaydı.

Bu kadar iyi olacağını tahmin etmemişti. Keyifli olacağını biliyordu ama kadın bağımlılık yapıyordu. Teninin hissi, ağırlığının ona yaslanma şekli, sıcak, ıslak ağzının sikini emme hissi. Tanrım.

Bunun onu zorlayacağından endişe etmişti ve hâlâ da ediyordu. Her iki adam da baskındı. Cal, Jules'un onlardan etkilenmesine o kadar da şaşırmamıştı. Jules bazı erkekleri ezip geçecek türden bir kadın olurdu. Bu

Cal ve Gideon gibi agresif erkekleri araması şaşırtıcı değildi. Yine de ikisiyle de gayet iyi başa çıkıyor gibiydi.

Vücudu ağlama isteği uyandırıyor. Sadece mükemmellik. Memeleri... Gideon'un vücuduna yaptığı her hamleyle birlikte hareket ederken onlara baktı. Mükemmel büyüklükte, sevimli pembe meme uçları çok hassastı. Bu hoşuna gitmişti.

Dikkatini aynaya verdiğinde, Gideon'un açgözlü, yarı kapalı gözlerle onları izlediğini fark etti.

Gideon'un izlemekten hoşlanması onu şaşırtmamıştı ama yine de bu onu tahrik ediyordu. Birlikte oldukları düşünüldüğünde, bu iyi bir şeydi. Sadece fantezilerinde yaşadığı bir şeyin gerçekte daha da iyi olabilmesi ne kadar saçmaydı.

Ayna dikkatini çekti. Sırtını dikleştirmişti, omuzları ve kolları kaslıydı, Gideon onu daha sert ve daha sert sikerken vücudunun üst kısmını yerinde tutuyordu. Yükselip tekrar alçalırken onu yerinde tuttu, sikini ağzına aldı, o kadar derindi ki boğazının arkasına dokundu ve inledi.

Bakışları Gideon'unkilerle buluştu ve tüm vücudunu bir ürperti kapladı. Lanet olsun, adam çok ateşliydi. Onu bu kadar seksi yapan şey, Jules'la bu kadar içli dışlı olmasıydı. Ama Cal kendi başına da iyiydi. O an için, Jules Gideon'a doğru gerilerken elleri uzun zamandır istediği yerde, Jules'un üzerindeydi. Jules'un inlemeleri Cal'in sikinin etrafında yankılanıyor ve titreşiyordu.

"Evet, evet, evet," diye hırladı Gideon ve kalçalarını kavrayarak onu hareketsiz tuttu. Gözleri birden açıldı ve Cal'e kilitlendi, tekrar boşalmakta olduğunu anlayınca hafifçe bulanıklaştı.

Gideon eğildi ve çekilirken onun küçük sırtını öptü. "Hemen döneceğim."

Cal, "Banyo şurada," dedi ve sonra dikkatini tekrar ona çevirdi. "Yeter artık. Seni çok uzun süre bekledim. Seni üzerimde istiyorum. Senin içinde olmak istiyorum."

Yukarı çekip çıkardı ve o kadar güzel ve mükemmeldi ki, onu kendisiyle birlikte aşağı çekti, yanına uzandı, böylece onu tekrar öpebilecekti. Ve farkına varmadan, üstüne yuvarlanmıştı ve bacakları beline sarılmıştı ve kalçalarını salladı. Adamın siki çıplaktı ve kadının ağzıyla hassaslaşmıştı. Kadının kaygan amcığının başının üzerindeki hissi, içinden yoğun bir zevk şoku geçirmesine neden oldu.

"Kes şunu yoksa başlamadan bitecek." "İşte."

Gideon bu kez onun eline bir prezervatif verdi.

Onu tekrar yuvarladı, üstüne tırmandı ve prezervatifi taktı.

Gideon yatağın kenarına oturdu, ağzında bir gülümseme vardı. Cal'ın sikini tam istediği yere getirecek kadar doğrulmasını ve sonra bastırarak içine almasını izliyordu. Her ikisinin de Cal'in yarrağını tamamen içine aldığı anda bir an duraklamaları gerekti. İnanılmaz derecede sıkı ve ateşliydi, prezervatifin içinden bile çok sıcaktı.

Ona baktı, o güzel solgun saçlarına ve mavi, mavi gözlerine. Ve evindeydi. Birlikte olduğu onca insan arasında kalbinin anahtarını elinde tutan kişinin bu kadın olduğu kesinliği içine yerleşti.

"Sik beni."

Gülümsedi ve sonra yaptı. Yavaşça dalgalanıyor, onu derinlerde tutuyor, etrafında ileri geri ya da daireler çizerek kayıyordu. Tırnakları adamın pazularına batıyordu ama bu sadece zevki artırıyor. Bu sefer yavaş ve tatlı olacaktı. Ama bir dahaki sefere? Onun için planları vardı. Sert ve hızlı planlar. Söz konusu seks olduğunda, bunu yığınla sevdiğini ona önceden bildirmesi iyi olurdu.

Az önce onun üzerindeykenki hali bu tercihinin altını çiziyordu. Onu becermek için evine koşmadan iş gününü atlatmak zor olacaktı.

Ama o anda kız onun olmuştu. Yıllardır olmak istediği yerdeydi.

"Çok güzelsin." Bunu söyledikten sonra dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı. Şaşırان adam dikkatini onun yüzüne odakladı. "Bu benim cümlem."

Jules güldü ve Gideon da ona katılarak Jules'un hemen arkasında, Cal'in baldırlarının üzerinde durdu. Taşakları oradaki saçlara değdi ve Gideon ağzını Jules'un çıplak omzuna kaydırmadan önce bakışları kısa bir süre buluştu ve Jules Gideon'un öpücüğünü almak için döndü.

Cal onun meme uçlarını sıkıp yuvarladı, amının onu kavramasından zevk aldı ve sonra parmaklarını onun ağzında ıslattı, onları emdiğinde neredeyse kendini kaybediyordu. Boşalmaya o kadar yakındı ki birkaç derin nefes alıp tekrar dikkatini toplamak zorunda kaldı.

O ıslak parmak uçlarını klitorisine götürdü ve hafifçe kızdırmaya başladı. Adamın üzerine daha sert bastırırken iniltisi gırtlaktan geliyordu. "Hmm, amında bir horoz varken boşalmayı seviyor musun?"

Sertçe yutkundu ve kelimeleri buldu. "Evet."

"Güzel." Adam baskısını artırdı ve kadının onun etrafında çözülmeye başlaması sadece birkaç dakika sürdü, vücudu onunkine o kadar sıkı sarılıyordu ki, onunla birlikte boşalmaktan ve sertçe boşalmaktan başka yapacak bir şey yoktu.

SAz önce olanlara inanamıyordu. O da orada, başı Cal'ın pazularının üzerinde yattı. Gideon diğer tarafa geçti ve o da Ellerini tutup öperken gülümseyerek ona .

"Öğleden sonramı böyle geçirmeyi planlamamıştım. Ama öğleden sonraları böyle geçer." Gideon sırttı ve kadın onun az önce olanlara vereceği olası tepkiden duyduğu endişenin ağırlığının hafiflediğini hissetti.

Yine de hâlâ sersemlemiş durumdaydı. Hayal ettiğinden çok daha karmaşık olmuştu. Kime dokunacaktı? İçlerinden birine daha mı çok dikkat ediyordu? Her şey yolunda mıydı? O gerekli miydi? Yine de orada da bir doğruluk vardı ve bu onu kucaklarken bile korkutuyordu.

"İyi misin?" Cal sordu, sesi tembel ve rahattı. Parmak ucuyla kızın omurgasına dokundu ve kız ürperdi.

"Muhtemelen yarın ağrıyacak."

Güldü. "Düşündüğümünden çok daha esnekmişsin. Seni güzel ve esnek tutmamız gerekecek."

Gideon onun üzerinden Cal'a sırttı. "İyi fikir."

Omzunun üzerinden Cal'a ve sonra tekrar Gideon'a baktı. "Peki, bu güzel anı mahvetmek istemem ama sırada ne var?"

"Bana birkaç dakika ver. İyileşme sürecim çok iyi ama beni mahvettin."

"Ha! Doyumsuz. Bizimle demek istedim, . Yarın, ertesi gün. Sadece yatakta değil."

"Sanırım bu, işleri hepimizin bir miktar koordinasyon ve sabır göstermesini gerektirecek. Muhtemelen gün be gün ilerleyebiliriz."

Adım adım." Gideon başparmağını kızın alt dudağına götürdü ve kız dudağını öptü.

"Ama biz . Nokta." Cal onun arkasından konuştu. "Yani sadece üçümüz mü?" Onların arasında oturdu. "Ben ve Gideon için senden başka kimse yok."

"Peki ya siz ikiniz?"

Cal kaşlarını kaldırdı ve cevap vermeden önce bir an Gideon'a baktı. "Çok güzel. İyi bir zevkin var. Hep birlikte yatağa girdiğimizde onun tadını çıkarmamak utanç verici olur. Senin için de uygun mu?"

Jules bir an kaşlarını çattı. "Benim için sorun olup olmadığını neden sordun ki? Onu istiyorsun ya da istemiyorsun."

- - -

Gideon onun yüzüne bakabilmek için vücudunu düzeltti. "Bebeğim, bütün bunlar da ne demek oluyor? Cal ve benim birlikte olmamızdan rahatsız mı oldun?"

Onları öpüşürken görmek aptalca ateşliydi. İkisini de çekici buluyordu, neden onlar da bulmasındı ki? Neden gerçek bir üçlü olmasın? Bu şekilde herkes daha mutlu olmaz mıydı? Birbirlerini paylaşmak?

"Ateşli ve rahatsız," dedi. Onlara, kendisinin sağlayamayacağı bir şeyi seçmelerinden endişe ettiğini nasıl ? Özellikle de ikisi de ona karşı sevgi dolu ve iyiysen, ikisinin de onu en az onun onları istediği kadar istediğini biliyorken?

Aptalca, önemsiz korkuların zamanı değildi. Büyük bir kız olmanın ve bu işi yürütmenin zamanıydı. Öyle umuyordu.

"İkiniz birlikte çok ateşlisiniz. İkinizin de erkeklerden hoşlandığını biliyorum. bu kadar güzel dokunurken hayır demek aptallık olur. Eğer iş yürüyecekse, bunun hepimiz arasında bir ilişki olması daha iyi olur."

Cal ona dikkatle baktı ve verdiği cevaba temkinli yaklaştığını biliyordu. Onu uzun zamandır tanıyordu, ne zaman kaçtığını biliyordu. Bu yönden sinsiydi. Ama yalan söylememişti. Onları birlikte seksi buluyordu ve gerçek şuydu ki, yeterince zorluk vardı ve buna bir de aptalca bir sen-ancak-beni-istersin şeyini eklemek durumu daha da kötüleştirecekti.

"Güzel." Gideon onu yatağa geri çekti.

"Siz ikiniz geceyi burada geçirmelisiniz." Cal yaklaşıarak onun çenesini ve çenesinin üst kısmını öptü.

"Calvin, güzelim, ben dört kalkıyorum. Sen uykunu seviyorsun." Tembelce ona yaslandı.

"Ben de o kadar erken kalktım."

Gideon'u öpmek için eğildi. "Ve senin gereken bir Patrick var."

"O bağımsız bir adam. Onu çok fazla rahatsız edersem sinirlenir. Ama sabahları erken saatlerde gezintiye çıkmayı seviyor, bu yüzden atları alıyoruz ve çiftliğin çoğunu bu şekilde denetleyebiliyor."

"Gerçekten mi? Kızlar da gelebilir mi? Sekiz ya da dokuz yıldır ata binmedim. Bunu çok isterim."

Gideon'un gülümsemesi yavaş ve tatlıydı. "Tabii ki evet. Bunu yapabileceğini hiç düşünmemiştim. Sabahların senin için çılgınca olduğunu biliyorum, bu yüzden kapattığında gelebilirsin ve o zaman gideriz."

"Yaşasın."

"Jules'un küçük bir yatağı var." Cal ona baktı. "Ve erken kalkabilirim, biliyorsun, eğer bunu yaparsam sıcak, çıplak Jules'un beni bekleyeceği sözü varsa."

Gideon'da birkaç kez yatıya kalmıştı ve aslı onunla uyanmayı seviyordu. Biriyle birlikte olmak hoşuna gidiyordu.

Ve şimdi iki vardı.

"Benim yatağım Jules'unkinden daha büyük ama benim evim daha küçük ve bu manzaraya sahip değil." Gideon bir elini onun bacağından yukarı kaydırды.

"Sorun çözüldü o zaman. Burada kal. Erken kalkmaktan şikayet etmeyeceğim. Öyle yaparsam işte daha çok iş yaparım."

"Acıktım." Karnı guruldadı. "Pizza ister misin?" Cal onun boynunu öptü. "Sadece bira dahilse."

Gülümsemesi kadının içinde yepyeni bir heyecan yarattı. "Şampanyaya ne dersin? Şu anda biraz soğutuyorum."

"Benim için çalışıyor."

Cal ayağa kalktı ve o çıplak teni görünce mırıldandı. Omzunun üzerinden geriye baktı, onun bakışlarını yakaladı ve seksi bir şekilde gülümsedi. "Pizzayı içeri çağır; numarayı biliyorsun. Ben şampanyayı getireyim."

Cal gittikten sonra Gideon ona sarıldı. "İyi misin?" Onu usulca öptü.

"Evet, öyle. Hâlâ sindirmeye çalışıyorum ama sen . Evet, iyiyim. Öyle mi? Beni Cal ile görmen sorun olmadı mı?"

Derin bir nefes aldı. "İtiraf etmeliyim ki nasıl hissettireceğinden emin değildim ama"- ağzı köşeden yukarı kıvrıldı-"İzlenmeyi ve izlemeyi seviyorum. Sen muhteşem ve seksisin ve muhteşem ve seksi başka biriyle seks yapıyorsun ve ben de buradayım, bundan zevk alıyorum. İyiden de öteydi. Akıl almaz derecede ateşliydi. Daha fazlasını istiyorum. Ama senin ya da Cal'ın duyguları pahasına değil."

Alnını onunkine dokundurdu.

Devam etti. "Bu sadece seks değil. Duygularla ilgili. Adım adım ilerlemeliyiz çünkü işleri çok daha karmaşık hale getirdiğimizi biliyorum ve eğer her şey berbat olursa seni kaybedebilirim ve bunu istemiyorum."

İç çekerek ona sıkıca sarıldı. "Bu tam da duymaya ihtiyacım olan şeydi."

"Güzel. Şimdi, şu pizzayı sipariş et. Arayıp büyükbabamı kontrol etmem gerek.

geç çıkacağımı ama erken kalkacağımı bildirmek için."

Gideon onun ayağa kalktığını, bu alanda oldukça rahat olduğunu fark etti. Cal ile ne kadar yakın olduklarını görmek ilk başta biraz tuhaf gelmişti. Gideon'un parçası olmadığı anıları vardı.

Ama önce ona sahipti. Bir araya geldikleri o sessiz ilk günlerin lüksüne sahipti ve yavaş ama emin adımlarla ona aşık olmuştu.

Büyükbabasıyla konuşmasını bitirdiğinde bir gömlek ve birkaç çorap giymişti -Cal'ınkiler, diye düşündü. Patrick onu istediği kadar dışarıda kalması ve küçük hanımının tadını çıkarması için teşvik etmişti. Seksen yaşında olduğunu ve hayatını idare edebilecek durumda olduğunu da huysuzca eklemişti.

Yatak başlığına yaslandığı yerden gülümsedi. "Pizza sipariş edildi."

Onunla yatağa girdi ve Cal elinde şampanyayla çıkageldi. "Başlangıçlara kadeh kaldıralım."

Kadehlerini doldurdu ve onlar da yaptılar.

- - -

Cal kapının çalınmasıyla başını kaldırdı ve Jules'u elinde bir fincan kahve ve içinde lezzetli olduğunu bildiği bir kutu ile ofisinin kapısında buldu. Sadece

Birlikte geçirdikleri o ilk muhteşem anın üzerinden birkaç gün geçmişti ve onu görmeyi, sonunda onun olduğunu bilmeyi seviyordu.

"Hey." Ayağa kalktı ve ona doğru gitti, onu çabucak öptü ve içeri girmesini işaret etti. "Otur. Seni buraya ne getirdi?"

"Biliyorsun. Ara verdim. Yeni çalışanlarım o kadar harika ki gerçekten molalarım var. Yürüyüşe çıkmak istedim ve bu yüzden sana bir ödül getirmeye karar verdim. Çalıştığını biliyorum. Sadece uğramak istedim. Sekreterin sorun olmadığını söyledi."

Elini onun kalçasına koydu ve bunun daha önce olduğundan daha anlamlı olduğunu fark etti. Elini biraz yukarı kaydırды ve dudakları yavaşça gülümsemeden önce titredi.

"Uğraman hoşuma gitti." Kahvesini yudumladı ve kutuyu açtı. "Harikasin."

Sırıttı. "Erken kalktım ve fazladan yaptım. Sadece senin için iki tane ayırdım. Yaban taze. Patrick bu sabah kendisi getirdi. Sanırım araba kullanması Gideon'u çıldırtıyor. Onu suçlayamam." Kadın kaşlarını kaldırdı ve adam en az elmalı yaban mersinli tartları kadar sevdiği küçük limonlu yaban mersinli tartları içine çekmemeye çalıştı.

"Hadi, ikisini de yiyebilirsin. Birazını eve de götürdüm."

Güldü ve onu çabucak öptü.

"Buna hâlâ alışamadım."

Arkasına yaslandı ve onu izledi, bunu yapanın kendisi olmasından memnundu. "Ne için?"

"Senin tarafından öpülmeye."

"Seni daha önce hep öptüm."

"Şimdi yaptığın gibi değil."

Diğer tartı sonraya sakladı ve kutuyu masasının köşesine koydu.

"Sanırım ben de alışıyorum. Sana dokunmak doğal geliyor. Her zaman öyleydi."

Kızardı, çok güzeldi. "Bu gece çıkıyor muyuz?"

"Bir saat içinde Seattle'a provaya gideceğim. Sonra Erin'le akşam yemeği. Adrian ve Gillian için bir nişan partisi planlıyoruz."

"mı biniyorsun? Oh, arkadaşların için yaptığın şeyler."

"Önce bir Xanax alacağım." Kızardı. "Sonrasında araba kullanabileceğim kadar küçük bir doz. Merak etme."

Onun çenesini yukarı kaldırdı. "Bebeğim, neden bu konuda bu kadar utanıyorsun? Herkesin birkaç fobisi vardır." Ve onunki çok gerçek bir yerden geliyordu. Yedi yaşındayken neredeyse boğuluyordu. Babası, bir çocuğa yüzmeyi öğretmek için tek yapılması gerekenin onu suya atmak olduğuna dair eski ve yanlış bir atasözüne inanmıştı. Ama babası onu Puget Sound'a, yirmi beş metre derinlikteki suya atmıştı.

Daha da kötüsü, en derin kısmı kaçırmış ve kadın başını su altındaki bir kütüğe çarparak bayılmıştı.

Dört gün boyunca hastanede kalmıştı. Cal, annesinin, babasının bunu yapmakla ne kadar aptalca davrandığını anlattığını hâlâ hatırlayabiliyordu.

Ve o zamandan beri sudan çok korkuyordu.

"Neden seni ben götürmüyorum? O zaman araba kullanma konusunda endişelenmene gerek kalmaz. Zaten şehirde yapmam gereken işler var. İşin bitince beni ararsın, ben de seni alırım."

Kız ona gülümsedi. "Bu çok tatlı. Ama ben otuz üç yaşındayım ve bir adada yaşıyorum. Feribota binmek zorunda kalmak da işin cabası. Bununla başa çıkabilirim." Kadın çenesini öne doğru uzattı ve adamın göğsüne bir şefkat dalgası çarptı.

"Sebepsiz yere inatçılık ediyorsun."

Kadının kaşlarından biri yavaşça kalktı ve bu onu tahrik etti, ancak bu kısmı paylaşmadı.

"Artık birlikte olduğumuz için bana patronluk taslayabileceğini mi sanıyorsun?"

Güldü. "Keşke."

Gözlerini devirdi. "Hayır, değilsin. Bana patronluk taslamana izin verirsem benden sıkılırsın. Candace'i hatırlıyor musun?"

Yüzü buruştu.

Jules doğruldu ve gülümseyerek ayağa kalktı. "Ne dilediğine dikkat et, Calvin Whaley. Beni istedin ve şimdi beni elde ettin. Ben ve benimle birlikte olman gerekirken sahip olduğun her kadın ve erkeğin anısı."

Ayağa kalktı ve ona sarıldı. "Buna değer. Lütfen bu gece seninle gelmeme izin ver." Feribot Seattle'a yanaşana kadar arabasında oturup direksiyonu tutması düşüncesinden nefret ediyordu. "Gideon'u arayabilirim; sen Erin'le birlikteyken o ve ben sinemaya falan gidebiliriz. Erin ne kadar

feribottan nefret mi ediyorsun?" Adam ona şüpheyile baktı ve kızın gözleri genişledi sonra da daraldı.

"Hayır ve eğer öğrenirse kimden öğrendiğini bilirim. Bırak bu işi kendim halledeyim. Lanet olası feribota binmek gibi şeyleri yapmaktan aciz değilim. Paylaştığım için beni pişman etmeyin."

Bu kurnazdı. Yaparsa da da lanetliydi. Bu yüzden içini çekti ve başını salladı. "Döndüğünde beni arar mısın? Ya da feribottayken konuşmak istersen?"

Jules gülümsedi, kravatını düzeltti ve sonra öpmek için parmak uçlarına bastı. "Evet. Sonra görüşürüz. Geri dönmem gerek."

Gülümseyerek ve hâlâ onun için bir şeyleri düzeltmek isteyerek gidişini izledi.

Denese bile onu öldüreceğini biliyordu.

- - -

Vapur hakkında düşünmemeyi tercih ediyordu. Yolculuk sırasında sık sık güneş gözlüklerini takar ve gözlerini kapatırdı. Bunun yardımı oluyordu. Bugün en sevdiği yazarlardan biri olan Lara Adrian'ın sesli kitabını dinledi. Bu, zihnini teknenin altındaki derin sulardan uzaklaştırmasına yardımcı oldu. Yolculuğa çıkabildiği zaman, gerçekten de hiçbir zaman çok erken olmamıştı, aptalca korkularının üstesinden bir kez daha geldiği için gurur duyacak kadar korkusunu bastırmıştı.

Söz verdiği gibi, Erin binanın garajına park etmesini ayarlamıştı ve hemen içeri alındı. Yaşadıkları bina muhteşemdi. Hemen hemen her taraftan nefes manzaralar. Koridorlar sessizdi ama Erin'in katına çıktığında hangi kapının onların olduğunu anlamak kolaydı.

Erin Brown renkleri severdi. Yaptığı her şeyde bu açıkça görülüyordu. Jules da renkleri çok sevdiği için bunu harika buluyordu. Ama Erin bunu başka bir seviyeye taşıyordu. Cesur ve canlıydı ve onun etrafında olmak bile heyecan vericiydi.

Erin'in adamlarından biri olan Todd zili açtı, ona doğru sırtıyordu, oğulları Alexander da kalçasında aynı sırtışı takınmıştı.

"İkinize de merhaba." O da büyülenmiş gibi . "İçeri gelin." Todd geri çekildi ve ona içeri girmesini işaret etti.

Yanlarından geçti ve Alexander uzanıp omzunu okşadı. "Merhaba!"

"Merhaba genç adam!" Bazı bebekler çok neşelidir. Bu da öyleydi ve yeni yürümeye başlayan bir çocukken de aynı derecede mutluydu. Kızın gülümsemesini sağlıyordu.

Ona daha önce gördüğü büyük sarı kamyonu anlatmaya başladı; Pike Place'e doğru yürüyüşe çıkmaya karar verdikleri andan kamyonu gördükleri ana kadar olan tüm süreci heyecanla anlatırken yüzünde bukleler halinde siyah saçları sallanıyordu. Çocuk hızlı ve yeni yürümeye başlayan bir çocuğun diliyle konuştuğu için kız anlatılanlardan ziyade hikâyenin enerjisine ve hisse göre hareket etmek zorunda kaldı. Çocuk annesine o kadar çok benziyordu ki, hissetmeye başladığı o ihtiyaca dokunuyordu.

Jules, Miles'in hayatının aktif bir parçası olmuştu. Krup ve çocuk beziyle başa çıkabileceğini biliyordu. Yine de iyi bir insan yetiştirme kısmı çok daha zor görünüyordu ve Gillian'a arkadaşının bilebileceğinden çok daha fazla hayranlık duyuyordu.

Alexander da acayip keyifli bir çocuktü. Erin'in çok hoş bir kadın olması ve erkeklerinin de herkesin oğlunun olmasını isteyeceği türden olması anlamlıydı. İri ve güçlü. Sevdiklerini koruyan. Düşünceli. Alexander oldukça harika genlerden geliyordu.

Ben, kamyonla ilgili hikâyeyi dinlemek için mutfakta duraklamış, oğluna büyük bir sevgiyle bakarken göğsünde bir şeyler sıkışmıştı.

Todd çocuğu aşağı salladı ve çocuk hızla havalandı, odaya giren annesine doğru yöneldi.

Jules'u gören Erin'in yüzü aydınlandı. "Jules! Gelmişsin. Davetiyeler bugün dağıtıldı. Kontrol etmek istersen ofisimde birkaç tane var. Gerisini sonra konuşuruz." Oğluyla konuşmak için diz çökmüş olan Ben'i öpmek için eğildi.

"Rahatsız etmediğime emin misin?"

Erin güldü. "Sakin, huzurlu bir hayatımız yok. Her zaman biraz gürültülü ve meşgul. Başka türlüünü istemezdim."

Ben, Jules'a gülümsedi. "Hey, Jules, seni görmek güzel." Lanet olsun, Erin şanslıydı. Sonra tekrar . . .

Alexander yere çöktü ve Ben de aynısını yaptı. Todd gülerek onlara katıldı. "Ne yapmalıyız, maymun?"

Bu aile çok güzel. Eşsiz, canlı ve sağlam. Bu ona, belki kendisinin de bu işi başarabileceğine dair bir umut verdi. Onlar harika bir örnekti.

ve birden kendini daha iyi hissetti çünkü yalnız değildi ve bu imkansız değildi, belki de gerçekten yapabilirlerdi.

Erin'in adamlarına bakarken yüzünde beliren ifade Jules'un iç çekmesine neden oldu. "Fırın çaldığında bana haber ver. Ofisimde olacağız."

Alexander başını kaldırıp annesine baktı. "Tamam."

Todd güldü ve yemeğe göz kulak olacaklarına dair güvence verdi.

Erin çocuklarına son bir kez bakarak döndü ve dairenin içinden geçerek koridordan ofisine doğru ilerledi.

"Vay canına, burada atıştırmalık mı var? Bu çok güzel bir ev sahipliği."

Erin'in gülümsemesi tüm yüzünü aydınlattı. "Bu kelimeye bayılıyorum! Gerçek şu ki, hile yaptım ve bunları bugün erken saatlerde Pike Place'den aldım. Alexander ve ben yürüyüşe çıktık. Domuz görmeye bayılıyor."

Jules, Pike Place Market'in ağzındaki pirinç domuz için "O domuzu ben de seviyorum," dedi. "Sarı kamyonu duydum." Jules durakladı. "Gerçekten harika bir çocuğun var."

Erin uzandı ve Jules'un ellerini kısa bir süre sıktı. "Teşekkür ederim. Açıkçası önyargılıyım ama ben de öyle düşünüyorum. Adele de böyleydi. Tamamen korkusuzdu. Konuşmayı hiç bırakmazdı. Herkesin hemen arkadaşıydı."

Erin'in kızı Adele, polis ile Erin'in sapığı arasındaki çatışma sırasında öldürülmüştü. Jules bunun acısını hayal bile edemezdi.

"Her neyse." Erin dik oturdu ve gülümsemesi samimiydi. "Teşekkür ederim." Eliyle işaret etti. "Bunlar bugün dağıtılan davetiyeler. Aklimıza başka birini davet etmek gelirse diye birkaç tane de fazladan var. Hatta sana da bir tane gönderdim."

"Harika! Teşekkürler." Oturdu ve Erin'in hazırladığı peyniri kemirirken davetiyeye baktı. "Bunlar çok güzel oldu. Bayıldım."

"Gerçekten yaptılar. Brody ve Elise'in düğün davetiyelerini yapanlarla aynı kişiler. Gillian ve Adrian bunun için de onları kullandı, yani tüm bilgilere zaten sahiplerdi."

Erin Jules'u severdi. Gillian'ın güvenebileceği türden bir arkadaştı. Jules'un Gillian'ın Adrian'la olan bazı güven sorunlarını aşmasına yardım ettiğini de biliyordu. Bu da onu Erin'in gözünde daha da sevimli kılıyordu çünkü kardeşini çok seviyordu ve Gillian'da çok özel bir şeyler bulmuştu.

"Mary yemekleri çoktan planladı. İhtiyacımız olan sandalyeler de onda. Yemek şirketini tanımak akıllıca." Jules bir dosya çıkardı.

"Renk kodlu çizelgeler. Vay canına."

Jules kızardı. "Biliyorum. Oldukça düzenliyimdir."

"Hiç utanmayın! Renk kodlu çizelgelere bayılırım. Yalan bile söylemiyorum. Ayrıca bu harika bir alışkanlık. Bu alışkanlığınız sizi engellememiş gibi görünüyor ve işinizde de başarılı olduğunuza göre bu alışkanlığınızı faydalı buluyorsunuz."

Jules kızarak çizelgeleri aralarındaki masanın üzerine bıraktı. "Pekâlâ. Carter Çiftliği'nin ön bahçesi bunun için gerçekten mükemmel. Düz ve çadırı - Mary'nin de erişebileceği bir şey- kurmak kolay. Gideon bu işi halletmek için çoktan gönüllü oldu. Oturma düzeni konusunda endişelenmemize gerek olduğunu sanmıyorum. Yeterli sayıda masa planladık, böylece insanlar isterlerse karıştırıp eşleştirebilirler. Sonuçta herkes birbirini tanıyor. Güvenlik de olacak. Gillian bu konuda pek mutlu değildi ama Adrian onu ikna etti."

"Eminim sen de öyle yapmışsındır. Ve teşekkürler. Tüm bu ilgi ve şöhret meseleleri yüzünden zor zamanlar geçirdiğini biliyorum."

"En iyi arkadaşımın güvenlik olmadan ve paparazzi fotoğraflarını engellemek için stratejik olarak yerleştirilmiş perde panelleri ve çiçek düzenlemeleri olmadan nişan partisi yapamaması boktan bir şey. Ama durum bu ve o da bununla başa çıkmak zorunda." Jules omuz silkti. "O normal bir hayat istiyor. Ama Adrian'ın işi normal değil. Bunu o da biliyor."

Erin gülümsedi. "Evet, pek çok şey biliyoruz. Ama siz ona geçmişte yardım ediyorsunuz." O da güvenlikle uğraşmaktan hoşlanmıyordu ama Jules'un buna hakkı vardı. Erin *en kötü senaryonun* ne anlama geldiğini çok iyi biliyordu.

"Arkadaşlar böyle yapar." Nezaket ve alçakgönüllülük, Erin'e göre çok iyi iki özellikti ve Jules bunlara fazlasıyla sahipti.

"Her zaman değil. Ama yapıyorsun ve bu hoşuma gidiyor. Oh müzik! O kısmı hallettik. Gillian ve Adrian partiden haberdar olduklarına göre, bazı müzik seçeneklerini ona sundum. Sanırım canlı müzik yerine, akşam yemeği için bir DJ ayarlayacağız. Gecenin ilerleyen saatlerinde canlı bir şeyler yaparız. Bu bir sır ama Adrian'ın yeni bir albüm çalışması var ve Gillian'a bir şarkı hediye etmek istiyor. O gece onun için canlı söyleyecek."

Jules'un gözleri büyüdü. "Bu çok havalı. Buna bayılacak. Onun için mükemmel biri."

Erin başıyla onayladı. "Birbirleri için oldukça mükemmeller. Ve yeğenim için. Harika bir çocuk, bizim Blue." Mavi, Erin'in Miles'a taktığı lakaptı ve bunu sadece o ve Alexander kullanırdı. Erin bu çocuğu çok seviyordu. Gillian onunla çok iyi bir iş çıkarmış, ağabeyi de bir adım öne çıkararak harika bir baba olmuştu.

Jules bir not aldı. "O zaman ona Gideon'la koordinasyon kurmasını söyleyeceğim, böylece doğru türde döşeme ve sahneleme yapabilirler."

"Onlara partide bir hediye vereceğim. Herkesin içinde, böylece reddedemezler." Erin kıkırdadı.

"Sen tam bir entrikacısın! Onlara ne veriyorsun?"

"Bir balayı gezisi. Ben bana Fiji'ye bir gezi verdi. Önümüzdeki hafta yola çıkıyoruz! Her neyse, kesinlikle kontrol edeceğim, ama evraklar ve web sitesinin gösterdiği kadar muhteşemse, onları iki haftalığına oraya göndereceğim. Yine de Mavi'ye sahip çıkıyorum."

Jules kaşlarını çatı. "Sen bir Miles domuzusun."

Erin güldü. "Gülüyorum! On üç yıl boyunca onu kendine sakladın. Ve sen onun vaftiz annesisin. Sürekli senden bahsediyor. Sanırım onu burada görmeye gelmekte her zaman özgür olduğunu da eklemeliyim. İstersen kalabilirsin. Odamız var."

"Benimleyken senden bahsediyor. İyi bir zevki var, o kadarını söyleyeyim. Ve Fiji gezisi için heyecan verici. Hiç gitmedim ama çok güzel görünüyor."

"Çok hoş bir sürpriz oldu. Sadece çok fazla vakit geçiremiyoruz. Randevu geceleri yapıyoruz. Bu kadar yakınımda bu kadar yetenekli bebek bakıcıları olduğu için şanslıyız. Ama sabahın köründe yürümeye başlayan çocuk olmadan on gün? Bunun için gerçekten sabırsızlanıyorum. Yine de o küçük maymunu özleyeceğim."

"Yine de buna ihtiyacın var. Todd ve Ben ile geçireceğin zamana. Alexander iyi olacak. Senin de belirttiğin gibi etrafı onu seven insanlarla çevrili. Eminim sen yokken ona kimin bakacağı konusunda bir çekişme olacaktır."

Erin başını salladı. "Ha! Bu doğru. Brody ve Adrian muhtemelen birbirlerine girecekler. Todd'un annesi biz gitmeden bir hafta önce ayak bileğinden ameliyat olacak, böylece en azından kavga etmek zorunda kalacakları bir kişi eksilmiş olacak." Hayatlarında sevecekleri bu kadar çok insan olduğu için gerçekten şanslıydılar.

"Onlarla birlikte bir bebek sahibi olmak inanılmazdı, ancak akıl sağlığımız ve ilişkimizin beslenmesi için yalnız kalmak da gerekli. Ailemizi seviyorum. Elbette bu bir meydan okuma ama harika bir şey."

"Bütün bu çocukları izlemek yumurtalıklarımı ağrıtıyor." Jules göz kırptı. "O konuya birazdan geleceğiz. Denemeye gittin mi?"

"Evet. Elbisenin biraz dar olacağından endişelendim. Son zamanlarda biraz meşguldüm ve çok fazla egzersiz yapmadım."

Erin ona baktı ve güldü. "Lütfen. Gülünç derecede güzelsin."

Jules güldü. "Teşekkür ederim ama ben hâlâ pizza yemeyi çok seviyorum."
"Ve bira." Erin bir kahkaha attı. "Yani oraya gitmeden önce
Gideon'a neler olduğu hakkında bana bilgi ver." Jules
derin bir nefes aldı.

Erin devam etti. "Gillian ile yakın olduğunuzu biliyorum ama biz de arkadaşız. Umarım benimle bir şeyler hakkında konuşurken kendini rahat hissedersin. Konuşmazsan da sorun değil."

Jules güldü. "*Hiçbir* fikrin yok. Aslında bu tartışma için mükemmel sayılırsın çünkü Sadece Gideon'la değilim. Yani öyle başladı ama sonra Cal."

Erin'in kaşları havalandı. "Calvin Whaley'nin muhteşem bir numune olduğunu söylemeliyim. Gideon da o uzun boylu kovboy şeyiyle dikkat dağıtmaya çalışıyor. Yani ikisi aynı anda mı yoksa üçgen bir durum mu?"

Jules kızardı ve sonra Erin gülerek Jules'un dizini okşamak için uzandı. "Gerçekten beni utandırmak oldukça zor. Sadece söyle ve ben de bunun hakkında ah vah etmemeye çalışayım."

İşte o zaman Jules biraz gevşedi ve Erin'le konuşabilmenin rahatlığını kucakladı. Denemenin eşiğinde olduğu şeyi yapmayı başaran bir kadın.

"Gideon ile başladım. Yaklaşık bir aydır ama onu neredeyse tüm hayatım boyunca tanıyordum. Her yaz ve tatillerde sık sık Bainbridge'e gelirdi. Sonra geri geldi ve aramızda inanılmaz bir kimya oluştu ve her şey çok hızlı gelişti. Ona karşı koymak imkansız ve ben neden karşı koyayım ki? Anlarsınız ya? Ben de karşı koymadım, ciddileştik ve Cal Tart'ın arkasındaki ara sokakta bana doğru yürüyüp beni öpene kadar her şey oldukça harikaydı. Vay be. Öpücük ..." Kendini yelpazeledi. "Cal'dan istediğim her şeydi."

Erin sırttı ama kaşlarından biri kalktı. "Ama zamanlama, o kadar da değil? Yani, Cal ile bir süre önce bir şeyler yaşadığınızı tahmin etmiştim. Orada bir alev var. Alev iyidir."

"İnsanların bunun hakkında konuştuğunu biliyorum. Ben ve Cal hakkında yani. Evet, Cal'i uzun zamandır istiyordum. Gençken ona aşıktım. Aslında o benim ilk öpücüğümdü. Sonra bir daha asla ve erkeklerle çıkmaya başladı ve sonra eşcinsel olduğunu düşündüm ve ona ihtiyacı olanı veremedim ve sonra kadınlarla da çıkmaya başladı ve sonra neden ben olmayayım dedim! Sonra bir yere gitmeyeceğini anladım ve Gideon'a bağlandım.

beni öptü ve beni istediğini söyledi. Bana duygularını söylemeden gitmeme izin verme fikrine dayanmadığını söyledi."

"Vay canına."

"Evet, *vay* be bunun için iyi bir kelime. Ama biliyorsun, ben Gideon'la birlikteyim. Daha da ötesi, Gideon'la birlikte olmayı *seviyorum*. Bu yüzden onun evine gittim ve Cal da beni takip etti. Ona açıkça söylemem gerekiyordu. Birinin kız arkadaşıyken gidip ara sokaklarda başkalarıyla öpüşmem. Bu yapılmaz." Homurdandı.

Erin başıyla onayladı ve atıştırmalık tabağını yaklaştırdı, böylece Jules birkaç ısırık aldı. "Ve sonra Gideon, şey, hem Cal'i hem de beni şok etti. Cal'in ilişkimizi dışarıdan parçalamaya çalışmak yerine ilişkimizin içine girmesini öneriyorum."

"Peki bu konuda ne hissettin?"

"Ayrıldım. Bunu düşünmem gerekiyordu. Sonra olan oldu. Düşünmek için zaman ayırdım ve Gideon'u ne kadar özlediğimi ve Cal'le her şeyin eskisi gibi olamayacağını fark ettim. Ve eğer onu uzun zamandır istediğim şekilde hayatımda tutuyorsam ve Gideon da bunu sorun etmiyorsa, neden denemeyelim? Biz de denedik ve *vay be*. I . . . Bilmiyorum. Bunu hazmetmek çok zor."

"Ama işler yolunda gitti mi?"

Jules o kadar çok güldü ki neredeyse boğulacaktı.

"Evet." Erin onun dizini tokatladı. "Ne demek istediğimi biliyorsun!"

"*Karmaşıktı* ve biraz koordinasyon gerektiriyordu ama işe yaradı. Uyum sağlamış gibiydik. Bana iyi davrandılar ve kimse kimseye yumruk atmadı. Ve benim için bazen bu gerçekten iyi bir gün oluyor."

Erin güldü. "Bunu duydum. Yani kimya açısından işe yaradı ve kimse dışarıdan düşmanca davranmıyor. Seni paylaşılabiliyorlar mı? Sorun olmadan mı? İkisine de yetecek kadar var mı?"

"Hiçbir fikrim yok. Birdenbire iki erkek arkadaşım olmasından başka bir şey bilmiyorum. İkisi de biseksüel. Cal neredeyse tüm yetişkin hayatı boyunca. Gideon daha sonra. Ama biri diğerini tehdit ediyor gibi görünmüyor."

"Ama birbirlerinden etkileniyorlar? Yani, bu iyi bir şey. Bunu söylüyorum çünkü bence bir üçlüyü yürütmek istiyorsanız, kıskançlık ve ilgi sorununu aşamazsınız. Birbirine tamamen ilgi duyan ama üçüncüye ilgi duymayan iki kişi varsa ya da biri kendini dışlanmış hissediyorsa, bu temelleri kemirir."

"Ya onlar, bilirsin, ihtiyaç duydukları kişi olmadığımı karar verirlerse?" Bunun aptalca olduğunu *biliyordu* ama bazen nasıl hissettiğini anlamak zordu.

"Ah." Erin arkasına yaslandı. "Sen de kıskançlığa karşı bağışık olmayacaksın, biliyorsun. Gideon'u o kadar iyi tanımıyorum ama bana öyle geliyor ki Cal'i becermek isteseydi becerirdi. Aklından geçeni söylemekte zorlanmıyor gibi. Ve Cal sokakta Gideon'u öpmedi, seni öptü. Güvenmek zordur. Muhtemelen her ilişkinin en zor kısmıdır, ama özellikle de benim sahip olduğum ve senin ilişkinin. Her iki kişi de diğerine güvenmek zorundadır. Her ikisinin de söyledikleri gibi güvenmenin bir yolunu bulmalısınız. Bunu buradan anlayabilirsin." Erin şakağını işaret etti. "Ama burası bazen daha zordur." Karnını ovuşturdu. "Yine de, sizi bilmem ama benim oğlanların öpüşmesini ve birlikte olmasını izlemek? Dünyadaki en ateşli şey."

Jules kızardı ve başını salladı. "Birbirlerini öptüler ve bu, vay canına. Tavsiyen için minnettarım. Ben bir plancıyım." Jules renk kodlu kâğıtlarını havaya kaldırdı. "Bunu planlayamam. Organize edemiyorum ve planlayamıyorum. Kendimi bırakmaya çalışıyorum ve kendime bunun ara sıra rastgele yapmamız gereken bir şey olduğunu hatırlatıyorum. Ama bu çok zor."

Erin tekrar öne eğildi ve onun ellerini tuttu. "Öyle olduğunu tahmin ediyorum. Yalan söylemeyeceğim, bu hiç kolay değil. Sadece üçünüz arasında da değil. Dışarıdaki insanlar yargılıyor. İnsanları kaybedeceksiniz. Keşke bu kısmı doğru olmasaydı. Güvenebileceğinizi düşündüğünüz bazı insanlar sizi hayal kırıklığına uğratacak çünkü bunu kaldıramayacaklar. Diğerleri bir süre sonra size dönecektir."

Jules bunu biliyordu ama yine de onu korkutuyordu.

"İstediğin zaman gelmekten ya da aramaktan çekinmemeni istiyorum, tamam mı? Yani sadece günlük arkadaşça şeyler için bile, ama üçlü hakkında konuşmak istersen. Ben uzman değilim, ama zaten uzman olmadığına göre, sanırım uzman gibi davranabilirim. Bazen anlayacak birine yüksek sesle söylemek işe yarayabilir."

"Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu bilemezsiniz. Yalnız olmadığımı bilmek beni çok *rahatlattı*. Beni dinlediğiniz ve harika tavsiyeleriniz için çok teşekkür ederim."

Erin gülümseyerek arkasına yaslandı. "Arkadaşlar böyle yapar, mu?"

Gideon uzun süre sıcak suyun altında durdu. O gün saatlerce çit direği çukuru kazmıştı. En sevdiği şey değildi, ama tamamen gerekliydi.

Eskileri berbattı ve keçiler sürekli dışarı çıkıyordu.

Geç olmuştu. Bitirmeyi planladığından daha geç olmuştu. Bütün gün boyunca asıl istediği şey Jules'un kollarına gömülmek ve ona sarılmaktı. Kahretsin, onun gülümsemesini özlemişti. Onun geri kalanını da.

Onu son gördüğünden bu yana sadece birkaç gün geçmişti ama sanki bir yıl geçmiş gibi hissediyordu.

Artık genç bir delikanlı değildi ama kız ona öyle hissettiriyordu.

Onunla altı hafta geçirmişti. Birine karşı bu kadar derin hisler beslemek için aptalca, kısa bir süre gibi görünüyordu ama öyleydi. Ve karasevda ile aşk arasındaki farkı bilecek kadar çok insanla birlikte olmuştu.

Ya Cal? Cal onun çocukluk arkadaşıydı ve anlaşıldığı kadarıyla bu ilişkiyi hâlâ başarıyorlardı. İlk kez bir araya gelmelerinden bu yana geçen iki hafta içinde Cal'la dostluklarını bu yeni yönle sürdürmeyi başarmışlardı. Dış görünüşleri farklıydı. Cal, düğmeleri ilikli, tasarımcı kıyafetleri giyen, gösterişli evi ve arabası olan, ama patlamayı sabırsızlıkla beklediği için havai fişeklerinin füyelerine kısa kesen aynı çocuktü.

Gideon bundan hoşlanıyordu. Konuşabileceği birinin olması hoşuna gidiyordu, gerçi bazen Jules hakkında konuşmak istiyordu, bu da Cal'ın da en çok konuşmak istediği şey Jules olduğu için durumu biraz karmaşık hale getiriyordu.

Ama işe yarıyordu. Yavaş ama emin adımlarla üçü de bu üçlü ilişkiyi yürütmenin yolunu buluyordu.

Şortuyla ana odaya çıktı, akşam yemeği yemek istiyordu ama kapısı çalınca başladı.

Kapıyı açtığında Jules'u elinde bir çanta ve gülümsemeye buldu. Bir anda yorgunluğu azaldı ve kendini gülümserken buldu çünkü Jules çok güzeldi, onu arzuluyordu ve işte oradaydı.

"Merhaba. Yorgun olduğunu biliyorum. Sadece sana yiyecek bir şeyler getirmek istedim." Başını eğdi. "Mary'nin yaptığı gibi süslü bir şey değil. Çorba ve biraz ekmek."

"Buraya gel ve bana biraz şeker ver."

Eşyalarını bir kenara koyduktan sonra onun kollarına doğru ilerledi ve öpmek için yüzünü kaldırdı.

Acele etmedi. Onu içine çekmesi gerekiyordu. Parmak uçlarında yükseldi, kollarını onun boynuna doladı, bahar ve yağmur kokuyordu.

"Sana daha sık yemek getirmeliyim." Dudaklarını yalayarak geri çekildi.

"Uzun bir gün oldu. Tam da ihtiyacım olan şeysin."

"Sen getirdiğine göre çorbayı ben koyarım." Masayı işaret etti. "Otur ve bana gününü anlat."

Tek kelime bile edemeden telefonu çaldı ve açtı.

"Sorun Cal. Biz yokken çok üzgün." Gideon'la göz göze gelmek için başını kaldırdı. Onun kendisini kontrol etmesi ve Cal'in onlarla birlikte olmak istemesi gerçekten hoşuna gitmişti.

"Ona buraya gelmesini söyle."

Aradı ve kısa bir süre sonra telefonu kapattı. "Yola çıktı." Telefonunu cebine koydu ve ayağa kalkarak tekrar ona doğru ilerledi. "Günün neden uzun sürdü?" Onun boynunu öptü. "Biraz sıcak çay iyi gelir mi?"

Ona doğru eğildi "Tanrım, şimdi çok daha iyi. Çit direği kazma günüydü. Artık işimiz bitti ama eskisi kadar genç değilim."

"Yemeğinizi bitirdiğinizde size masaj yapacağım. Bu konuda oldukça iyiyimdir." Onu tekrar öptü ve yapmayı teklif ettiği çay için su ısıtıcısını yakmak üzere ocağa doğru yürüdü.

"Çay ve masaj teklifini kabul edeceğim. Çıplak olursan daha çok işe yarar. Sadece söylüyorum." Adam ona göz kırptı ve kadın homurdandı.

"Bunu dikkate alacağım." Burnunu çekti.

Onun alanında dolaştı ve tam olarak doldurdu. Onu izlemekten memnun bir şekilde yemeğini yedi.

"Bugün ne yaptın? Seni özledim."

Gerçekten de tek ihtiyacı olan şey onun gülümsemesiydi. Onu görmek için sıcaklıkla doldurdu. "Ben bir pişirme makinesiydim. Size söylüyorum, bir makine." Sırıttı ve

onun için masaya bir fincan çay koydu. "Bu gece Mary'nin yemek işi için bir işim vardı, bu yüzden çok sayıda tatlı küçük bebek turtası pişirdim."

Onun kariyerine olan bağlılığını takdire şayan buluyordu. Yaptığı işi seviyordu ve kendini daha iyi hale getirmek için çok zaman harcıyordu. Ama onu her zaman çok memnun eden şey onun kapris duygusuydu. Fırıncılık onun için bir işten çok daha fazlasıydı.

"Ve evet, getirdiėim çantada hem Cal hem de senin için biraz var. Cal bunlara baėımlı sayılır, o yüzden istiyorsan elini çabuk tutmalısın. O piřmanlık duymayan bir limonlu tart dűřkűndűr, ama Tanrı aşkına nereye koyduėu hakkında hiçbir fikrim yok."

Ayağa kalktı, onu kollarına aldı ve yatağına götürdü, yerleşirlerken onu yakınında tuttu.

"Bűtűn bunlar limonlu tartlar için mi? Senin için bu kadar kolay olduėunu bilmiyordum, yoksa çok daha önce yapardım."

"řekerlemelerin -yani piřmiř olanlar- cezbedici olsa da, beni bu kadar memnun eden řey her zaman beni ve Cal'i dűřűnmen."

Biraz kızardı. "Hepimiz birbirimiz için yaparız."

"Bu şanslıyız." Üstűne yuvarlandı ve kendini içine bıraktı.

Onun dikkatini çeken küçük, hoş bir nefes verdi.

"Sen üstűmdeyken sana masaj yapamam." Onu çabucak öptű.

"Masaj kaybına karşılık adil bir takas bulabileceğimize eminim." "Sanırım bu da ben çıplakken yapılacak."

Gűldű. "abuk anlıyorsun."

Kazaėının dűėmelerini açarken boynundan ařaėı öptű.

"Eminim lisedeyken o sihirli dűėme çözen parmaklarınla bir bař belasıydın."

Sűtyenin mandalını açtı ve ona kaşlarını kaldırarak baktı. "Bu bir beceri, ne diyebilirim ki?"

"Bűtűn iři sen yapıyorsun." Ama bu hiç de řikâyet gibi görünműyordu. Bir meme ucunu yalamak için eğildi. "Yapmayı sevdiėim bir iři."

Kadın gűldű ve ona sıkıca sarıldı ve adam hiç sahip olamadıėı řeyin bu olduėunu fark etti. Hiç kimseyle. Bu tür komik, samimi, kolay bir iliřki. Oh, seviřeceklerdi, evet. Ama onun kalbini hafifletti. Onu

Bazen inatçılık edip onu kızdırsa da gülüyordu. O onun ortağıydı, bağımlısı ya da idare etmesi gereken biri değil.

Seksiydi. Ve heyecan vericiydi.

Şimdiye kadar tanıdığı hiç kimseye benzemiyordu ve yılda birkaç kez onun yanında büyümüş olmasına rağmen, büyüdüğü kadın ... ve dönüştüğü adam ... birlikte doğru görünüyordu.

Kapı çalındı ve ona ilişkilerinin başka bir yönü daha olduğunu hatırlattı.

Gideon onun üzerinden yuvarlandı ve büyükbabasının onu terapiye gönderecek bir şeye çarpmadığından emin olmak için kilitletiği kapıya doğru ilerledi.

Cal kapıdan içeri girip kapıyı kapatarak arkasından kilitletiğinde Gideon ürperdi.

"Hey."

Gideon eğildi ve Cal'in ağzına bir öpücük kondurdu. Cal memnuniyetini mırıldandı ve dudaklarını açarak Gideon'u içine çekti. O kadar çekici ve lezzetli bir şeydi ki Gideon inledi.

Jules yatağa uzandı ve ikisini birlikte izledi. Cal kendinden çok emin ve özgüvenliydi, öpücüğe özgürce teslim oluyordu. Gideon'un da kendine has bir kendinden eminliği vardı. Yavaşça yaklaştı ama Cal'i onu öptüğünden farklı bir şekilde öptü. Cal'i de farklı şekilde tuttu.

Nefesi titreyerek çıkıyordu. Onları izlemek bile onu azdırıyor ve biraz da ağrıtıyordu. Seksi, muhteşem ve tamamen erkeklere özgü bir şeydi. Titremenin içinden küçük bir korku geçti.

Onu kadar uzağa itti.

Gideon doğrulurken dönüp ona baktı. "Cal burada." Kadın kendini tutamayarak güldü. "Bunu görebiliyorum."

"İşte orada." Cal eşyalarını kenara fırlattı, ayakkabılarını çıkardı ve ona doğru ilerledi. Uzun zamandır onu istiyordu, onun başkalarıyla birlikte olmasını izlemişti. Çoğu zaman bundan rahatsız olmamıştı; sonuçta o da birileriyle çıkmıştı.

Ona önemliymiş gibi baktı. Başka insanlarla birlikte olduğunda bile ona önemliymiş gibi bakardı. Onun arkadaşı ve kız kardeşi ile Gillian'ı sevdiği gibi sevdiği biri olmuştu.

Ama *bu* Cal? Dünyada ona dokunmaktan başka yapmak istediği bir şey yokmuş gibi ona doğru hareket eden kişi mi? Evet, onun ilgisi bir

Bu şekilde yüz milyar kat daha iyi.

Bu, dostlukları ve birbirlerini bu kadar uzun süredir tanıdıktan sonra oluşturdıkları güvenle bağlanmıştı. Birbirlerine güveniyor, birbirlerini destekliyorlardı. Ama bakışları dostluktan çok daha fazla bir şeyle yanıyordu.

Sanki aniden kadranı açmış gibiydi. Her zaman taşıdığı o yoğunluk derinleşmişti. Onu hedef almıştı. Yıllar boyunca onu yeterince insanla birlikte görmüştü ve hiçbirine ona baktığı gibi bakmadığını biliyordu.

Bu onu ayak parmaklarına kadar heyecanlandırdı. Ve ödünü kopardı.

Yatağa uzandı ve kızın üstüne yatıp burnunu onunkine değdirene kadar durmadı. "Hey. Bu çok iyi. Kahretsin, bütün gün buna ihtiyacım vardı." Onu önce yavaşça, neredeyse tatlı tatlı öptü. Sonra kollarını ona doladığında öpücük derinleşti. Dilini kızın ağzına soktu, tadı kızın içini doldurdu. Onun tadı Gideon'unkiyle karışmıştı.

Kız tamamen kemiksiz kalana kadar öpüşmeyi bırakmadı ve kız tutunurken parmakları adamın üst kollarına saplandı.

"Şimdi kendimi çok daha iyi hissediyorum." Adam ona gülümsedi ve o ona gülümsedi. Kalçalarını yuvarlayarak kendini onun sikine doğru sürttü. "Hissedebiliyorum." "Bugün ne yaptın?"

Gideon yatakta onlara katıldı. "Pişirmiş."

Cal güldü. "Her gün yemek pişiriyor. Çalışmadığı zamanlarda bile. Şikayet ettiğimden değil."

Ona tartlardan bahsetti ve adam bir tane almak için ayağa fırlamadan önce onu hemen öptü. Bu neredeyse ona bakışı kadar gurur vericiydi.

"Cal'ı öpmem seni rahatsız etti mi?" Gideon dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirdi ve kız mutlu bir şekilde iç çekti.

Cevap vermeden önce bir an düşündü. "Hayır. Bu seksi. Ateşli. İkiniz de birbirinizden hoşlanmasaydınız yaptığımız bu şey işe yarar mıydı bilmiyorum."

"Tereddüt ettiniz. Bu cümlede söylenmeyen *ama* nedir?"

"Dürüst olmak istedim. Üzerinde düşünmem gerekti."

"Bu da geçmişte düşünmen gereken bir şey olduğu anlamına geliyor. Bak"-Gideon dudaklarını yaladı-"Bu işin yürümesini istiyorum. Hepimiz dürüst olmazsak yürüyebileceğini sanmıyorum."

"Onunla ne oldu? Eski karınla mı?" diye karşılık verdi. Adam güldü. "İyi denemeydi. Sen bana seninkini anlatırsan ben de sana benimkini anlatırım."

Cal gömleğindeki kırıntıları fırçalayarak geri döndü. " oluyor?"

"Jules'a seni öpmemde bir sakınca olup olmadığını soruyordum."

Cal'ın bakışları doğrudan ona yöneldi.

"Öyle olduğumu söyledim."

"Ve işte yine o söylenmemiş *ama* var."

Cal yatağın diğer tarafına geçti. "Burada Gideon'la birlikteyim. Bu kadar uzun süre bekleyerek hata ettiğimi biliyorum. Söyle bana. Yıllar boyunca çok şey paylaştınız; bu en önemli kısım."

"Ben sadece . . . İstemiyorum ..." Aptalca ve önemsiz görünmeden bunu nasıl kelimelere dökebilirdi? "Aptalca ve önemsiz görünmeden nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum." Doğrulup sırtını yastıklara dayadı.

"Aptal değilsin. Küçük de değilsin." Cal onun solunda otururken parmaklarını onunkilere doladı. Gideon da onun sağında aynısını yaptı.

"Sadece bir gün uyandığımda yeterli olmadığımı fark etmek istemiyorum."

İki adam da uzun süre konuşmadı. Bu durum onu pek de panikletmemişti; ikisinin de böyle olduğunu biliyordu. Cal, yaptığı iş göz önüne alındığında kelimelerle arası çok iyiydi. Ama nadiren düşüncesizce konuşurdu, özellikle de önemli olduğunda. Gideon ise konuşmadan önce bir süre kafasında bir şeyler tasarlamayı .

"*Yetmez* derken ne demek istiyorsun? Bir kişiyle idare edemediğimiz için iki ortağımız olması gibi mi?"

"Benim penisim yok."

Gideon bunu çok komik bulmuş gibiydi. "Bunu fark etmiştim. Bir kadında bulunması gereken güzel bir özellik."

Ama Cal onu dikkatle izledi.

"Cal'ın ben senin için yapamam."

"Ah." Cal içini çekti ve onun görüş alanına girdi. "Erkeklerden hoşlanmıyormuş gibi davranmak için biraz yaşlıyım. Gideon'a ulaşmak için seni kullanacağımı düşündüğün için biraz aşağılandım."

"Düşündüğüm bu değil. Sana aptalca olduğunu ve benim için sorun olmadığını söyledim ve öyleyim. Seksi ve güzel bir şey ve bu üçlü ilişkinin yürümesi için iyi bir faktör olduğuna inanıyorum. Yoksa ikimizden biri sürekli dışlanmış hissederdin. İkinizin de birbirinizden tahrik olmanız *hoşuma* gidiyor."

"Sana karşı hissettiklerimin gerçek olduğundan gerçekten şüphe mi ediyorsun?" Gideon sordu.

"Hayır. Bu yüzden sorduğunuzda size dürüst cevabımı verdim, yani öpücükten rahatsız olmadığımı söyledim. Bunu duymak isteyen sendin."

ama. Sana bunun aptalca ve önemsiz olduğunu söyledim ve sen de bana bunu söyledin ve şimdi de bunu paylaştığım için kendimi kötü hissetmeme neden olacaksın."

Ayağa kalkmaya çalıştı ama ikisi de ellerini tuttu.

Cal bunun bırakmadı. "Sana kendini kötü hissettirmeye çalışmıyorum. Sana böyle bir şey yapacağımı düşünmene neden olacak ne yaptığımı çalışıyorum."

Ağlamayacaktı.

"Ellerimi istiyorum." İkisi de bıraktı ama ona dikkatle baktılar.

"Bunların hiçbirini söylemedim." Ve şimdi söylediği şeyden pişmanlık duyuyordu. "Gideon'un siki var diye seni terk edeceğimi mi sanıyorsun?"

Biraz mesafeye ihtiyaç duyarak yataktan kalktı. "Beni sorgulama ya da kelimeleri ağzıma tıkma Calvin. Ben öyle bir şey demedim."

Cal tekrar konuşmaya başladı ama Gideon başını salladı. "O haklı. Asla öyle bir şey söylemedi. Seni kızdırdığı çok açık, ama söylediği bu değildi."

"Şu anda burada olmak istemiyorum." Kapıya baktı.

Cal yine de bunun peşini bırakmayacaktı. Bunu onun yüzünde gördü.

"Saçmalık.

Söylediklerinle yüzleşmek istemiyorsun." İç çekti, gözyaşlarını geri kırdı.

"Bu doğru değil. Ben sadece bu tartışmayı yapmak istemiyorum. Hiç söylemediğim şeyleri tartışmak istemiyorum. Yorgunum. Buraya rahatlamak ve güzel, sessiz bir gece geçirmek için geldim. Böyle bir şey olmayacak."

Gideon ayağa kalktı ve ona doğru ilerledi. Elini uzattı. "Lütfen yapma. Gitmek istiyorum."

"Çok kötü. Gitmeni istemiyorum. Seni burada, yatağında istiyorum. Bu iş kontrolden çıkıyor ve bu çok saçma." Gideon Cal'a ters ters baktı, Cal'ın kendini kötü hissediyor gibi görüldüğünü fark etti.

Ancak bu onu, "Bunu öylece oraya atıp gidemezsin" demekten alıkoymadı.

Gözlerini kıstı ve Cal'ın yüzüne doğru döndü. "Oraya mı atayım? Siktir git. İkiniz de sordunuz. Paylaşmamı söylediniz. Doğru kelimeleri bulamadığımı söyledim ama ikinizin de beni teşvik ettiği gibi *dürüst davrandım*. Sonra her şeyi tersine çevirip bana saldırdınız. Buraya geldin Cal. Bana paylaşmamı söyledin. Ben de paylaştım. Bir dahaki sefere iki kere düşüneceğim."

Cal suratını astığında hâlâ güzel görünmeyi başarıyordu. "Ve şimdi beni tehdit mi ediyorsun?"

"Eğer korkularımı ifade etmeme böyle tepki veriyorsanız? Evet. Ve bu bir tehdit değil. Sadece sana bu şekilde güvenebilir miyim bilmiyorum demek. Bu konuda bu şekilde davrandığında değil."

"Yani söylediklerinden hoşlanmazsam çenemi kapatmak zorunda ?"

"Cal, bir dakikalığına çeneni kapatmayı dene lütfen." Gideon onun ellerini tuttu ve o da bir an için buna izin verdi. "Senden paylaşmanı istedim ve paylaştığın için minnettarım. İhtiyacım olan şeyin cinsiyeti yok. Kişiyle ilgili. Ben seni seçtim, Jules. Seninle birlikte olmayı seçtim. Bir sık ya da amcığa ihtiyacım yok. *Sana* ihtiyacım var."

Onun yüzüne baktı, ona olan aşkı yüz hatlarının her yerine yazılmıştı. Kadın bunun için endişelenmenin aptalca olduğunu biliyordu.

Bunu bildiğini söylemişti. "Biliyorum."

Gülümsedi. "Öyle mi?"

"Evet. Sana söyledim. Eğer bu konuda gerçekten endişelenseydim, en başta bu işe evet demezdim. Ama yalan söyleyip bunun bir korku olmadığını söyleyemem. Söyleyemem. Benden bunu istemişken olmaz. Bu mantıksız bir korku; bunu bildiğimi söyledim. Ama var. İçimden geçenleri her zaman kontrol edemem."

Onu kendine çekti ve sıkıca sarıldı. "Juliet Lamprey, sen bambaşka bir şeysin."

Gözlerini kapalı tuttu. Yüzünü onun göğsüne bastırdı, kokusunu içine çekti, kalbinin güçlü ve sabit atışının her şeyi daha iyi hale getirmesine izin verdi.

"Bunu sana asla yapmam." Cal'ın sesi arka planda cılızdı.

Jules yüzünü gömdü, onunla yüzleşmek istemiyordu. "Yapacağını hiç söylemedim. Bunun bir korku olduğunu söyledim."

"Şimdi yüzüme bile bakmayacak mısın?"

Birini tanımanın ve onunla onlarca yıldır arkadaş olmanın en önemli yanı, Cal ile birlikte çok şey yaşamış olmalarıydı. Yıllar boyunca tartışmışlardı. Jules onun şirret ve kolay sinirlenen biri olabileceğini biliyordu. Ama arkadaşlarının yanında çok daha rahattı. Çoğu zaman neşeliydi. Zorlanmadığı sürece. Cal herkese karşı çok daha gergindi. Eğer bir konuda sinirlenirse, birkaç tur atarlardı çünkü Cal onun, o da Cal'ın sinir uçlarını bilirdi. Bu ona defolup gitmesini söylediği ilk sefer değildi ve bunun son olacağından da şüpheliydi.

"Cal, yemin kıcını tekmeleyeceğim."

Geri çekilip Gideon'un yatağındaki güzel avuç dolusu kızın gözlerinin içine bakmadan önce Gideon'u sıktı. "Biliyor musun Calvin, sana bakmamı istiyorsan daha nazik olmayı denemelisin. Ben sana tart getirdim. Sen bana bir tartışma getirdin."

Yüzünü buruşturdu. "Beni deli ediyorsun."

"Neden? Duygularım olduğu için mi?" Yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim, bu ucuz bir atıştı."

"Her zaman bunu yapmak zorundasın."

Öfkesi yeniden yükseliyordu. "Ucuz atışlar mı?"

Cal'ın ağzı bir gülümsemeye dönüştü. "Hayır, doğru olanı yap. Gerektiğinde özür dile. Mantıklı ol. *Seni, seni*, Jules'u çok uzun zamandır istiyordum. Gideon çok ateşli, yalan yok. Seksi, zeki ve beni güldürüyor. Ama en heyecan verici olanı, sana muhtemelen benim baktığım gibi bakıyor olması."

Jules doğru kelimeleri bulmak için nefes aldı. "Yıllarca seni erkeklerle izledim. Ve sonra Candace vardı. Tanrım. Her neyse, düşündüğümü hatırlıyorum." Durmak zorunda kaldı çünkü gözyaşları sesine karışmıştı ve tekrar kontrol altına almak istiyordu. Ne yazık ki Cal onları duydu ve yüz hatlarındaki değişimi gördü. "Yani bir kadın buldun ve belki tamamen eşcinsel değildin ama o ... korkunçtu. Tanrım, korkunçtu ve ikiniz birlikte çok korkunçtunuz ve sen de tam bir pisliktin."

Cal başını salladı. "Öyleydim. İkimiz için de kötü bir ilişkiydi. Lütfen ağlama. Seni ağlatmak istemiyorum."

Küçükken Cal kardeşlerine karşı çok sert davranırdı. Rekabetçi. Hepsi destansı kavgalara tutuşurdu. Ama Mary ağladığında, sertliğini kaybederdi. Kardeşi için yumuşardı. Jules onu ağlarken görmenin kalbini kırdığını görebiliyordu. Bu yüzden o anda ağlamamak için kendini zor tuttu.

elde etmek için ağlayan kadın olmak istemiyordu, . "Yapmamaya çalışıyorum!"

Sonra yanına geldi ve ona sarıldı. "Bebeğim, seni üzdüğüm için özür dilerim."

"Bırak da bitireyim." Yutkundu. "Sonra ondan ayrıldınız ve başka bir adam vardı. Hoş biriydi. Erkekler konusunda harika bir zevkin var, kadınlar konusunda o kadar değil ve bu yüzden evet, aklımın bir köşesinde beni gerçekten isteyip istemediğini merak ediyorum, sonsuza kadar. Ya da ihtiyacın olan şey olamazsam. Bazı şeyleri biliyorum ama yine de bu korkulara sahibim."

"Bunun hakkında düşündüm. Neden erkeklerle olan ilişkilerim kadınlarla olanlardan daha iyiydi. Çoğunlukla mı? Sanırım sadece bir kadın istedim. Seni, Jules. Senin olmadığın kadınları aradım, çünkü sana sahip olamayacağımı düşündüm. Arkadaşlığımızı kaybetmekten korktum. Kadınlardan daha az hoşlandığım için değil, benim için tek bir kadın olduğu için. Ben hiçbir yere gitmiyorum. Eğer bu seni rahatsız ediyorsa, Gideon ve ben gitmeyebiliriz."

İç çekti. "Daha önce de söyledim, yine söyleyeceğim. Bu hoşuma gitti. Seksi ve bence hep birlikte olursak daha iyi sonuç verir." Tekrar Gideon'a baktı.

"Seni incitmek istemiyorum." Gideon o kadar sevimliydi ki elini sıkamak için uzandı.

"Oh, . Cal yapacak. Sizi inciteceğim çocuklar. Sevdiğiniz insanlar için bu kaçınılmazdır."

"Eski sevgilimle," diye başladı Gideon daha önce istediği hikâyeye, "gerçekten yoğun bir başlangıç yaptık. O kadar yoğundu ki muhtemelen odaklanmam gereken şeyleri görmezden geldim. Şımarık biriydi. Ailesi ona her şeyi vermişti ve o da bir tür çaresizdi sanırım. Ama ilk başta ona bir şeyler vermek güzeldi. Onunla ilgilenmek hoşuma gidiyordu. Çiftliği satın aldığımızda, erkek kardeşi ve ben birlikte işlettik. Ailesiyle harika bir bağ kurmuştum. İşler kötüye gittiğinde onu özlediğimden daha çok özledim onları. Her neyse, eğer bir çiftlik işletiyorsanız, çaresiz olamazsınız. Her zaman bir şeyler yapmak gerekir. Ona kızmaya başladım. Hiçbir şey öğrenmek umurunda değildi. Bu yüzden seyahat etmeye başladı. İlk başta kardeşinin karısıyla beraberdi ve bu iyiydi. Sonra baldızım hamile kaldı ve daha az seyahat etmeye başladı. Ayrıca çiftlikte de çalışıyordu. Böylece o, Alana, yalnız seyahat etmeye başladı. Muhtemelen ilk sevgilisi de o zaman ortaya çıktı. Çok fazla vardı."

Jules ne kadar muhteşem bir erkeğe sahip olduğunu görmezden gelen bu kadını anlamakta zorlanıyordu.

"Her neyse, birkaç yılın ardından sonunda erkek arkadaşlarından birine aşık oldu ve boşanma davası açtı. Ben kaldım; sonuçta orası benim çiftliğimdi. Yakın bir arkadaşım olan kardeşiyle birlikte inşa etmiştik. Ama işler değişti ve bir süre sonra eski sevgilimi görmek çok korkunç gelmeye başladı. Kayınbiraderim kendini ortada kalmış hissediyordu ve her zaman onun tarafını tutan ailesiyle tartışıyordu. Ben de hissemi ona sattım ve ayrıldım."

"Neye sahip olduğunu hiç bilmiyordu." Jules bu Alana sürtüğünün suratına bir yumruk atmak istedi. Ama ona da borçluydu. O böyle davranmasaydı, Jules şimdi Gideon'a sahip olamazdı.

Gideon'un gülümsemesinde hiç de acı yoktu. "Öyle ya da böyle gerçekten umurunda değildi. Sadece ... önemsizmişsin gibi hissetmek hiç hoş değil."

Jules da Cal gibi ona sarıldı. "O tam bir aptaldı. Ama seni bana getirdi. Bu kısımdan pişmanlık duyamam."

"İstemiyorum. Hiçbirinden pişman değilim. Ondan çok şey öğrendim. Burada büyükbabamla her gün kullandığım beceriler. Umarım seninle de kullanırım. Çünkü bir şeyin altını çizeyim. Birinin sevgisinin ve ilgisinin gölgesinde kalmanın nasıl bir his olduğunu biliyorum. Berbat bir şey. Seninle asla öyle olmak istemiyorum. Bana baktığında, bakışlarında bunu görebiliyorum. Senin için önemli olduğumu görebiliyorum. Bana verdiği şey bu. Ait olduğum bir yer."

O sırada gözyaşları serbest kalmıştı ve Gideon onları parmaklarıyla uzaklaştırdı. "Sinirlendiğim için özür dilerim," dedi Cal.

Ona döndü. "Bazen sinirli bir adam oluyorsun. Güzel olanlar genellikle öyledir."

Homurdandı. "Diğer insanlarla yaptığım şeylerin arkasına saklanamam. Benim kusurlarımı ve her şeyimi bilen tek kişi sensin. Bu korkutucu."

"Penisinizi kukumun içine sokmaya başlamadan önce korkutucuydu." Cal kahkahalara boğuldu. "Lanet olsun, hadi hepimiz sikişelim, lütfen."

Elini ona doğru uzattı, diğer elini de Gideon'un elinde tutuyordu. "Hadi."

- - -

İhtiyaç Cal'ı neredeyse kör ediyordu. Ona olan ihtiyacı. Aptalca kavgalarından sonra onunla bağlantı kurma ihtiyacı.

Elini, zaten düğmeleri açık olan kazağını ve sütyenini omuzlarından itip onu bakışlarına maruz bırakacak kadar uzun süre bıraktı. "Çok güzelsin, Tanrım. Juliet, mükemmelsin." Onun omzunu öptü.

Gideon onun eteğiyle ilgilendi ve o da eteğinden sıyrılıp gömleği ve sütyeniyle birlikte Gideon'un şifonyerine yerleştirmek üzere eteği almak için durakladı. Kadınları derli topluydu. Gideon'un özensiz tavırlarının tam tersiydi. Ama Cal onun her şeyi düzene koyma şeklinden rahatsız olmak yerine her zaman etkilenmişti. Ayrıca çıplaktı çünkü Gideon onun külotunu da çıkarmıştı.

Cal'a bir el salladı. "İkiniz de çıplak değilsiniz ama ben "

"Buna karşı hep bir zaafım olmuştur." Gideon'un üzerinde sadece şortu vardı ve onu da iterek çıkardı.

"Ne?" Bakışları Gideon'un sikine kaydı.

Cal, Gideon'un onun yanında kendinden geçmesini seviyordu. Bu duyguyu biliyordu. "Partnerim çıplakken giyinik olmak."

Sırıttı. "Öyle mi? Ben de beğendim." Cal'a döndü. "Bazen. Ama şu anda senin de çıplak olmanı istiyorum."

Pantolonunu ve şortunu çıkarırken gömleğini yukarı ve başının üzerine itti, kendisi gibi çıplak ve hazır bir şekilde ona döndü.

"Şimdi işimize devam edebiliriz gibi hissediyorum. Seni arkadan becermek istiyorum. Eller yatakta, ayaklar yerde. Ben seni becerirken sen de Gideon'un sikini emersen daha da iyi olur."

Gideon güldü ve yatağa doğru ilerledi. "Bu fikri sevdim. Ama beni henüz boşaltma Jules; içinde olmak istiyorum."

Cal onu çevirip yatağa doğru götürürken, bir yandan da elleri teninin üzerinde geziniyordu. Meme uçları sert ve koyu renkti, sıkıca yukarı çekilmişti. Gideon dizlerinin üzerine çöktü ve Cal'in parmaklarının arasından ve etrafından onu öptü, bu öpücük güneşten daha sıcaktı. Bu onun da hoşuna gitmiş, seksi ve tatlı sesler çıkarmıştı.

"Şimdi." Kadının üst bedenini iterek belini bükmesini sağladı. "Yatağın bunun için mükemmel yükseklikte, Gideon."

"Bildiğim iyi oldu." Gideon ona bir prezervatif uzattı ve parmaklarını kızın içinde gezdirirken kızın amının şişmiş ve kendisi için hazır olduğunu görünce hemen taktı. "Çok ateşli. Bütün gün bunu düşünüyorum."

Adamın amına soktuğu parmağı sıkıca kavradı ve ona geri itti. Sabırsızdı. Konu seks olduğunda, Jules'un talepkâr ve açgözlü olduğunu keşfetmişti. Bu onu çıldırtıyordu, çok ateşliydi.

Kendisi de sabırsızlanarak sikiinin başını kadının kapısına bastırdı ve yavaş yavaş içeri girdi.

Bu uzun zamandır hayalini kurduğu bir şeydi. Ellerini onun üzerinde bu şekilde tutabilmek.

Jules onun oluyor.

Tamamen bastırdı ve nefesini tutmak için durakladı. Ve Gideon'un ona yaklaşıp ağzını öpücüklere boğmasını izledi.

Gideon'un Cal geldiğinde onu öpmesi sürpriz olmuştu. Daha önce de öpüşmüşlerdi, üçü yatakta birlikteyken. Ama

bu daha doğal ve kolaydı. İlişkilerinde yeni bir adım atmış gibi hissetmişlerdi.

Ve tabii ki Jules korkularını itiraf ettiğinde hırçınlaşarak her şeyi mahvetmişti.

Cal hiçbir şeyi ve hiç kimseyi ondan fazla istemediğini haykırmak istemişti. Başkalarıyla birlikteyken onun yüzünü defalarca gördüğünü, onu istediğini ama asla ona sahip olamayacağına ikna olduğunu. Bunun yerine, zor gerçeği söylediği için ona bağırmıştı.

Kız kırılmamıştı ama Cal onu ağlatmıştı ve bundan nefret ediyordu. Gideon aralarına girip onu sakinleştirmişti ve kız sakinleştğinde Cal ne yaptığının farkına varıp geri adım atmış ve olaya farklı yaklaşmıştı.

Aralarındaki bu şey kolay olmayacaktı. Ama birlikte hareket etmezlerse daha da zor olacaktı.

"Sikini istiyorum," diye fısıldadı Gideon'un ağzına doğru ve Cal o anda boşalacağını düşündü.

Gideon geri kayarak, kızın onu kökünden yakalayabilmesi için kendini eğdi ve ikisi de onu izlerken, kız onu yavaş ve derin bir şekilde içine çekti.

Cal onu aynı derecede yavaş ve derin sikmeye başladı ve uzun bir süre boyunca zevk yavaş yavaş arttı. Ağzı Gideon'un üzerindeydi. Cal'ın siki amının derinliklerine gömülmüştü. Gideon'un gözleri ona bakıyordu ama arada bir başını kaldırıp Cal'ın bakışlarıyla buluşuyor ya da başını çevirip yakındaki büronun üzerindeki aynadan onları izliyordu.

Gideon izlenmeyi severdi, izlemeye bayılırdı. Cal bunu çok ateşli bulurdu. Jules'un da bundan zevk almasını seksi buldum.

"Dur, dur, dur," diye mırıldandı Gideon ona, bir elini saçlarında gezdirerek. "Çok yakınım ve seni becermek istiyorum. Seni ve Cal'i izlemek zaten yeterli, bir de ağzın üzerimdeyken mi? İki dakika daha dayanamayacağım."

Jules güzelce kaşlarını çattı ve Gideon onları daha iyi izlemek için hareket etti. Jules aynada Cal'ın bakışlarıyla karşılaştı ve ona doğru geri çekildi.

"Bana yavaş ve derin olanın bittiğini mi söylüyorsun bebeğim?" Kadın başını salladı ve adamın etrafında kenetlendi.

"Klitorisine ulaşabiliyor musun, Gideon?"

Gideon hareket etti, bir kolunu uzattı. Yeterince yaklaşmış olmalıydı çünkü kızın nefesi kesildi ve iç duvarları gerildi. Sonra Gideon'un parmakları

Cal'ın sikine, taşaklarına geri döndü, onları avuçladı ve Cal kekeleyerek bir küfür savurana kadar kısa, küt tırnaklarını üzerinde gezdirdi.

Sonra Gideon klitorisine geri döndü ve dudaklarına yumuşak bir zevk iniltisi getirdi.

Boşalmaya başlaması çok uzun sürmedi. Boşaldığı zaman Cal onun içinde olmayı seviyordu. Vücudu aşırı ısınmış, çok ıslanmış ve sıkışmıştı. O kadar iyiydi ki, sonsuza dek o anda olmak istiyordu, orgazmdan hemen önce, her şey olurken askıya alınmıştı, onu o kadar çok zevkle dolduruyordu ki patlamak üzereydi.

Ve yaptığında, hepsi oydu. Jules. Sonunda onun olmuştu. Evet, onu Gideon'la paylaşıyordu ama bu da iyiydi. Hayal ettiğinden çok daha iyiydi. Mükemmel değildi ama neredeyse çok iyiydi.

Cal onu kucağına alıp yatağa götürürken şefkati tahrik ve tatmin duygusuyla karıştı. Cal geri gelip aynı şeyi diğer taraftan yaparken Gideon kollarını ona doladı ve sıkıca sarıldı.

- - -

"Seni ağlattığım için özür dilerim."

Fısıltıyla yaptığı itiraf yine gözlerinin dolmasına neden oldu ama gözyaşlarını geri itti. "artık. Her şey yolunda. Bunu ." En azından şimdilik.

Tek umabildiği, zamanın bu korku parçasını zayıflatmasıydı.

O taşıdı.

Adam kızın omzunu öptü ve kız ona döndü, bittiğini kastettiğini bilmesini istiyordu. Aralarının iyi olduğunu ve onu seçtiğini anlamasını istiyordu.

Cal kaşlarını çattı. "Ağlamandan nefret ediyorum. Sen hiç ağlamazsın." Kadın güldü ve sonra biraz daha güldü.

"Elbette ağlıyorum."

Adam tatlı bir hırıltı çıkardı ve sadece daha güzel görünüyordu, bu yüzden daha yakına eğildi ve onu öptü, parmaklarını saçlarından geçirdi, kaslarındaki gerginliği kaybedene kadar onu yerinde tuttu.

Kadın da Gideon'a ihtiyaç duyarak ona doğru eğildi. Gideon kıpırdandı ve siki kadının kışına sürtünerek içinden bir ürperti geçirdi. Başını çevirerek onu öpmek için uzandı. Gideon onun bacaklarından birini kalçasının üzerine koyup içeri kayd ve kadının nefesini ve tüm kelimelerini çok uzaklara gönderdi.

Gideon ağırdan aldı, zevkini o kadar uzun süre uzattı ki boşalamazsa öleceğinden emin oldu. Ve bu gerçekleştiğinde, sistemi şok geçirdi. Bu sırada Cal'ın bakışları tüm vücudunda geziniyordu. Her şeyi görebilmek için battaniyeleri geri çekti. Gideon'un bundan zevk aldığını biliyordu, Bu da onun için çok iyi oldu.

Cal'ın yatakta sürünmesini, baldırını öpmek için eğilmesini, Gideon'un onu becerirken yerinde tutmak için kullandığı elini öpmek için duraklamasını, karnının üzerinden göğüslerine doğru ilerlemesini biraz nefessiz izledi.

"Sanırım bana daha önce yaptığın iyiliğe karşılık vermem gerekiyor, Gideon." Gideon onaylarcasına gürlledi.

"Gideon seni sikerken ben de seni boşaltacağım." Cal'ın çok güzel olan ağzı yaramaz bir gülümsemeyle kıvrıldı.

Başını salladı ve "*Yaşasın!*" diye bağırmamak için kendini zor tuttu.

Ve klitorisine dokunduğunda biraz sıçradı. "Hassas mısın?" Adam onun boynunu okşadı ve dokunuşunu yumuşattı.

Yutkundu ve her şeyin üzerine yıkılmasına izin verdi. Arkadan gelen amansız itme ve geri çekilme ve klitorisine yapılan tüy gibi hafif dokunuş. Gözlerini kapadı ve sadece hissetti, onu olması gerektiğini bildikleri yere götürmelerine izin verdi.

Ve parçalandı. Gideon onu tutarken, Cal onu okşayıp yatıştırırken, ağzını öperken, çığlıklarını yutarken parçalara ayrıldı.

Gideon ufukta zayıf bir umut ışığı belirirken kıpırdandı. Jules gerindi ve o ayağa kalkmaya başladığında gözlerini açtı. "Nereye gidiyorsun?"

Kahretsin, çok güzeldi. Nasıl bu kadar şanslı olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

Gideon onu öpmek için eğildi ve kadın onu yatağa geri çekti. "Biraz eve gitmem gerekiyor. Öğleden sonra görüşürüz. Sen uyumaya devam et."

Cal uykulu bir şekilde güldü. "Bebeğim, tekrar uyumayacak. Kızımız o kadar uzun zamandır saat dörtte uyki, uyumanın ne demek olduğunu bildiğinden emin değilim."

"Uyandırdığım için özür dilerim." Gideon da Cal'ı öpmek için eğildi.

Jules, Cal'in sadece ona değil, Gideon'a da takma isimler kullanmasından hoşlanıyordu. Bir hafta önce bu küçük korkuyu dile getirdiğinde, bunun iki erkeğin arasını bozacağından endişe etmişti, ki istediği de bu değildi zaten.

Neyse ki, Gideon anlaşıldı onu iyi ve yapmamıştı. değişti Cal'a karşı tavrı. Aralarında kolay bir yakınlık vardı, zaten uzun zamandır arkadaşlardı. Ancak şimdi cinsel ve romantik bir yanları vardı.

Üçü bir arada oldukları her seferinde görmek daha kolay hale geldi ve korku gittikçe küçüldü.

"Jules'un aksine, ben daha sonra uyuyabilirim. Aslında, bize geri dön Gideon, sevişelim ve sonra uyuyalım."

Parmaklarını saçlarında gezdiren Gideon'un göğsüne yaslandı. Adam sıcacıktı, nefis ve erkek kokuyordu. "Ya da şimdi sevişebiliriz ve sonra gidip geri gelirsın ve tekrar yaparız."

Gideon'un ağzı hafifçe yukarı doğru eğildi. "Her zaman sekse hazır olman çok hoşuma gidiyor."

Cal da öyle. Onlarla birlikte olmadan önce hep daha fazlasına ihtiyaç duyduğu duygusu vardı. Diğer insanlarla birlikteyken tam olarak doymamıştı. Seks harikaydı ama hiçbir zaman gerçekten tatmin olmamıştı. Jules ve Gideon'a kadar.

Artık kasları gergin değildi. İştahı bastırılmıştı. Boşalmak istiyorsa, boşalırdı. Ve kadın da en az onun kadar istiyordu. Bu karışıma bir de Gideon eklenince aralarındaki cinsel enerji elektrik gibi oldu.

Gideon onun burnunun ucunu öptü. "Şu anda koşmam gerekiyor, bu yüzden sadece hızlı bir sevişme için zamanım . Ve ben seksimi uzun, yavaş bir yolculuk kategorisinde seviyorum."

Güldü ve onun yataktan kalkmasına izin vererek geri çekildi.

Gideon'un banyo lavabosunda, giyinmek için yatak odasına dönmeden önce dişlerini fırçalamasını izlerken Cal ona sarıldı.

"Birkaç saat içinde döneceğim. Cal, onu beladan uzak tut."

Jules çıplak ve muhteşem bir şekilde ayağa kalktı ve Gideon'a sarıldı. "Seni geçireyim." Bornozunu aldı ve teninin kokusu, kullandığı badem losyonu Cal'ın duyularıyla alay etti.

"Anlaştık."

Cal da kalktı, ne de olsa uyanıktı ve Gideon gittikten sonra Jules'un bornozun altında giydiği tüm o çıplak şeylerle ilgili planları vardı.

"İkimiz de seni "

Cal onlara katılırken Gideon sırtıttı.

için bir öpücükten sonra Gideon koşarak kamyonetine gitti ve ortadan kayboldu.

"Artık uyandık. Zamanımızı geçirmek için ne yapalım?" Cal onu yatak odasına götürürken konuştu.

Onun cevabı bornozu bırakıp banyoya gitmek oldu. ". Temizlenmeme yardım etmek ister misin?"

Jules ile duş seksi mi? Evet, bu gayet iyi olurdu.

"Duşuna bayılıyorum. Gerçekten, bir fantezinin hayata geçmesi gibi."

Kadının ne dediğini anlamakta zorlanıyordu; muslukları açmak için eğilmiş hali göz önüne alındığında bu çok zordu.

İçeri adım attı ve su her yanından vururken inledi. "Kahretsin, bu neredeyse bakmayı bırakıp buraya girdiğinde bana yapacağın şey kadar iyi."

Kendini toparladı ve hızla hareket ederek birkaç havlu kaptı ve ona katıldı. "Sanki seni burada çivileyeceğimi biliyordum."

Güldü. "Aşk konuşmalarında çok süslü ve kibarsın."

Onun anlamasına ihtiyacı vardı. "Sana her baktığımda bana hissettirdiğin şey nazik değil. Vahşi. Seni tek lokmada yemek istiyorum. Her bir santimine dokunmak, yalamak, öpmek, ısırarak ve acını dindirmek istiyorum."

"Vay canına, bu" Titredi. "Yiyip bitirmek için tamamen seninim. Nasıl istersen."

Bir an için bedenini onunkine yasladı çünkü bunu istiyordu ve söylediği gibi o artık onun bedeniydi. "Planlıyorum, güzelim."

"önce ben." Sonra ayakta durduğu yerin hemen arkasındaki banka oturdu ve adamın sikini ağzına alarak ciğerlerindeki havayı emdi.

Kadının, taşaklarını öptüğü yerden aşağıya doğru sikini yalamasını şaşkınlıkla izledi. Tanrım, bu çok iyiydi. Bir an arkasına yaslandı, avuçlarına biraz sabun sıktı ve köpürttü. Sabunlu elleriyle taşaklarını okşarken onu tekrar içine aldı, parmaklarını göt deliğine doğru dans ettirdi ve tam olarak bastırarak her türlü siniri ateşledi.

"Evet," diye homurdandı, ona daha fazla erişim sağlamak için ayaklarını biraz açtı.

Tepeye ve hemen altındaki noktaya öpücükler ve yalamalar verirken, parmaklarından biri kasın ilk halkasına bastırdı. Acele etmedi, daha derine girip bir parmak daha ekleyene kadar onu yavaşça gerdi.

Kalçalarını kilitleyip saçlarını çekmemek ve yüzünü sikmemek için ellerini yumruk yaparken kasları yanıyordu. Kadın onu öylesine ham bir ihtiyaçla doldurmuştu ki, her fırsatta onun ırzına geçmemek için kendini zor tutuyordu.

Ve sonra parmak uçları onun tatlı noktasını buldu ve okşadı, sikini emerken onu bu şekilde becerdi.

Onun kontrolünü kırdı. İşleri yavaştan alma niyetini paramparça etti ve o da buna uydu. Onu derinlemesine emmesine, kıcını becermesine izin verdi, her ne olursa olsun, ona verecekti çünkü çok iyiydi.

Ağzının her çekişi, parmak ucunun tatlı noktasına her vuruşu onu daha da yaklaştırdı. Dudaklarından derin ve çiğ bir ses koptu ve nereden geldiğinden emin değildi.

Onu dışarı çekmek istedi, ama o çok fazlaydı. Onunla çok iyi hissediyordu ve ona uzun süre karşı koyamadı. Adam boşaldığında ve kadın geri çekildiğinde

Dudaklarını yaladı ve siki onu sikmeyi düşünmeye başladı. Çok yakında. Her seferinde.

Ayağa ve o iyileşirken onu sabunlamaya başladı, parmak uçlarında durup onu öptü. Başka hiç kimsenin yapmadığı şekilde onunla ilgilendi. Buna ihtiyacı olmadığını düşünmüştü. Elbette yetenekliydi. Ama ona hizmet ediyordu ve bu onu rahatlatıyordu.

"Bana dokunuşunu seviyorum." Onu tekrar öptü ve sıkıca sarıldı. Meme uçları göğsüne süründü ve ona yapması gereken bazı tadımlar olduğunu hatırlattı.

"Şimdi bende."

Dizlerinin üzerine çöktü ve onu araladı. Nefes nefese kaldı ve adam onun klitorisini emerken ses etraflarında yankılandı.

Cal am yemeyi severdi. Birçok heteroseksüel erkeğin sevmediğini biliyordu. Ama yanılıyorlardı. Ağzını bekleyen, arzudan şişmiş bir amcık kadar seksi bulduğu çok az şey vardı. Tıpkı bunun gibi. Arzuyla kayganlaşan klitorisi sertleşmiş, dilinin düzlüğüne doğru kayarken neredeyse yalvarıyordu.

Parmakları adamın saçlarına dolandı ve onu kendine çekti.

Bu da sevdiği başka bir şeydi. Jules'un istediğini alma şekli.

Yeterince hızlı olmadığını düşünüyorsa talep etti.

İki parmağını kızın kapısından içeri soktu ve kızın iç duvarları ona sarıldı.

Kalçalarını salladı, kendini onun ağzına sürttü, kendi hızını belirledi. Vücudunun üst kısmı arkasındaki fayanslara yaslanmıştı, su etraflarında çağlıyordu. Buharlı ve sıcaktı ve tek umursadığı şey yanındaki kadındı. Tek istediği ona zevk vermektir.

"Evet."

Bir fısıltı.

Adam ona daha fazlasını verdi, klitorisine karşı baskıyı artırdı ve kadın sert ve hızlı bir şekilde boşaldı, parmakları adamın saçlarına dolandı ve onu öpmesi için yukarı çağırdı. Onun tadıyla, vücudunun onunkine karşı verdiği hisle yuvarlandı.

Duşunu da çok severdi.

Öpüşmeyi kestikten sonra dışarı çıktı ve ona bir havlu uzattı. "Hadi kurulanalım. Bana krep yaparsan sana kahve yaparım."

Arzudan bulanıklaşmış bakışları ona odaklanırken dudaklarını yaladı. "Evet, pekâlâ. Böyle bir oral seksin ardından ben de pastırma yapacağım."

"Bir Pazar gününü en sevdiğim yolu bu." Cal, oturma odasında dolaşırken, eşyaları toplarken, bir kenara atılmış kazaklarını ve ceketlerini katlarken ona sırtıttı. "Temizlik tanrıçası yarın burada olacak, biliyorsun."

Ona gülümsedi. "Evet, evet, biliyorum." Saçlarını iki örgüyle toplamıştı. Bir tişört ve kot pantolon yeterince basit görünüyordu ama yine de içinde bir prenses gibi görünüyordu.

Arada bir okuyormuş gibi yaparak izlemeye devam etti. Pazar günleri sık sık çalıştığı için iş hattı birkaç kez çalmıştı ama aramaları sesli mesaja bıraktı. Eğer gerçekten önemliyse, cep telefonunu ararlardı. Ama Tanrı'ya şükür bu numara sadece birkaç kişide vardı.

Görünüşte, onunla geçirdiği diğer yüzlerce zamandan çok da farklı değildi. Ama farklıydı. Daha önce yaşadığı özlem olmadan doyasıya bakabiliyordu. Kız onun olmuştu. Ona dokunmak isterse, dokunabilirdi. Onu öpmek isterse, öpebilirdi. Bu artık bir fantezi değildi; boşaldığında neye benzediğini biliyordu. Teninin tadının neye benzediğini biliyordu. Onu neredeyse tüm hayatları boyunca tanımıştı, ama onu daha önce kurduğu hayalleri soluklaştıracak şekilde *taniyordu*.

"Bugün daha sonra ne yapalım?"

Omzunun üzerinden ona bir bakış attı ve o da güldü.

"Bu kesin. Uyanık olduğum her an seninle sevişmek istiyorum. Ama ateşli sevişme programımızın etrafında başka bir şey yapmalıyız."

Onun bir süreliğine yalnız kalması hoşuna gidiyordu. O ve Gideon onu Pazar sabahları izin almaya ikna etmişlerdi ve bu onun ilk izniydi. Tart'ı iki kez aramış ve asistanı ona her şeyin yolunda olduğunu söyleyip telefonu kapatmıştı.

"Yürüyüşe çıkabiliriz. Güzel bir gün."

"Fena fikir değil."

"Bakalım Gideon ne düşünüyor. Eğer bütün gününü çukur kazarak ya da benzeri bir şey yaparak geçirdiyse daha sakın bir aktivite seçmek isteyebilir." Elinde kahvesiyle ona katıldı.

"Artık daha sık burada olduğunuza göre kahve alımlarımı artırmam gerekecek."

Gülümsemesi alaycıydı. "Ben bir şeytanım, biliyorum. Tart'tan biraz getireceğim."

Gerçekten de bir kafein bağımlısıydı, günde dört ya da beş fincan içiyordu. Haftanın birkaç günü sabah dört buçukta uyandırıldığı için bu ihtiyacı anlıyordu. Yine de sabahları neşeliydi. İşe gitmeden önce kolayca kalkıyordu. Kendisi neşeli biri olmadığı halde buna hayranlık duyuyordu.

Telefonu çaldı ve açtı. "Selam anne."

Cal, Jules'un annesini görmeyeli yıllar olmuştu. Washington'a nadiren gelirdi ve geldiğinde de kısa bir süreliğine buralarda olur, sonra tekrar giderdi.

Jules başını eğmeden önce ona baktı ve Cal'ın ilgisi keskinleşti. O kadar uzun zamandır arkadaşlıklar ki, Jules'un bir şey sakladığını anlayabiliyordu. Ama gördüğü bir anlık bakış hüznü doluydu.

Anne ve babasının boşanmasından bu yana geçen yıllarda aralarının gerildiğini biliyordu. Annesi ne kadar çok seyahate çıkarsa o kadar az geri dönüyordu. Cal ve Mary'nin annesinin ona kendi annesinden daha çok annelik yaptığı konusunda sık sık şaka yapardı.

Ve şimdi onun yüz ifadesine bakarak bunun ne kadar şaka olduğunu merak ediyordu.

Jules daha iyi duyabilmek ve telefon görüşmesini özel olarak yapabilmek için odadan çıktı.

Ne biliyormuş gibi bir his vardı içinde.

"Sevgilim, Tahiti'deyiz!"

"Buraya gelirken harika bir durak. Fotoğrafları görmek için sabırsızlanıyorum." Annesi fotoğrafçılığı bir hobi olarak edinmişti ve bu konuda gerçekten iyiydi. Harika bir gözü vardı.

Annesi durakladı ve Jules haklı çıkmıştı.

"Bu konuda . . . Onun yerine İtalya'ya gidiyoruz. Connor öyle ya da böyle hatırlamayacak ve birkaç ay önce tanıştığımız bazı arkadaşlar bize evlerini önerdiler. Ev bakıcılığı gibi bir şey."

Öfke Jules'un başını ağrıttı. İtalya'ya gitmeden önce annesini eve gelmeye ikna edip edemeyeceğini görmek için öfkesini dizginledi. Yeğeni, büyükannesinin büyük günlerinde pek ortalıkta olmadığını hatırlamaya başlayacaktı. "O artık bir bebek değil. Her türlü şeyi hatırlıyor. Neden İtalya'ya gitmeden önce birkaç günlüğüne geri dönmüyorsun? Böylece çocukları, Ethan'ı ve beni de görebilirsin. Seni özledim." *Lütfen, lütfen gel.*

"Ona eğlenceli bir şey gönderdim. Doğum gününden önce orada olacak. Yaz sonunda döneceğim. O zaman Ethan'la biraz zaman geçireceğim."

Jules tereddüt etti, sözlerini tarttı, annesinin yanında kendini bu kadar sorgulamasından nefret ediyordu. "Bunu dört ay önce söylemiştin. Doğum günü partisi hafta sonu için buraya dönmekle ilgili. Connor dört yaşında. Düşündüğünden daha fazlasını fark eder. O fark etmese bile Ethan fark edecek. Gelmezsen onu hayal kırıklığına uğratacaksın. Özellikle de senin İtalya'ya gittiğini öğrendiğinde. Seni özlüyor, anne. Ben de seni özlüyorum. Onların sadece bir ninesi var, biliyor musun?"

"Çok hassassın Julie. Ethan'ın bir karısı ve çocukları var. Bunu zaten yaptım. İkiniz de yetişkinsiniz. Başkalarının saçmalıklarının yoluna çıkmasına izin veremezsin. Yoksa yaşlanır ve hayatınızı boşa harcamış olursunuz."

Evet. *Bu acıttı.* Ayrıca babası ona Julie diyordu. Annesi her zaman Juliet'i kullanmıştı. Sanki boşluğu doldurmak için oraya atmış gibiydi. Sanki Jules'un artık onun kızı olmasının bir önemi yokmuş gibi. Jules kendini bir bağımlı gibi hissediyordu ve bu berbat bir şeydi.

Jules kendini soğuk tutmaya, incinmiş duygularını görmezden gelmeye ve öfkeye bağlı kalmaya çalıştı. Bu daha kolaydı. "Bir aile kurmanın hayatını boşa harcamak olduğunu düşündüğün için üzgünüm. Şu anda meşgulüm; beni İtalya'ya gideceğini söylemek için mi aradın?"

"Ethan'a söyler misin lütfen? Burada bazen telefon sinyali almak zor oluyor."

O zaman öfkeyi tutmak o kadar da zor değildi. "Hayır. Çocuklarının etkinliklerine gelmediğinde üzüldüğünü biliyorsun. Burada senin elçiliğini yapmayacağım çünkü kızacağımı biliyorsun."

"Gerçekten, büyüyünce bu kadar zor biri olacağın hiç aklıma gelmezdi. Eminim baban orada olmayacaktır. Ama her zamanki gibi çifte standart var."

"Onun hakkında gibi senin hakkında da hissetmemizi neden istediğini anlayamıyorum." Jules sinirlenmek istememişti ama yine oldu ve bir zamanlar sahip oldukları yakın anne/kız bağıni kaybettikleri için umutsuzluğa kapıldı. "Gitmek zorundayım. Ethan'a söyle lütfen, Connor'a da onu sevdiğimi söyle." Ve

kapattı. Aynen .

Jules elinde telefonla öylece duruyordu. Ne yapacağını merak .

"Hey. Her şey mi?" Cal kısa bir süre sonra odaya girdi.

Utanç onun üzerine çöktü. Cal'ın harika bir ailesi vardı. Annesi ve babası birbirlerine bağlıydı ve öyle olmak istiyor gibi görünüyorlardı. Annesiyle arasındaki bu şeyin ne olduğunu nasıl açıklayabilirdi ki? Jules bunun ne olduğunu bile bilmiyordu. Bu da onu daha da kötü hissettiriyordu.

"Ethan'ı arayıp annemin önümüzdeki hafta sonu Connor'ın doğum günü yerine İtalya'ya gideceğini söylemem gerekiyor."

"İtalya mı? Ve neden onun yerine sen yapıyorsun?"

Ağzı biraz gerildi ve Cal ona odaklandı. İnsan doğasını biliyordu ve özellikle Jules'u tanıyordu. Kız üzgündü. "Evet. Tek umudum en azından iddia ettiği gibi bir şey göndermiş olması. O günün Connor için iyi geçmesini istiyorum."

Lanet olsun, ailesiyle ne derdi vardı ki zaten? "Peki bunu neden yapıyorsun?" Bunu tekrar etmesi gerekiyordu.

Jules nefesini içine çekti. "Sinyal almakta zorlandığını söylüyor."

"Gerçekten mi? Ama seni aradı."

"Bak, biliyorum. Tamam mı?" Kadının yüzündeki gerginliği görebiliyordu. Kendini toparlamaya çalışıyordu. Sahip olduğu tüm koruyucu içgüdüleri savunmaya geçti.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

Her zamanki açık, güzel gülümsemesi başını sallarken kapandı. "Ethan'ı aramam gerekiyor. Birazdan işim biter."

Yine de odadan çıkmadı, onun yerine kadının durduğu yerin yakınındaki aşk koltuğuna yerleşti. Bu iş bittiğinde ona ihtiyacı olacağına dair bir his vardı içinde.

Jules ona baktı. Öyle bir bakışı vardı. Bazen mahkemede ya da Mary onu kızdırdığında yaptığı gibi. Hiçbir yere gitmiyordu ve annesiyle ilgili her şey hakkında daha fazla bilgi isteyeceği hissine kapıldı.

O anda bununla başa çıkamazdı. Belki de bir parçasının buna ihtiyacı vardı. Onun önemseyişini bilmeye ihtiyacı vardı.

Ethan'ın evini aradı ve telefonu baldızı açtı. "Selam, Marci."

Yengesi Ethan için iyiydi. Aynı zamanda çok iyi bir anneydi. Jules'a karşı sıcak ve misafirperver olmaktan başka bir şey yapmamıştı, ziyarete geldiğinde Jules'un onlarla kalması için ısrar ediyordu. Onu tüm büyük tatil kutlamalarına davet etmişti. Yıllar boyunca kardeşini Jules'la iletişim kurmaya zorlayanın Marci olduğundan emindi.

"Heya, Jules. Ethan'ı mı arıyorsun? Çocuklarla birlikte dışarıda."

"Evet, eğer bölmüyorsam."

Marci güldü. "Tabii ki hayır. Yine de iki çocukla da konuşman gerektiğini biliyorsun çünkü adını duyarlar ve konuşmazlarsa çılgına dönerler."

İçinden bir sevgi patlaması geçti. Yeğenleri onun hayatında çok önemliydi.

"Birkaç gün önce H. Jack ile FaceTime yaptım." H. Jack iki yaşındaki Henry'nin takma adıydı. Anne tarafından büyükbabasının adı Jack'ti, bu yüzden tam adı Henry Jack'ti ve H. Jack'e dönüşmüştü.

"Bunun için teşekkür ederim. Seninle konuşurken seni görebilmeyi sevdiğini biliyorum." Arka planda Marci'nin veranda kapısını kaydırarak açtığını ve ardından kardeşinin oğullarıyla oynarken çıkardığı gürültüyü duydu. Kahkahalar ve sevinç çığlıkları Jules'un annesini daha iyi azarlamış olmayı şiddetle dilemesine neden oldu.

"Jules!"

Yeğenlerinin ona seslendiğini ve ağabeyinin duyabilmek için onlara sessiz olmalarını söylediğini duyunca güldü.

"Dinle, bunu sana yaptığım için üzgünüm."

"Eve girmeme izin ver. Marci, çocukları alabilir misin?" Sesi birden ciddileşmişti ve Marci onun büyük olasılıkla kötü bir şey için aradığını anladığını biliyordu.

Birkaç dakika sonra daha sessiz bir yere geçti. "Pekâlâ, anlat bakalım.

Anlat bana." "Az önce annemden bir telefon aldım. Önümüzdeki hafta sonu eve gelmeyecekmiş."

"Ne oluyor lan? Söz verdi. Connor heyecanlı. Ve *sen* neden Bu konuda arayacak mısın? Burada olacaksın, değil mi?"

"Tabii orada olacağım. Pastayı ben yapıyorum! Cuma öğleden sonra tamamen dolu bir arabayla geleceğim."

"Pekala, güzel. Bundan başka bir şey konuşmuyordu. Neden onun yerine bunu bana anlatıyorsun?"

"İyi sinyal alamadığını söyledi ve sana söylememi istedi." "Sinyalinin sana söylemek için işe yaraması ne garip. Senden çünkü kızacağımı biliyordu." "Muhtemelen."

"Bali'nin nesi bu kadar büyüleyici? Aylardır orada." Ethan'ın sesindeki hüznü kalbini kırmıştı.

"İtalya'ya birine ev bakıcılığı yapmaya gidiyor."

Kardeşi çok sessizleştii.

"Biliyorum. Özür dilerim."

"Sakin onun boktan davranışları için özür dilemeye kalkma. Bunu her zaman yapıyorsun. Bu senin hatan değil. Bırak da bir kez olsun kendi bokunu yesin. Hep babamın ona yaptıklarının arkasına saklanmaya çalışıyor. Sanki gezegende aldatılan tek kadın kendisiymiş gibi."

Adam bir süre söylenip durdu ve kadın başını sallayıp doğru yerlerde *uh-huh* dedi. Paylaşmaya ihtiyacı vardı ve bunu yapabileceği en iyi kişi de oydu.

Yeğenleriyle konuştuktan sonra telefonu kapattığında, Cal üzgün bir yüz ifadesiyle bekledi. "Hepsini anlamadım ama sanırım özünü anladım. Üzgünüm, hiçbir fikrim yoktu.

bu kadar kötüydü. Lütfen benimle paylaşın."

Lütfen dediği için, arkadaşı olduğu için ve her şeyi yüksek sesle söylemeye ihtiyacı olduğu için kanepede ona katıldı. "Bunun iyi mi kötü mü olduğunu bilmiyorum. Şu işler böyle yürüyor. İlk ayrıldıklarında ve o seyahat ettiğinde her şey yolundaydı. İlk bir ya da iki yıl düzenli olarak geri geldi ve sonra yavaş yavaş hayatımızdan kayboldu."

Elini tuttu ve bu onu daha iyi hissettirdi. "Sanırım süper ilgili bir büyükanne olacağını düşünmüştüm. Durumun böyle olmadığını duyduğuma üzüldüm."

"Bu tür şeylerin önemini anlamadığından mıdır nedir bilmiyorum. Ben büyükanmem ve büyükbabam hayatımızın büyük bir parçasıydı. Yemek yapmayı büyükanmemden öğrendim! Connor doğduğunda bu seyahat tutkusunu yeneceğini düşünmüştüm. O doğduğunda geri geldi, bir süre kaldı. Ama altı ay sonra tekrar gitti. Henry'nin doğumuna, hatta ilk Noel'ine bile gelmedi. Gittikçe daha az geliyor." *Hayatını boşa harcadığını söyledi.* Bunun acısı hâlâ gözyaşlarının akmasına neden oluyordu.

Bir eliyle kızın saçlarını okşadı ve kız başını onun omzuna koydu.

"Kahretsin, belki hayal görüyorum, benden daha iyi bir çocukluk istiyorum gerçekten vardı. Çocuklarla fazla ilgilenmemesi Ethan'ı çok üzüyor. Bunun için babamı suçluyor. Şu anda zarar veriyor. İlişkileri bir daha düzelir mi bilmiyorum."

"Olması gerektiğinden emin değilim. Hatırladıklarının doğru olup olmadığına gelince? Çocukluğunda yanıdaydım bebeğim. Dışarıdan bakıldığında hatırladıklarının doğru olduğu görülüyor. Bunun için babanı mı suçluyorsun?"

Öyle mi yaptı? "Bence tüm bu karmaşada kesinlikle onun da suçu var. Ama biliyorsunuz, hayır, şu noktada bunun onunla ilgili olduğunu düşünmüyorum. Anlıyorum. Tüm hayatını insanlara bakarak geçirdi. Kendisi için bir şeyler istiyor. Seyahat etmekten ve teyzemle vakit geçirmekten hoşlandığı belli. Bu onun bazı ihtiyaçlarını karşılıyor."

"Peki ya sen?"

"I . . . Bir kadın olarak, anlıyorum. Ya da anlamaya çalışıyorum. Tüm yetişkinlik hayatını ailesine adadıktan sonra daha yeni bir modelle değiştirilmek berbat bir şey olmalı. Çok kırgın olduğunu ve bir şeyleri kaçırmış gibi hissettiğini tahmin edebiliyorum. Ama kızı olarak, Connor'ın teyzesi ve Ethan'ın kız kardeşi olarak, bizi fazla istemediği için ona kıızıyorum."

Bunun onu üzdüğünü biliyordu ama ne kadar üzgün olduğunu gözden kaçırmıştı. Bunu onun sesinde duydu. Kaybını. Ona daha fazlasını sormak istedi. Bu karmaşanın hiçbir şekilde ona ait olmadığını görmesine yardım etmek istedi. Ama bu bir müşteri değildi. Bu Jules'du ve onun incinmesini istemiyordu.

"Ne bu kadar kötü?"

"Bu noktada yıllar. Kesinlikle Ethan'ın tüm evliliği boyunca. Onu özlüyor. Ben de onu özlüyorum. Ama birinin seni istemesini sağlayamazsın."

Bir an kızın boğazını sıktı, nefes alışındaki ve gözlerinin açılmasındaki heyecan içinde kükredi.

"Kim seni istemez ki Juliet? Hm?" Onu öptü ve kendini onu bırakıp geri çekilmeye zorladı. "Bundan daha fazlası var. Çocukları var ve çekip gitti. Kendini bulmaya ihtiyacı olduğunu anlasan bile bu seni incitmiş olmalı. Bencilce davranıyor." Cal, en çılgın hayallerinde bile anne ve babasının iyi birer büyükanne ve büyükbaba olamayacaklarını düşünemezdi. Çocuklarının hayatlarına tamamen dahil olmuşlardı.

Jules sevgi doluydu, ailesine çok benzeyen arkadaşlarından güç ve mutluluk aldığı belliydi. Sadece babasının değil, annesinin de hayatından çıktığını bilmek kalbini kırmıştı. Annesinin bu karmaşa hakkında ne düşündüğünü merak ediyordu. Bu konuyu açmanın bir yolunu bulmalıydı. Annesinin kendine has bir tarzı vardı. İnsanları tanırdı ve Cal onun harika tavsiyeleri olduğuna bahse girerdi.

"Bu zamanı hak ediyor. Çocuklarını büyüttü, bir aile şirketi işletti, on yıllar boyunca çok çalıştı. Tüm bu süre boyunca kendini hiç ön plana çıkarmadı."

Bunların kabul edilebilir olduğuna nasıl inanabilirdi ki? Belki de inanmıyordu. Ses tonunun pek inandırıcı olmadığı kesin. Sesi . . .

Kayıp.

Ona sıkıca sarıldı ve bir süre hiçbir şey söylemedi. "Sevilmeyi ve sana olduğun kadar özel davranılmasını hak ediyorsun. Annenle bir ilişki kurmak istemen bencillik değil." Hayır. Annesinin çocuklarıyla ilişki kurmak istememesi bencillikti.

Aile hukuku, üç avukatlı küçük ofisinin yaklaşık yarısını oluşturunuyordu. Berbat durumdaki ailelerden payına düşenden fazlasını görmüştü. Ama çok üzgün olan Jules'tu. Ona sarılırken ağlamamak için kendini zor tutan Jules.

Bu kadını her şeyiyle seviyordu.

Bunun bilgisi onu şok etmedi, ama içinden ılık ve çok iyi bir his geçti. Derin bir nefes alarak onu ciğerlerine çekti.

"Seni seviyorum, Jules. Seni bu şekilde görmek beni çok üzüyor. Senin bir ailen var. İyi bir kardeş ve teyze oluyorsun. Bu değişmeyecek. Belki annen birkaç yıl içinde geri döner. Belki tekrar yerleşir. Belki de yerleşmez. Ama bildiğim tek şey, onun yaptıklarının yükünü taşımayı bırakman gerektiği. Connor'ın doğum günü partisini kaçırdığı için suçluluk duymana gerek yok. *Sen* kaçırmıyorsun. Ona bir dinozor pastası ve düzinelerce dinozor keki pişiriyorsun." Bir kahkaha atmak için durakladı. Tema onun fikriydi ve son bir aydır mükemmel dinozor tasarımı üzerinde çalışıyordu.

"Dinozorları çok sever. Her neyse, annemle . . . Biliyorum. Ben de ona destek olmak istiyorum. Ama o bana izin vermiyor. Ya da belki yeterince çabalamıyorum. Anlamaya çalışıyorum."

"Bazen insanlar anlayamayacağınız şeyler yaparlar. Sen iyi bir insansın. Sevecensin. Sadıksın. Arkadaşların için bir böbreğini anında verirsin. Ama herkes böyle değildir. Bana öyle geliyor ki, annen burada bir seçim yapıyor. Kendi özgür iradesiyle uzak duruyor. Bu sizi incitiyor ve tabii ki incitiyor çünkü sizin kocaman bir kalbiniz var ve sevdiklerinize asla böyle bir şey yapmazsınız. Hatta hiç kimseye. Bunu unutmanın bir yolunu bulmalısın yoksa seni canlı canlı yiyip bitirecek. Sen bundan daha fazlasını hak ediyorsun."

Uzun bir süre sessiz kaldı. kucağında, kollarına sarılmış halde kalırken vücudu gevşedi. Onu rahatlatmasına izin verdi. Çünkü buna ihtiyacı olduğunu biliyordu. O anda bile başkalarını düşünüyordu.

rağmen, onunla birlikte olmak güzeldi, yakın ve rahat, aralarındaki bağ sağlam ve güçlüydü. Önceki hafta sonu yaptıkları kavgadan sonra endişelenmişti. Aslında endişelenmemeliydi; daha önce de tartışmışlardı ve her zaman

diğer tarafa daha yakın çıktılar. Ve bu kez, Gideon da , ilerlemek zor olmamıştı, üçü öncekinden daha iyi bir uyum içindeydi.

Bir süre sonra sessizce, "Teşekkür ," dedi.

"Her zaman." Onun başının üstünü öptü. "Her zaman arkadayım, bunu biliyorsun, değil mi?"

Sırıttı. "Fark etmiş olabilirim."

"Güzel. Üzgünüm, Jules. Acı çektiğin için üzgünüm."

Gülümsemesi hüzünlüydü ama en azından bu sefer gözlerine ulaşmıştı.

"Ben de öyle. Ama sanırım bu da işin bir parçası."

"Ve ben varım. Ben ve Gideon. Mary. Gillian, Daisy. Ryan. Ve bu sadece başlangıç için."

"Bunun için şanslıyım,"

Ona sıkıca sarıldı. "Biz şanslı olanlarız."

S uyandı ve gerindi. O gün nişan partisinden başka yapacak bir şey yoktu. Geçen haftanın neredeyse her anını buna hazırlanarak geçirmişti, ki bu iyi bir şeydi çünkü aklını olanlardan uzak tutuyordu

Yeğenin doğum günü için hafta sonu gittiğinde.

Cal'a annesiyle ilgili durumu itiraf etmesinden bu yana geçen iki hafta içinde çok şey olmuştu. Tanrıya şükür ki o ve Gideon, Ethan'ın sözlerinin kalbine attığı kanlı şeritleri aşmasına yardım etmişlerdi.

Hepsi Cal'ın evinde kalmıştı. Orayı çok sevmişti. Çok büyük ve aydınlıktı. Her zaman dağınıktı, özellikle üçü sık sık oradayken. Ama yatağı herkese yetecek kadar genişti ve kendini evinde gibi hissediyordu. Eşyaları onun banyosundaydı. Bu onu gülümsetiyordu.

Ne zamandır bunun hayalini kuruyordu? Adam hâlâ uyuyordu, koyu renk kirpikleri teninin zeytin tonlarıyla . Ona sıkıca sarılmış, bir kolunu ona dolamıştı. Gideon arkasına sokuldu, sıcak ve sertti, onu tıpkı Cal'ın yaptığı gibi kucaklıyordu.

Gideon'un uyanık olduğunu biliyordu, çünkü siki kıcının etine bastırıyordu. Gülümsedi ve dönmeye başladı ama Cal uyandı. Gözleri birden açıldı ve ona odaklandı.

"Merhaba, burada ne varmış? Yatağımda altın bir tanrıça var." Onun çıplak omzunu öptü ve üzerinden baktı. "Altın bir tanrı ve altın bir tanrıça. Önceki hayatımda çok iyi şeyler yapmış olmalıyım."

"Hemen döneceğim ve bana gereken saygıyı gösterebilirsin." Temizlenmek için koşarak banyoya gitti. İkisi için de planları vardı. Cal'in evinden ayrılır ayrılmaz Gillian'ın partisi için tüm hazırlıklarla meşgul olacaktı. Bu zaman üçüne aitti ve bunu en iyi şekilde değerlendirmeye niyetliydi.

Dışarı çıktığında. Gideon Cal'in göğsünü öpüyordu. Kapı aralığında durmuş, izliyordu. Birlikte inanılmazlardı. Cal'in aniden penisi daha çok sevdiğini hatırlayacağı korkusu her sevişmelerinde biraz daha azalıyordu. Her öpüşüklerinde ya da el ele tutuştuklarında. Pek de olağan olmayan bu durumun normallığı yerleşmişti ve bu hoşuna gidiyordu.

"Orada bir sapık gibi dikilip durma. Buraya gel ve etrafa yay." Cal elini uzattı ve o da yatağa geri sıçradı, Cal'in arkasına geçmek istedi ama Cal onu tam ortasına oturttu. "Nereye gittiğini sanıyorsun?"

"Kenarda olursam ikinizi izlemek çok daha kolay olur." Ki bu tamamen doğrudu. Ve ortaya çıktığı gibi, hepsi izlemeyi seviyordu.

Gideon kızın meme uçlarından birini yalamak için eğilirken güldü. "Seni bir kenarda istemiyoruz. İhtiyacım olan her şeye seninle burada ulaşabilirim."

Cal onun karnını öptü. "Anlaştık. Bu tatlı amcığa ve o yarağa da erişim. Tam istediğimiz yerdesin."

"Mmm. O zaman bana tecavüz edeceğine söz ver?"

Cal onun vücuduna, yüzüne baktı. "Memnuniyetle bir söz."

Gideon ayağa kalktı. "Hemen döneceğim. Sen sevişmeye başlayabilirsin, ben de sana yetişirim. Çabuk öğrenirim."

Cal'a döndü, onun sikini kavradı ve karnında bir şeyleri sıkılaştıran o sesi çıkarana kadar sıkı.

"Günaydın."

"Sana günaydın. Senin içinde olmalıyım."

Adamın elini tuttu ve amının üzerine koydu. "Bu hoşuma giderdi." "Islak. Mükemmel. Nasıl sevdiğimi biliyorsun."

Üstüne tırmandı. Elinde çok iyi hissettiği için sikini birkaç kez yumrukladı. Sert ve gerçek. Ne isterse vermeye hazırды.

"Yüzündeki o ifade daha küçük bir adamı bile korkuturdu."

Cal'a doğru gülümsedi. "İyi ki daha küçük bir adam değilsin. Senin için planlarım var. Ve bunun için." Cal yatak başlığına sıkıştırdığı yastıklara yaslanmak için ayağa kalkarken o da sırtını Cal'in önüne doğru kaydırdı.

Gideon tam Cal'in sikine gömülürken içeri girdi. Cal, Gideon'un daha iyi izleyebilmesi için yatak odasındaki aynanın yerini değiştirmişti. Gideon odaya geri döndüğünde onun bakışlarıyla karşılaştı ve yatağa doğru yöneldi.

"Şu haline bak," diye fısıldadı Gideon yanlarında diz çökerken. "Aletinin amının içinde kaybolmasını ve seninle birlikte ıslak bir şekilde dışarı çıkmasını izlemek gördüğüm en ateşli şey."

Onu daha derine sokmak için sırtını kamburlaştırdı ve bunu yaparken ellerini Cal'ın kalçalarına dayadı.

Jules aynadan Gideon'un sikini birkaç kez yumruklamasını izledi. Bakışları hem onun hem de Cal'ın üzerinde gezindi.

"Bu pozisyona bayılıyorum. Aynada göğüslerini seyretmeyi seviyorum." Cal'ın yansımalarına gülümsedi.

"Çok güzel sallanıyorlar." Gideon, Cal'ın bacaklarının üzerine oturdu, siki Cal'ın kalçasına süründü ve görünüşe göre Cal'de bir şey vardı çünkü Cal arkasından bir nefes çekti.

Gideon onun göğüslerini avuçladı ve meme uçlarını çekiştirerek ne kadar iyi hissettirdiğini anlattı.

"Bunu yaptığında çok ve ateşleniyor," diye soludu Cal.

Gideon yaklaştı ve Jules onun sikini kavradı, amına ve Cal'ın sikine sürttü. Baş klitorisine sürünerek içinden zevk dalgaları gönderdi.

"Lanet olsun."

Güldü ve Gideon'un alt dudağını dişlerinin arasına alıp çekiştirmek için son bir santim daha ilerledi.

"Gideon'un sikiyle kendini boşalt. Ama onu henüz boşaltma. Senin için planlarım var, Gideon."

Cal devraldığında, gerçekten devraldı. Tüm o nazik çekingenlik ortadan kalktı ve tamamen ve tamamen baskın oldu. Ne isterse ve ne zaman isterse onu istiyordu. Bu onu zevkten titretmekten asla vazgeçmedi.

"Zor olacak," diye konuştu Gideon sıkılmış çenesinin arasından. "Bu çok iyi lan."

O da kabul ederek inledi.

Kızın klitorisi kaygandı ve sikinin hassas başına karşı sertleşmişti. Gideon o parıldayan amcığın üzerine boşalmamak için veterineri çağırıp keçilere baktırmayı düşünmek zorunda kaldı. Cal'ın taşaklarıyla kendi taşakları birbirine deiyor, sürünme Gideon'un içinde küçük elektrik şimşekleri çakmasına neden oluyordu. Kadın onu biraz kaldırdığında sikleri de birbirlerine sürünecek şekilde eğdi. Kendini boşaltmak için onun sikini klitorisinin üzerinde gezdirirken bile.

Sahip oldukları şey Gideon'un başını döndürmüştü. Daha fazlasını istiyordu. Her dokunuşları, öncekinden daha derin ve daha çığ bir şeye yol açıyordu. İkisine de duyduğu güven her şeyi daha da ateşli hale getiriyordu.

Jules'un başı yumuşak bir iç çekişle geriye düştü ve Cal hırladı, kalçalarını kavradı ve vücudunu sertçe becerirken onu aşağıda tuttu. Gideon sikinin başını Jules'un klitorisine vurdu ve Jules ciyaklayarak Cal'ın ön kolunu kavradı, iç çekerek kemiksiz kalana kadar tırnakları doruğa ulaştığı uzun anlar boyunca derinlere saplandı.

Sonunda Cal yatağa dönmesine yardım etti ve onu doyasıya öptü.

Hâlâ hafif bulanık olan mavi gözlerini açtı. "Siz ikiniz bensiz devam edin. Ben burada tatmin olmuş bir yapışkan madde birikintisi gibi uzanacağım ve ikinizin sevişmesini izleyeceğim. Bu şimdiye kadarki en güzel gün."

Cal sırtı ve Gideon'u ensesinden tutup öpmek için kendine çekti. "Burada bekle. Hemen döneceğim."

Jules güldü. "Bunun kesin olduğuna eminim, Calvin." Gideon'u daha iyi görebilmek için başını çevirdi. "Merhaba."

Onun yanına uzandı ve tembelce onu öptü. "Sana da merhaba."

Cal yatağa geri döndü ve Jules'u öptükten sonra Gideon'a döndü. "O siki emmek istiyorum."

Gideon kaşlarını kaldırdı ve sikini kavradı. "Gel de al o zaman.

Nasıl sevdiğimi biliyorsun." Gerçekten de Cal biliyordu.

Jules daha iyi izleyebilmek için biraz hareket etti ve Gideon onun ne kadar rahat olduğunu görünce Cal'a teslim oldu.

Parmakları Cal'ın saçlarının arasından kaydı ve çekiştirdi. Cal homurdandı ve onu daha derin emdi. Gideon derin bir nefes aldı ve Cal'ın o güzel ağzıyla ne kadar iyi olduğunun tadını çıkardı.

Gideon bir homurtu ve hırıltı arasında konuşmayı başardı. "Bir dahaki sefere sikim o tatlı kıkına girecek."

Cal, bunun nasıl bir şey olduğunu zihninde canlandırırken bir ağız dolusu siki etrafında inledi. Gideon, Cal'ın kıkına girdikten sonra çok az sabretti. Hızlı ve sert olmasını istiyordu.

Ve Cal'ın bu konuda hiçbir sıkıntısı yoktu. Acının sınırı onun için işe yarıyordu. Gideon'un Cal'i becerirken rahat kontrolünün parçalanması onun işine geliyordu. Jules'un ikisini de açlıkla izlemesi bu deneyimi daha da ateşli hale getiriyordu.

Endişelenmişti. Gideon'un da endişelendiğini biliyordu. Ne kadar uzağa, ne kadar hızlı gidecekleri konusunda sık sık Jules'tan ipuçları alıyorlardı. İkisi de onu incitmek istemiyordu. İkisi de ona şüphe duyması için bir sebep vermek istemiyordu.

Yine de sözlerine sadık kalarak, birlikte oldukları her sefer daha kolay olmuştu. Bakışlarında gölge yoktu, sadece arzu vardı. Sadece aşk.

Gideon'u derin derin içine çekti, burnundan nefes aldı. Cal, Gideon'un taşaklarını avuçladı, parmak uçları hemen arkasına bastırdı. Gideon'un hırıltısı ona gayet iyi gittiğini söylüyordu.

Islak. Gideon'sikini emerken güzel ve ıslak tuttu. Gideon'un Cal'in saçlarındaki parmakları, Cal'in yüzünü sikerek itmeye başladığında sıkılaştı.

Titreme vücudunda aşağı yukarı hareket ederken inleme sırası Cal'deydi.

"Siktir, siktir, siktir," diye neredeyse hırıliyordu Gideon boşalırken, tadı Cal'ı yıkıyordu.

Cal'in içinden. Yanlarında, Jules muhtemelen ikisini izlerken tuttuğu nefesini dışarı verdi.

"Tekrar ediyorum. En iyisi. Gün. Hiç."

Gideon eğildi ve Cal'i öptü, sonra tekrar aralarına uzandı. "Kesinlikle katılıyorum."

- - -

"Şaşırdım."

Gillian nişan partisi için hazırladıkları alanın ortasında duruyordu, gözleri sevinçle parlıyordu ve yüzünde kocaman bir gülümseme vardı.

"Beğendin mi?"

Jules'a sıkıca sarıldı. "Bu mükemmel. *Sen mükemmel yaptın.* Teşekkür."

Jules sırtarak ona sarıldı. "Açıkçası çok yardım aldım. Bir grup çalışmasıydı. Daisy tüm masa örtüleri ve aksesuarlarla ilgilendi. Ağaçlardan sarkan tüm adakları kendisi yaptı."

"Dulce de leche kekleri yapmışsın."

". Ama aslında Adrian içindi. O istedi."

Gillian güldü. "Sen iflah olmazsın. Onları ne kadar sevdiğimi biliyorsun. Bu olaydaki rolünü küçümsemene izin vermeyeceğim. O koyu kırmızıyı ne kadar sevdiğimi başka kim bilebilirdi ki? Ve çiçekler! Onları nasıl aldın?"

Jules omuz silkti, gururu okşandı ve arkadaşını bu kadar mutlu ettiği için çok sevindi. "Çiçekler için övgü alamam. Şakayıkları ne kadar çok sevdiğinden bahsetmiştim.

ve Erin bunu . Onları nereden bulduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

"O bir sihir. Bir şeyleri nasıl gerçekleştirdiğini sorgulamayı bıraktım. Ama senin yoğun bir hayatın olduğunu biliyorum. Bir sürü şey hakkında konuşmamız gerekiyor. Sanki uzun zamandır uzun uzun sohbet etmemişiz gibi hissediyorum."

Jules arkadaşına sarıldı. "Daha iki hafta önce yaptık. Ve sen de bir düğün planlıyorsun, ki bu senin gibi bir kontrol manyağı için oldukça stresli bir durum."

Gillian güldü ve Jules'un ellerini sıktı. "Birini tanımak için biri gerekir, sevgilim. Kardeşinin evindeki parti nasıl geçti? Connor pastasını beğendi mi?"

Bunun nasıl belli etmemek için çok uğraştı.

O güzel gözler kısıldı. Gillian hiçbir şeyi kaçırmadı, lanet olsun. "Bu bakışı biliyorum. Söyle bana."

Gillian'ın özel gününe o çirkinliklerden hiçbirini getirmeyecekti. "Bu gece olmaz. Bu gece mutlu şeyler için. Ve evet, pastaya bayıldı."

"Tabii ki hemen şimdi. Jules Lamprey, söyle bana."

Gillian'a tekrar sarıldı. "Çok güzel görünüyorsun. Saçını bile yaptırmışsın. Çok hoş bir hanımefendi gibi kokuyorsun ve makyajın mükemmel. Bu senin partin, senin gecen ve ben bu partiyi bir süredir planlıyordum. Yani, hayır, bu gece için değil. Bu gece sadece eğlence için. Başka bir şeyi yasaklıyorum."

Gillian kaşlarını çatı. "Yarın Tart'a geliyorum. Bana o zaman söylersin." "

Kapanışa yakın gelin ve öğle yemeği yiyelim." Jules, Gillian'ın Adrian'ın. "İşte adamın; seni arıyor. Git ve onu getir." "Teşekkür ederim."

Gillian dikkatini tekrar Adrian'a çevirmeden önce ona el salladı.

Jules'a. "Hayatımda beni kurtardığın sayamayacağım kadar çok zaman oldu. Bu gece mükemmel çünkü bunu sen planladın. Ve beni seviyorsun."

"Elbette biliyorum. Ayrıca Erin de yardım etti. Bu sayede onu daha iyi tanıdım, yani gerçekten her yönden ben kazandım."

Gideon onu aramak için dışarı çıktı. Jules'u orada gördüğünde gülümsemesi yüzünü tamamen değiştirdi. "Bana öyle baktığında hâlâ içimde kelebekler uçuşuyor."

Gillian, Jules'a doğru bir sırtış gönderdi. "Sadece izlemek bile tüylerimi diken diken ediyor. Seni gördükten sonra burada onun için önemli olan başka kimse kalmıyor. Nefes kesici."

Adrian Gideon'a, Gideon'u güldüren bir hikâye anlatıyordu.

"Ve sende iki tane var. Ne kadar şanslısın. Bunun hakkında da konuşmamız gerek." Gillian kaşlarını kaldırdı ve Adrian'a döndü. "Merhaba, Bay Brown."

"İşte benim . Bu inanılmaz." Adrian Gillian'ı yanına çekti ve dikkatini Jules'a verdi. "Bu hayal edebileceğimden çok daha fazlası. Mükemmel bir şey. Gillian ve benim için bu kadar iyi bir arkadaş olduğun için teşekkür ederim."

"Ben de tam Gillian'a bunun bir grup çalışması olduğunu söylüyordum. Erkek kardeşin ve kız kardeşin çok şey yaptı. Delicious da kışını yırtarak çalıştı."

"İltifat kabul etmekte zorlanıyor." Gideon gülümseyerek onun elini tuttu. "Çok güzel görünüyorsun."

O da öyle. Onu daha önce hiç takım elbiseyle görmemişti ve bu kesinlikle işe yaramıştı. "Çok güzel temizlenmişsin." Jules parmak uçlarına basarak bir öpücük çaldı ve Adrian ile Gillian'a döndü. "Şimdi siz ikiniz gidin ve misafirlerinizi karşılayın. İnsanlar geliyor. Bana bir sonraki gösteriniz için harika biletlerle teşekkür edebilirsiniz."

Adrian Jules'a sarıldı. "Tabii ki hayır, *sen* sahne arkasına geç." Sırıttı. "Sayı."

Ayrıldılar ve Gideon mutlu bir şekilde iç çekti. "İyi iş çıkardın Juliet."

"Size hep söylüyorum, sadece ben değildim. Sizler bu çimenliği büyümlü bir getirdiniz. Benim bununla hiçbir ilgim yok."

Gideon gözlerini devirdi. "Verdiğin o detaylı çizimler dışında." Güldü, yüzü kızarmıştı. "Bunu şansa , değil mi?" "Sen değil."

"Çok yardımcı olduğunuz için teşekkür ederim."

"Onlar senin için önemli. Hatta şu anda hepsi benim de arkadaşım. O yüzden tabii ki yaptım." Gideon bunda ciddiye. Bu insanlar onun ailesiydi ve başka hiçbir sebep olmasa bile onlara yardım etmek için her konuda onu desteklerdi. Ama o da hepsini seviyordu. Onu ve alışılmışın dışındaki durumlarını öylesine sıcak ve açık yüreklilikle kabul etmişlerdi ki çok etkilenmişti.

Nasıl tepki vereceklerinden emin değildi. Cal çocukluğundan beri gruplarının bir parçasıydı. Gideon ise yılda birkaç kez gelmesine rağmen dışarıdan biriydi.

Ama Jules'un bu kadar çok sevdiği birinin onu mutlu edecek her şeye razı olacağını anlamalıydı. Ve öyleydiler.

"Bu DJ biraz yavaş şeyler çalacak, değil mi? Çünkü bu gece seninle dans etmem gerek."

"Tamamdır. Saçımı bile yaptırdım. Bu gecedan alabileceğim her şeyi almak istiyorum."

Orada çok güzeldi, etraflarındaki peri ışıkları hoş bir sarı parıltı yayıyordu. Saçları yapılmıştı, evet. Sol kulağının dibine koyu kırmızı bir gül sıkıştırılmıştı. Her zamankinden daha fazla makyaj yapmıştı, parlak kırmızı dudakları vardı, gözleri onları daha mavi ve daha büyük gösterecek şekilde çizgiliydi. Elbisesi koyu maviydi. Vücudunu mükemmel bir şekilde sarıyor, göğüslerini ön plana çıkarıyordu. Başını eğip yakasında sergilenen her bir tatlı tümseği öpmek istemesine yetecek kadar gösteriyordu. Ayakkabılar sivri burunluydu. Onu öpmek için çok fazla zorlanmasına gerek kalmayacak kadar yüksekti ve bu konuda hiçbir şikayeti yoktu. Kıçını geriye, göğüslerini öne doğru itiyor ve yürürken baştan çıkarıcı bir şekilde sallanıyordu.

Cal onu böyle gördüğünde kendini kaybedecekti. O gece eve döndüklerinde ikisine de ne yapmayı planladığını düşününce Gideon'un içini bir ürperti kapladı.

- - -

Cal, Patrick Carter'ın yanına oturmuş, Bainbridge Adası'nın yıllar içinde nasıl değiştiğine dair gerçekten harika bir hikaye dinliyordu. Adam pek çok şey hakkında bilgi sahibiydi. Cal onun hikâyelerini ve esprilerini severdi. Ama bundan daha çok sevdiği şey, adamın torununu ve torununun iki sevgilisini kabulleniş şekliydi. Gözünü bile kırpmadan.

Cal henüz ailesine söylememişti. Onlara Jules ve Gideon'un kendisi için ne kadar önemli olduğunu anlatmak için hâlâ bir yol bulmaya çalışıyordu. Ama seksen dört yaşındaki Patrick bundan hiç rahatsız olmuşa benzemiyordu. Şehirdeyken Cal'i gördüğünde el sallıyor ve onunla konuşmak için her zaman zaman ayırıyordu. Cal, onun Tart'a da her zaman uğradığını biliyordu.

Gideon bu adam hayatında olduğu için şanslıydı ve Cal onun ve Jules'un da öyle olduğunu düşünüyordu.

Etrafa göz gezdirerek onu aradı. Geçen haftadan beri biraz keyifsizdi. İlk başta bunu parti yüzünden yaşadığı strese bağlamıştı. Jules partinin Gillian ve Adrian için mükemmel olmasını istiyordu ve her ayrıntıyı kontrol etme ihtiyacı zamanının çoğunu almıştı.

Ama döndükten bir iki gün sonra Cal, bir hafta önce Portland'a kardeşinin yanına gittiğinde bir şeyler olduğunu anlamıştı. Cal ya da Gideon bu konuyu sorduklarında Jules partiyi ve yeğenlerinin yaptığı şeylere verdikleri tepkileri anlatmıştı. Ama başka bir şey hakkında konuşmaktan kaçınmıştı.

O ve Gideon onun Ethan'la anneleri konusunda bir tür tartışma yaşadığını düşündüler. Yarın sabah izinliydi, o yüzden Gideon'la birlikte onu zorlayacaklardı. Lanet olsun annesine.

"Senin kız bu gece çok çekici görünüyor." Patrick başıyla Jules'un bir elinde yemek tabağı, diğer elinde Miles'in kolunda durduğu yeri işaret etti. Çocuğun vaftiz annesine bayıldığı belliydi. Kocaman sırtıyor ve ona doğru eğiliyordu.

"Kesinlikle öyle, Patrick."

"Onu ilk gördüğümde en fazla dört ya da beş yaşındaydı. Ayda birkaç kez ailesinin lokantasında yemek yedik ve o da orada olurdu. Yıllar boyunca orada garsonluk yaptı ya da yemek pişirdi. İyi büyümüştü. Bahse girerim ailesinden daha iyidir." Başını iki yana salladı. "Gideon o lanet olası evliliğinden şanslı çıktı. Şimdi sahip olduğu şey, onun sahip olduğundan daha iyi. Sanırım o kadını idare etmek için ikinize de ihtiyaç var. Ama seninle de."

Cal bir kahkaha attı.

"Ben yaşlı bir adamım Calvin, lafı dolandırmakla uğraşmam. Oradaki herkes aynı fikirde olduğu sürece insanların yatak odasında neler yaptıklarını yargılamak pek umurumda değil. Ama kalbini görebiliyorum. Bunu koluna takıyorsun. Torunumu seviyorsun ve o da seni seviyor. Ve onu da. Yani iki yerine üç kişi olmanız benim için ne fark eder? Ya da ikinizin aynı ekipmana sahip olması? Yakında ; başkalarının seçimlerini taşımama gerek yok. Sadece ailemi sevmeye ihtiyacım var. Eğer onun için kötü olsaydın, yüzüne hala ne kadar iyi yumruk atabildiğimi sana gösterirdim. Ama sen iyisin. Bir avukat için."

Cal, Patrick'in yumruk atabileceğine bahse girmişti. Adam dinçti ve küçük jambon büyüklüğünde yumrukları vardı. Her gün dışarıda çalışıyordu. Cal'in, Patrick'in ailesine zarar vermek isteyen biri olduğunu hissetmesi durumunda işleri yoluna koymak için gerekeni yapacağından hiç şüphesi yoktu.

"Onayladığınıza sevindim. Ben asla ... şey, buraya gelmek için yola çıkmadım. Ama geldiğim için memnunum." Kolay olduğundan değil. Ama bu mücadeleye değerdi.

işleri doğru yapmak.

"Güzel. Onlara iyi bakarsan asla pişman olmazsın. Tüm yetişkin hayatım boyunca böyle bir sevgi yaşadım. Clara ile on altı yaşımdayken tanıştım. O zaman on dört yaşındaydı. Benim için çok gençti. Bu yüzden onu bekledim ve on yedi yaşına geldiğinde babasına gidip onu bir randevuya götürmek için izin istedim. Beni yemeğe davet ettiler. Onu dışarı çıkarmama izin verene kadar altı ay boyunca ailesinin evinde yemek yedik. O ilk akşam yemeğinden sonra bir daha kimseyle çıkmadım ve bundan da hiç pişman olmadım."

Bu Cal'a umut verdi.

"Uzun zaman yaşadım. Her şeyin çok değiştiğini gördüm. Ama değişmeyen tek şey, nasıl keserseniz kesin aşkın aşk olduğudur. Ve onu bulduğunuzda, tüm gücünüzle ona sarılmanız gerekir."

Cal ayağa kalktı. "Haklısın. Şimdi bunu yapmaya gidiyorum."

Patrick kıkırdadı. "Bunu sen yap, evlat. için çok güzel."

- - -

Jules Cal'a doğru baktı ve yaklaşırken gülümsemek için durakladı. Kendini dünyadaki tek insan gibi hissediyordu, kalbi kabarıyordu.

"Miles, kadını mı çalmaya mı çalışıyorsun?"

Miles dehşet içinde Cal'a baktı. "İğrenç. Hayır. Yani ..." Öfkeyle kızardı ve Jules ona tek elle sarıldı. "O harika biri ama o benim vaftiz annem!"

Jules'un gözleri mizahla dans etti. "Bir sürü bezini değiştirdim." "Ew."

Miles bir deliğin açılıp içindekileri yutmasını diler gibi baktı.

Onu.

Jules güldü. "Devam et. Özgürsün." Miles'a tabağı uzattı, o da aldı ve diğer çocukların bulunduğu masaya koştu.

Cal onu kendine çekti ve sallanmaya başladı. "Henüz seninle dans etmedim."

"Ne kadar ihmal bir kızım! Buna bir çare bulmalısın."

"Kahretsin, beni mutlu ediyorsun." Adam onu çabucak öptü ve kadın da ona yaklaşarak liderlik etmesine izin verdi. "Bu topukluları seviyorum. Seni neredeyse benim kadar uzun yapıyor, böylece öpücükleri daha kolay çalabiliyorum."

"Beğendiğine sevindim çünkü acıtıyorlar."

"Güzellik acıdır,
sevgilim." "Erkekler öyle
der."

Güldü ama müzik değişirken onu tutmaya devam etti. Hangi şarkının çaldığı önemli değildi, kız onun kollarındaydı, tamamen ona aitti. Böyle olması hoşuna gidiyordu.

"Sen ve Delicious'un geri kalanı parti planlamasına bakmalısınız. Gillian'ı daha mutlu gördüğümü hatırlamıyorum. Hiç."

"Tanıdığım hiç kimse mutlu bir sonu Gillian kadar hak etmiyor." Jules başını çevirip Adrian'ın yanında oturan ve kolunu sandalyesinin arkasına dolamış olan Gillian'a baktı. Gözleri irileşti. "Yanlarındaki adam kim? Lanet olsun, Damien Hurley mi o?"

Cal, kızın belindeki kavrayışını sıkılaştırırken bile daha yakından baktı. "Evet, sanırım öyle. Erin ve Adrian'ı tanımak çok garip. İkisi de o kadar ayakları yere basan insanlar ki, buranın onların akran grubu olduğunu unutmak çok kolay."

Kız kardeşi Mary de onlarla birlikte oturuyordu. Elinde bir kadeh şampanya ve yüzünde o gizemli kadın gülümsemelerinden biri vardı. Damien denen adam Mary'ye onu yiyip bitirmek istemiş gibi bakınca Cal kaşlarını çatı.

"Şu erkek fahişelerden biri değil mi?"

Jules ona sırıttı. "Bilmiyorum ama bacakları üzerinde seks yaptığı kesin."

Yüzünde bir ifade olmalı çünkü kız bunu yakaladı ve gülerek başını geriye attı. "Şu anda tam bir ağabey gibisin. Bu çok sevimli. Ama kız kardeşinin ne kadar akıllı olduğunu sana hatırlatmama gerek yok. Eğer biraz alırsa, bunun nedeni o adamın ne olduğunu tam olarak bilmesi ve bir dilim istemesi olacaktır."

"Bunun hakkında konuşmak istemiyorum. Ya da ne kadar seksi olduğu hakkında. Sana doyamayan iki erkeğin var. Bu senin sorunun küçük hanım."

"Elbette. Ama benim hakkımda konuşmuyoruz. O muhteşem bir kadın, kız kardeşin. Tabii ki seksi bir rock yıldızı onun donuna girmek ister. Merhaba. Ama o akıllı biri. O istemedikçe kurabiye falan dağıtılmayacak."

"Ereksiyonumu öldürdün."

Tekrar güldü ve ona sıkıca sarıldı. "Bazen bu kadar sevimli olmana dayanamıyorum bile."

"Beni yatağa atacak mı?"

"Merhaba, az önce ereksiyonunu öldürdüğümü söylememiş miydin? Ayrıca, bu sabah yanımda sen yoktun da kim vardı?"

Evet, şu. "Gerçekten, bu sabahı unutmam için ölmüş olmam gerekir. Sanırım kişisel olarak en iyi derecemizi yaptık."

Üçü, bacakları, kolları, ağızları ve elleriyle bir yığın halinde ortaya dökülmüşlerdi. Onun içindeydi, Gideon'un içindeydi, bu olay dizlerini saatlerce lastik gibi yapmıştı ve tam o sırada hatırası diğer kısımlarını belirgin bir şekilde daha az lastik gibi yapmıştı.

"Şu anda iyileşiyor gibi görünüyorsun."

"Kendine has bir tarzın var."

Gideon dans pistine çıktı ve sırasını beklemek yerine kollarını ikisine de doladı. Bunu burada, bu güvenli alanda yapabilirlerdi. Ve aslında bunu yapan sadece onlar değildi.

Ben, Erin ve Todd, bronzlaşmış, rahatlamış ve yalnız, romantik bir tatilden yeni dönmüşlerdi, hemen ileride oturuyorlardı, Erin'in başı Todd'un omzunda, ayakları Ben'in kucağındaydı.

Gideon Jules'u ve ardından Cal'ı kısaca öptü.

"Merhaba." "Sana da merhaba."

Yıldızların altında sallanıyorlardı, kadınları aralarındaaydı ve her şey yolundaydı.

Gillian her ikisine de birer fincan çay koyarken, Jules geri dönmeden önce satın aldıkları büyük paket Tayland yemeği için tabakları getirdi.

Jules'un yeri.

"Parti için tekrar teşekkür ederim. Yaşadığım sürece bunu hatırlayacağım." Gillian sırtıttı. "Ee, dkl bakalım."

"İçeri girip bir süre etrafta dolaşmayacak mısın? Dostum, çok acımasızsın."

Gillian bunu elinin tersiyle itti. "Seninle böyle bir kurnazlığa ihtiyacım yok. Şimdi söyle bana."

Jules ona annesiyle ilgili bazı şeyleri ve Ethan'a gelmeyeceğini söylemek için Jules'a nasıl yüklendiğini anlattı. Gillian bunu çok az düşündü ve her nedense bu Jules'un rahatlamasına ve karşısındaki kadının dünyadaki tüm insanlar arasında biyolojik hariç her yönden kız kardeşi olduğunu hatırlamasına yardımcı oldu.

"Yani Ethan bu konuda sana kızgın mıydı?"

"Hayır. Genel olarak çok öfkeli ama ailelerimizin yaptığı saçmalıklardan beni sorumlu tutmadığını için elinden geleni yaptı. Bir gece geç saate kadar oturduk ve hayatlarımız hakkında konuşmaya başladık. I . . . Ona Cal ve Gideon'dan bahsettim."

Birdenbire acıkan Jules tabağını itti ve Gillian'ın takınacağını bildiğı kaşlarını atmaktan kaçındı.

"Ne dedi?"

"Beni artık çocukların yanında istemediğini söyledi."

Adam bunu söylediğinde nasıl hissettiğini hatırlayınca içinde hem soğuk hem de sıcak bir his belirdi.

"Ne dedi?" Londra'nın Doğu Yakası'nda büyüyen Gillian, çok sinirlendiğinde ya da heyecanlandığında İngilizcesi bozuluyor ve bazı kelimelerin son seslerini unutmaya başlıyordu.

"Çocukların etrafında olmaya uygun olmadığımı söyledi. Bana güvenemeyeceğini söyledi. O gece bir otelde kaldım ve ertesi gün geç saatlere kadar eve gelmedim. Cal ya da Gideon'a söyleyemezsin. Bana söz ver."

"geçiyorsun! Onlara söylemedin mi?"

Gillian'ın bunu söylediğini ilk duyduğunda dehşete kapılmıştı. Ama sonra bunun birine şaka yapmakla ilgili bir İngiliz deyimini olduğunu öğrenmişti.

"Keşke olsaydım. Onlara nasıl söyleyebilirim, Gillian? Nasıl mı? Bunu onlara ağzımdan nasıl çıkarabilirim?"

"Kimseye söylemeyeceğim. Oraya kendim gideceğim ve senin o büyük kardeşinin canına okuyacağım. Ne düşünüyor olabilir ki? Bu delilik. O çocukları senden bu şekilde almayı nasıl düşünebilir?"

Gözyaşları akmaya başlamıştı ve onları durdurma şansı yoktu. Son bir haftadır sersemlemişti, düşünmek bile onu hasta ediyordu. Sadece kardeşini değil, çok sevdiği o iki çocuğu da kaybettiği için hastaydı.

"İkisini de yanıma almadım. Yalnız gittim. Bunun alışılmış bir şey olmadığını ve bazı insanların bundan rahatsız olabileceğini biliyorum. Bunu onun boğazına sokmuş değilim. O bebekleri seviyorum. Onları incitecek hiçbir şey yapmadım. Asla da yapmam."

Gillian oradaydı, ona sıkıca sarılmış, bir eliyle saçlarını düzeltiyordu. "Şşşt. Buradaki kötü adam sen değilsin. O hatalı. Çok, çok yanlış."

"Ne yapacağımı bilemiyorum. Onunla daha fazla konuşmaya, işleri yoluna koymaya çalıştım. Hayatımın bu kısmını çocuklardan tamamen ayrı tutacağımı söyledim. Bana cehenneme gideceğimi, bir fahişe olduğumu söyledi ve beni evinden kovdu."

Ağlamaya devam ederken omuzları titriyordu. Ve sonra ... ön kapıda bir tıkırtı duydu. Gideon'un tıkırtısı.

"Yapamam. Aman Tanrım, beni bu şekilde göremez." Ayağa kalktı ve Gillian ellerini kalçalarına koyarak başını salladı.

"Burada olduğunu biliyor. Araban dışarıda. Tanrı aşkına, o senin erkek arkadaşın. İkisine de söylemelisin."

"Yapamam!" Paniklemiş ve utanmış bir halde önce kapıya, sonra da başını sallayan Gillian'a baktı.

". Tatlım, . Bu senin hatan değil."

Kendini içeri attığında artık çok geçti. Mutfığa girip onu gördüğünde yüzündeki gülümseme kayboldu. "Ne? Bebeğim, ne oldu?"

Jules'un yanına koşarken Gillian yolundan çekildi. "Herkes iyi mi? Ne oldu? Sorun ne?" Gillian hiçbir şey söylemedi ve Jules paylaşmak zorunda kalacağını biliyordu.

"Ona kardeşim hakkında bir şey söylüyordum. lazım. Hemen döneceğim." Jules yanından geçip banyosuna girdi.

Gideon Gillian'a döndü. "Kalp krizi geçirmek üzereyim. Neyin var?"

"Sana söyleyecektir. Sadece onun yanında ol. Ben gidiyorum."

"Ona söylemeden gitme. Gittiğin için daha çok üzülür."

Gillian onun elini tuttu. "Sen onun için mükemmelsin. Bunun için teşekkür ederim. Onu senin gibi seven birini hak ediyor. Her neyse, sana anlatırken yalnız kalmak isteyecektir. Ona daha sonra arayacağımı ve görüntülemeye bile çalışmamasını söyler misin?"

Gideon'un yanağına bir öpücük konduran Gillian gitmişti.

Gideon arka cebinden telefonunu çıkardı. Cal'ı aramalı mıydı? Evet diye karar verdi, Cal'ın yerinde olsa o da orada olmak isterdi.

"Jules'la ilgili bir sorun var. Evine uğradım ve Gillian'la birlikteydi. Hüngür hüngür ağlıyordu. Şimdi temizleniyor."

"Fiziksel olarak yaralandı mı?" Cal'ın sesi keskinleşmişti. "Söyleyebileceğim kadarıyla hayır. Gillian söylerdi."

"Yola çıkıyorum."

Gideon telefonu kapattı ama koridordan aşağı inip kadının bulunduğu yere gidemeden kadın dışarı çıktı.

"Cal yolda."

Gözleri büyüdü. "Onu aramanın sorun olmayacağını söylemedim. Bunu büyütmek istemiyorum."

Gideon homurdandı ve yatak odasını işaret etti. "İçeri gir. Birazdan çay getireceğim. Birbirimize sarılırız ve sen de bana ve Cal'a sorunun ne olduğunu anlattırısın. Bizi dışarıda bırakmana izin vermeyeceğim."

İçini çekti, sesi çok yorgun geliyordu ama yatak odasına gitmek için döndü. Şu an için tatmin olmuş olan Gideon yemeği kaldırdı ve Gillian'ın yanına gitmeden önce hazırladığı çayı aldı.

Gideon daha kapıya ulaşmadan Cal'ın kendini bıraktığını duydu. içi
nd "Nerede o?" Cal Gideon'a doğru ilerledi ve onu hızlıca öpmek için
e. durakladı. Gideon başını yatak odasına doğru salladı. "Hiçbir şey söylemedi.
henüz. Çay getiriyorum."

Ona doğru gittiler ve onu yatağına uzanmış, ayaklarını vücudunun altına sokmuş halde buldular.

Jules elini kaldırdı. "Siz başlamadan önce, kimseyi dışarıda bırakmıyorum. Ama bir sorunum olmasaydı iyi olmaz mıydı? Sadece bir kez? Bundan bıkmadın mı?"

Gideon ona bir kupa uzattı ve yatakta ona katıldı. Cal tek kaşını kaldırarak içeri girdi.

"Oluyor, güzelim? Hmm?" Cal bir tarafa, Gideon da diğer tarafa yerleşti.

"Beni düzeltmeye çalışmayı bırak." Kaşlarını çattı ve Gideon gülmekten kendini alamadı. Sanki yardım etmeye çalışmadan canının yanmasına izin vereceklermiş gibi.

Gideon başını salladı. "Juliet, tatlım, işine karışmayan erkekler istediysen yanlış kişileri seçmişsin."

"Oh, sıklerinizi seviyorum. Meraklı kısmı can sıkıcı."

Cal eğildi ve onu derin bir şekilde öptü. "Bizimle takılıp kaldın. Şimdi, anlat."

Bitirdiğinde ve gözyaşlarıyla savaşıırken Gideon'un görebildiği tek şey kırmızıydı. Bunu onlara söylemeden bir hafta boyunca taşımıştı. Ağabeyinin, kendisiyle hiçbir ilgisi olmayan bir şey yüzünden, çok sevdiği o çocukları görmesini engelleyecek kadar düşüncesizce acımasız olabilmesi.

"Neden bunu bize bugünden önce söylemedin?" Cal'ın çenesi sıkıca kenetlenmişti.

"Bu konuda ne yapabilirsin? Hiçbir şey. Senden vazgeçiyor muyum? Tabii ki hayır. Yapılacak bir şey yok. O beni istemiyorsa, zorla hayatına giremem. Onlar onun çocukları. Onları uygun gördüğü şekilde yetiştirmek onun işi. Bunu sana söylemek seni üzmekten ve kızdırmaktan başka bir işe yaramaz." Omuz silkti.

Cal derin bir iç çekti. "Bir şeyler *yapabiliriz*, Jules. Seni sevebilir ve destekleyebiliriz. Yükünü paylaşabiliriz. Neden bize izin vermiyorsun?"

"Bazı şeyler düzeltilemez. Neredeyse gece yarısı beni evinden kovdu. Sadece partiden sonra olduğu için minnettarım, böylece son bir şeyi paylaşabildim ..." Sesi ağlamaklı bir şekilde kesildi.

Cal başının üzerinden Gideon'a baktı, bakışlarında öfke ve ıstırap vardı. İkisi de onun için acı çekiyordu.

Gideon büyükbabası konusunda şanslıydı. Patrick neler olup bittiğini biliyordu ve Gideon'un hayatını tamamen destekliyordu. Jules'u seviyordu ve Cal'den de hoşlanıyordu. Birbirlerine saygı duydukları sürece kapalı kapılar ardında aralarında ne olup bittiğinin kendisini ilgilendirmediğini söylemişti.

Yine de henüz ailesine söylememiştir.

Ve bildiği kadarıyla Cal da bilmiyordu, gerçi Ryan ve Mary'nin üçünden haberdar oldukları kesindi.

"Bunu neden sakladın ki? Tanrım, kendimi aptal gibi hissediyorum. Tüm hafta boyunca bir şeylerin ters gittiğini hissettim ama kendime bunun dün geceki partiye giden telaşlı yol olduğunu söyledim."

Gideon'un ellerini tuttu. "Hayır. Ben sadece Bunu yüksek sesle söylediğimde gerçek oldu ve şimdi bundan kaçamıyorum. Henüz söylemeye hazır değildim. Bu seninle ilgili değil. Benimle ilgili. Annemi kaybettim, şimdi de Ethan'ı ve o çocukları." Başını iki yana salladı. "Sadece üzerinde çalışmak için zamana ihtiyacım vardı."

"Biraz yalnız kalmaya ihtiyacın olduğunu anlıyorum ama bize gelmeni istiyorum. Benimle ve Cal ile paylaşmanı istiyorum. Acı çekiyordun ve hiç söylemedin. Sana her dokunduğumda yardım etmeme izin vermedin."

Yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Bana her dokunduğunda yardım ediyorsun. Anlamıyor musun? Önemli değil. Canım yanıyor ve Connor ya da H. Jack ile bir ilişkim olmayacağını düşünmek beni mahvediyor. Ama hayatımı kardeşimin ahlakına göre yaşayamam. Kendi hayatımı kendi yöntemlerimle yaşamalıyım. Acıtıyor. Kardeşimin beni reddetmesi bugün hâlâ acıtıyor. Ama ne yapılabilir ki? Hiçbir şey. Hayatına devam ediyorsun çünkü yapabileceğin tek şey bu. Beni seven ve kabul eden o kadar çok insan var ki. Ailenin biyolojiyle değil, sevgiyle ilgili olduğunu hatırlamak önemli."

Gideon bir süre düşündü ve çoğunlukla haklı olduğunu anladı. Bir süre sonra Jules tekrar konuştu. "Buradaki temel gerçeğin üstünden atlayamayız. İlişkimiz olağan *değil*. İnsanlar -bazı insanlar- alınacaktır. İnsanlara söyledin mi? Yani arkadaşlarımızla aramız iyi, ki bu birçok insanın sahip olduğundan daha fazla. Patrick'in de bizimle iyi olduğunu biliyorum. Peki ya ailen Cal? Onlara söyledin mi?"

Cal iç çekti. "Yalan söyleyemem, bu konuda endişeliyim. Bunun işinizi etkileyeceğinden endişeleniyorum. Bunun çiftliğe zarar vereceğinden endişeleniyorum."

Gideon elinin tersiyle itti. "Peki ya senin antrenmanın?"

Cal omuz silkti. "Hayır, sanmıyorum. Önüne çıktığım yargıçlar öğrenseler bile umursayacak değiller. Ve eğer öğrenmezlerse, müvekkiller de büyük olasılıkla öğrenmeyecektir. Özel hayatım her zaman gizli kalmıştır. Zaten müvekkillerimle romantik hayatımı hiç konuşmadım. Ama senin, bebeğim, bir fırının var. İnsanlar bu konuda iyi hissetmek ister. Bu ortaya çıkarsa ne olur?"

Jules homurdandı. "Tanrı aşkına, 1950'de değiliz. Çoğunlukla insanlar bilmeyecek. Bilenler de umursamayacak. Bazıları umursayabilir ama ben bu konuda endişeli değilim."

Gideon bir nefes verdi. "Büyükbabam biliyor ama henüz aileme söylemedim. Jules'la görüştüğümü biliyorlar ama Cal'den haberleri yok. Onlara yüz yüze söyleyebilmek için Ağustos'ta oraya gitmeyi bekliyorum."

Jules başını salladı. "Bence yüz yüze görüşmek iyi olur. Ve bu ilişkiyi kirli bir sırmış gibi itiraf etmen şart değil. Ama gerçeklerden kaçamayız. Kötü tepki verecek insanlar olacağını biliyoruz. Ethan gibi günlük hayatında bağınaz ve pislik olmayan insanlar. Ama bu onun damarına bastı. Bununla başa çıkamadı. Onu hiç bu kadar kızgın görmemiştim. Bir an için biraz korktum. Marci araya girmeye çalıştı ama çok öfkeliydi. Bazı insanlar olacak. Belki henüz endişelenmediklerimiz bile. Ben sadece ... bakın, eğer siz ikiniz bunu istemiyorsanız anlarım."

"Seni korkuttuğu için Ethan'a yumruk atmayı ne kadar istediğimi söylemem gerek. Sana vurdu mu? Sana herhangi bir şekilde dokundu mu?" Gideon bakışlarını kısmıştı.

"Yapmadı. Tehdit ediyordu ve bu konuda gergindim. Ama bana vurduğuna inanmıyorum. Pislik gibi davranıyor ama o öyle biri değil."

Gideon başını salladı. "Aynı fikirde değilim. Elbette o adam o. Bütün o şeyleri yaptı ve söyledi. İlaç falan kullandığı yok. Eğer gelecekte seni zıplatacak olursa, onunla teke tek bir görüşme yapacağız."

Cal homurdandı. "Bir an için senin yorumuna geri dönelim, olur mu Jules? Yani seni ya da Gideon'u terk edersem sorun olmaz, böylece rastgele bir serserinin rahatsız olmasını önleyebilirim. Bu beni kızdırıyor. Biseksüel bir erkek olarak yaşayabiliyorsam, bir kız arkadaşım ve erkek arkadaşım da olabilir. Aileme söylemekten kaçınıyorum, ama bu sadece üçümüz arasında işler bu kadar iyi giderken tekneyi sallamak istemediğimden kaynaklanıyor. Ama beni evlatlıktan reddetseler bile, hiçbir yere gitmiyorum. Başlarken bunun karmaşık olacağını biliyordum. Ama buna değer." Jules'u kendisine bakması için çevirdi.

"Sen buna değersin. Sen ve Gideon benim istediğim, ihtiyacım olan şeysiniz. Ablam ve ağabeyimin ikinizin de harika olduğunuzu düşündüğünü biliyorum. Patrick'in de öyle düşündüğünü biliyorum. Tüm arkadaşlarımızın iyi olduğunu biliyoruz. Gerisini halletmemiz gerekecek."

Jules başını salladı. "Orada oturup seni evlatlıktan reddederlerse her şeyin yoluna gireceğini söylemek kolay. Ama bunun nasıl bir his olduğunu gerçekten bilmiyorsun." Sesi takıldı. "Berbat bir şey. Bunu senin için istemiyorum. Bunu Gideon için de istemiyorum."

Cal ona sarıldı. "Bunu istemiyorum. Hiçbirimiz istemiyoruz. Ama senin de belirttiğin gibi, bazı insanlar için bu kaçınılmazdır ve ya ayrılmamız ya da bununla başa çıkmamız gerekir. Ben tercihim biliyorum."

Kadın gülümsedi ve Gideon biraz rahatladı. "Bir dahaki sefere bize hemen söyleyeceksin."

"Belki."

Cal homurdandı. "Hayır, *belki*. Paylaşmak zorundasınız. Paylaşmazsak bu iş nasıl yürüyecek?"

Güneşli bir gülümseme takındı. "Bana göre gayet iyi paylaşıyoruz."

Gideon büyülenmişti ama bunu ona o anda göstermek istemedi. "Şaka yok. Cal haklı, bak, sahip olduğumuz bu şey? Tembeller için değil. Hepimiz elimizden geleni yapmazsak bu iş yürümez."

"Haklısın." Önce onun, sonra Cal'in elini tuttu. "İkiniz de haklısınız. Bu arada bunu duymaya alışmayın. Paylaşmak için daha çok çabalayacağım."

Daisy Tart'ın etrafında dolaşıyor, müşterilerle konuşuyor, eşyaları düzeltiyordu. Yeni bir sanat eseri asmıştı ve daha sonra yardım etmek ve ziyaret etmek için kalmıştı. Gillian da içeri girmişti ve şu anda tezgâhta oturuyordu,

çay içip çörek yiyordum.

Jules, Tart'ın arkadaşlarının gün içinde sık sık gittikleri bir yer olmasını seviyordu.

Gillian'a doğru ilerledi ve yanağından öptü. "On gün içinde hayatım, Bayan Rock Star olacaksın. Yardım edebileceğimiz bir şey var mı?"

Gillian gülümsedi. "Oldukça sakinim. Adrian dün Erin'e böyle söyledi. Buna hâlâ gülüyorum. Yapabileceğim her şeyi yaptım. Elbiseyi aldım. Yemekler hazır, çiçekler halledildi. Dünyanın en iyi pastasına sahibim. Tüm smokin provaları yapıldı. Ben, erkekleri iş başında tutma görevini üstlendi. Çok sevimli biri. Erin düğün hediyesi olarak bize Fiji gezisi verdi. Ona insanların normalde sos teknesi ve vazo gibi şeyler verdiğini söyledim. O da bana normal olmadığını hatırlattı."

Herkes güldü.

"Şeytandan bahset!" Erin ve Raven Tart'a girerken Jules durakladı. "Kulaklarım yanıyordu." Erin içeri girerken sırtı, her santimini dolduruyordu

bir yer.

Jules ellerini kalçalarına koydu, onları gördüğüne memnun olmuştu. "Buna bir doktor bakmalı. Oraya hiçbir şey koymaman gerektiğini biliyorsun. Ne pamuklu çubuklar ne de penisler. Senin için endişeleniyorum."

Erin bir kahkaha attı. "Ha! Oops. Kulak seksinin yasak olduğunu kim bilebilirdi ki?"

Gillian taburesinde dönerek onları içeri aldı. "Ben de tam Jules'a hediyenden bahsediyordum."

Erin Jules'a göz kırptı ve sonra tekrar Gillian'a baktı. "Zaten biliyordu. Ona Mayıs ayında söyledim."

"Sır saklamakta oldukça iyidir." Gillian çayını yudumladı ve gülümsemekten kendini alamadı.

"Elimden geleni yapıyorum." Jules kaşlarını salladı. "İçeri gelin ve oturun. İkiniz de ne istersiniz?"

Jules içecekleri hazırlamaya başladı ve Daisy de onlara hamur işleri getirdi. "Bugün sizi buraya getiren nedir?" Jules omzunun üzerinden sordu. "Bu eşyaları eve teslim etmem gerekiyordu. Ama orada kimse yoktu. Ben de Yeni eve gittim ve Blue Adrian'la oradaydı, ben de eşyaları bıraktım, Raven ve ben Seattle'a dönmeden önce burada durup yemek yememiz ve yakıt almamız gerektiğini düşündük."

"Oğlumu şimdi neyle şımartıyorsun?" Gillian başını sallayarak sordu. Erin, Miles'in teyzesi olarak onu çok şımartırdı. Miles harika bir çocuk olduğu için bundan faydalanmıyordu. Sadece altı ay önce bile, oğlunu sahip olduklarının değerini bilecek ve hak edecek şekilde yetiştirmek için gerçekten zaman ayıran Gillian için bu bir sorun olabilirdi. Ama Erin'in sevdiklerini hediye yağmuruna tutmasını kabullenerek uzun bir yol kat etmişti.

Erin güldü, hiç de üzülmemişti. "Fazladan bir çantam vardı. Ofisimde dağınıklık yaratıyordu. Yeni bir tane kullanabileceğini düşündüm ve onu getirdim."

"Yeni bir bas ve kayışla," diye ekledi Raven lattesini yudumlarken ve ortalığı karıştırmıyormuş gibi yaparken.

"Tanrım, tam bir ispiyoncusun!" Erin Raven'ın yan tarafını dürttü.

"O daha korkunç." Raven başını Gillian'a eğdi. "Oy! Zaten üç tane bas gitarı var. Bir taneye daha ihtiyacı yok."

Erin gözlerini devirdi. "Tabii ki öyle. Ayrıca yeni evde stüdyo enstrümanlarla dolu. Orada tutacaktır. Bana haksızlık etme, Gillian. Bas çalmasına bayılıyorum. O harika bir çocuk. Ona bir şeyler vermeyi seviyorum."

Gillian homurdandı. "Sanki başka seçeneğim varmış gibi."

Erin onun elini tuttu. "Sen . Eğer bu seni gerçekten rahatsız ediyorsa, duracağım. ."

Gillian gülümsedi ve Jules ikisi arasındaki rahatlığı görmekten çok memnun oldu. Gillian kolay kolay sevmezdi. İnsanlara ısınması biraz zaman alırdı. Ve Erin, tıpkı Jules gibi, arkadaş olmamayı imkânsız hale getirmişti. Gillian onu rahatsız etseydi söylerdi. Geçmişte söylemişti, Jules biliyordu. Ama Brown'ların Miles için daha fazlasını yapmasına izin vermenin daha kolay olduğu bir yere gelmişti ve bu görülmesi gereken harika bir şeydi.

Gillian burnunu çekti, yine ilkel ve düzgündü. "Bir şeyiniz yok. Sanırım bu bir aile meselesi. Sen ve babası gibi olmayı o kadar çok istiyor ki. Çok heyecanlandığından kesinlikle eminim. Şimdiden senin sihirli olduğunu düşünüyor."

"Çünkü öyleyim." Erin maviye çalan saçlarını kabarttı. "Ve çocuğunu deli gibi sevdiğimi biliyorsun. Onu şımartmama izin verdiğin için teşekkür ederim."

Jules tezgahı . "Çocuklardan bahsetmişken, Alexander nerede? Ayrıca Kurabiye Canavarı saçların var. Bayıldım buna."

"Alexander'ın fikriydi. Bir dahaki sefere onu Elmo'ya yönlendireceğim. Todd'un annesiyle bir günlüğüne dışarı çıktı. Sanırım onu hayvanat bahçesine götürdü. Ninesini seviyor. Bu çok hoş çünkü o da ona bayılıyor."

Uzun süre sohbet ettiler, güleştüler, düğünden ve Erin'in Gillian ve Adrian'ı balayı için göndereceği yerden bahsettiler. Jules böyle zamanlarda hayatının onu önemseyen insanlarla dolu olduğunu hatırlıyordu. Yatağında kimin yattığı ya da onlar için ne kadar çok şey yapabileceği değil. Ama *onu* önemsiyorlardı.

Bunun gibi hatırlatmalar önemliydi. Bunu her zaman hatırlaması gerekiyordu.

- - -

Cal, Tart'a doğru yürüdü ve kapıda durup hepsini . Burası güzel kadınlarla doluydu. Kadınları severdi. Onların etrafında olmayı seviyordu. Konuşmalarını, kokularını severdi. Bu odadaki kadınların çoğunun etrafında büyümüştü. Hepsi de kendi tarzında güzeldi.

Ama bakışlarını alamadığı kişi Jules'tu. O güzel altın sarısı saçları ve kocaman gülümsemesiyle Jules. Kahretsin, sanki bir rüyanın canlanması gibiydi.

Jules onu görünce yanına gitti, kollarına girdi ve öpmek için yüzünü çevirdi. "Merhaba güzelim."

Ona doğru gelmesi, kendini sunması, şefkat göstermesi iyi hissettirdi.

"Hemen arkadayım." Diğerlerine bakarken bir kolunu onun etrafında tuttu. "Hepinize iyi günler, sevgili hanımlar."

Hepsi merhaba dedi ve o da Jules'a döndü. "Sadece kısa bir mola vereceğim. Yirmi dakika içinde bir müşteri toplantım var. Ne yapıyorsun?"

Bu gece mi? Akşam yemeği yeriz diye düşünmüştüm. Belki sinemaya gideriz? Erken olsun. Saat beşte senin evinde olurum?"

"Bana uyar. Bir randevu tam da aradığım şey gibi görünüyor."

Gideon iki günlüğüne Doğu Washington'da bazı işlerle uğraşacaktı, bu yüzden sadece ikisi olacaktı.

İşe dönmenden önce ona bir latte ve birkaç tart hazırladı. "Benimle yürür müsün?"

"Kesinlikle." Kolunu onunkiyle birleştirdi ve arabasına doğru yürümeye başladılar. "Artık bu sokak hakkında çok güzel hislerim var."

"Beni ilk öptüğün yer."

"Ah, ah, ah. İkincisi. Seni ilk öptüğüm yer lisenin otoparkıydı."

Onun on sekiz yaşına karşılık kız on beş yaşındaydı. Çok tatlı ve seksiydi. O zamanlar onun güzel ve komik olduğunu biliyordu. Ve umutsuzca öpülmek istiyordu.

Adam içki ve pasta kutusunu yolcu koltuğuna koymak için eğilirken kadın ona yaklaştı.

"Öpülmek istedim ve sen de ne yapacağını bilmeyen benim yaşımdaki çocuklarla zamanımı boşa harcamamamı söyledin."

Bir kolunu onun beline doladı. "Ve kimsenin seni öpmek istemediğini çünkü hepsinin kardeşinden korktuğunu söylemiştin."

Gülümsedi. "Böyle bir durumda kendimi yaz kampındaki sevimli bir danışmanın kollarına atacağımı söylemiştim ve sonra sen beni öptün."

Öpmüştü. İlk öpücüğünü genç kızların etrafında dolanan üniversiteli bir adamdan alma fikri aklındaki tüm mantığı bir kenara itmişti. Sadece eğildi ve ona bir öpücük verdi. Öpücüğün hızlı olmasına niyetlenmişti ama dili kızın ağzına girmiş, kızın tadı tam bir alay konusu olmuştu.

O kadar iyi gelmişti ki, olabileceklerden korkarak geri çekilmiş ve bir daha asla yapmamıştı. Onun arkadaşlığını asla kaybetmek istemiyordu. Yaşlı kızlar daha da ileri gidiyordu ve Tanrı biliyordu ki o zamanlar her zaman azgındı. Ha. Şimdi de öyle. Ama zaman farklıydı.

"Artık on beş yaşında değilsin. Ve seni elimden sık alabilirim." "Ne şanslıyım."

"Kelimleri ağzımdan aldın." Onu tekrar öpmek için eğildi, çok uzun zaman önceki o anın anıları anı tatlandırıyordu.

"Beşte görüşürüz."

El sallayarak geri çekildi. "Dikkatli sür."

"Kahretsin, çok güzel." Jules geri dönerken Raven başını kapıya doğru eğdi.

"Biliyorum. Bu neredeyse bir suç. çok daha iyi çıplak görünüyor."

Raven güldü. "Sen de o kadar kötü değilsin. Ama onu şort ve tişörtle görmüştüm ve bu güzel bir ön gösterimdi. Kovboy da mı? Görgü kuralları, haksız mıyım?" Erin ve Daisy'ye baktı, ikisi de hevesle başlarını salladı.

Jules kızardı. "Yalan bile söylemeyeceğim. Tüm bu lütfen ve teşekkür ederim hanımefendi şeyleri beni ürpertiyor. Bir kadın odaya girdiğinde ayağa kalkıyor. Bunu patronluk taslamadan yapabiliyor. At üstüneyken nasıl görüldüğünü görmelisiniz. Ya da bütün gün dışarıda çalışmaktan terlediğinde. Aman Tanrım." Onu öyle görünce, dondurma külâhı gibi yalamak istedi.

Raven iç çekti. "Bu görüntü için teşekkürler. Aslında şu anda kimseyle görüşmüyorum ve sen ateşli bir erkek domuzusun. Sen de Erin de. Bu çok bencilce."

Jules Raven'ı severdi, ama onu sevmek her zaman kolay değildi. Sık sık tam olarak ne düşündüğünü söyleyen insanlardan biriydi. Hiçbir filtre olmadan. Bazen bu çok fazlaydı. Diğer zamanlarda, çoğu zaman, Jules bunu insanları geride tutmak için yaptığına inanıyordu. Jules, Raven'ın Erin'le nasıl olduğunu görmüştü ve Gillian'la olan arkadaşlığını biliyordu. Kadının büyük bir kalbi vardı ve bunu bir sürü şirret gevezeliğin arkasına saklamaya çalışıyordu. Bazen başarılı oluyordu ama Jules Gillian'ın içgüdülerine güveniyordu.

Erin, Raven'a doğru homurdandı. "Sürtük, lütfen. Seni idare edecek iki erkeğe ihtiyacın var. Ya da daha iyisi, senin hiçbir saçmalığını kabul etmeyecek süper sert, süper belalı bir alfa erkeği."

"Raven'ı evcilleştirebilecek bir adamla tanıştığımдан emin değilim." Gillian Raven'ın elini okşadı. "Ama izlemek eğlenceli olurdu."

"Hepiniz bana karşı çok kabasınız." Raven dramatik bir şekilde burnunu çekti. Jules gözlerini devirdi.

Erin Jules'a yaklaşırken Gillian onlara yeni evde olup bitenlerle ilgili bir şeyler anlattı.

"Görünüşe göre siz çocuklar işleri gayet iyi hallediyorsunuz."

Jules bir an tereddüt etti ama kardeşinin evine gittiğinde olanları Erin'le paylaşmaya karar verdi.

Erin onun iki elini de tuttu, yüz hatlarında sıkıntı vardı. "Çok özür dilerim! Bu korkunç bir şey. Ben, onlara bizden bahsettiğinden beri ailesiyle oldukça kötü sorunlar yaşadı. Babası ... şey, birkaç yıldır en azından torununun iyiliği için kendine çeki düzen vermesini umuyordum. Bu çok çirkin ve Ben'i çok incitiyor. Açıkçası adamın suratına bir yumruk atıp sonsuza dek bu işi bitirmek isterdim. Annesi gelmiş geçmiş en tatlı kadın, anlamıyorum."

Jules iç çekti.

Erin devam etti. "Bu hiç kolay değil. Ben ve Todd için de hiç kolay değil. Komiktir, birbirlerine sevgi gösterdiklerinde üçümüzün gösterdiğinden daha fazla olumsuz ilgi görüyorlar. Herkes hoşlanmadığı ya da anlamadığı şeylerle olumlu bir şekilde başa çıkamaz. Bazı insanlar sizi yargılayacaktır. Bazen bu gerçekten sevdiğiniz biridir ve onlar tarafından reddedilmek inanılmaz derecede acı vericidir. Özür dilerim. Keşke acıtmadığını ya da hiç önemli olmadığını söyleyebilseydim. Ama sen kocaman bir kalbi olan bir insansın. Elbette acıtır ve elbette bazen önemlidir."

"Cal, insanların bunu öğrenmesi halinde Tart ya da çiftlik üzerinde olumsuz bir etki yaratacağından endişe ediyor."

Erin omuz silkti. "Olabilir. Ama gerçekten, çoğu insan sadece bir fincan kahvenin yanında tatlı bir şeyler yemek ister. İki erkeğe aşık olman umurlarında değil. Bu, ihtiyatlı olmanız gerektiğini düşünmediğim anlamına gelmiyor. Hepimiz el ele tutuşabilir ya da birbirimize hızlı bir öpücük verebiliriz, ancak bu gerçekten ailemiz ve arkadaşlarımız dışında dikkat çektiğimiz bir şey değildir. Bu oyunu yobazlarla oynamak zorunda kalmak berbat bir şey ama bu şekilde çocuğumu güvende tutuyorum ve bu şekilde drama ile uğraşmak zorunda kalmıyorum."

"Seninle konuşmasaydım ne yapardım gerçekten bilmiyorum."

Erin gülümsedi. "Bu harika bir iltifat. Teşekkür ederim. Ben de sizinle konuşabildiğim için çok mutluyum. Artık dışarıdaki tek kişi ben değilim. Bu hissettiriyor. Alexander'ın onunki gibi başka ailelerin yanında olması da iyi hissettiriyor. Gelecek hafta dışarı çıkıp bebek yapacağınızdan falan değil. Ama ne demek istediğimi anlıyorsunuz."

Çocuklar Jules'un düşündüğü başka bir şeydi. Her seferinde bir adım. Bunun için zaman vardı. Her seferinde *dev* bir adım.

Cal kendini işine o kadar kaptırmıştı ki, kapısına vurulduğunu duyunca neredeyse yerinden sıçrayacaktı.

Güzel Jules kapıda durmuş, sinirli görünüyordu. "Çok geç saate kadar çalışıyorsun. Seninle planlarım olduğu için bu durum canımı sıkıyor."

Cal önce saate, sonra da yüzünü buruşturarak Jules'a baktı. "Kahretsin. Özür dilerim." Ayağa kalktı ve ona doğru ilerledi. Kadının yüzündeki ifade sakinin sertleşmesine ve kalbinin kabarmasına neden oldu. Bu onun için ne olduğunu özetliyordu. Her şeyi. Aynı anda hem sıcaklık hem de tatlılık.

"Beni hareket ettiriyorsun, şekerim."

Gülümseyip ona sarılmasına izin verdiğinde kızgınlığı kayboldu. "Hm."

". Özür dilerim, zaman kaçtı. Saate baktım ama sanki bir saat önceymiş gibi geldi."

"Sanırım bir avukatla birlikte olmaya alışmam gerekiyor."

"Çok güzel görünüyorsun. Seni ektiğim için gerçekten üzgünüm." Bu alışılmadık bir durum değildi. Kendini işine kaptırma eğilimi vardı. Ama geçmişte bu kadar dikkat etmezdi. Bazen çıktığı kişi sinirlenirdi ama o her zaman önceliğinin işi olduğunu açıkça belirtirdi.

Ama şimdi ... şimdi daha iyi öncelikleri vardı. Jules ve Gideon vardı ve birdenbire sürekli çalışmak çok daha az çekici gelmeye başlamıştı.

"Yani." Kapıda bıraktığı çantayı aldı. "Sana yiyecek bir şeyler getirmek ve bazen geç saatlere kadar çalışmak zorunda kaldığımı söylemek için buradayım. Ancak, eğer seninle bir randevumuz varsa, geç kalacağın zaman beni aramanı ya da mesaj atmanı bekliyorum. Aksi takdirde oturup seni beklerim ve o zaman da göğüslerime dokunmana hiç izin vermek istemem."

"Bunu , değil mi? Göğüslerini ne kadar beğendiğimi ve hayran olduğumu biliyorsun. Onlarla dışarıda olmak büyük bir utanç olur."

Ona bir çanta uzattı. "Sandviçler ve meyve. Sana tarçınlı rulo ayırdım." Onu öptü. "Yarın görüşürüz."

"Daha sonra gelebilir miyim?" Onunla uyanmak hoşuna gidiyordu. Teninin kokusu hoşuna gitmişti.

Daha önce hiç biriyle birlikte yaşamamıştı. Elbette, geceyi geçirmişti ya da onlar onunla vakit geçirmişti. Ama işin özüne indiğinde, önceki erkek ve kız arkadaşları hayatına gelen ziyaretçilerdi.

Jules hayatının bir *parçasıydı*. İşleri yeni bir seviyeye taşımadan önce de öyleydi. Jules farklıydı. Her seviyede. Ona nasıl tepki verdiği

farklı.

Korkmuş olmalıydı, işlerin bu kadar ciddi olmasından ürkmüş olmalıydı. Ama korkmamıştı. Hem de hiç. Ondan, şimdiye kadar tanıdığı her şeyden daha çok emindi.

"Evet, gelebilirsin. Uyuyor olabilirim. Saat ona kadar uyumazsam ne hale geldiğimi biliyorsun." Kadın gülümsemeye çalıştı ve bu da adamın hoşuna gitti.

"Kendimi içeri alacağım ve sessiz olacağım. Seni hissetmekten bile kaçınacağım."

Sırıttı. "Yapmasan iyi edersin. Şimdi yemeğini ye ve işini bitir. Bitirdiğinde bana gel. Orada olacağım."

Onu uzun uzun ve yavaşça öptü, tadından çok hoşlanıyordu. "Senin için her zaman hazırım. Bir saat kadar daha zamanım var ama sana geleceğim."

"Güzel." Onu çabucak öptü ve gitti. Adam da aceleyle kalktı, onunla birlikte olmak istiyordu.

Dsadece tahta. Sadece biraz un. Hamur yapışkan olabilir."

Gideon kollarını yukarı itti ve kadın onun kollarını görünce büyülenmemeye çalıştı.

"Ben de oklavayı unluyorum. Sadece ellerime sürüyorum ve yüzeyi ovuyorum.

Çok fazla gerekmez. Çok fazla olursa hamur lastik gibi olur."

"Bu iş düşündüğümünden çok daha karmaşıkmiş. Yaptığın şeyi yeni yeni takdir ediyorum." Gideon bunu sanki Gideon'un yaptığını gördüğü her şeyde gerçekten de harika değilmiş gibi söylemişti.

"İyi gidiyorsun. Sana not vermiyorum." O da takip etti.

"Siz ikiniz ne yapıyorsunuz?" Cal bütün gün film izledikleri oturma odasından çiftlik evinin mutfağına girdi.

"Hepsi Jules'un. Şimdiden bir turta ve üç turta yaptı." Cal'ın yüz hatları aydınlandı. "Turta mı?"

"Uğruna yanıp tutuşmadığın bir unlu mamulle karşılaştığını sanmıyorum." Jules çalışırken homurdandı.

"Bu iyi bir şans, sence de öyle değil mi? Bir pasta tanrıçasına aşık olmak gerçekten de çok iyi bir şans."

Gideon'u ve o muhteşem kollarını görünce zaten dizlerinin bağı çözülmüş olan Jules, o odaya girdiğinde Cal'ın içine düştü.

Calvin Whaley tek kelimeyle güzeldi. Bir buçuk metre boyuyla zaten heybetliydi ama geniş omuzları zeytin tonlarındaki teninin altında uzanıyor, doğru miktarda kasla geriliyordu. Dar bir bel, yüksek, sıkı bir kalça ve uzun, güçlü bacaklar. Kusursuzca kesilmiş ve bu nedenle muhteşem yüz hatlarını vurgulamak için yüzünü çerçeveleyen siyah saçlarını ve mavi gözlerini ekleyin ve

İnanılmaz bir stil anlayışına sahip olduğu gerçeğine bile ihtiyacınız yoktu, bu yüzden paket her zaman ona mükemmel şekilde uyan kıyafetlerle çekici bir şekilde giyinmişti.

Hamuru açarken nefesi kesilmişti, bakışlarını ondan alamıyordu.

Geçerken onu öptü. Bakışları odanın içinde gezinirken raflarda soğumakta olan turtaları inceledi. Ağzı biraz yukarı doğru kıvrıldı. Bitmiş turtayı soğumaya bıraktığı ocağa doğru. Gideon'a, bacaklarına ve yüzüne doğru. Bu kez seksi bir yarım gülümseme.

Jules yutkundu, ilgisine karşı kendini hazırlayamadı bile ve bakışları yüzünde parladığında dudaklarını yaladı.

"Kimse bana senin gibi bakmıyor."

Kızardı. "*Herkes* sana bakıyor. Her zaman. Çok güzel olduğun için diğer insanların izlemek istediği insanlardan birisin."

Gideon güldü ve eğilip başının üstünü öptü. "Haklısın."

Cal başını salladı. "Ondan değil. Yine de beni kaşıklamak ve bir ısırık almak ister gibi görünmen hoş." Durakladı. "Bunu kelimelere döküp hakkını verebilir miyim bilmiyorum. Bana baktığında benim hakkımda hissettiğin her şey yüzüne yansıyor."

Sözleri onu o kadar çok duyguyla doldurdu ki neredeyse boğulacaktı. "Beni kızdırıyorsun. Kimse beni kızdıramaz. Ben oldukça soğukkanlıyım ve tüm bu caz ve sen . . şey, sen bana bakıyorsun ve ben kekeleyorum ve sinirleniyorum ve bu çok lezzetli." Ve korkutucu.

"Sende en çok sevdiğim şeylerden biri de bu. Şimdi bana bir şeyler pişir, kadın. Seni mutfakta izlemenin beni ne kadar azdırdığını biliyorsun."

Aslında yaptı. Gideon güçlü bir kadının onun için bir şeyler pişirmesini izlemenin ateşli olduğunu söylemişti. Cal de kabul etmişti.

"O turtaların biri Patrick için, ikiniz de ona dokunmayın," diye tembelce tembihledi, bisküvileri kesmek için ihtiyaç duyduğu meyve suyu bardağını bulana kadar rafları taradı.

Gideon'un yanına döndü ve dersine devam etti. "Ve sonra şekilleri bu şekilde kesiyorsunuz." Bardağın kenarını hafifçe bükerek hamurun içine doğru bastırdı ve sonra tekrar yukarı çekti. "Kenarını biraz unlamanız gerekebilir. Ve sonra bisküviyi fırın tepsisine koyun."

Cal derin bir nefes aldı ve o çalışırken dikkatini onun üzerinde tuttu. Mutfak muhteşem kokuyordu. Yüksek bir at kuyruğu ve güneş elbisesi giymişti. Çıplak ayaklarıyla odanın içinde bir oraya bir buraya yürüyordu. Eğildiği fırına doğru, göğüsleri kabarıken ona muhteşem bir görüntü veriyordu. Gideon'la birlikte çalıştığı masaya.

Bir sabun reklamına ya da aynı derecede sağlıklı başka bir şeye benziyordu. Ama o kadar kirliydi ki bu onu çıldırtıyordu. Perdeleri çekene ve kız onunla birlikte soyunana kadar yüzeyin altında ne yattığına *dair hiçbir* fikri yoktu.

"Bu elbiseyi beğendim." Yeterince masum bir iltifattı ama adam alay ediyordu ve kız bunu biliyordu.

Döndü ve kremse teni kalçasının ortasına kadar parladı. O da bilerek karşılık verdi. "Öyle mi?"

Eğlenceli.

Cal arkasına yaslandı, göz kapakları biraz düştü. "Dalga mı geçiyorsun? Sanırım bunu yaptığında ne olacağını biliyorsundur."

"Biliyorum. Başka neden yapayım ki?" Ona bir aşağı bir yukarı baktı. Yavaş ve seksi. Kendini beğenmek istedi.

Elbette Patrick kısa süre sonra dönecekti ve tekrar yalnız kalana kadar birkaç saat daha bu isteğin tadını çıkarmaları gerekecekti.

"Tanrım, böyle davrandığında seni bir şeyin üzerine yatırasım geliyor." Gideon arkasından yaklaştı ve onu kendine doğru çekti, arkadan öne doğru.

Cal'ın siki ağrıyordu, o kadar sertleşmişti ki. Sakin, rahat Gideon baskın olduğunda, her şey yolunda gidiyordu.

"Patrick ne zaman dönüyor?" Jules Gideon'a doğru biraz sallandı. Cal, Jules'un kışının sikinin üzerinde nasıl bir his yarattığını biliyordu ve ikisine de doğru bir adım attı.

Gideon inledi. "Her olabilir."

Jules içini çekti ve yüzünü yelpazeleyerek uzaklaştı. "Beklemek, sonunda yalnız kaldığımızda daha da sıcak olacak."

"O zamana kadar plan yapıyor olacağım. Umarım dolabında Epsom tuzları vardır çünkü seni çok ama çok ağrıtmayı planlıyorum." Cal gülümsedi, tamamen ciddiymi.

Jules kızardı. "Şimdi bir meydan okuma yapıyorsun. Kaybetmekten ne kadar nefret ettiğimi bilirsin Calvin."

Cal sırtıttı. "Ama bu hepimiz kazanacağız."

Gideon güldü ve sonra dışarıda Patrick'in dönüşünü işaret eden bir araba kapısının çarptığını duydular.

Gideon geçerken, "Sözünü tutmanı sağlayacağım," dedi.

"Tutsan iyi olur, yoksa ne anlamı var ki?"

- - -

Cal ailesinin arka kapısının hemen dışında durdu ve içeri girmeden önce derin bir nefes aldı. İçeri girdiğinde rahatladı. Burası onun eviydi. Bu evde büyümüştü ve her şey yoluna girecekti.

"Hey, Calvin." Annesi oturduğu yerden ona el salladı, mutfak masasında bir yapbozu bir araya getiriyordu.

Onun yanağına bir öpücük kondurdu ve yanına oturarak parçalara ve henüz doldurmadığı yerlere baktı. Cal kendini bildi bileli yapbozları bir araya getiriyorlardı.

"Mary babanla birlikte çalışma odasında. Yine bilgisayarın başında ve yemin ederim herkesin ona gönderdiği her bağlantıyı açıyor. Parlak bir şeye konan kuş gibi. Karşı koyamıyor. Yine bir virüs var."

"Ona porno izlemeyi bırakmasını söyle." Küçük kardeşi Ryan odaya girdi.

"Kibar ol Ryan." Ama bu hazırlıksız bir azarlamaydı. Jeanne Whaley yeterince sinirlendiğinde harekete geçebilirdi. Ve Cal bunu bilmeliydi. O ve kardeşleri büyürken annelerini çok meşgul etmişlerdi. Aynı anda bir gömleğin arkasından tutup bir çocuğu kendisine doğru çekebilir, bir yandan da boştaki eliyle saçını tarayabilir, yüzünü yıkayabilir, matematiğini düzeltebilirdi.

Cal gülmemeye çalıştı, ama bu kaybedilmiş bir savaştı ve kısa süre sonra o ve kardeşi babalarının bilgisayarını porno sitelerden gelen virüslerle tıkadığı düşüncesiyle neredeyse boğuluyorlardı.

"İkinizin işi bittiyse?" Gözlüklerinin üzerinden onlara baktı ve biraz sakinleştiler.

"Yemek ne zaman?"

"Yarım saat içinde. Mary ve baban ızgara falan yapıyorlar. Tanrı bilir. Sadece tadının güzel olacağını biliyorum. Buzdolabında bira ve biraz da çay var. Tezgahın üzerinde bir pasta kutusu görüyorum. Juliet bugün bize ne gönderdi?"

Cal omuz silkkti. "Bilmiyorum. Cevizli vişneli bir şey. Bir çeşit bar." Gerçi özellikle onlar için yapmıştı, Jules ona pasta kutusunu uzattığında o kadarını anlamıştı.

"Baban her şeyi yalayıp yutacak. Cevizi ne kadar çok sevdiğini biliyorsun."

Cal sadece o an hatırladı. Ama Jules biliyordu. "Aslında ben de şimdi hatırladım."

"Jules bilirdi. O böyle şeyleri hatırlar. Sonunda onunla çıktığını bana ne zaman söylemeyi planlıyorsun?"

Omuz silkmiş olan Ryan'a baktı.

"Önce emin olmak istedim."

"Emin misin ... *ah!*" Yeşil denizin içine bir parça sığdırdı. "Küçük haylaz. Günlerdir o kısım üzerinde çalışıyorum. Her neyse, sen zaten yıllardır eminsin. Neden vaktini başka biriyle harcadığını anlamıyorum. Başka birini bulmadığı için şanslısın."

Ryan annelerinin göremeyeceği bir yerde ha-ha-ha suratı yaptı. "Şey, bu biraz karışık."

Annesi en kötü gününde bile aptal değildi. Bakışları yukarı kaydı. "Nasıl yani?"

Ryan olduğu yerde kaldı ve Cal bunun için minnettardı. Gerekirse kardeşinin onu koruyacağını biliyordu.

"Sadece Jules'la çıkmıyorum, onu seviyorum da. Bu ilk kısım ve sanırım bunu tahmin etmişsinizdir. İkinci kısım ise ... Gideon Carter'ı hatırlıyor musun?"

"Tabii. Sen ve o her yaz koştururdunuz. Babası gibi uzun boylu ve sarışındı. Sanırım burada onlarca kez yattı." Arkasına yaslandı, yüzünde bir gülümseme vardı. "Şimdi kasabaya döndü, değil mi? Patrick'in burayı işletmesine yardım ediyor?"

"Evet. Evet. Ben Jules'la birlikteyim ama Jules önce Gideon'la birlikteydi. Yani, başka biri tarafından kapıldı. Sonra zamanın geldiğini fark ettim ve ona nasıl hissettiğimi söyledim ve ..." Ryan'a baktı, o da başını salladı. Anlaşılan o da annelerine nasıl söyleyeceğini bilmiyordu.

"Onun arkasından onunla dolaşmıyorsun değil mi? Ya da onun arkasından? Eğer öyleyse, kapıya doğru koşmandan daha hızlı bir şekilde aklını başına getiririm."

Ryan bir kakhaha attı ama ikisi de onun bunu kastettiğinden emin olacak kadar iyi biliyordu.

"Hayır! Tabii ki hayır. Bunu ona ya da ona asla yapmam. Hayır. Yani, ben ikisiyle de beraberim. Onlar da bunu biliyor. Hepimiz beraberiz."

"Yani hepiniz birileriyle mi çıkıyorsunuz? Pembe dizi aşk üçgeni gibi mi? Calvin Whaley, bu asla işe yaramaz. Bu hikaye ortaya çıktığında her zaman *Snapped*'in bir bölümü gibi oluyor."

Kendini tutamadı; bir kahkaha patlattı. "Hayır. Hayır, söz veriyorum. Yani, hepimiz birlikteyiz. Bir set gibi. Bir birim mi? Üçlü mü? Bunun için doğru kelimeyi bilmiyorum. İkisine de aşığım."

Nefes nefese kalmadan önce birkaç uzun an boyunca ona baktı. "Ryan, bana acil durum sigaramı getir. Cal, kapıyı kapat ki baban dumanın kokusunu almasın. Tanrım, siz lanet çocukların bir kez olsun küçük bir şey yapmasını istiyorum."

Ryan ayağa kalktı ve acil durum çantasını almak için tabureyi getirdi. Biraz içki, çikolata, yüz dolar nakit para ve Cal'ın hayatında tam olarak üç kez gördüğü bir paket sigara. Bunların hiçbiri onun en iyi anları değildi.

Sigarasını yaktı ve bir ciğer dolusu duman çekti. Adam irkildi. Sonra bir shot viski aldı ve sandalyesine oturup onu dikkatle inceledi.

"Şunu açıklığa kavuşturalım. Üçünüz birlikte bir ilişki yaşıyorsunuz. Hepiniz romantik bir içindesiniz."

"Evet."

"Senin için nasıl gidiyor?" Sigara içmeye devam etti.

"Aslında, gerçekten çok iyi. İkisini de hayatım boyunca tanıdım. Jules isteyebileceğim her şeye sahip. Gideon ... şey, beklenmedik biriydi ama o da işe yarıyor."

"Yüce Tanrım. Bunu nasıl açıklayabilirim ki? Sana iyi davranıyorlar mı? Mutlu musun?"

"Öyleyim. Gideon'un başarılı bir işi var. Jules'un başarılı bir işi var. Onlar gerçek hayatları olan yetişkinler. Hiçbiri diğerine bağımlı değil ama ikisinden birine ihtiyacım olsa, yardım etmek için her şeyi bırakırlar. Bu normal değil. Belki normal bile değil. Ama ben çok *mutlu*yum. Kendi bedenimde hiç bu kadar rahat ve huzurlu olmamıştım."

"Biriniz bana torun verse iyi olur. Yemin ederim." Çalışma odasından yukarı çıkan merdivenlerde adım sesleri duyuldu.

"Babanı bana bırak. Ryan, o gelmeden bunları kaldır." Elini sallayarak arka kapıyı açıp kapatarak havanın hareketlenmesini sağladı. "Ya Calvin? İkisini de yarın akşam yemeğine bekliyorum."

İşte bu kadar.

Gideon Cal'ı, Cal onun yaklaştığını fark etmeden çok önce görmüştü. Büyükbabasıyla erkeğinin birbirlerine bu kadar iyi alışmış olmaları hoşuna gitmişti. Tam o sırada

İkisi verandada oturmuş, gülüşüyor ve konuşuyorlardı.

Jules, Cal'in insanların baktığı türden biri olduğunu söylerken haklıydı. Gerçekten de çok güzeldi.

Cal başını çevirdi ve Gideon'u kısa patikada yürürken gördü ve sadece Gideon için bir gülümseme belirdi. "Hey, sen."

Gideon selamlamak için elini kaldırdı. "Güzel sürpriz. Bugün seni buraya getiren nedir?" Kirden kurtulmak için botlarını alt basamağa vurdu.

"Patrick'le bir işim vardı ve bir ev ziyareti yapayım dedim.

Böylece ben de seni görebilirim."

Büyükbabasının yanında ilişkileri hakkında açık olabilmek güzeldi. Jules'un ailesiyle yaşadığı sorunlardan sonra, Patrick'in torununun hayatını sevgi dolu ve açık bir şekilde kabul etmesi rahatlatıcıydı.

Gideon verandaya ulaştığında Cal'in oturduğu küçük koltuğa çöktü ve büyükbabasına dönmeden önce bir öpücük için eğildi. "Hortum bağlantısı için yeni bir parça sipariş etmemiz gerekti. Eskisi tamir edemeyeceğim kadar çatlamış. Üç gün sürer."

Ekinlere su sağlayan sistem çok önemliydi ama neyse ki bir gün önce sırsıklam yağmur yağmıştı da parça gelmesi gereken zamanda gelirse, telaşa gerek kalmadan her şeyi yeniden çalışır hale getirebileceklerdi.

Büyükbabası başıyla onayladı ve bir fincan kahveyi ona doğru itti. "Sanırım sana Jules'un biraz cips gönderdiğini söylemeliyim. Sana bir tane bıraktım. Cal yaptı."

Gideon bir kahkaha patlattı. "Arkamı kolladığın için teşekkürler."

Patrick omuz silkti. "Bana daha fazlasını getirecek. Beni bu şekilde seviyor."

Jules haftada birkaç kez Patrick'le öğleden sonra gezintilerine çıkıyordu. Tart'ı kapatır ve çiftliğe gelirdi. Patrick ilk başta bütün gün ayakta olduğu için çok yorgun olduğunu söylüyordu ama Jules'un cazibesine karşı koyabilecek kalbi olan biriyle henüz tanışmamıştı. Kadın gelmeye devam etti ve sonunda Patrick bunu kabul etti ve artık kadın geldiğinde hazırды.

Bazen Gideon da gelirdi, bazen de sadece ikisi olurdu. Bu Patrick'in dışarı çıkmasını sağlıyordu. Aktif olmak ona iyi geliyordu; özellikle de çok sevdiği top kayıpları yüzünden. Cal ve Jules'un büyükbabasına karşı bu kadar iyi davranmaları da hoşuna gidiyordu.

"Ailede bir fırıncı ve avukat olması akıllıca bir hareket, Gideon."

"Ben de öyle düşünüyorum."

"Bu arada yarın akşam ailemin evine yemeğe davetlisiniz." Cal durakladı. "Davet edilmek çok soluk bir kelime . *Bekleniyorsun*. Gelmezsen annemin seni avlayacağı gibi. Benden söylemesi, bu kadar küçük biri için gerçekten çok hızlıdır."

Cal'ın sadece ailesine söylemekle kalmayıp, görünüşe göre iyi tepki vermelerinden memnun olan Gideon kahvesini yudumladı. "Buna izin veremem. Annen korkutucu biri."

"İkinizle de çıktığım haberini oldukça iyi karşıladı, her şey düşünüldüğünde."

"En azından seni evden kovmadı ve sana isimler takmadı." Bu hâlâ Gideon'un içini yakıyordu. Jules'un ağabeyinin davranışları yüzünden bu kadar yıkıldığını görmek onu çok . Bunun düzeltilebileceği bir şey olmasını diledi ama yapamayacağını biliyordu.

"Bazı insanlar Tanrı'nın kazlara verdiği akla sahip değil, evlat. Bütün o lanet aile bencil bok kafalılarından oluşuyor." Patrick arkasına yaslandı, gerekirse atıp tutmaya hazırды.

Gideon ona Jules'un kardeşinin yaptıklarını anlattığında, büyükbabası neredeyse çılgına dönmüştü. Oturma odasında bir ileri bir geri volta atmış, kendini beğenmiş pisliklerden ve daha iyi bilmesi gereken insanlardan bahsedip durmuştu. Arabaya atlayıp Ethan'ın evine gitmeye ve burnuna bir yumruk indirmeye hazırды. Gideon ona sıraya girmesini söylemişti.

Cal başını salladı, yüzünde ekşi bir ifade vardı. "Doğru Patrick. Ama Jules'un burada bir ailesi var. Sadece sevmeye ve desteklemeye devam etmeliyiz. "Ama

Doğduğu insanlar onu gerektiği gibi sevmiyorlarsa zerre kadar önemi yok. O küçük çocuklar için üzülyorum çünkü ikisini de çok sevdiği halde babaları onu onlardan koparıyor. Onu tanımadıkları için kaybedecekler. Ama geri kalanlar Jules'umuzdan uzak durabilirler. Onlar olmadan daha iyi durumda."

Patrick sanki bir sınavı geçmiş gibi Cal'a onaylarcasına başını salladı.

"Ofise dönmem gerekiyor. Sadece uğrayıp cipsleri teslim etmek ve biraz takılmak istedim." Cal pantolonundaki kırıntıları temizledi. "Patrick, evrakları dosyaladıktan sonra sana geri getireceğim, böylece bir kopyası sende olacak. Elbette ofiste de olacaklar."

"Teşekkürler, Calvin. Minnettarım."

"Seni ." Gideon ayağa kalktı ve Cal'la birlikte merdivenlerden inip arabasına doğru yürüdü. "Bu gece bir şey yapacak mıyız?"

"Daha önce Tart'a uğradım, o iyi. Ama bu hafta bir tür okul öncesi etkinliği varmış. Katılmayı planladığı bir etkinlik. Ama şimdi katılamayacak. Ailesinin başına gelenleri gerçekten unutulması için biraz zaman geçmesi gerekecek. Onlarla ardı arkası kesilmiyor. Ama bence normal şeylerimizi yapmaya devam etmeliyiz. Çok zorlarsak sinirlenecektir. Ve bu genellikle muhteşem bir makyaj seksi için gerekli olsa da, bir süre bu konuda onu dürtmemeyi tercih ederim."

"Kızdığı zaman oldukça şaşırtıcı oluyor." Gideon sırıttı.

"Bir an çok tatlı bir komşu kızı gibi davranıyor ve sonra bam, gözleri kısılıyor, ağzı düzleşiyor ve öfkeleniyor. Aptal olduğum ve başkalarıyla birlikte olduğum zamanlarda onu dürtmeye çalışırdım. Sırf kızdığını görmek için onu dürtterdim ve sonra da beni affetmesi için uğraşırdım."

Gideon bu itirafı komik ve bir o kadar da tatlı buldu. Cal'ın yanağına dokundu. "Neye ihtiyacın olduğunu başından beri biliyordun. Sadece onu yakalaman biraz zaman aldı."

"Annem çok inatçı olduğumu iddia ediyor. Muhtemelen haklıdır da. Ama senin hakkında hiçbir fikrim yoktu." Cal, Gideon'un elini öpecek kadar döndü. "Sen olmasaydın, o seninle olurdu ve ben de bundan nefret ederdim."

"Ama şimdi ikimize de sahip olabilirsin. Biz de sana sahibiz. Düşündüğünüzde bu gerçekten iyi bir anlaşma."

Cal dudaklarını Gideon'unkilerin üzerinde gezdirdi. Tasarımcı takımının altındaki tüm o sıcaklığa dair bir ipucu. "Bunu düşünüyorum. Hem de çok. Ona akşam yemeği hazırlamaya ne dersin?"

Değişiklik mi? Siz ikiniz saat altı gibi benim evime gelin. Biraz biftek ızgara yaparım. Ve evet, geç kalmam."

"Sonra görüşürüz o zaman." "Seni seviyorum, Gideon."

Sevgi onu doldurdu. "Ben de seni seviyorum, Cal."

- - -

Cal gittikten sonra verandaya geri döndüğünde Patrick ona baktı. "Cal gidene kadar beklemek istedim ama içeride bir mesajın var. Alana'dan."

"Eski karım mı? O ne istiyor?"

"Bilmiyorum. Her zamanki gibi sabırsızdı. Sadece numarasını bıraktı ve sonra sesli mesajın kullanımının gerçekten çok kolay olduğunu bildiğimden emin oldu."

Gideon içini çekti ve içeri girdi. Alana ne isterse istesin, başının belası olacağından emindi.

Onu ev telefonundan geri aradı. Cep telefonu numarası onda yoktu ve böyle olması hoşuna gidiyordu.

"Ben Gideon, ?" dedi kadın cevap verdiğinde. "İyiym, teşekkür ederim. Ya sen?"

"Asıl konuya gelmemenden rahatsızım."

"Eskiden günümü dinlemek isterdin." "Neye ihtiyacın var?"

"Gelecek hafta Seattle'da olacağım ve medeni boşanmış insanlar gibi akşam yemeği yiyebileceğimizi düşündüm."

Uzun bir süre onunla dostane ilişkiler içinde kalmaya çalışmıştı. Aldatma olayını unutmuştu. Aynı yerde yaşamaya ve çiftliği işletmeye çalışmıştı ama kadın onunla oyunlar oynamıştı. Ondan nefret etmiyordu ama hayatında olmamasından memnundu ve değerli boş zamanını onunla akşam yemeği yiyerek harcamayacağından da emindi.

"Umarım iyi bir yolculuk geçirirsiniz. Ama akşam yemeği olmayacak."

"Neden olmasın? Birbirimizi görmeyeli yıllar oldu. Eminim ikimiz de çok büyüdük. Belki bundan sonra da bir araya gelebiliriz. Sadece bir geceliğine; seni kandırmaya falan çalışmıyorum."

"Yalnız olduğunu duyduğuma üzüldüm Alana. Yalnız değilim. Dürüst olmak gerekirse, senin için en iyisini diliyorum. Ama ilgilenmiyorum." Telefonu kapattı ve odadan çıktı.

Uzun bir süre boyunca evliliğinin sona ermesi nedeniyle kendini başarısız hissetmişti. Yeterince çabalayıp çabalamadığını, çiftlikte çok fazla çalışıp çalışmadığını ve onun tüm kötü davranışlarını görmezden gelip gelmediğini merak ediyordu.

Seyahat ederken ve diğer insanlarla seks yapmaktan zevk alırken bile merak ediyordu. Ne duygusal olarak, ne de iş dışında başka kimseyle gerçekten bir bağ kurmamıştı.

Ama sonra geri dönmüş ve Jules çiftliğe gelmişti. Birlikte çalışma şekilleri, o noktada yeterince çabalayıp çabalamadığının bir önemi olmadığını altını çizmişti. Önemli olan, birlikte olmayı hak ettiği biriyle gerçek ve kalıcı bir şeyler yaşamış olmasıydı.

Jules ve Cal ile yaşadıkları, evliyken yaşadıklarından o kadar farklıydı ki, en önemli dersi fark etmişti. Sürekli acı çekmeden biriyle gerçek ve kalıcı bir aşk yaşayabilirdi. Jules'la birlikteyken birbirlerine bağlanmışlardı. Her an onun ilgisine ihtiyacı yoktu. Onunla ilgilenilmesine ihtiyacı yoktu. Öyle ki bazen onu düzeltmek istediğinde, Jules'un bunu kendi başına yapmakta ısrar etmesi canını sıkıyordu.

O konuştuğunda, o dinledi. Ona ihtiyacı olduğunda, oradaydı. Cal da aynıydı.

Ne yaptığı ya da yapmadığı önemli değildi. Önemli olan, hayatını ele geçirmeye çalışmadan onu tamamlayan insanları bulmuş olmasıydı. Ve şimdi sahip olduğu aşk çok daha güçlü ve iyiydi; ilk günden farkı anlayabiliyordu.

"Ne istiyormuş?" Patrick kahve fincanlarını lavaboya koymak için içeri girdi.

"Fark etmez. İhtiyacım olanı aldım ve artık onun hayatımla hiçbir ilgisi yok."

"Gerçek bu. Gördüğünüze sevindim."

- - -

Jules Whaley'lerin mutfak masasında sayısız kez yemek yemişti. Jeanne boşandığından beri ona kendi annesinden çok daha fazla anne gibi davranmıştı.

Annesi birkaç kez gelmişti. Kadına ve onun ilginç ve tatlı kocasına hayrandı.

Yine de bu sefer farklıydı. Mary'nin arkadaşı olarak değil, Cal'ın kız arkadaşı olarak oradaydı. Cal'ın erkek arkadaşının yanında oturuyordu. Her şey gerçeküstüydü.

Jules sineye çekip kapıyı çaldı ve sonra aklına bir fikir geldi. Tatlı bir şeyler getirmeyi planlamıştı ama Jeanne ara sıra yemek pişirmeyi severdi, bu yüzden ayaklarına dolanmak istemedi. Sonra biraz panikledi, belki de ondan bir şeyler getirmesini beklediklerini düşündü. Ne de olsa genelde getirirdi. Ama Tart'a geri dönmeye fırsat bulamadan Jeanne, Jules'u içeri çekmeyi bitirdiğinde kocaman bir gülümseme ve içten, sıcak bir kucaklamayla cevap verdi.

"Juliet! Çok güzel görünüyorsun." Jeanne sarıldıktan sonra geri çekilip ona tepeden tırnağa baktı.

"Teşekkür ederim. Gillian aslında bu elbiseyi birkaç yıl önce benim için *dikmişti*." "O kadın, sana söylüyorum. Her şeyde iyidir. İçeri gelin. Calvin henüz gelmedi. O da benim doğum tarihim neredeyse bir ay geçti. Umarım bu gecikmeyi ona karşı kullanmazsınız. Bu ve dağınıklığı. Ona bakınca hayatını kurtarmak için bir gömleği bile asamadığını anlayamazsınız."

Biraz rahatladı. "Gideon'u alacak. Gideon'un kamyoneti dükkânda."

Mary odaya girdi ve Jules'a sarıldı. "Hey sen. Bir içkiye ihtiyacın var."

"O kadar gergin mi görünüyorsun?"

Mary güldü. "Kapıdan kaçacakmış gibi görünüyorsun." "Gergin mi? Ne için?" Cal'ın annesi bunu sanki gerçekten Nedenini bilmiyorum.

"Herkesin ailesi Cal'ın size verdiği haberlere bu kadar olumlu tepki vermiyor. I . . . Benim hakkımda kötü düşünmeni istemiyorum."

Jeanne homurdandı ve elini salladı. "Zavallı mı? Ne için? Tatlım, sen benim çocuklarımdan biri gibisin. Seni zaten seviyoruz. Ben Cal'ın annesiyim, aptallık ettiğinde kışına tekmeyi basmak benim işim, ama aynı zamanda akıllı davrandığında da onu desteklemek. Sonunda seni seçmesi akıllıca. Diğer şeylere gelince, oğlumu incitmezsen aramız iyi olur." Kolunu Jules'un koluna doladı ve onu mutfığa doğru götürdü. "Şimdi Mary, Jules'a bir bira getir. Ben de bir tane içeceğim, bilirsin, iyi bir ev sahibi olmak için."

Mary ikisine de birer bira uzattı. "Bu konuda çok özverili." Annesine göz kırptı ve Jules sadece bu şakalaşma için bile kendini çok daha iyi hissetti. Jeanne Whaley ailesini şiddetle seven heybetli bir kadındı. Jules'un Gideon ve Cal ile olan ilişkisine olsaydı, bunu söylerdi. Cal ona bunu sadece o sabah hatırlatmıştı. Aksi takdirde Whaley'lerin evinde akşam yemeği yemeyeceği kesindi.

"Aile tepkileri hakkındaki yorumunuzdan anladığım kadarıyla sizinki biraz sorun yaşıyor?"

Jeanne ve Mary'ye kardeşiyle olanları kurgulanmış bir şekilde anlattı. "Henüz aileme söylemedim. Annem bir aylığına İtalya'da ve babamın da iki küçük çocuğu var; zaten şu anda onlara söylemek zorunda değilim." Gerçi Ethan'ın onlara kendisinin söyleyebileceği aklına gelmişti ama bu şu anda endişelenebileceği bir şey değildi. Aynı anda başa çıkabileceği çok fazla şey vardı. İki otoriter adam ve yürütmesi gereken bir iş, dramanın listenin en altına düştüğü anlamına geliyordu.

Jeanne içini çekti ve birayı devirerek içti. "İkisi de yaban domuzu üzerindeki bir meme kadar değersiz."

"Anne!" Mary elini annesinin ağzının üzerine koydu.

Jeanne elini çekti. "Birinin bunu söylemesi gerek. Her neyse, Jules, bebeğim, bu eve her zaman hoş geldin. Oğluma bu kadar uzun süre, hatta o seni ne kadar sevdiğini anlamadan önce aşık olduğun için çok zevkli olduğunu düşünüyorum."

Jules sırtıttı. "Cal'i sevmek aslında oldukça kolay."

"Bir erkek odaya girdiğinde bunu duymaktan hoşlanır." Cal odaya daldı ve Jules'u derin bir şekilde öptü.

Gideon biraz daha tereddütle içeri girdi. "Merhaba, Bayan Whaley."

Jeanne ayağa kalktı ve Gideon'u kucakladı. "Sana milyonlarca kez söyledim, bana Jeanne diyebilirsin. Şimdi, biz de bira içiyorduk. Siz ikiniz ister misiniz?"

"Ben getiririm. Otur, Gideon. Babam nerede?" Cal şişeleri alıp kapaklarını açarken etrafına .

"Biraz şarap almak için markete koştu. Birkaç dakika içinde dönecek."

Jules onun Cal'in işyerine geldiğini biliyordu ve onunla Gideon, Jules ve ilişkileri hakkında uzun uzun konuşmuştu. Cal ona sadece çok şey atlattıklarını ve babasının onu desteklediğini söyledi. Ki bu da önemli kısmı.

"Bütün gün tavuk ve karidesleri marine etti. Patates salatası, makarna salatası yaptı ve biraz da sebze kızarttı. Bunu sadece ailesi için yapar. Yani sen iyisin." Mary Jules'un kolunu okşadı.

Cal'ın babası büyük bir ızgaracıydı. Mutfakla pek ilgilenmezdi ama barbekü onun alanıydı. Onlar çocukken bütün ilkbahar ve sonbahar boyunca her hafta sonu mangal yapardı.

Gideon onun yanına oturdu ve başını bir an onun omzuna koydu, ikisi de gergindi, biliyordu.

"Bu elbiseyi beğendim." Adam başıyla onu onayladı.

"Teşekkür ederim. Dikiş kraliçesi Gillian'dan bir hediye idi. Kamyon nasıl?"

"Yakıt pompası bozulmuş ve parçası ellerinde yok." "İhtiyacın olursa arabamı ödünç alabilirsin."

Ona gülümsedi ve Cal gelip diğer yanına oturdu. "Bu çok iyi bir teklif hanımefendi, teşekkür ederim. Bana bir şey olmaz. Büyükbabamın arabası var, eğer bir işim çıkarsa ve bekleyemezse."

"Peki bu iş nasıl olacak? Hepiniz nerede yaşayacaksınız? Sanırım üçünüz de kendi evinizde kalmayacaksınız."

"İşte annem! Çok utangaçtır." Ryan babasıyla birlikte içeri girdi ve Jeanne'a bir öpücük vermek için durakladı. "Hey, Jules, Gideon."

Jules güldü.

Mike Whaley kolları dolu bir şekilde kapıdan içeri girdi. Jeanne onunla göz göze geldi. "Ne aldın sen? Sadece şarap alacağını sanıyordum."

"Dondurmaya ihtiyacımız vardı." Eşyaları kaldırdı ve Jules biraz cips ve kraker de gördü.

"kesmesi gerekiyordu. Ama ne zaman arkamı dönsem, bilmediğimi sandığı gizli bir deliğe Doritos sokuyor."

Jules ikisinin birlikte olmasından hoşlanıyordu. Mike az konuşan bir adamdı ama ailesini seviyordu ve Jules'a karşı her zaman iyi davranmıştı.

"İyi akşamlar, Bayan Juliet. Bu akşam nasılsınız?" Karısının patates cipsiyle ilgili dürtüklemelerini duymazdan geldi.

"Fena değil. Dondurma olduğunu bildiğim için şimdi daha iyi."

Jeanne güldü. "Ananaslı baş aşağı kek yaptım; iyi gider." "Gerçekten mi? Benim favorimdir."

"Biliyorum, yüzden yaptım."

"Vişneli cevizli çubuklar için de teşekkürler Jules. Dün gece sıcak çayımın yanında çok güzel oldular."

Bunun, oğullarının başka iki kişiyle birlikte olduğu haberini yumuşatmanın bir yolu olduğunu biliyordu ama insanlara tatlı bir şeyle yağ çekmenin asla zararı olmazdı.

"Beğendiğinize sevindim."

Hep birlikte akşam yemeği için masanın kurulduğu büyük arka güverteye geçtiler. Akşam sıcaktı, özellikle de Haziran sonu için. Dışarısı mükemmeldi. Hemen aşağıdaki bahçede açan çiçekler havayı kokluyordu.

"Daha önce bize yaşam koşullarımızı sormuştunuz. Büyükbabam da bugün bana aynı soruyu sordu Bayan Whaley, yani Jeanne." Gideon kızardı. "Görünüşe göre çiftliği ve çiftlik evini bana devretti ve kendimi evimde hissetmemi ve orada yaşamamı istiyor. Cal ve Jules'la birlikte."

Vay canına. Bu, arka bahçedeki barbeküde herkese ve her şeye duyurmadan önce kız arkadaşına özel olarak söylediğin bir şey değil miydi?

Cal'ın da bunu zaten bildiği açıktı ve bu onu daha da sinirlendiriyordu. Elbette onlarla birlikte yaşamak istiyordu. O eski çiftlik evini, özellikle de mutfakını çok seviyordu. Ama Tanrı aşkına, kendisine sorulmasını istiyordu. Sanki tüm bu planlamayı yapmışlar, başını okşamışlar ve bir karar verilmeden önce böyle şeyleri bilmekten hoşlandığını hatırlamamışlar gibi hissediyordu.

Mary ona öyle bir baktı ki Jules bu düşüncesinde yalnız olmadığını anladı.

Cal konuşana kadar uzun süre sessizlik oldu. "Aslında evin bodrum katında bir kayınvalide süiti var. Kendi girişi, mutfak ve diğer her şeyiyle gün ışığı alan bir bodrum katı. Patrick, Jules'un ona yapabileceği tüm vişneli cipsler karşılığında orada yaşamak istiyor."

Bu güzel bir hikayeydi ama tüm bu tartışmalar ne zaman yapılmıştı ve o neden bunları bu şekilde duyuyordu?

Gideon dönüp ona baktı ve yüzündeki ifadeyi görünce biraz sarsıldı.

"Sorun ne?" diye sordu Cal çiftlik evi hakkında zırvalamaya devam ederken sessizce.

"Bunu burada yapmak istemiyorum." Alt tonda konuşurken yüzüne yapıştırılmış bir gülümsemeyi korudu. Geceyi bir tartışmayla mahvetmek istemiyordu.

"Delirdin mi sen?" Gideon sanki hiçbir şeyden haberi yokmuş gibi sordu. "Evet."

Görünüşe göre öyleymiş. "Ne hakkında?"

"*Bunu burada yapmak istemiyorum cümlesinin* neresi kafa karıştırıcıydı? Cal'ın ailesiyle bir gün için yeterince şey paylaştık, sence de öyle değil mi?"

"Hey, yeni su özelliğini gördün mü?" Mary, Jules ve Gideon arasındaki bu küçük anı bölerek konuştu.

"Oh!" Jeanne neredeyse gülümsüyordu. "Hepsini kendim yaptım. Bir kit ve her şeyi satın aldım. Cal, git onlara göster. Ben burada bira içiyor ve iltifatlarınızı bekliyorum olacağım."

Merdivenlerden inip bahçeye çıktıklarında Cal nefesinin altından "Çok yumuşak," dedi.

"Neden gözlerinde o parıltı var? Öyle baktığında beni sinirlendiriyorsun." Gideon sol tarafa doğru ilerlerken ona baktı.

"Annen harika bir bahçıvan. Ben güllerimi asla toplayamam." Cal konuşmaya başladı, kendini durdurdu ve sonra tekrar denedi. "Burası çok güneş alıyor. Bütün gün güneş var. Toprak için de özel bir karışım yapıyor. Ona gülleri beğendiğini söylemelisin, gülleriyle delicesine gurur duyuyor." "Söyleyeceğim."

Su özelliği oldukça güzeldi. Geniş, yassı taşlar, muhtemelen bir metre kadar derinlikte bir havuzu çevreliyordu. İki küçük şelale de hoş bir müzik yapıyordu.

Gideon onu dikkatle izledi. Kızgın olduğu belliydi, bu yüzden onu rahat bıraktı.

"Çıkar ağzındaki baklayı, Juliet." Cal'ın daha az sabırlı olduğu belliydi. Gideon içini çekti. İncelik yok. Ona bu şekilde doğrudan saldırmak hiç işe yaramamıştı. Bu sadece topuklarını daha fazla kazmasına neden oluyordu.

Yumuşak kumaşları ve gurme kahvesiyle tatlı Juliet Lamprey kesinlikle inatçı olabilirdi. Tanıdığı herkesten daha inatçı olabilirdi. Tanıdığı en inatçı ikinci kişi olan Cal'ı bile.

Ve Cal ona o kadar yoğun bir şekilde odaklanmıştı ki, onunla o kadar uzun bir geçmişi vardı ki, onunla hâlâ sadece arkadaş oldukları zamanlardaki gibi konuşuyordu. Ama Jules aradaki farkı biliyordu ve Cal de heyecanlı olmadığı zamanlarda biliyordu.

Ona kaşlarını kaldırdı.

"Burası benim bahçemde olsaydı, sıcak günlerde ayaklarım suyun içinde otururdum. Belki mükemmel olması için bir margarita da eklerdim." Başını kaldırıp ikisine de baktı. "Derin sudan hoşlanmıyorum olmam ayak parmaklarımı suya daldıramayacağım anlamına gelmez."

Cal tekrar konuşmaya başladı ve Gideon uzanıp yan tarafını çimdikleyerek onu susturdu. Cal ters ters baktı ve Gideon da ona ters ters baktı.

"Peki bu birlikte taşınma işine beni de dahil etmeyi ne zaman planladınız? Patrick biliyor. Cal'ın tüm ailesi biliyor. Siz ikiniz Cal için ev-ofis hakkında konuştunuz ama kimse bunları bana sorma zahmetine girmedi."

Oh. Kahretsin.

Cal nefesini içine çekti. "Tanrım. Özür dilerim. Senin arkandan konuştuğumuzdan değil. Birlikte konuşmadık. Dün ona son evrakları imzalatmak için oraya gittim. O ve ben bunu tartışıyorduk. Sana söylemedim çünkü o bir müşteriydi ve paylaşıp paylaşmamak ona kalmıştı. Az önce Gideon'u almaya gittiğimde Patrick bana Gideon'la konuştuklarını söyledi. Hepimiz biraz sohbet ettik. Hepsi bu kadar."

"Ve bu konuda çok heyecanlıydım ve bunu büyükbabamla konuşmuştuk, bu yüzden Cal'ın ailesiyle paylaşmak için heyecanlandım, bilirsiniz ciddi olduğumuzu bilmeleri için ve Özür dilerim. Seninle konuşmalıydık."

Kızdığında öfkeli olabilirdi ama asla uzun süre öyle kalmazdı. Başını salladı ve içini çekti. "Tanrım, siz ikiniz çok fazla çalışıyorsunuz. İkinizin de bu kadar yakışıklı ve yatakta iyi olmanız gerçekten büyük şans. Gelecekte, heyecanlı olun ya da olmayın, büyük şeyleri dünyaya duyurmadan önce benimle konuşmanızı istiyorum. Ya hayır deseydim?"

Cal, sağ , sanki böyle bir şey düşünülemezmiş gibi bir bakış attı. "Hayır mı demek istiyorsun?"

"Muhtemelen hayır. Ama mesele hala geçerli Calvin. Öyle değil mi?" Kadın çenesini uzattı ve Cal'in omurgası sertliğini kaybederek iç çekti.

"Evet, öyle bebeğim. Elimden gelenin en iyisini yapacağıma söz veriyorum." "Ne kadar avukatça bir cevap. Ama işe yarar."

Jules mumlarını yaktı ve sessizce oturdu, canavar krampları ve genel bir huysuzluk içinde nefes almaya çalıştı.

Kapısı çalındı ve o bunu duymazdan gelerek gözlerini kapalı tuttu. Ama sonra Cal kendini içeri bıraktı ve seslendi.

"Ah, özür dilerim." Onun meditasyon yaptığını görünce sarsılarak durdu. "Sadece seni görmek istedim. Üç gün oldu."

Bu hafta delicesine meşguldü. Önümüzdeki hafta sonu Gillian'ın düğünü vardı. Bir gece önce bir yemek vermişlerdi ve şehir dışından insanlar gelmeye başlamıştı. Adrian'ın ev sahipliği yaptığı bir şey için iki yüz kek yapmıştı ve o gün düğün pastasının tam bir maketini yapmıştı, bu onun ikinci işiydi. En azından bu kısmı kontrol edebileceği bir şeydi. Ve çok da lezzetliydi.

Ancak yıpranmıştı ve diğer herkese o kadar çok şey vermişti ki, neredeyse hiç kalmamıştı ve biraz kas gevşeticiye ve yalnız kalmaya ihtiyacı vardı.

"Hastalanıyor musun?" Cal bir elini onun alnına koydu.

Normalde bu onu cezbederdi ama o anda bu onu daha da sinirlendirdi çünkü adam sadece tatlı olmaya çalışıyordu ve bunu biliyordu. Ama gerçekten yalnız kalmak istiyordu.

"Hayır. Sorduğun için teşekkürler." Sabırlı kalmak için kendini zorladı. "Sadece yorgunum, huysuzum ve tam noktadayım."

Adam bir adım geri attı ve kadın güldü. "Merak etme, yakalanmıyorum."

"Orgazmın krampları rahatlattığını duymuştum."

"Orgazmı hemen hemen her konunun içine yerleştirme yeteneğine hayranım." "Bu doğru! İnternette araştırın."

"İnternet. O zaman, eğer internetteyse, doğru olmalı." Aslında doğru olduğunu biliyordu ama onu kızdırmak eğlenceliydi.

"Bu şekilde davrandığında beni daha çok tahrik ettiğini biliyorsun değil mi? Tanrım, gençken bana işkence ederdin. Bana ders verirdin ya da küçümserdin ve ben de haftalarca sana 31 çekerdim."

"Dürüst olmak gerekirse, tanıdığım hiç kimse senin gibi iltifat etmiyor. Bu da aslında başlı başına bir iltifat. Yine de iyi bir arkadaş değilim. Gideon'a git. İkiniz birbirinize orgazm yaşatırsınız. Beni düşün ve yarın görüşürüz."

"Seninle orgazm olmak istiyorum."

"Çok çekicisin ve normalde eğer kabul edersen gidelim derdim. Ama şu anda bana dokunulmasını ne kadar az istediğimi anlayamazsın. Şiştim, ağrım var ve çok şirretim. Çok fazla dondurma yememe ve ısıtma yastığıyla erken yatmama izin ver. Git erkeğimizle ateşli bir eşcinsel seks yap."

Ona gülümsedi. "Dünyada gerçekten senin gibi biri yok." "Ha.

Yok, o yüzden bunu unutma."

"Yardım edemeyeceğime emin misin?"

"Dostum, lütfen, şu anda beni idare etme. Sana söylüyorum, regl dönemimdeyim ve birini kesmek istiyorum. Git başımdan."

Bir öpücük riskini göze alacak kadar yaklaştı. "Gideon'la ateşli bir eşcinsel seks yapacağım ve evet, seni düşüneceğiz. Daha iyi hissediyorum. Seni seviyorum, Juliet."

Büyülenmesine izin verdi. "Ben de seni seviyorum Calvin."

Adam gitti ve kadın gözlerini kapattı, bu sefer merkezini biraz daha kolay buldu.

Üç aydır Gideon'la birlikteydi. Cal ile de neredeyse o kadar. Tüm hayatı değişmişti. Neredeyse tamamen iyiye doğru. İşler harikaydı. Fazladan personel işe almıştı, böylece ilk kez haftada iki gün izin yapabiliyordu. Mary'nin catering işi de benzer şekilde geliyordu ve Daisy'nin galerisi sadece ona satış sağlamakla kalmamış, aynı zamanda bölgedeki diğer sanatçılar için de bir platform oluşturmuştu. Artık Gillian'ı eskisinden daha az görüyordu. Ve bu doğaldı. Gillian'ın Adrian'ı vardı ve o artık tam zamanlı olarak Bainbridge'de yaşıyordu. Daisy de Levi ile meşguldü. İkisinin bir ilişki kurmasını izlemek oldukça güzeldi.

O, Cal ve Gideon birlikte büyüyor, birbirlerini öğreniyorlardı. Gideon, Cal'ın ateşli yoğunluğu ile Jules'un bazen gergin olan gerginliği arasında bir köprüydü.

isteksizlik. Ah pekala, onun şirretliği. Bu bir iç konuşma olduğu ve şu anda acıdan neredeyse iki büküm olduğu için bunu kabul edebilirdi. Bazen tam bir sürtük oluyordu ve öyle olmamaya çalışmak için çok yaşlıydı. Kendini onlar için, onlarla birlikte yumuşatmak iyiydi. Ama temel kişiliği yumuşak başlı ve tatlı değildi.

O ve Cal uzun zamandır birbirlerini dürtüyorlardı ama artık işler farklıydı ve bu yüzden çatıştıklarında aralarındaki boşluk Gideon oluyordu. Ama bu mizacı onun çok yumuşak olduğu anlamına gelmiyordu.

Üçü arasında en baskın olan Gideon'du. Bundan şikâyetçi değildi. Gideon'un Cal'le birlikte kontrolü ele alması akıl almaz derecede seksiydi. Gideon kendini ikisine de bırakmıştı. O iyi bir adamdı. Koruyucuydu. Çok otoriterdi. Ama genellikle onun anladığı şeyler hakkında. Ellerini iyi kullanırdı. Ona kendini güzel, akıllı ve tamamen yetenekli hissettirirken aynı zamanda değerli ve el üstünde tutulduğunu hissettiriyordu. Kısacası, bir insanın isteyebileceği hemen hemen her şeydi.

Ve Cal, muhteşem, günah kadar seksi Cal, onu güldüren. Onu çok iyi tanıyan ve yine de seven. Onunla birlikte olduğu her an onu baştan çıkaran Cal. Cal, ona hediyeler getiriyordu, genellikle muhteşem ve pahalı iç çamaşırları, daha sonra onun için giymek üzere bir çekmeceye sıkıştırılmış olarak buluyordu. Yoğun. Etrafta başka şeylere bakıyor olabilirdi ama onunla birlikteyken odak noktası oydu. Bu durum onu zaman zaman telaşlı ve kıkırdayan biri haline getiriyordu. Ayrıca zekiydi ve insanları çoğu kişiden daha iyi tanıyordu. O şanslı bir kadındı. Hiç şüphesiz.

İkisini de seviyordu. Bundan hiç şüphesi yoktu. Ama birlikte yaşamaya başlamak büyük bir adımdı ve bunu düşünmeye istekli olsa da, bu onu çok korkutuyordu. Cal ve Gideon'a güvenmediğinden değil, güveniyordu. Onların da kendisini sevdiğine güveniyordu.

Ama Cal seri tek eşliydi ve Gideon da daha önce evlenmişti. Ciddi bir ilişkisi olmamıştı. Hem de hiç. Bu konuda ondan milyon kat daha iyidiler.

Ve kaçınılmaz gerçek şuydu ki, onunla yaşamamanın kolay olmadığını biliyordu. Bazen huysuz oluyordu. Yemek pişirmek dışında, sabırlı bir insan değildi. Gideon ve Cal günlük işlerde ondan çok daha rahattılar.

Ya onunla yaşamak her şeyi mahvederse ve gerçekten tüm kusurlarını görüp katlanamazlarsa? On dokuz yaşında evden taşındığından beri tek başınaydı.

Kendisi için bir şeyler yapması gerekiyordu ve onun söz konusu olduğu durumlarda çok ısrarcı olma eğilimindeydiler. Öte yandan bu, seksi gerçekten ateşli hale getiriyordu çünkü onun karşılık vermesinden hoşlanıyorlardı. Ama idare etmek için çok enerji harcıyorlardı.

Kahretsin, her gece meditasyon yapıyordu çünkü daha az şirret olmaya çalışıyordu ve Tanrı'nın dürüst gerçeği, muhtemelen sadece şirret spektrumunun daha korkunç tarafını tutuyordu.

Ya ailesiyle ilişkisinin bu kadar berbat olmasının nedeni buysa? Ya uzun süreli romantik bir ilişkiyi sürdürebilecek kapasitede değilse?

Onların yanına taşınıp her şeyi berbat eder miydi? Üç yıl içinde etkisi geçer miydi? Ve eğer öyleyse, bu ne anlama geliyordu? Acı çekme potansiyelinden kaçınmak için onlardan uzaklaşmayı ve sahip olabilecekleri mutluluğu kaçırmayı mı tercih ederdi?

Nefesini dışarı itti. Sadece düğünü atlatmaları gerekiyordu. O kadar çok şey oluyordu ki, birlikte yaşamayı planlamayı ve tartışmayı düğün sonrasına bırakmaya karar vermişlerdi.

Ama bununla yüzleşmesi ve bir seçim yapması gerektiğini biliyordu. Gideon şimdilik sabırlıydı ama her zaman öyle olmayacaktı ve iki adam da istediğini elde edemeyecek bir tip değildi.

Sadece bunu yapıp yapamayacağını ve işe yarayıp yaramayacağını anlaması gerekiyordu. Ama şu anda bir ısıtma yastığı ve biraz dondurma onu bekliyordu.

- - -

Cal *onu* istiyordu, lanet olsun. Düğün çok yaklaştığı için meşgul olacağını biliyordu ama üç gün olmuştu ve ona dokunmak, onu becermek, çıplak ve terli bir şekilde onunla birlikte olmak istiyordu. Onunla ilgili, onunla birlikte olmak hakkında onu doğru şekilde dolduran bir şey vardı. Jules şeklinde bir noktaydı ve ondan başkası bunu yapamazdı.

İçeri girdiğinde kızın o eşofmanları ve şekilsiz gömleği giydiğini anlaması gerekirdi. Ama hayır, onu dürtmek zorunda kaldı çünkü bu onu aptal gibi heyecanlandırdı ve sonra tabii ki ona gidip Gideon'u becermesini ve dondurma yemesine izin vermesini söyledi.

Onunla seks yapmak yerine dondurma yemek istiyordu. Yine de onu, muhtemelen seks yapmak yerine dondurma yemek istemeyen Gideon'a doğru kıskırttı.

Gideon'un kapısını çaldı ve Gideon kapıyı açtığında, Patrick'in ziyarete gelmediğinden emin olduktan sonra Cal içeri girdi, kapıyı çarpıp arkasından kilitledi ve Gideon'a baktı.

Gideon'un şaşkınlığı başka bir şeye dönüştü. Aralarında sıcaklık yükseldi.

"Az önce Jules'un evindeydim, beni kovdu ve gelmemi söyledi. seninle ateşli eşcinsel seks."

"Havasında değil. Bu gece de gelmesi için onu ikna etmeye çalıştım. Bana kendini bıçak gibi hissettiğini ve gitmemi söyledi. Bir kadın kendini bıçaklanmış ya da bıçaklanmayla ilgili herhangi bir şey hissettiğini söyler ve sen de onu rahat bırakırsın. Ateşli gey seksine gelince..." Bol bir pantolon giymişti ve aleti sertçe ortaya çıkana kadar pantolonunu aşağı çekti. Gideon uzanıp kendini birkaç kez yumruklarken Cal'ın ağzı sulandı. "Getir onu."

Cal tişörtünü yukarı çekip başının üzerinden geçirdi ve ayakkabılarını çıkarıp pantolonunu ve şortunu aşağı itti, hepsi Gideon'un yatak odasının kapısında bir ağız dalaşında buluşmadan önce, çılgınca itişip kakışarak öpüşüler ve yatağa düştüler.

"Seni yüz yüze istiyorum." Gideon eğilip Cal'in alt dudağını dişlerinin arasına aldı ve bir süre ağzına götürüp emdi. Cal konuşmak şöyle dursun, zar zor düşünebiliyordu. İhtiyaç ateş gibi tenini sarmıştı. Daha fazlasını istiyordu. Daha fazlasını.

Gideon yuvarlandı ve kayganlaştırıcıyı çıkarana kadar bir çekmeceyi karıştırdı. Dişlerini Cal'ın meme uçlarında gezdirirken kapağını açtı. Sonra Cal'in aletin üzerine biraz kayganlaştırıcı döktü, taşaklarından aşağıya ve göt deliğine doğru akmasına izin verdi.

Birbirlerine doğru kaydılar, horoz horoza, öpüşürken alay ettiler ve okşadılar. Gideon inanılmaz bir öpücüydü. Alay ediyor, eziyet ediyor, ne isterse tadına bakıyor ve alıyordu. Gerçekten de Gideon tarafından öpülmek, anlamsızca öpülmek demekti.

Gideon dizlerinin üzerine çöktü ve prezervatifi takarken dinlendi. "Bacaklarını aç ve sikini kaldır."

Cal bir ses çıkardı ve bunun nereden geldiğinden ya da nasıl yaptığından bile emin değildi. Gideon başparmağını Cal'ın göt deliğinin üzerinde ileri geri hareket ettirdi, yavaşça içeri soktu ve onu gerdi. Cal erkeklerle yüz yüze sevişmezdi. O

Genelde siken kişi olmayı ve arkadan sismeyi tercih ederdi. Ama Gideon farklıydı ve o kadar samimiydi ki, Gideon onu gerdikten sonra biraz geri çekilip Cal'ın bacaklarını yukarı kaldırıp ayırarak içine girmeye başladığında sarsıldı.

"Evet, Tanrım, evet. Çok sıkı." Gideon sertçe yutkundu, Cal'i incitmek istemediğı için yavaşça yaparken boynundan ter damlıyordu. "Sikini okşamıyorsun."

Cal kendini yumrukladı ve Gideon'un onu becerdiği hızda sikini çalıştırmaya başladı.

Bir nefes verdi. "Altımda öyle güzel duruyorsun ki. Ben şanslı bir adamım."

Cal onun tarzında gülümsedi ve her zaman olduğu gibi, doğrudan Gideon'un sikine vurdu. "Daha da şanslı olmak üzeresin. Becer beni. Kırılmayacağım."

Gideon sonuna kadar itti ve sonra geri çekerek bastırdı. "Seni incitmek istemiyorum."

"Biraz acı, bu kadar iyi olmasının bir parçası." Cal derin ve alçak bir sesle inledi ve Gideon bu hamleyi tekrarladı, sikinin başını Cal'ın tatlı noktasına sürttü. Cal yavaş ve sakın bir şekilde otuz bir çekmeye başlamıştı ama sonra hızını artırdı, Gideon da öyle yaptı.

"Evet, evet, aynen öyle."

Gideon daha sert, daha derin, tekrar tekrar itti. Cal tek eliyle sikini okşuyordu, tıpkı Gideon'un onu siktiğı gibi sert ve hızlı. Diğer eli Gideon'un saçlarına dolanmış, onu kendine çekiyordu. O büyük kahverengi gözler doğrudan ona bakıyor gibiydi ve Cal kendini buna bıraktı, kendini tamamen bıraktı, tuttuğı son rezervden de vazgeçti.

"Şimdi, lanet olsun, sana ihtiyacım var, Gideon." Cal'ın sesi boğuk ve çaresizdi ve Gideon bir, iki ve sonra bir kez daha döndü ve üflemeğe başladı. Karnındaki sıcaklık Cal'ın da devrildiğini gösteriyordu.

Cal ona gülümsedi. "Kendimi çok daha iyi hissediyorum."

Gideon ayağı kalkarken güldü. "Ben de öyle. Bir dahaki sefere," dedi Cal'a bir havlu uzatarak, "acele etmemeyi denemeliyiz. Ama seni ne zaman çıplak görsem, tüm kontrolümü kaybediyorum."

"Jules beni buraya göndermekte haklıydı." Cal gerindi. "Buna ihtiyacım vardı."

Gideon yatağı geri döndü ve Cal'ın yanındaki şilteye uzandı. "Ben de onu özlüyorum. Düşün işleri onu çok yoruyor. Her şeyin mükemmel olmasını istiyor.

Gillian için. Düşünden sonraki günü dinlenmek için kullanacağız. Jules izinli, ben izin aldım, sen de izinli olacaksın."

"Hadi çıldıralım ve sekize kadar uyuyalım." Cal güldü.

"Mmm, öğlene kadar uyuyabiliriz. Geç saatlere kadar düşünde olacağımızı sanıyorum. Geç uyanırız, belki kahvaltıya gideriz. Ya da öğle yemeğine. Ve seks yaparız. Bol bol seks." Ve onu eve taşınma konusunda söz vermeye zorla.

"Jules ve seninle yatmadan nasıl yaşadığımı bilmiyorum. Uyandığında onu becermeyi özlüyorum." Cal kalkıp banyoya gitti ve birkaç dakika sonra geri döndü. "Ona alıştım. Beni mutlu ediyor. O etrafta olmadığında huysuz oluyorum." Cal tekrar Gideon'un yanındaki yatağa atladı.

"Tek olmadığımı bilmek güzel. Hayatımı belli bir seviyede Jules-ish-ness ile dolduruyor. Ya da her neyse. Beni güldürüyor ve onu becermeyi seviyorum. Bir de yemek yapabiliyor." Gideon bu kombinasyonun onu mükemmel kıldığını düşünüyordu.

"O hiçbir kabul etmez. Ve çaresiz değil."

Gideon bir an gülümsedi ama sonra gülümsemesi kayboldu. "Ailesi için üzülmeyi bir zayıflık olarak görüyor. Ya da kişisel bir kusur."

"Kendimi bildim bileli Jules insanlarla ilgilenirdi. Annesi, kardeşi ve o çocuklarla ilgilenmek istiyor ama onlar buna izin vermiyorlar ve sorun onlarda, kendisinde değil, ama o bunu açıkça göremiyor."

"taşınmaktan korkuyor." Gideon iç çekti.

Cal homurdandı. "Seni ve beni sevmediği için değil. Seviyor. Bunu saklayamıyor ve zaten yalan söylemekte de berbat."

"Sence hala şu eşcinsel meselesi hakkında endişeli midir?"

"Beni bu gece buraya gönderdi. Sonradan düşünmek için değil, benden kurtulmanın bir yolu olarak değil, sevmeye ve dokunulmaya ihtiyacım olduğunu ve kendisinin buna hazır olmadığını bildiği için. Bizi birlikte izlediğini gördüm. Orada korku yoktu. Öfke ya da üzüntü yok. Artık endişeli hissetmediğini söylerken doğruyu söylediğini düşünüyorum."

"Belki de başarısız olmaktan korkuyordur? Başarısız olmamızdan mı korkuyor? Kasabadaki herhangi birinin ilişkimiz hakkında ne düşündüğünü umursadığını sanmıyorum. Bizim için öyle olsa da tepkilerden endişe ettiğini sanmıyorum, ama o böyle biri."

"Pazar günü, düşünden sonra, her şeyi yoluna koyacağız." Cal, Gideon'a dönerek onu öptü. "Şimdilik bir kadeh şarap içelim, sonra

sonra sikimi emersin."

Gideon ayağa kalkarken onun kışını tokatladı. "Anlaştık."

Tğünden önceki gece tüm erkekler Gillian'ın eski , kadınlar ise yepyeni evinde kaldı. Gillian onlara evi gezdirdi ve son rötuşlar yapıldıktan sonraki ilk resmi turu yaptırdı.

uygulandı.

Ev suya doğru eğimli bir tepenin üzerine kurulmuştu. Adrian yakın zamanda bir tekne satın almıştı ve tekne rıhtımlarında duruyordu. Manzara inanılmaz derecede güzeldi ve evin hemen hemen her penceresinden bir manzara vardı.

Gillian neredeyse mutluluktan parlıyordu. "Brody ve Elise arka taraftaki peyzajı bize düğün hediyesi olarak verdiler."

"Tanrım, sana aldığım tek şey bir vibratör ve birkaç gümüş saçmalıktı." Jules omzunun üzerinden Elise'e bir bakış attı ve kaşlarını kaldırdı. "Bazılarımız gösteriş yapmayı sever."

Adrian'ın aynı zamanda eski bir baş balerin olan baldızı Elise kahkahayı bastı. "Nefret edenler nefret edecek, Jules."

Çok güzel bir çalışmaydı. İskeleye inen yol kelebek çalıları ve her türden çiçek cümbüşüyle çevriliydi. Yolun yarısında yamaçtan oyulmuş, içinde masa ve sandalyelerin bulunduğu küçük bir güverte vardı.

Stüdyo, ana evin karşısındaki ayrı bir binadaydı. Adrian birkaç aydır orada çalışıyordu ve bir sonraki albümünün kayıtlarını yeni bitirmişti. Balayından döndükten hemen sonra turneye çıkmak için ayrılacaklardı. Erin, Ben, Todd ve Alexander'ın yanı sıra Gillian ve Miles da onlara . Brown ailesinin rock-and-roll turnesi. Gillian ve Miles'ı şiddetle özleyecek olsa da Jules bunu çok sevmişti.

Ana süit ikinci katın yarısını kaplıyordu ve Miles birinci kattaydı. Muhteşem yatak odaları ve ortak alanlar. Ev büyük ve tamamen gösterişliydi ama aynı zamanda rahattı. Mobilyalar sizi kalmaya ve ziyaret etmeye davet ediyordu. Gillian'ın dokunuşu her yerdeydi ve kişisel olmayan ve hiçbir yere oturamayacağınız kadar lekesiz olmaktan ziyade zarif ama rahat tuttu.

İstedikleri tüm korku filmlerini izleyebilecekleri bir ev sineması. Evin önünde büyük bir oyun alanı, çitle çevrili ve sudan uzakta, böylece tüm küçükler gelip oynayabilecekti. Ve belki Adrian ve Gillian kendi ailelerini de genişletmeye karar verdiklerinde.

Mutfak bir rüyaydı. Jules dev fırınla evlenmek istiyordu ve Gillian ona istediği zaman gelip orada bir şeyler pişirebileceğini söylemişti.

"Yarın evleniyorsun." Jules, düğün için hazırladıkları alana bakarken Gillian'ın elini tuttu. Ertesi gün daha fazlasını yapacaklardı ama çadır için gerekli yapıyı kurmuşlardı. Temmuz ayı olmasına rağmen hâlâ kuzeybatıdaydılar. Yağmur tüm yıl boyunca ve Dört Temmuz'a yakın zamanlarda oldukça sık yağardı, bu yüzden risk almak istemediler. Hava güzel olursa çadırın yanları açık olacaktı, böylece insanlar etrafta dolaşabilecekti.

Jules güvenlikten ve paparazzileri engellemek için nasıl sanatsal çiçek ve örtü sergileri kurmak zorunda kaldıklarından bahsetmekten kaçındı. Bu zorunluluğu aşmanın bir yolu yoktu ama Gillian'ın bundan nefret ettiğini biliyordu ve Jules sadece her şeyin bir aksilik olmadan gerçekleşmesini istiyordu.

"Adrian gibi biriyle evlenmeyi bırakın, evleneceğimi bile hiç düşünmemiştim. Miles vardı. O liseyi bitirene kadar beklemekten ve sonra belki birileriyle çıkmaktan memnundum. Ve işte buradayım, onun babasıyla evleniyorum. Kendisiyle birlikte turneye çıkmadan önce bana tekneler satın alan ve rüya gibi evler inşa eden bir rock yıldızı."

"Sakin bir hayat olmadığı kesin." Jules göz kırptı.

"Bunu iki erkek arkadaşı olan kadın söylüyor." Gillian da kırptı.

"Oh! Sana söylemedim bile. Bekle, bunun için içecek ve yiyecek bir şeylere ihtiyacımız var."

Birkaç tepsi margarita ve Mary'nin yanında getirdiği mezelerle birlikte aile odasına yerleştiler. Oda harika kadınlarla doluydu ve Jules hepsine hayranlıkla bakmak için bir an durdu.

Erin, Raven ile birlikte oradaydı. Adrian'ın kardeşi Brody ile evli olan Elise. Ben'in erkek kardeşiyle evli olan Ella, Erin'in baldızı ve eski bir aile dostuydu. Ella hamile olduğu için margarita yerine meyve suyu içti. Sonra tüm Delicious. Daisy, başka birinin içinde gülünç görüneceği ama Daisy'nin şık görünmesini sağladığı bir tür retro denizci elbisesi içinde çok sevimli görünüyordu. Tabii ki Gillian ve yemeklerle ilgilenen Mary.

"Merak etmeyin, bunlar yarın servis edeceklerimizden tamamen farklı mezeler."

Jules Mary'nin elini okşadı. "İyi, çünkü kafamda bunun için seni yargılıyordum." Gözlerini devirdi. "Hiçbirimizin umurunda olmazdı. Yarın da aynı sayıda yerdik, sadece favorilerimizi önceden bildirmiş olurduk."

Gillian güldü. "İyi noktaya değindin. Şimdi, ne oldu?"

"Mary biliyor çünkü oradaydı, ama Cal ailesine söyledi ve onlar da çok şükür iyiler. Ama yemeğin ortasında Gideon kalktı ve hepimizin çiftlik evinde nasıl yaşayacağımız hakkında konuşmaya başladı. Cal da söze karıştı ve benim hiç bilmediğim şeyler hakkında konuşup plan yapmaya başladılar."

Mary homurdandı. "Onun yüzünü görmeliydin. Dışarıdan sakın görünen ama ağzı düzleşen ve kaskatı kesilen yüzünü biliyor musun? Anlamaları birkaç dakikalarını aldı. Erkekler çok cahil olabiliyor."

Gillian başını salladı. "Şimdi her şey yolunda mı?"

"Evet, değil. Onlara neden kızgın olduğumu söyledim. . Taşınma konusunu düğün sonrasına erteledik."

Gillian burnunu çekti ve sonra margaritasını yudumladı. "Bu konuda heyecanlı mısınız?" "Evet. Ve korkuyorum. Her zamanki gibi. Ama şu an benimle ilgili değil. Arkadaşıma söyledim.

hikaye. Düğün hakkında konuşalım!"

Gillian kaşlarını çatı ve elini salladı. "Yapmayalım. Sanki aylardır tek konuştuğum şey buymuş gibi geliyor. Hadi senin hakkında konuşalım."

Raven başını salladı. "Anlaştık. Gillian'ı ve ona sahip olduğu için şanslı yıldızlarına şükretmesi gereken adamı biliyoruz. Onu seviyor. Kız onun için ay gibi. Vesaire, vesaire. Bunu anladık. Sen ve senin iki adam hakkında konuşmak istiyoruz."

Jules gözlerini devirdi. "Anlatacak bir şey yok aslında."

"Onların yanına taşınmak ister misin? Patrick bu konuda iyi mi?" Gillian sordu.

"Patrick harika ötesi biri. Gideon'u destekliyor. Bana karşı çok tatlı ve Cal'i de seviyor. Gerçekten beklediğimin de ötesinde. Çiftliği, ev de dahil olmak üzere Gideon'a devretti. Hepimizi orada istiyormuş. Ana evde koca bir kayınvalide dairesi var. Orada yaşamak istiyor. Bir yanım bunun iyi olacağını düşünüyor çünkü ona daha iyi göz kulak olabiliriz. İyi durumda ama bazı kronik sağlık sorunları var. Gideon kendine bakma konusunda Patrick'e çok ısrarcı davrandığında Gideon'la çatışabiliyorlar. O bana karşı daha nazik."

"Çünkü onu vişneli cipslerle şımartıyorsun." Daisy göz kırptı. "Kahretsin Mary, bu küçük peynirli jambonlu şeyler harika. Onlardan bir tepsi dolusu yiyebilirim. Hatta şu anda bile yiyebilirim. Ama bak, hepimiz saldırgan erkeklerle birlikteyiz. Bu bizde bir trend gibi görünüyor. Levi, Tanrım, o çok otoriter. Bilirsin, yatak odasında falan işe yarar. Ama dışarıda da patron olmayı seviyor. Bu bir iş ama gerçekten, endişelenmeden her şeyin olmasına izin veren bir adamla birlikte olmayı hayal edemiyorum."

"Ve sende onlardan iki tane var. Çok otoriter olduklarında onları savuşturma işini telafi etmek için seksin oldukça muhteşem olduğunu hayal ediyorum," diye konuştu Ella oturduğu yerden. "Ayrıca şu jambonlu şeylerden bir tepsi dolusu yemeye de oy veriyorum."

Mary ışınlandı.

Raven ayaklarını kendi altına sıkıştırdı. "Evet, hadi seks hakkında konuşalım. Erin de konuşmalı."

"Raven, belli ki son zamanlarda hiçbir şey almamışsın. Tek yönlü bir zihnin var." Erin arkadaşına bir bakış gönderdi. Raven omuz silkti.

"Hiçbirimiz bunu düşünmüyormuş gibi mi davranacağız? Çünkü düşündüğümüzü biliyorsun."

Jules güldü; elinde değildi. Aslında kendi üçlü seksini yapmadan önce Erin ve erkek arkadaşlarını çok merak ediyordu. Bunu yüksek sesle söylemeyi Raven'a bıraktı.

"Seks ... şey, yalan söyleyemem, muhteşem. İkisi de gerçekten çok başarılı. Ve benim üzerimde takım olduklarında, inanılmaz oluyor." "Yerinde olsaydım kesinlikle sırtırdım." Raven kadehini selamlamak için kaldırdı.

"Kafamın içindeyim. Hemen her zaman. Peki ya ikisi birlikte? İlk başta endişelendim. Ya Cal bir kadınla birlikte olmaya karar verirse?"

ihtiyacı olan şey değildi ve sonra biliyorsun, beni terk ettiler. Ama bir süre sonra?" Omuz silktili. "Artık beni endişelendirmiyor. Onlar yetişkin insanlar. Kendi seçimlerini yapabilirler ve hem beni hem de birbirlerini seçtiler. Ve onları seks yaparken izlemek çok ateşli." O hafta başında Cal'ı Gideon'a gönderme şeklinin, artık bu konuda gerçekten endişelenmediğinin bir işareti olduğunu fark etti.

Erin güldü. "Evet, kızım, evet."

"Ama taşınma işinden kaçıyorsun." Gillian elbette hiçbir şeyi kaçırmadı.

"Kaçınmak değil. Kesinlikle öyle. Onlarla birlikte olmayı seviyorum. Çaresiz değiller. Arkalarını toplamak ya da hayatlarını idare etmek zorunda değilim. Gerçi Cal dağınık bir adam, o yüzden bununla başa çıkmanın bir yolunu bulması gerektiğini düşünüyorum. Ben oradayken onun evinin etrafını topluyorum ama biz oradayken dalgın bir şekilde. Bunu tam zamanlı yapmak istemiyorum."

Gillian bardağının üzerinden Jules'a bir bakış attı. "Gerçekten mi? En önemli sorunun Cal'in lavabodaki sakal kılları mı? Diğerini çek, Jules. Senin oyununu biliyorum."

"Lanet olsun sana, Gillian." Kaşlarını çatı ve Gillian fark etmemiş gibi davranarak parmağını bir hareketle daire içine aldı. "Bu işlerde benden daha iyiler. Daha önce hiç kimseyle birlikte yaşamadım. İkisi de uzun süreli ilişkiler yaşadı ve ben hiç yaşamadım. Benden çok daha fazla deneyimleri var. Ayrıca, çok hanımefendi olduğum için farkında olmayabilirsiniz, ama etrafta olmak her zaman kolay değildir. Kramplarım tuttuğunda ve onun yerine dondurma yemek istediğimde rahat bırakılmak istiyorum. Ruh halim için özür dilemek zorunda kalmak istemiyorum. Ve insanlarla yaşarken bunu hesaba katmak zorundasınız. Yoksa hıyarın teki olursun ve ben hıyar değilim. Sadece biraz kaltağım."

"Şirretliğin bir sır değil, tatlım." Gillian onun dizini okşadı. "Bunun senin bir parçan olduğunu biliyorlar, tıpkı senin de onların ruh hallerini bildiğin gibi. Her neyse, birlikte olduğun insanlarla yaşamak bambaşka bir deneyim. Miles'la yaşamak Adrian'la yaşamamanın nasıl bir şey olduğu konusunda yeterli bir başlangıç değildi. Bence bu hazırlanamayacağınız şeylerden biri. Sadece yapmak zorundasınız. Tabii ki seni. Erkekler böyle yapar. Ve sende onlardan iki tane var. Ama senin için endişelenmiyorum. Tamamen yeteneklisin. Eğer yapmak istersen."

"Bence de öyle," diye ekledi Mary. "Bak, Cal'i yıllar boyunca insanlarla birlikte gördüm. Bazıları yeterince iyiydi. Hepsine karşı iyiydi ama

Hiçbir zaman gerçekten, bilmiyorum, gerçekten kimseyle birlikte olmasına izin vermedi. Bilirsin, bırak doğal olsun. Senin yanında şirket terbiyesini takınmıyor. Ya da Gideon. Cal için gerçek anlaşma sensin ve bence bu uzun zamandır doğru. O tamamen şımarık. Şuna bir bakın! Ama diğerleriyle olduğu gibi seninleyken bunu hafife almıyor. Ve çiftlik evine temizlikçi kadın getirecek. O bir pasaklı, işte böyle biri. Kardeşim olduğu için önyargılıyım ama bu gerçek Jules ve bunu yapmalısın."

"Mary'ye katılıyorum." Daisy başını salladı.

Gillian çenesini Erin'e doğru eğdi. "Ve bunu körlemesine yapmak zorunda bile değilsin. Grubumuzda iki üçlü olması harika bir şey. Erin senin m n ge akıl hocan olabilir."

Jules k s k s güldü. "Ona üzerinde bu yazan bir gömlek almalıyız. Her neyse, kolaymış gibi gösteriyor."

Erin kahkahalarla güldü. "Kolay değil. Ama yapmaya değer hiçbir şey kolay değildir. Hayatımda hiç tahmin etmediğim kadar çok sevgi olduğunu biliyorum. O ikisinin seni sevdiğini biliyorum. Bunu yüzlerinden anlayabilirsin.    n z n birlikte nasıl çalıştığını izliyorum ve bu her şeyin temeli. Ama evet, Ben ve Todd sürekli bana karşı birlik oluyorlar. Sinir bozucu olsa bile bu çok ateşli bir şey."

"Mutlusun Jules. Hayatında her şey yolunda gidiyor. İşin harika gidiyor. Aşıksın. Bırak mutlu ol."

TDüğün sabahı hava açık ve . Jules hava tanrıçasına teşekkür etti ve düğüne giderken havanın açık kalmaya devam etmesini umdu. tüm pasta detaylarını halletmek için Tart'a doğru yola çıktı.

Her şeyi bir gün önce bitirmişti ve yapılması gereken tek şey katları bir araya getirip eve teslim etmektir.

"Bunun resepsiyon çadırına getirilmesini istiyorum. Masayı tam olarak istediğim şekilde işaretledim."

Jules'un asistanı Alison onayladı ve Jules'un aynı şeyleri tekrar tekrar anlatmasına kahramanca gözlerini devirmedi.

"Dün bana gösterdiğin yeri mi kastediyorsun?"

"Evet, tamam, hepimiz anal retentive olduğumu biliyoruz. Ama bu benim en iyi arkadaşımın düğünü. Tamamen mükemmel bir günü hak ediyor."

"Pasta muhteşem. Tadının harika olduğunu biliyorsun. İyi olacak." Alison, Tart'a gelmeden önce birkaç yıl düğün catering işinde çalışmıştı. İşini biliyordu.

"Pekâlâ, pekâlâ. Anladım. Ve kesinlikle nefis bir pasta. Tören bittikten sonra seni kontrol edeceğim."

"Kontrol listesini aldım. Seninle sonra konuşuruz. Git hadi. İki saattir buradasın ve Gillian'ın yanına dönmek istediğini biliyorum."

"Önce bana geri dönmesi gerekiyor."

Jules döndüğünde Gideon'un kapı aralığında durduğunu, çok lezzetli ve dikkat dağıtıcı görüldüğünü gördü.

"Kesinlikle istiyorum." Alison'a geri döndü. "Bana ihtiyacın olursa nerede olduğumu biliyorsun. Tüm yardımlarınız için çok teşekkür ederim!"

Alison ona sarıldı. "Git!"

Jules, Gideon'un elini tuttu ve onunla birlikte arka kapıdan çıktı. "Merhaba."

Eğildi ve onu öptü. "Selam sana. Bu arada pasta çok güzel görünüyor."

"Teşekkür ederim. Bu sabah krema yaptım. Tanrı'ya şükür işe yaradı. Karamel biraz ... Boş ver, gözlerinin parladığını görebiliyorum. Sizi buraya getiren nedir? Her şey yolunda mı? Evde bir şeye ihtiyaçları var mı?"

"Hayır. Birçok insan henüz uyanmadı bile. Ama Brody evin sorumlusu olduğu için her şey yolunda gidiyor. Gillian çok sakın görünüyor, ki normalde de böyledir, bu iyi bir şey. Çadırları kurdular ve sandalyeleri yerleştiriyorlar. Adrian Gillian'a kahvaltı hazırladı ve ben de aynısını yapmam gerektiğini düşündüm. Cal bizi bekliyor."

"Bana karşı iyisin."

"Elbette öyleyim." Adam kadının kapısını açtı ve kadın içeri girdi. Mary'yle birlikte arabayla gelmişlerdi ve Mary her şeyin tam gerektiği gibi olduğundan emin olmak için gidip geliyordu. Fazladan personel de tutmuştu ama elbette o günün Gillian için mükemmel olmasını istiyorlardı.

Kahvaltı mekânı Gideon'un en sevdiklerinden biriydi. Büyük, doyurucu tabaklar dolusu yemek. Saat beşte açılıyorlardı, yani bir süre çalışabilir, şehre gelip onunla ya da Cal'le kahvaltı edebilir ve yine de gününe geri dönebilirdi.

Cal zaten bir masada bekliyordu ve o da onun yanındaki kabine kaydı. "Kahve yolda geliyor. Bütün cezveyi getir dedim."

Kadın sırtıttı ve Gideon bir süre ona baktı. Makyajsızdı, saçları dağınık topuz yapılmıştı ama yine de muhteşemdi.

Saçlarını okşadı. "Biliyorum. Daha sonra süsleneceğim. Raven herkesin makyajını yapıyor. Bana tam olarak ne zaman gelmem gerektiğini söyledi. Somut detaylar konusunda daha iyiyimdir."

Gideon gözlerini devirdi. "Şu anda makyajsız ve dağınık saçlarınla ne kadar güzel görüldüğünü düşünüyordum. Ayrıca somut detayları ne kadar sevdiğinin de farkındayız."

"Oh. Şey. Teşekkür ederim." Kızardı ve bu hoşuna gitti. Kapı aralığında dikilen adamı görmek için döndüğünde yüzünün tamamen aydınlanması hoşuna gitmişti. Ne zaman böyle bir şey olsa kendini bir metre uzamış gibi hissediyordu. Hiç kimse ona Jules kadar korkusuz ve kontrollü hissettirmemişti. Sadece ona bakarak.

"Dün erkeklerin gecesi nasıldı?"

Kahve geldi ve her biri için doldururken sunucuya siparişini verdi.

"Çok fazla içtim." Cal kahvesini yudumladı. "Miles ve Alexander da oradaydı, tabii ki onlar yatana kadar sakin geçti. Sonra bir şekilde epik bir çeyreklik oyununa dahil olduk ve içkiler geldi. Hukuk fakültesinden beri bu kadar çok içtiğimi hatırlamıyorum."

Onun şakağını öptü. "Özür dilerim. Striptizciler var mıydı?"

Gideon homurdandı. "Hayır. Bu çeyrek final maçını bölerdi. Gerçekten, içki içiliyor ve gülünüyordu. Puro içiliyordu. Hikayeler paylaşıldı. Hiçbiri vahşi değildi."

Cal biraz ağrı kesici aldı. "Sanırım hepimiz bunun için çok yaşıyoruz. Yine de tüm güzel bayanlarımız hakkında konuştuk."

"Bu çok iyi. Sizin hakkınızda da konuştuk." Kadının kızarması Gideon'un ne konuştuklarını merak etmesine neden oldu.

"Geçen hafta sadece iki kez senin yanında uyandım. Bu hoşuma giden bir trend değil." Gideon az önce gelen yemek tabağındaki mücverleri tuzlarken kaşlarını çatı.

Jules tostunun üzerine reçel sürdü. "Hayatımdaki pek çok şey bu düğüne odaklanmış gibi görünüyor ve şimdi nihayet burada. Gillian çok mutlu. Tanrım, onu bu şekilde görmek beni heyecanlandırıyor. O ve Adrian dışarıdan bakıldığında çok zıtlar ama yine de birbirleri için mükemmeller. Miles da harika bir çocuk, onun adına da mutluyum."

Cal yumurtaları için acı sosu kaptı. "Onu paylaşmak zor. Adrian'la ilk tanıştığımda, 'Dostum, geri çekil, o bizim Miles'ımız' dediğimi hatırlıyorum. Çocuğun geliştiğini inkâr edemem."

Gideon, Adrian ve Gillian balayındayken Miles'ın Erin'le kalmasının Jules'u biraz incittiğini biliyordu. Miles'ın Erin'in yeğeni olduğunu ve teyzesini sevdiğini elbette anlıyordu. Ama o daha uzun süredir onun teyzesiydi. Yine de bunu asla yüksek sesle söylemezdi.

"Çocuk istiyor musun?" Bunu yüksek sesle sormak istememişti. En azından henüz. Başını kaldırdı. "Bu rastgele bir soru."

"Pek sayılmaz." Sormak istememiş olması, onun cevabıyla ilgilenmediği anlamına gelmiyordu.

Cevap vermeden önce birkaç dakika adamın bakışlarını üzerinde tuttu. "Evet, biliyorum." "Tamam, güzel. Cal?"

"Sevilmeyecek ne var? Bol bol seks yapmaktan başka bir şey yapmama gerek yok. Gebelik ve emzirme gibi tüm angarya işleri o yapıyor."

Kaşları yavaşça kalktı. "Sizden kesinlikle çocuk bezi değiştirmenizi beklerdim."

Gideon onun bebeklerine hamile olduğunu hayal ederek gülümsedi. Evet, bunun karmaşık olacağını biliyordu. Aslında bir gece önce Ben'le bu konuyu tartışmışlardı.

Ben iyi bir adamdı ve bir dostluk kurmuşlardı. Yaptıkları her şey için Ben'in bir tür kaynak olması bir avantajdı. Evin arka güvertesinde bira içiyorlardı ve o sadece sordu.

"Sana bir şey sorabilir miyim? İlişkiniz hakkında yani." Ben arkasına yaslandı ve başını salladı. "Evet, elbette."

"Üçümüzün birlikte yaşamasının mümkün olduğunu biliyorum. Çiftlik evinde bolca yer var. Birbirimizi seviyoruz ve etrafımızda bizi destekleyen bir grup var. Ama ... şey, çocuk sahibi olmak istiyorum. Bunu nasıl halledeceksiniz?"

"Sanırım Alexander'ı nasıl çalıştırdığımızı biliyorsun." Ben güldü. "Ama ilerleme kararı almadan önce bu konu hakkında çok konuştuk. Hangimizin biyolojik baba olduğu üzerinde durmamaya karar verdik. Yani sağlık açısından bir şey olursa ve bilmemiz gerekirse, bunu kolayca öğrenebiliriz. Ama bizim için İskender'in bizim bebeğimiz olması önemliydi."

"Yeterince makul. Mantıklı."

"Artık çok kolay. Aile dışındaki çocuklarla birlikte olacak yaşta değil. Kimse onunla dalga geçmeyecek. Ona fazla açıklama yapmamız gerekmiyor. Daha sonra bu, ilerledikçe üzerinde çalışmamız gereken bir şey olacak. Yürüdüğümüz yol." Birasını Gideon'a doğru eğdi. "Senin de üzerinde olduğun yol karmaşık. Çoğu zaman hayatında bir kadın ve bir erkek olması kimsenin umurunda olmaz. Bu bir grup sanatçı ve korkak insan. İkimizin de sahip olduğu şey olağan değil ama etrafımız sadece birbirimize iyi davranmamızı önemseyen insanlarla çevrili. Ama bazen dışarıda, dünyada yolunuza devam ederken aniden yüzünüze bir tokat yersiniz. Birileri ikisiyle birlikte el ele tutuşmanıza itiraz eder. Sinemada birlikte oturduğumuz ve iki kolumu Todd ve Erin'in koltuklarının arkasına koyduğum için başımız derde girdi."

"Ve bazen seni en çok hayal kırıklığına uğratan ailen olur." Gideon, Jules'un kardeşini düşündü.

Ben homurdandı. "Bir de bana sor Babam benimle konuşmaz. Alexander'ı hiç kucağına bile almadı. Todd'un bazı kardeşleri onunla konuşmuyor. Sahip olduğun şey bazı insanları korkutuyor ve korkunç tepkiler vermelerine neden oluyor. Babamla bir daha asla bir ilişkim olur mu bilmiyorum ve daha önce çok yakındık."

"Özür dilerim dostum. Bu çok boktan. Hangi büyükbaba torunlarının yanında olmak istemez ki? Bunu anlamıyorum. Bu kimseyi ilgilendirmez. Üçlü grupta olmak istemiyorlarsa, olmak zorunda değiller. Onlar dahil olmadıktan sonra bizim ne yaptığımız neden önemli olsun ki?"

"Hayatım boyunca pek çok hata yaptım. Dikkatsiz davranarak birkaç kalp kıracak kadar yaşlıyım. Ama baba olmak şimdiye kadar yaptığım en iyi şey. Bu muhteşem deneyimi en sevdiğim iki insanla paylaşmak, bir an bile pişmanlık duymadım. İşte benim oğlum. Onun büyümesini izleyebiliyorum. Ondan uzaklaşmayı hayal bile edemiyorum. Ama babam yaptı. Jules'un kardeşi de öyle yaptı. Bazen sevgi korkunun üstesinden gelemez. Ama benim evimde öyle değil."

Gideon'un midesi biraz sıkıştı. Bunu o da istemişti. Alana'yla da istemişti ama iyi ki hiç yapmamışlardı. Ama Jules bambaşka bir hikâyeydi.

Jules ve Cal tamamen farklı bir hikayeydi.

Her şey sırayla. Bir süre yerleşmeleri ve ilişkileri üzerinde çalışmaları gerekiyordu. Kadının o sıralar işiyle meşgul olduğunu ve kendisinin de yeni bir döneme girmek için çiftliği inşa ettiğini biliyordu. Zaman vardı.

Jules geri adım atarak Gillian'a yukarıdan aşağıya baktı. "Harikasın. Aman Tanrım." Duygu seline kapıldı ve kendini gözyaşlarıyla savaşıırken buldu.

Gillian'ın gözleri büyüdü. "Sakın ağlama! Ağlarsan dayanamam. Ben de ağlarım ve makyajım lekelenir."

"İşimi mahvetme!" Raven, Erin'in yüzüne son rötuşları yaparken seslendi.

Gillian'ın elbisesi tüm arkadaşları tarafından hediye edilmişti. Tıpkı giyeni gibi, klasik bir güzelliğe sahipti. Zarıftı. Spagetti askıları ve gövdesinde hoş bir boncuk parçası vardı. Elbise hareket ettikçe etrafında uçuşuyor gibiydi. Şapel uzunluğunda bir tren, bu yüzden yönetmek için çok zor bir şey değil. Ve hayattaki yerine bir selam olarak beyaz yerine soluk bir yeşil tercih etmişti.

Uzun, siyah saçları arkaya sıkıştırılmış güllerle tutturulmuştu.

Buket yerine tek bir gül tercih etmişti. "İyi görünüyor muyum?"

Jules başıyla onayladı. "Gillian, seni hiç bu kadar güzel görmemiştim. Adrian'ın çorapları dökülecek."

Gillian gülümsedi. "Bu elbise beni bir peri prensesi gibi hissettiriyor." "Kesinlikle öylesin."

Mükemmel başlayan gün bu şekilde devam etmişti. Jules gerçekten de Gillian için daha iyi bir gün isteyemezdi. Bir esinti vardı ve güneş bütün gün dışarıdaydı, bu yüzden hava çok sıcak olmadan hâlâ oldukça ılıktı. Uzaktan su parıldıyordu. Müzik, törenin yapılacağı ön çimenlikten merdivenlere doğru süzülüyordu.

Jules derin bir nefes aldı. "Hazır mısın? Eğer hazırsan gidip herkese söyleyeceğim."

"Aman Tanrım, ya ben gelmiş geçmiş en korkunç eşsem? Bütün bu kadınlar kendilerini onun önüne atıyor. Hepsı çok genç ve güzel."

Jules başını eğdi ve panik atağı boğazından yakalayıp Gillian'ın karşılık vereceğini bildiği tek şekilde savurdu. "Senin gibi yaşlı bir cadı olmak berbat bir şey. Neşelen kardeşim, düğününü yapma zamanı geldi. Hemen döneceğim." Yanağından öptü ve Gillian'ın hazır olduğunu haber vermek için dışarı çıktı.

Cal dışarı açılan kapının yanında durdu ve onu görünce neşelendi. "Çok iyi görünüyorsunuz, Bayan Lamprey."

Öyle de oldu. Elbisesi koyu yeşildi ve saçları ile tenine mükemmel bir uyum sağlıyordu. Yakından tanıdığı bir vücudu sergiliyordu. Dumanlı göz kapakları ve gür dudaklarıyla makyajı göz alıcıydı.

"Dalkavukluk sizi her yere götürebilir." Takım elbisesinin önünü düzeltti. "Tanrım, çok yakışıklısın."

"Beni böyle okşamandan hoşlanıyorum. Daha sonra asi haydut ve sert mürebbiye oyunu oynamalıyız."

Kadın güldü ve adam hızlı bir öpücük çaldı.

"Bu konuda çok iyisin. Rujumu bile bulaştırmadın. Gillian hazır. Brody'yi bulup haber verir misin?"

Dik durmak için kendini zorladı. "."

"Miles'ı bulmaya gidiyorum. Birazdan görüşürüz." Durakladı. "Seni seviyorum, Calvin."

Dokunulduğunda, gerçek bir öpücük için onu kendine çekmemek için kendini zorladı ama dudaklarını kirletmek istemediği için direndi. Daha sonra büyük bir hevesle onun ağzından daha fazlasını kirletecekti.

"Ben de seni seviyorum."

Miles'ın adını söylediğini ve Cal Brody'yi bulmaya giderken Miles'ın cevap verdiğini duydu.

Adrian'ın kardeşi Brody Brown çok uzun boylu ve geniş omuzlu olduğu için kalabalıkta yerini tespit etmek çok kolaydı.

"Jules bana haber vermek için geldi. Miles'ı da almış." Miles annesini koridorda yürütüyordu.

Brody sırttı. "Eminim o hanımlar iyi görünüyordur."

Cal başını salladı. "Ben sadece Jules' gördüm ama onunki gibi elbiseler giyiyorlarsa güzel bir akşam olacak demektir."

Brody güldü. "Bana birkaç dakika ver. Adrian'ı toplamam ve herkesi yerlerine yerleştirmem gerekiyor."

Cal başıyla onayladı ve yerine oturdu. Düğün küçüktü, Gillian'ın da bunu istediğini biliyordu. Orada elliden fazla insan olamazdı, bu da çoğu kişiyi tanıdığı anlamına geliyordu.

Nişan partisinde olan adam vardı. Kız kardeşine bakıp duran, büyük olasılıkla onu çıplak hayal eden. Cal bunu onaylamıyordu. Bunun altını çizmek için adama bir bakış daha attı.

Onun yerine adam gülümsedi ve yanına geldi. "Ben Damien. Gillian'ın arkadaşı Jules'la birliktesin, değil mi?"

Cal, Adrian'ın arkadaşlarından birine kaba davranmak istemediği için adamın elini sıktı. "Cal Whaley. Ve evet, Jules benimle." Etrafına bakınırken Gideon'u gördü ve ona el salladı. "O da benimle."

Damien döndü ve sonra tek kaşını kaldırarak Cal'a baktı. "Sen de mi? Erin'i biliyordum. Eh, sana daha fazla güç. Sen de Mary'nin kardeşisin, değil mi?"

Gideon gelip Cal'ın diğer tarafına oturdu ve Cal, Gideon'un alındığını belli edecek kadar yaklaşmasının hoşuna gittiğini itiraf etmek zorunda kaldı.

"Ben Damien." Elini uzattı ve Gideon elini . "Gideon."

Müzik başladı ve herkes yerine oturdu. Cal, herhangi bir girişi kaçırmak istemediği için koltuğunda yarı dönük bir şekilde oturmaya devam etti.

Tam bir yaylı çalgılar topluluğu düğün partisinde çaldı. Hepsi de Gillian'ın tanıdığı müzisyenlerdi. Adrian'ın yeğeni Rennie, koridorda ilk yürüyen olarak çiçek yapraklarını fırlattı. Alexander da arkasından geldi ve çiçek yapraklarını toplayıp cebine soktu. Adrian'ın dikkatini çekmek için diz çöktüğü ön tarafa doğru ilerlerken vücuduna sıkıca tuttuğu bir yüzük yastığı vardı. Son birkaç metreyi koşarak geçti ve amcasının kollarına atladı. Adrian yanaklarından öptü ve onu yere bıraktı. Rennie de amcasını öptü ve yerlerine geçerken Alexander'ın elini tuttu.

Arkadaş gruplarının büyüklüğü nedeniyle önce tüm nedimeler dışarı çıktı. Cal, Damien'ın kız kardeşinin yanından geçerken onunla çok ilgilendiğini fark etmişti.

Ve sonra sağdıçlar smokinleriyle çok şık görünüyorlardı. Sonunda Brody, Jules'la birlikte dışarı çıktı.

Gideon onun kulağına, "Kahretsin, kadınıımız iyi," dedi.

Cal kabul etti.

Miles annesiyle birlikte koridorda yürürken Cal çocuğun daha yeni yürümeye ve konuşmaya başladığı günleri hatırlıyordu. Miles iyi bir adam olarak yetişiyordu ve bunun en büyük nedeni de harika bir anneye sahip olmasıydı. Gerçi Adrian Miles'ın varlığını öğrendiğinde hemen devreye girmişti.

Adrian oğluna sarıldı ve yüzünü ellerinin arasına aldı. "Seni seviyorum, evlat.

Anneni verdiğin için teşekkürler." "Ben de seni seviyorum baba. Onu kırma."

Gillian oğluna sarıldı ve o da Brody'nin yanına gitti.

Tören, çiftin kendi yazdıkları yeminlerle kısa sürdü.

Cal, Jules'un gözlerini gizlice birkaç kez sildiğini gördü.

Bakan ellerini havaya kaldırdı. "Hepinizi Gillian ve Adrian Brown ile tanıştırmak istiyorum."

Gillian ve Adrian el ele tutuşmuş, aşık aptallar gibi sırtarak kalabalığa bakarken bir tezahürat yükseldi.

Kahretsin, Cal Jules'la sonsuza dek birlikte olmayı o kadar çok istiyordu ki, bu ona acı veriyordu. Bakışlarını ona kilitledi, ağzında bir gülümseme vardı. O da bunu istiyordu, yüzünde bunu görebiliyordu.

Adrian herkesin yerleşmesini işaret etti, onlar da yerleştiler. "Hemen köşede kokteyllerimiz ve yiyeceklerimiz var. Lütfen buyurun. Geldiğiniz için hepinize teşekkürler!"

Herkes onu takip ederken o da yeni eşini koridordan aşağıya doğru götürdü.

"Ben Jules'a bakmaya gidiyorum. Başını sola çevirdiğini gördüm, o yüzden pastayı kontrol edeceğini biliyorum," dedi Gideon.

"İyi fikir. Sana ve ona içeride bir yer ayıracağım."

Gideon onu öptü. "Teşekkür , bebeğim."

Miles yüzünde kocaman bir sırıtışla ona doğru fırladı. "Cal!"

Cal elinde olmadan sırtarak karşılık verdi. "Miles! Kendini farklı hissediyor musun?" "Hayır, pek sayılmaz. Yine de bu evi sevdim. Her şeyi gördüm mü?"

"Annen birkaç gün önce beni gezdirdi. Harika bir odan var."

"Ve bir tekne."

"Tekneyi unutamam." Resepsiyon çadırına doğru yürüdüler.

"Jules'un onunla gitmeyeceğini biliyorum. Anneme Jules'gelme ihtimaline karşı yeterince can yeleği olduğundan emin söyledim. Ben de bir tane giyerdim.

daha iyi hissetmesi için."

"Bugün ona bu hikayeyi anlatma yoksa gözyaşlarına boğulur." "Oh, iyi fikir.

Annem zaten benim için ağladı. Damien'ı biliyor muydun?

Hurley burada mıydı? Babamın Hollywood'daki eski günlerinden arkadaşlarından biri. Babamın yeni CD'si için stüdyodaki tüm davul işlerini o yaptı."

Eğer Adrian bu adamı çocuğunun yanında tutuyorsa, ihtimalle sapkın bir uyuşturucu bağımlısı falan değildi.

Yine de Cal, adamın kız kardeşine yaklaşp onunla konuşmaya başlamasını izledi. Adamın söylediklerine gülünce Mary'nin yüzü aydınlandı.

Ama sonra Jules'u gördü. Gideon'un onun ellerini ağzına götürüp öpüşünü izledi. Bunu yaparken yüzünde şaşkın, tatlı bir ifade vardı.

"Hadi gidip biraz yemek yiyelim Miles." Miles'ın omzunu sıktı ve hızlandılar.

- - -

Bütün gün, içinden geçtiği gibi buharlaşıp gitmişti. Jules, Gillian'ın muhteşem elbisesinden, öğretmenlerden rock yıldızlarına kadar herkesin karışp kaynaştığı, şampanya içtiği ve çok fazla yemek yediği gayri resmi resepsiyona kadar her anına bayılmıştı.

Pasta çok beğenilmişti ve aslında tatil etkinlikleri ve partiler için pasta yapmasını isteyen insanlara birkaç fazlasını vermişti. Bu gerçekten düşündüğü bir şey değildi, ama önümüzdeki hafta bunun uygulanabilir olup olmadığını görmek için bazı rakamlar hesaplayacaktı.

DJ harikaydı, ama sahneden indi ve sahne bir grup için hazırlanırken bir sürü hareketlilik yaşandı. Gillian henüz şarkıdan haberdar değildi, bu yüzden Jules onun tepkisini görmek için sabırsızlanıyordu.

Adrian mikrofona birkaç kez dokundu. "Hey, millet, dikkatinizi bana verebilir misiniz?"

Cal ve Gideon yaklaşarak onu iki yanından desteklediler, o da arkasına yaslandı ve onlar izlerken her birinin beline bir kolunu doladı.

"Gillian ve ben bu günü sizlerle paylaşabildiğimiz için gerçekten çok heyecanlıyız. Her biriniz bizim için önemlisiniz. Ama bazı insanlar var ki, onlara özel bir selam veriyorum. Brody, beni büyüten ağabeyim. Tüm tavsiyelerin için teşekkür ederim. Sayamayacağım kadar çok kez yanımda oldun. Tek umudum

senin yarısı kadar baba olabilir. Bana ilk gitar akorlarımı öğreten kız kardeşim Erin. İlk gün Gillian'ı görmek için buraya kadar geldiğin ve evime gelip bir oğlum olduğumu söylediğin için teşekkür ederim. Bana ne kadar yaşlı ve yavaş olduğumu öğreten oğlum Miles, tüm hatalarıma sabrettiğin için teşekkürler. Seni hayal edebileceğimden çok daha fazla seviyorum. Bir başçı olsan bile."

Adrian oğluyla ve kız kardeşiyle aynı anda dalga geçerken gülüşmeler oldu. Gillian'a döndü ve "Hayır, yapma. Beni ağlatacaksın."

"Yapmalısın, İngiliz. *Benim İngilizim*. Dostum, neredeyse her şeyi nasıl berbat ettiğimi ve seni çığlık çığlığa başka yöne gönderdiğimi düşündüğümde." Başını iki yana salladı. "Sen benim her şeyimsin. Hayat ortağım ve kalbimin diğer yarısı. Seni seviyorum. Beni sevdiğin ve bana güvende olabileceğim bir yer verdiğin için teşekkür ederim. Senin için bir şeyim var. Bir süredir üzerinde çalıştığım küçük bir şarkı. Yeni CD'de yer alacak; henüz stüdyoda bulunanlar dışında kimse duymadı."

Erin, Miles ve Damien Hurley ile birlikte sahneye çıktı ve şarkı başladı. Yavaştı, kıvrımlı, dolambaçlı bir bas hattı vardı. Erin, resmi kıyafetler içinde bile, başını öne eğmiş ve dökülen saçları yüzünün bir kısmını kaplamıştı. Adrian mikrofonu bir elinde tutuyordu, belli ki sahnede olmaya alışkındı, ama ona ihtiyacın olduğunu hiç bilmediğin aşkı bulmak hakkında şarkı söylerken gözlerini Gillian'dan hiç ayırmadı. Bütün ve mutlu olmak hakkında. Onun hakkında ve ona getirdiği aşk hakkında.

Şarkı bittiğinde, Jules Gillian'a bir mendil uzattı.

"Bekle, anne. Brody Amca bana bir konuda yardım ediyor." Miles konuştu. "Merhaba, ben Miles . Artık Brown'ım, evet. Adrian ve Gillian benim ailem. Annem oldukça harika biri. Eve başıboş hayvanlar getirdiğimde asla kızmaz. İhtiyacım olduğunda bana hep yardım eder. Korku filmlerini çok sever ve Cuma geceleri geç saatlere kadar uyumama izin verir, böylece hep birlikte izleyebiliriz. O gelmiş geçmiş en iyi anne. Ve bu yüzden babamı buldu ve ona benden bahsederek şansını denedi. Şarkım babamınki kadar harika değil ama bu benim ikinize de hediye."

Jules kendini kaybetmemek için parmaklarını dudaklarına bastırdı. Ne tatlı bir çocuk. Gillian pes etmişti, gözyaşlarını silerken yüzünden buharlar çıkıyordu. Brody yanına geldi ve kulağına bir şeyler fısıldayarak onu güldürdü.

Miles'in şarkısı tatlı ve basitti. Miles'in son bir aydır bu şarkı üzerinde deli gibi çalıştığını biliyordu. Fark etmezdi, gelmiş geçmiş en kötü şey de olabilirdi ve buna bayılırlardı. Ama harikaydı ve onun nereden geldiğini görmek kolaydı. Müzik ailesinin her iki tarafından da geliyordu.

Bittiğinde evde tek bir kuru göz bile yoktu.

"Sen şanslı bir annesin." Jules Gillian'a sıkıca sarıldı. "Ve şanslı bir eş."

Gillian Jules'a daha iyi bakabilmek için döndü. "Ve şanslı bir arkadaş. Tüm bu planlama için hayatının büyük bir kısmını harcadığını biliyorum."

"Sen benim için önemlisin. Elbette öyle. Ve bugün seni izlemek buna değdi. Özel bir günü hak ettin."

Jules geride durdu ve Mary'nin Damien Hurley ile birlikte eve girdiğini fark etti ama bu konuda hiçbir şey söylemedi. Daha sonra arkadaşının peşine düşecek ve ayrıntıları öğrenecekti.

"Senin için küçük bir şeyim var." Gillian Adrian'el salladı.

Adrian hızla Gillian'ın yanına geldi ve onu öptü.

"Bunun için teşekkür ederim. Sen gelmeden önce hiç kimse benim için şarkı yazmamıştı. Çok hoşuma gitti."

"Bildğim iyi oldu." Adrian sanki gezegende başka kimse yokmuş gibi Gillian'a baktı ve bu Jules'un omzunun üzerinden Brody ile birlikte bir şeylere gülen Gideon ve Cal'a bakmasına neden oldu.

Gillian'ın kızardığı resepsiyonun alacakaranlığında bile görülebiliyordu. "Şimdi Jules'a hediyesini vereceğim."

"Ah, güzel. Bekle." Sahneye doğru eğildi ve elinde güzelce paketlenmiş bir kutuyla geri döndü, kutuyu Gillian'a verdi, o da Jules'a uzattı.

Jules gülümseyerek aldı, kağıdı dikkatlice sıyırdı ve içine sıkıştırılmış küpeleri görünce nefesi kesildi. "Bu çok fazla."

"Hayır, değil. Para biriktirebiliyorum, biliyorsun. Son zamanlarda gelinlik, ev ya da başka bir şey almak zorunda kalmadım." Gillian Adrian'a bir bakış gönderdi. "Fazladan birkaç kuruşum vardı. Sen her zaman yanımdasın, Jules. Bunun benim ve Miles için ne anlama geldiğini bilemezsin."

Küpeler narin çiçeklerdi. Büyük ya da gösterişli değildi. Jules'un tarzı bu değildi. Gillian'ın bunları dikkatle ve tamamen Jules'u düşünerek seçtiği çok açıktı. "Bunlar muhteşem."

"Onlar unutma beni. Sanki beni hiç unutmuyormuşsun gibi. Ya da Miles'ı."

Parmağını taç yapraklarını oluşturan soluk mor taşların üzerinde gezdirirken gözyaşları geri gelmişti. Birazcık sallanıyorlardı. Gerçekten yakalamak için yeterli

Hafif ama saçına takılacak ya da dışarıda giyerken onu tedirgin edecek kadar değil.

"Beni ağlatıyorsun."

"Güzel, hepiniz aylardır beni ağlatmaktan başka bir şey yapmadınız. Mutlu gözyaşlarını paylaşmaktan memnunum. Mutlusun, Jules. Bu bana verebileceğin en güzel hediye. Cesur ol ve önündeki aşkı kabul et."

Başını salladı ve ikisi de ağlarken Gillian'a tekrar sarıldı.

S Yolcu koltuğunda uyurken o kadar güzel ki Gideon onu kucağına alıp eve götürmeden önce tereddüt etti. Cal koştu ilerledi ve kapının kilidini açtı.

Sonra bir sıçrayışla uyandı, nerede olduğunu görünce rahatladı. Onu yere yatırdı.

"Vay canına, tamamen ."

Gideon eğilerek önce bir ayakkabısını, sonra diğerini çıkardı ve kapının yanına yan yana koydu.

Kadının yüzündeki gülümseme onu şok etti. Kahretsin, bu kadını seviyordu.

"Bunu sevdim. Teşekkür ederim."

"Seninle ilgilenmek hoşuma gidiyor." Bu tamamen gerçektir.

Cal kolları eşyalarla dolu olarak içeri geri döndü ve Cal hepsini görünce güldü. "Yarın evden hiç çıkmamıza gerek yok. Ya da sanırım bugün." Saate baktı. "Bol miktarda yiyecek. Pasta. Hatta şampanya. Kahvaltıda şampanya ve pasta yemeliyiz."

"Bana uyar." Cal buzdolabına bir şeyler koydu.

Elbisesinin fermuarını açtı ve üst kata çıkmadan önce onu çıkardı, iki adam da onu izliyordu. "Duş alacağım, bu yüzden beni bu süslü makyaj ve saçla görmek istiyorsanız bunu şimdi yapsanız iyi olur."

Cal arkasını dönüp Gideon'a baktı ve onun peşinden yukarı çıktı. Gideon kapının kilitli olduğundan emin oldu ve onu takip etti.

Kapı aralığında durup Cal'in onu banyo tezgahına doğru itmesini izledi ve sonra dizlerinin üzerine çökerek yüzünü külotunun üzerinden amına bastırdı.

Göz kapakları yarıya kadar indi. "Bu akşam ikiniz de çok misafirperversiniz. Bu hafta ikinizi de çok ihmal ettim, biliyorum."

Cal onun külotunu indirdi ve o da k lottan  ıktı. "Yaptın. Seni yaladıktan ve biraz  ı lık attırdıktan sonra bunu bana ve Gideon'a telafi edebilirsin."

"İki kez sormana gerek yok."

Cal orada diz   km  , bacaklarını açmış, her yerini   p p yalayabilmek için amını geni  ce tutuyordu. Kız onu izliyor, parmakları Gideon'un yumuşak ve kalın olduğunu bildiği saçlarında geziniyordu. Gideon o saçların hissini biliyordu, onun vücudunun tadını biliyordu, Cal'ın vücudunun tadını da biliyordu.

Sanki bakı larının a ırlı ını hissetmiş gibi, Gideon'a doğru bakmaya ba ladı ve aradaki bağlantı yerine oturdu. "Neden ... oooh." Ba ı bir an geriye d   t , sonra tekrar Gideon'a baktı ve zorlukla yutkundu. "Neden ta oralara kadar geldin? Sadece bu güzel adamın beni yalamasını mı izlemek istiyorsun? Hmm?"

Cal ona karşı mırıldandı ve kadın   rperdi. Gideon yaklaştı. Kollarındaki tüyleri görecek kadar yaklaştı.

"Sana yaptıklarından ho lanıyor musun?" Gideon sütyeninin askısını a a ıya doğru çevirdi ve g   slerini ortaya çıkarmak için kabını geriye kaydır ı.

"Mmm, evet. A zını çok iyi kullanıyor."

Gideon bir   p c k çaldı, parmakları Cal'ın saçlarında onunkilere katıldı.

Bulunduğu açıdan, Cal'ın amını yalamasını izlemek için onun yaptığı gibi a a ıya baktı. Cal klitorisini tekrar tekrar ağzına aldığında inledi.

" yle." Gideon açıkta kalan meme ucunu sıktı, bu anın bitmesini istemiyordu. Sadece Jules, Gideon ve Cal. Aralarında ten, seks ve rahatlıktan başka bir şey yoktu. Bu şekilde tekrar bir arada olmak iyi hissettiriyordu.

Cevap vermeye ba ladı ama bo uk bir nefesle son buldu, bo alırken gözleri bulanıkla tı, bir eli Cal'ın sa ında, diğeri Gideon'un omzunda, ayakta kalmaya çalışıyordu.

Cal kızın kalçasını   perken ona utangaç bir bakış gönderdi ve sonra ayağa kalktı.

"Bu hafta bunu kaçırdım. D   n ve diğer şeylerle çok meşgul olduğum için   z r dilerim. İkinizi de ihmal ettiğimi biliyorum."

Gideon yavaşça dudaklarına yapı tı ve sonra geri çekildi. "Biz de seni   zledik. Artık bir hafta boyunca bizden uzak kalamayaca ına karar verdik. Bundan ho lanmıyoruz."

Başka bir şey söyleyemeden Cal   pmek için yaklaştı. Kadın bir bacağını Cal'ın etrafına dolayarak onu yerinde tuttu.

ağzının üzerinden ve boynundan aşağı.

Gideon'un ağzı onu tekrar tatmak için sulandı.

"Şimdi o zaman. Duş ve ardından bol bol sevişme," dedi Cal.

"Ya da" -sutyenini tezgâhın üzerine koydu ve suyu açtı- "duşta sevişebiliriz. Hangisi olursa."

Saçındaki tüm parlak parçaları çözdükten sonra içeri adım attı ve sıcak su tenine çarptığında inledi. Gideon giysilerini olabildiğince çabuk çıkarıp onunla birlikte suya atladı, onu Cal izledi.

Gideon daha fazla beklemek istemedi. Onu etrafında döndürdü. "Ellerini duvara koy. Ayaklarınızı birbirinden ayırın."

Kadın itaat etti, adam dizlerini büküp sikini amına sokmak için doğru yüksekliğe geldiğinde parmak uçlarına kalktı.

O kadar ıslaktı ki Gideon bunun ne kadar iyi bir his olduğunu düşünerek ürperdi. İki hafta önce hepsi test yaptırdıktan sonra prezervatif kullanmayı bırakmaya karar vermişlerdi. Bunun yüz milyon kat daha iyi olduğunu kabul etmek zorundaydı. Amcığının ıslak, sıcak kucaklaması, ten tene teması, balının sikine ve taşaklarına sürülmesi, daha dört beş vuruş bile yapmadan onu uçurumun kenarına getirdi.

Cal sabunla kayganlaştırdığı ellerini önce Gideon'un sonra da Jules'un üzerinde gezdirdi. Jules başını çevirdi ve Cal onu öptü, çığlıklarını yuttu.

Gideon ön koluyla onun beline sarıldı ve derinlere daldı, onu sert ve hızlı bir şekilde becerdi, bir hafta boyunca onunla birlikte olmadıktan sonra ona ihtiyacı vardı. Duygusal olarak bu kadar yorucu bir günün ardından onun içinde olmaya ihtiyaç duyuyordu.

Zaten bir düğünü vardı ama Gillian ve Adrian'ın birbirlerine ait oldukları gibi Jules'a ait olmak istiyordu. Ben ve Todd'un birbirlerine ait oldukları gibi Cal'a ait olmak istiyordu.

Kadın kalçalarını hafifçe bükerek geri ittiğinde orgazm onu vurdu. Nefesini kesecek kadar sert boşalırken onu içine çekti. Sonraki uzun dakikalar boyunca, çarpan kalbi normale dönerken nefes nefese kalarak ona sarıldı.

"Tanrım, buna ihtiyacım vardı."

Onun kollarında döndü ve onu öptü. "Ben de."

Cal onun saçlarını yıkarken, o da onun sikini sabunladı. Gideon ikisinin birlikte olmasına bayılıyordu. Cal utanmadan dokunulmayı ve okşanmayı talep ediyordu. Jules da ona karşılık veriyor, her şeyini veriyordu.

"Çok fazla değil." Cal ellerini onunkilerin üzerine koydu. "Benim için de bir hafta oldu. Senden bir el işinden daha fazlasını istiyorum."

Jules son bir kez durulanıp dışarı çıkmak için geri çekilirken güldü. "Şey, bir hafta değil. Ne de olsa sen ve Gideon en azından birkaç gün önce yattınız."

Cal sırtıttı ve sonra Gideon'a baktı. "Ve bu çok ateşliydi. Bu konuda yalan bile söylemeyeceğim. Ama Gideon'umuz ne kadar muhteşem ve yetenekli *olursa olsun, sana* ihtiyacım var."

"Tamamen seninim, Calvin."

"Biliyorum." Dışarı çıktı ve ona doğru yürüdü, onu kaldırdı ve tezgâhının kenarına yerleştirdi. "Burası mükemmel yükseklikte. Ve tüm bu aynalar Gideon'u memnun edecek."

Cal sikinin başıyla onun amını okşarken Gideon kurulandı.

Cal sikinin başını kızın klitorisine dokundurdu ve kız inledi. "Evet." "Evet mi?" Biraz daha sert vurdu ve kızın iniltisi bir oktav daha yükseldi. "Evet!"

"Sadece emin olmak istedim. Çok ıslaksın ve benim için hazırsın."

Başını salladı. "Şimdi. Şimdi. Şimdi." Adam gülerken onu kendine çekti ve bacaklarını adamın beline doladı.

Cal o kaygan sıcaklığın içine kaydığını ve ne kadar iyi olduğunu gerçekten takdir etmek için durakladı. Teni ılıktı ve duş jeli kokuyordu. Amcığı şişmiş ve sikinin her tarafı ıslanmıştı.

Kadını.

"Çok uzun."

Göğüslerinin zıplamasından zevk alarak itmeye başladı. Kollarını arkasına koymak için biraz eğildi ve onun hareketlerine karşı destek aldı.

"Mmm. Ben birbirinize sahipsiniz, biliyorsun."

"Biliyoruz. Ve yaptık, inan bana." Cal, Gideon'a öyle bir gülümseme gönderdi ki, diğer adam bilmiş bir şekilde güldü. "Ama Jules'a hayatımda ihtiyacım var. Her gün. Uyandığımda Jules'un Gideon ve benim aramda kıvrılmış olmasını istiyorum." Üç kez itti. "Ve sikimi amına gömmek istiyorum."

"Evet," diye ekledi

Gideon. "Ben de seni özledim."

Adam hızını artırdı ve kadın parmaklarını karnında gezdirdi. Açıktı, vücudu uyluklarını ayrı tutuyordu, böylece orta parmağı klitorisini fırçaladığında kolayca görebiliyordu. Sikinin etrafındaki sıkışmayı kesinlikle hissetti.

"Sen pis, pis bir kızsın."

"Ben sert bir mürebbiyeyim, unuttun mu?"

Kafasındaki görüntülere küfretti. Gerçekten de biraz rol yapmaları gerekiyordu çünkü şimdi gerçekten azarlanmaya ve cezasını ağızıyla ödemeye ihtiyacı vardı.

"Evet. Klitorisinle oyna, Jules. Tekrar boşalmanı istiyorum."

Bir kolu arkasında, diğer eli amcığının üzerinde, klitorisiyle oynuyordu ve Cal önce neye bakacağını bilemiyordu. Görülecek çok şey vardı. Görsel bir büfeydi.

"Şimdi mi?" Kızın amcığı adamın sikinin etrafında kasıldı ve adam kızın tam sınırda olduğunu biliyordu.

"Oh evet. Hemen şimdi."

Nefesini içine çekti ve onun etrafına dolanmaya başladı, onu o kadar sert sıkıyordu ki bir an daha dayanmasına kesinlikle imkân yoktu.

"Onu bana ver; daha fazlası için vaktimiz var. Her zaman daha fazlası," diye fısıldadı. Ve adam son bir hamleyle, onun adını haykırarak boşaldı.

- - -

Jules yatağa uzandı, gözleri ağırlaşmıştı. Uzun bir gün olmuştu. Uzun bir hafta. Düğün harika bir olaydı, seks inanılmazdı ve şimdi uyuması gerekiyordu.

Gideon bir taraftan, Cal diğer taraftan bindi. "Şimdi çiftlik evi hakkında konuşmalıyız."

Battaniyeyi başının üzerine çekti. "Neredeyse yirmi dört saattir ayaktayım. Yenildim ve kemiksiz becerildim. Uykuya ihtiyacım var. Uyandığımızda konuşabiliriz."

Gideon onun şakağına bir öpücük kondurdu ve kolunu ona doladı. "Gerçekten de yapabiliriz. Seni seviyorum, Juliet."

"Mmm, ben de seni seviyorum. İkinizi de."

Vücutlarının sıcaklığı onu derin bir uykuya daldırırken kollar onu sardı. Güvende ve sevililiyordu.

- - -

Aradan üç saat bile geçmeden çalan telefonu onu uyandırana kadar hatırladığı tek şey buydu. Yataktan fırladı ve onları uyandırmadan önce telefonu koridora çıkardı.

Alan kodu 949'du. Babası orada yaşıyordu, o yüzden hemen cevap verdi.

"Alo?"

"Juliet? Ben Donna. Donna Lamprey."

İçindeki her şey buz kesti. Donna babasının karısıydı ve sesi çıldırmış gibi geliyordu.

"Sorun nedir?" Cal'ın kenara attığı gömleği alarak aşağıya indi.

"Baban arıyor. Felç geçirdi. Şu anda ameliyatta. Gelebilir misin?"

Başka bir cevap yoktu. "Yola çıkıyorum. ilk uçakla geleceğim. Havada olmadığım zamanlarda telefonumu açık tutacağım."

"Teşekkür ederim." Donna ona hastanenin yerini söyledi ve Jules telefonu kapattı, eşyalarını bir çantaya tıktırdı ve ikisine de bir not karaladı. Onlar da kendisi kadar uzun süre ayakta kalmışlardı ve dinlenmelerini istiyordu. Zaten yardım edemezlerdi. Bununla olmazdı.

- - -

Gideon uyandığında Jules'un yerinin boş ve soğuk olduğunu fark etti. Muhtemelen erken uyanmış ve onları uyandırmak istemediği için kalkmıştı. Üzerine bir pantolon geçirdi ve dışarı çıktı. Cal'ın ofisinde değildi ya da televizyon izlemiyordu, kahve kokusu da alamıyordu, bu da onu endişelendirmeye başlamıştı. Jules etraftayken her zaman kahve kokusu olurdu.

Aşağı indi ve hemen buzdolabının üzerindeki notu gördü.

Seni uyandırmak istemedim. Babam hastanede. Aşağı iniyorum. Yeri ve durumu hakkında bilgi vermek için sizi arayacağım. İkinizi de seviyorum. J

Cep telefonunu aradı ama kapalıydı ve doğrudan telesekretere düştü. Ne zaman gittiğine dair hiçbir fikri yoktu. Bir saat önce ya da dört saat önce. Telefonuna bir sesli mesaj bıraktığını gördü, notunda söylediklerini hemen hemen tekrarlıyordu. Sesi düz ve duygusuzdu. Ayrıntıları gözden geçirirken hızlıydı. Hastaneye yakın bir otelde rezervasyon yaptırmıştı ve

Yerleştiğinde. Son arama üç saat önceydi. O anda uğağa binmiş olmalı.

Tüm olurken uyuduklarına inanamıyordu. Lanet olsun. Onları uyandırmadığına da inanamıyordu. "Kahretsin." Cal'i uyandırmak için yukarı çıktı.

Cal, Gideon onu hafifçe salladığında ayağa fırladı. Gideon'u görünce gülümsedi ama sonra onun yüz ifadesiyle ayıldı. "Ne? Jules?" Yatağı okşadı. "Neyin var?"

Gideon ona söyledi.

"Bizi gittiğine inanamıyorum. Bu nasıl bir güven?"

Gideon başını salladı. "Hayır, bunun bir güven eksikliği olduğunu sanmıyorum. Sesli mesajlarını kontrol et."

Cal kaşlarını çattı ama yaptı ve sonra telefonu kapatırken iç çekti. "Otomatik pilota."

"Öyle görünüyor, evet. Bizi uyandırmamasından ben de hoşlanmadım. Biraz daha kendine gelebilseydi uyandırırđı, bunu biliyorsun. Ama onun nasıl olduğunu bilirsiniz. Planlama moduna geçti ve böylece dört bin başka şey düşünürken, kendisiyle neredeyse hiç konuşmayan bir adamın yanına inmek amacıyla her şeyi gerçekleştirdi. Muhtemelen yeterince dinlenemediğimizden endişelendiği için bizi uyurken de bırakmıştır."

Bu da büyük olasılıkla doğruydı. "Eğer ona kötü davranırlarsa, her şeyi yakıp yıkacağım." Cal pantolonunu çekti.

Gideon başıyla onayladı. "Sıraya gir. Bak, çiftlikteki sigortayı ayarlamam gerekiyor. Bu iş biter bitmez ona gideceğim."

"Yarın iki duruşmam var. Bu noktada erteleyemem. Yine de hemen sonra geleceğim."

"Pekâlâ." Gideon Cal'i sertçe öptü. Cal'ın çalışmak zorunda olduğu için kendini suçlu hissedeceğini biliyordu ve bunu gidermek istiyordu. Jules'un da bunu yapacağını biliyordu. "Ne yapman gerekiyorsa yap. O bunu anlıyor. Ben de anlıyorum. Önce ben gideceğim, sen de onu takip edeceksin. Ona gideceğiz. Bize ihtiyacı olduğunda yanında olacağız çünkü sevdiğiniz insanlar için bunu yaparsınız. Desteğe ihtiyacı olacak, özellikle de Ethan oradaysa."

"O herif çenesini kapalı tutsa iyi olur yoksa yumruğumla kapatırım."

İçini bir arzu dalgası kapladı. Cal normalde o kadar yumuşak başlıydı ki onu savunurken hırçınlaşması Gideon'u etkilemişti. Oh ve bu onu da ateşlendirdi. "Şiddete başvurman hoşuma gidiyor. Seni becermek istememe neden oluyor."

Cal sıırttı. "Alay etmek yok. Siz gidin. Bu işleri ben hallederim. İşin bitince geri gel, seni havaalanına götüreyim."

Gideon eve geri döndü. Büyükbabası anlayışlıydı, Gideon Washington'a geri dönmeye karar vermeden önce lanet olası çiftliği işlettiğini ve bir olmayacağını hatırlattı. Küçük bir çanta hazırlayıp Cal'in evine dönmeden önce ustabaşıyla da konuştu.

"Hey, kızımıza iyi bak. Benim için onu sev. Yarın gece geleceğim. Uçak biletimi ayırttım bile."

Gideon koltuğa doğru eğildi ve Cal'ı öptü. Tadının tadını çıkarıyordu. "Bu sabah hiç almadım bile. Bu bir suç."

"Ben de seni özleyeceğim. Oraya vardığında beni ara ve Jules'a sevgilerimi ilet." Gideon ona doğru yola çıktı.

Ailesinin karşısında yalnız olmasından nefret ediyordu. Onları uyandırmamış olmasından nefret ediyordu ama yine de bunu anlıyordu. Kardeşiyle olan olayda da onu böyle görmüştü. Acısını kapatmış ve sadece hayatta kalmaya odaklanmıştı. Ama bir sorunu aklına ilk gelen kişi olmak istiyordu. Bir içgüdü olarak ona ve Cal'a dönmesini istiyordu.

Onun korktuğunu biliyordu. Güvenebileceği pek çok insan tarafından geride bırakıldığını ve hayal kırıklığına uğratıldığını biliyordu. Ama o bu insanlardan biri değildi. Onun için her şeyi yapardı ve bir sonraki adıma geçmelerinin tam zamanıydı. Ona ihtiyacı vardı ve diğerlerinin aksine, o ona geliyordu.

- - -

Jules Sea-Tac'teki banyoda makyajını yarım yamalak yapabildi, böylece John Wayne'e vardığında kiralık araba gişesine gitmeye ve babasının kayınvalidesinin -bu onları üvey büyükanne ve büyükbabası mı yapıyordu- sadece bir mil uzakta bir ev inşa ettirdiği Mission Viejo'ya doğru yola çıkmaya hazırды. Jules'un

Oraya bir kez gitmiş ve yedi yatak odası olmasına rağmen bir otelde kalmıştı.

Ugh. Bunu düşünecek zaman değil. Donna aramış ve yardım istemişti. Jules ona yardım edecekti çünkü ne de olsa babasıydı. İşlerin daha iyiye gidebileceğini ummak istiyordu. Buraya gelip yardım etmek, hatta yardım etmesinin *istenmesi* onları birbirlerine yaklaştıracak bir şey olabilirdi.

Telefonunu arabanın ses sistemine bağladı ve sesli mesajlarını kontrol etti.

Gideon ve Cal'dan nasıl olduğunu öğrenmek isteyen mesajlar. Mary, Erin ve Daisy'den de mesajlar.

Ve Gideon'dan son bir tane.

"Juliet Lamprey, yoldayım. Uçağım seninkinden kısa bir süre sonra varacak. Senin için geliyorum ve yalnız olmayacaksın. *Bunu unutma*. Cal yarın gece geliyor. Seni seviyorum."

Elinin tersiyle gözlerini silerken gözyaşları fışkırdı. Göğsü acıyordu. Onlara çok ihtiyacı vardı ve onlar da onun için geliyorlardı. Karnındaki buzlar biraz çözüldü. Yalnız olmayacaktı.

Gerçek şu ki, bunu gerçekten düşünmek için kendine izin vermemişti. Tüm duygularını planlamaya ve ayrıntılarla ilgilenmeye gömdüğü o yere gitmişti. Ama şimdi onların yanında olduğunu duymaya ihtiyacı olduğunu kendine itiraf edebilirdi.

Jules kendini kontrol altına aldıktan sonra Cal'ı aradı, Cal hemen telefonu açtı.

"Hey, , durum nedir?"

"Şu anda hastanedeyim. Ayrılmadan önce bildiklerimden başka bir şey bilmiyorum. Sanırım Donna'nın telefonu hastanede olduğu için kapalı."

"Bizi uyandırmalıydın, Jules." Sesi nazikti ama içindeki acıyı duydu ve bu onu derinden yaraladı.

"Özür dilerim. Gerçekten üzgünüm. Sadece planlama moduna girdim. Yapacak çok işim vardı ve senin bu hafta işin olduğunu ve Gideon'un Patrick'e göz olması gerektiğini biliyorum. Sadece bir şeyler yapmak istedim ve seni uyandırmak istemedim." "Beni uyandırmak mı? Sence iyice dinlenmiş olmayı mı tercih ederim, yoksa sana yardım etmeyi mi? ne zaman korkutucu haberler alırsın? Güzel bir aptal olma."

Gözyaşlarını içine çekti ve gözlerini yoldan ayırmadı. "Bunun yanlış olduğunu biliyorum."

"Güzel. Özrünüzü kabul ediyorum. Yarın akşam görüşürüz. Keşke daha erken olabilseydi ama bu görünümünden kurtulamıyorum."

"Anlıyorum. Gerçekten anlıyorum. Söz veriyorum. Sadece teşekkür . Sana ihtiyacım var." Duygularını geri yuttu.

"Tanrılara şükürler olsun ki sonunda itiraf ettin."

Gülümsedi. Tanrım, Calvin Whaley'i seviyordu. "Bugün kötü sözlerle dolusun. Akşamdan kalma mısın?"

"Ukala."

"Gitmek zorundayım. Çıkış yaklaşıyor. Seninle sonra konuşuruz. Calvin? Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum. Kendine iyi bak. Ve Jules. ..bu saçmalıkların seni etkilemesine izin verme. Tamam mı? Kötü muamele görmek zorunda değilsin. Kimse sana zarar veremez yoksa benimle uğraşmak zorunda kalırlar."

"Beni ağlatacaksın." ". Ne dediğimi unutma." "Deneyeceğim," dedi ve telefonu kapattı.

Doğru binayı ve yeri bulmayı başardı. Park ettikten sonra saçını düzeltti ve makyajını tazeledi. Bunu yaparken de kendini toparladı.

Jules köşeden döndüğünde Donna yoğun bakım ünitesinin yakınındaki bekleme odasında oturuyordu. "Donna?"

Babasının karısı onun adını duyunca doğruldu. Jules, Donna'nın yanında duran babasını tanıdı ve ona başıyla selam verdi.

Sarılmadılar. Birbirlerini gerçekten tanımıyorlardı bile. Jules'tan daha gençti ve annesinin arkasından Jules'un babasıyla yatmıştı. Arkadaş değillerdi ama ikisi de babasını önemsiyordu ve bu yeterliydi. "Bir haber var mı?"

Donna onu gördüğü için pek heyecanlı görünmüyordu ama Jules bunu kocasının yoğun bakımda olmasına bağladı. "Şu anda iyileşme sürecinde. Ameliyata alınmadan hemen önce bir felç daha geçirdi. Hasar var ama henüz ne kadar olduğunu bilmiyorlar. Daha fazla test yapmak için bilincinin yerine gelmesini bekliyorlar."

"Pekâlâ. Söyle bakalım, başka ne var?" Bir not defteri çıkardı, plan yapması gerekiyordu, listelemesi ve madde madde işaretlemesi gerekiyordu, böylece ne yapacağını düşünmek zorunda kalmayacaktı.

Birkaç kapı ötede iyileşmekte olan adam onu terk etmiş olsa da, o hâlâ onun babasıydı.

Donna'nın babası anlatmayı devraldı. Babası birkaç gündür karın ağrısından şikayetçiydi. Kayınvalidesine gitmiş, kardeşleriyle birlikte onların havuzunda yüzerken ayağa kalkmış ve sonra yere yığılmıştı.

Altı ay önce küçük bir felç geçirmişti ama bunu karın ağrısıyla .

"Altı ay önce felç mi geçirdi?" Jules bu süre zarfında onunla bir kez konuşmuştu ve o da bundan hiç bahsetme zahmetine girmemişti. Jules bunu da diğer benzer olaylarla birlikte bir kenara itti.

"Evet. Tansiyon sorunlarından sonra diyetini değiştirdik ve ilaç tedavisine başladı. Bilirsiniz işte. Kilo verdi ve tansiyonu çok düştü."

Orada oturmuş, bu kadının babası ve onların hayatı hakkında anlattıklarını dinliyordu. Her zaman sormasına rağmen babasının sağlık sorunlarını onunla hiç paylaşmamıştı. Babasının mı onun umurunda olmadığını hissettiğinden, yoksa umursamayanın kendisi mi olduğundan emin değildi.

"Kardeşini arayıp bilgi verebilir misin? Annemi aramam lazım. Evde çocukları var. Onları üzmemek istemedik."

Jules başını sallayıp telefonunu kullanabileceği bir yere doğru giderken uyuşmuştu.

Ethan'ı gerçekten ama gerçekten aramak istemiyordu ama onun da bilmesi gerekiyordu ve Donna'ya ne söyleyebilirdi ki? Umarım yetişkin olabilirler ve babalarının hatırı için bu saçmalığı geride bırakabilirlerdi.

Jules kendini toparladı ve kardeşinin numarasını çevirdi. Cevap veren Marci'ydi. "Jules, özür dilerim. Belki birkaç ay içinde ..."

"Bunun için aramıyorum. Burada hastanedeyim, eğer son durumu öğrenmek istersen dinlemeye devam edebilirsin." Jules'un sesi kendi kulaklarına bile bir yabancı gibi geliyordu. Marci'den her zaman gerçekten hoşlanmıştı ama kardeşiyle ilgili bu durum karşısında hissizleşmişti.

Aptalcaydı, zaman kaybıydı ve gerçekten de Ethan'ı hiç ilgilendirmiyordu. Ve sonra hissizlik öfkeye dönüşmeye başladı.

"Oh! Elbette. O nasıl?"

Jules Marci'ye kısa ve öz bir şekilde bilgi verdi. Çocukları özlemişti. Onları sormak istiyordu. Arka planda onun adını haykırdıklarını duymak istiyordu.

"Donna daha fazla bilgi için arayabilir ya da ben arayabilirim. Kimin yapabileceğine bağı. Tabii Ethan yoğun bakımda yatan babası hakkında bilgi almak için evini aramama neden katlanamadığını ona bildirmemi istemiyorsa."

"Bu aptalca. Özür dilerim. Bana bağı olsaydı ... ama değıl. Ona zaman verin."

"Hayır, sanırım bunu yapmayı bıraktım. Bana ne zaman ihtiyacı olsa Ethan'ın yanında oldum. Çocuklarınızla aktif ve sevgi dolu bir ilişkim oldu. O çocuklar beni seviyor. Ben onlar için iyiyim. Kardeşim beni evinde misafir etti ve bana fahişede dedi ve oğıu için üç saat, üç düzine kek ve bir dinozor pastası götürdükten sonra gece on birde beni kovdu. Çünkü ben o çocukların yanındayım, tıpkı onun yanında olduğum gibi. Bıktım artık, Marci. Bıktım artık hor görölmekten ve hafife alınmaktan. Oğullarının büyümesini izleyemeyecek olmak kalbimi kırıyor. Onları çok seviyorum. Ama artık kimseden bir bok almayı planlamıyorum. Yeni bir sayfa açıyorum. İyi günler dilerim." Telefonu kapattı ve derin bir nefes aldı.

Daha önce hiç kimseyi azarlamamış değıldi. Ama ailesine asla. Ve bunun Marci'nin hatası olmadığını biliyordu.

Özür dilemek için geri arasa mı diye düşündü ama sonra aramamaya karar verdi. Bununla işi bitmişti.

TKiralık arabasını hastanenin çektiğinde Gideon'un midesindeki gerginlik düğümü nihayet gevşedi. Jules ona bir sesli mesaj bırakmıştı ve sesi o kadar kırılgandı ki, oraya varmak için yarışmamak için tüm kontrolünü kullanması gerekti.

Onu yoğun bakım ünitesinin bekleme alanının bir köşesinde tek başına buldu. oturmuş, başını yaslayabilmek için kazağını toparlamıştı. Ve kaybolmuş görünüyordu.

"Jules."

Başını kaldırıp baktı ve gelenin o olduğunu görünce alt dudağı titredi ve ayağa kalktı, neredeyse ona ulaşmak için eşyalarına takılıyordu. Ona sıkıca sarıldı ve onu karşılama şeklinden duyduğu duyguyu yutkunarak bastırdı.

"Buradayım bebeğim. Buradayım." Bir eliyle saçlarını okşadı, ta ki kız gevşeyip geri çekilerek ona bakana kadar.

"Bilinci yerinde. Donna biraz önce onu görmeye gitti."

Onu oturduğu yere geri götürdü ve ona katıldı. "Artık başını duvar yerine omzuma yaslayabilirsin."

"Bu aldığım en iyi teklif. Hem de hiç. Teşekkür . Geldiğiniz için teşekkürler." "Sen iyi misin? O iyi olacak mı?" Onu endişelendirmişti. Onu bu şekilde görmeye alışık değildi. Normalde cesur ve neşeli biriydi. Bu Jules kucağına çekip sevmek istemesine neden oldu.

"İhtiyatlı bir şekilde umutlular. Cerrahın söylediği bu. Görünüşe göre bir dizi felç geçirmiş ve birkaç yıldır tehlikeli derecede yüksek tansiyonu varmış."

Ona bakmamaya çalıştı. "Bilmiyor muydun?"

"Bugüne kadar bilmiyordum, hayır. Ethan'ın karısına bağırdım." "Öyle mi yaptın?" Kaşlarını kaldırdı, etkilenmişti.

"Şey, bağırmadım. Ama Ethan'a onun aracılığıyla söyledim. Söylememeliydim. Bu onun hatası değil. Ama insanlar tarafından aşağılanmaktan bıktım. Herkesin beni sevdiği bir yerde, evde kalmalıyım."

Onu kendi tarafına doğru kucakladı. "Onlar . Biz de öyle. Ama şimdi buradayım ve seni seviyorum."

Babasının karısı birkaç dakika sonra yanında Gideon'dan on yaş kadar büyük bir adamla dışarı çıktı. İçeri girip Jules'u davet etme zahmetine katlanmamış olmaları Gideon'un içini yaktı ama Jules bunu sakince karşıladı, o da boş verdi.

"Şimdilik yapacak başka bir şey yok. Sabah geri geleceğim. Eve, çocukların yanına gitmem lazım. Seni otele bırakmamı ister misin?"

Jules başını hafifçe salladı. "Gitmeden önce onu görmek istiyorum."

Kayınpeder başını salladı. "Zaten yorgun ve dinlenmeye ihtiyacı var."

Jules geri itti. "Onunla tenis oynamayacağım. Sadece burada olduğumu bilmesini istiyorum. Onu kendi gözlerimle görmek ve iyi olduğunu bilmek istiyorum."

"Onu daha da kötüleştireceksin. Gerçekten istediğin bu mu? Buraya onun için geldiğini sanıyordum, kendin için değil."

Jules kayınpederine göz kırptı. "Affedersiniz? Bütün gün buradaydım. Benden istediği için buraya geldim. Onu daha da kötü yapacağımı ima etmenize içerledim."

Yeni eş, babasının koluna vurduktan sonra araya girdi. "Tabii ki öyle demedi. Baban yorgun. Onu yarın görebilirsin. Muhtemelen şimdiye kadar uyumuştur zaten."

Gideon duyduğu hoşnutsuzluğu gizleyemedi. Buraya aceleyle gelmişti çünkü bu kadın ona yalvarmıştı ve onu nezaketen yanlarında kalmaya davet etme zahmetine bile girmemişlerdi. Tanrım.

"Otele gittiğinden emin olacağım."

Jules onun tuttuğu eli sıktı. "Donna, Bart, bu benim erkek arkadaşım Gideon. Gideon, bu babamın karısı Donna ve kayınpederi Bart."

Elini uzatma zahmetine girmeden başını salladı. "Sabah görüşürüz." Bart Donna'ya dışarı kadar eşlik etti.

"Bir süre kalacağım." Ona baktı. "Otele yerleşmek istersen sorun değil."

"Buraya kadar seni burada tek başına bırakıp bir otele gitmek için mi geldiğimi sanıyorsun?" Onun elini tuttu. "Ben buradayım. Hiçbir yere gitmiyorum."

Tekrar yerleştiler.

"Burada olmana sevindim." Kadın başını adamın omzuna koydu ve adam da bir kolunu ona doladı.

"Ben de memnunum. Yine de bu şartlar altında olduğu için üzgünüm." "Hastanelerden nefret ederim."

"Neden?"

"Yedi yaşındayken birkaç gün boyunca bir hastanede kaldım. Ve daha sonra birçok randevu için geri gelmek zorunda kaldım. Kokudan nefret ediyorum. Halıdan nefret ediyorum. Sessiz ama her yerde var olan gürültüden nefret ediyorum." Titredi.

"hastanedeydin?"

Biraz doğrulup oturdu. "Bildiğini sanıyordum." Gülüşü mizahsızdı. "Neredeyse boğuluyordum. Su o kadar soğuk olmasaydı boğulabilirdim. Her neyse, ciğerlerimde su vardı. Beni suya attığında en derin yeri ıskaladı. Kafamı suya batmış bir kütüğe çarptım. Vesaire, vesaire, vesaire."

Dehşetinin yüzüne yansımamasını umuyordu.

"O mu?"

"Babam. O, 'çocuğu derin suya at, yüzmek zorunda kalsın yoksa' ekolüne inananlardan. O kadar da değıl."

Bir nefes verdi. "Feribota olan isteksizliğin şimdi çok daha mantıklı geliyor. Özür dilerim."

"Çok uzun zaman önceydi. Ama bende hastanelerden ve derin sulardan yoğun bir nefret duygusu bıraktı. Yine de fiskiyelerin içinden geçmeyi seviyorum."

Ailesi mükemmel değildi ama o sevilmişti. Babası hastanede olsaydı bu sahneyi hayal etmeye çalıştı ama yapamadı. Bu saçmalık yerine hepsi birleşmiş .

Yine de umuyordu.

Bu yüzden onun yanına yerleşti ve sonraki saatler ilerledikçe ona sıkıca sarıldı.

Sonunda kalktığında saat akşamın sonlarına geliyordu. "şimdi otele ."

"Ya ?"

"Onu zaten göremezsın. Ziyaret saati bitti. Hiçbir şey yapamazsın. Burada olduğunu biliyorlar. Hemşire odasında cep numaran var. Gel hadi. Bir banyoya ve biraz uyumaya ihtiyacın var."

Ayağa kalkması için onu çekmesine izin verdi.

"Bu gece araba kullanmanı istemiyorum. Yorgunsun. Arabanı yarın alabilirsin."

Otel uzakta değildi ve neyse ki yolun dışında ve sessizdi. Bavullarını aldı ve onu duş alması için banyoya iterken kendisi de yemek sipariş etti.

Sonra Cal'ı aradı.

"O nasıl?" Cal belirsiz bir şekilde cevap verdi.

"O kadar yorgun ki gözlerinin altında halkalar var. Burada tek başına. Karısı onu evlerinde kalması için davet bile etmedi. Cerrahla görüştürme zahmetine bile katlanmamışlar ve John'u görmeye gittiklerinde ona dönüp bakmak şöyle dursun, onu da görmek isteyip istemediğini bile sormamışlar. Sonra da yeni eşi gitmeden önce onu görmek istediğinde onu suçladılar. Kimsenin yumruklanmamış olması bir mucize. Şu anda duşta. Biraz yemek söyledim ve sonra onu uyutacağım."

"Neden hâlâ oradasın? Bu kadar berbat, onu eve getir. Berbat bir durum ama aileni seçemezsin. Yine de sana bu kadar kötü davrandıklarında çekip gitmeyi seçebilirsin. Bunun olmasına izin veremeyiz."

"Gitmesini sağlayamam, Cal. Keşke yapabilsem. Keşke onu alıp bu insanlardan uzaklaştırabilseydim. Ama babası için korkuyor. İsteddiği buysa, gitme seçimini yapmalı."

Cal nefes nefese kaldı. "Keşke şu anda orada olsaydım."

"Ben de öyle. O da öyle. Ama yarın görüşürüz." "Buraya yeterince hızlı gelemiyorum."

Banyodan çıktı, saçları bir havluya sarılıydı. Adam gülümseyerek döndü. "Cal ile birlikteyim; onunla konuşmak ister misin?"

Başını salladı ve telefonu aldı.

"Selam."

Yatağın üzerindeki battaniyeleri geri çekip yastıkları kabartırken Cal'ın onun üzerinde çalışmasına izin verdi.

Gerçekten de onu kapıp kaçmak istiyordu. Bu insanlardan hiç hoşlanmıyordu. Onu çağırma şekillerinden ve gelip sonra da görmezden gelinmesinden hoşlanmamıştı.

Adam bulaşıkları yıkamayı bitirdiğinde kadın telefon görüşmesini yeni bitirmişti. "Yatağa gir. Yemek birazdan gelir."

Başını salladı. "Büyük gömleklerim ya da başka bir şeyim yok. Sadece günlük kıyafetler aldım."

gömleği çıkardı ve ona uzattı. "Al. Hepsi ısındı."

Onu giydi ve dizlerine kadar yuttu.

"Çok daha iyi. Yine de çıplak uyumandan hoşlanıyorum."

Yemek geldi ve yemeklerini yedikten sonra yatağa uzandı ve adam kollarını ona dolayarak sıkıca sarıldı ve her şey daha iyi hissettirdi.

Işıkları kapattıktan sonra "Neden kalıyorsun?" diye sordu. "Ne demek istiyorsun?"

Gideon bunu tam olarak nasıl ifade edeceğini düşündü ve açık sözlü olmayı hak ettiğine karar verdi. "Al. Onların umurunda olmadığın ortadayken neden burada kalıyorsun? Bunu söylediğim için üzgünüm. Çünkü bu seni incitiyor ve ben bunu istemiyorum. Uyuyalım ve yarın sabah hastaneye uğrayıp arabayı al ve buradan defolup git. İnsanların seni sevdiği eve git."

"Yardım için beni aradı. 'Hey, beni haberdar et' demek aklıma gelmedi. Sanırım Ethan'ın yaptığı da buydu. Buraya gelmek için uçağa bindim çünkü o benim babam. Gelmemi istemeseydi neden arayıp gelmemi istedi bilmiyorum. Bugünkü davranışını şoka bağlıyorum. Sizden biri hastanede olsaydı ben de darmadağın olurdum."

"İnsanların boktan davranışları için çok fazla bahane üretiyorsun." "Biliyorum."

Bunu beklemiyordu. "Bunu benden, Cal'dan ya da arkadaşlarımızdan asla almazsın. Neden ailenden alaysın ki?"

"Antrenman belki. Bilmiyorum. Bununla işim bitti. Bugün Marci ile konuşurken sinirlendim. Gerçekten çok kızdım ve onunla kısa konuştum. Sorun o değil ama. Ethan'a söylemem gerekiyordu. O da burada olmalı."

İç çekerek yüzünü onun saçlarına gömdü.

"Ya da belki de değil. Belki de o daha iyi bir seçim yapmıştır."

"Bebegim, kontrol edebileceğin tek şey *kendi* yaptıkların. Başkalarının ne yaptığı değil. Sen doğru olanı yaptın ve buraya geldin. Şimdi, kalıp kalmayacağına gelince? Sana ne yapman gerektiğini söyleyemem."

Güldü ve yüzünü ona döndü. "Bana her zaman ne yapacağımı söylüyorsun." Adam onu sımsıkı öptü ve kadın da ona sıkıca sarıldı.

"Bazen de dinlersiniz. Ama bu farklı. Bu konuda sana patronluk taslayamam. Kendi seçimlerini yapmalısın. Sana fikrimi söyleyeceğim ve neyi seçersen seç seni destekleyeceğim. Ama bunu yapacak kişi sen olmalısın."

Bunu seç. Aile, boş bir depo benzinle dolaşmaktan tamamen farklı bir durumdur."

Ağlamaya başladı. Onu arkadaşlarıyla ağlarken görmüştü. İyi ya da kötü duygularını gösteren bir kadındı. Ama bu farklıydı. Bu şekilde sadece ailesi için ağlıyordu ve bu onu parçalıyordu.

"Sana gitmeni söylemek istiyorum. Seni hemen arabaya bindirip havaalanına götüreceğimi ve böylece öğlene kadar yatağımızda olabileceğimizi söylemek istiyorum. Ailenin şamar oğlanı görevini çok uzun süre sürdürdüğünü söylemek istiyorum. Karını aldatmadın ve aileni dağıtmadın. Hayatından kopmadın ve çocuklarını terk etmedin ve çocukça bir kriz geçirip kardeşine hakaret etmedin. Bunu size çok fazla yapıyorlar. Bu beni çıldırtıyor. İnsanları yumruklamak istiyorum."

"Ve sen de gitmeden önce sana söylemediğim için kızgınsın." Karanlıkta dürüst olmak daha kolaydı.

"İhtiyacın olduğunda bana başvurmanın senin için ikinci doğa olmasını istiyorum. Bu işleri kendi başına halledebileceğini *biliyorum*. Yeteneklerinden şüphem yok. Ama bunu tek başına yapmak zorunda değilsin. Ben varım. Ve Cal var. Otomatik pilota bağlandığını ve yıllardır ne yapman gerekiyorsa onu yaptığını anlıyorum. Ama ben senin yeni alışkanlığın olmak istiyorum."

"On dokuz yaşımdan beri tek başımayım. En azından kendi başıma yaşıyorum. Her şeyi kendim yapmaya alışkınım. Sana dönmediğimde bu seninle ilgili değil, benimle ilgili." Durakladı, kelimeleri üzerinde dikkatle düşünüyordu, adam biliyordu.

"Sadece söyle. Gerisini biz hallederiz."

"Her zaman ne düşündüğümü nasıl bildiğinden emin değilim."

Onu alnından öptü. "Çünkü seni seviyorum. Çünkü o kadar da gizemli değilsin. Sadece biraz korkmuş ve çok üzgünsün."

Ona sıkıca sarıldı. "Seni seviyorum, Gideon. Eskiden beni korkutacak kadar çok. Sana hemen dönmediğim için özür dilerim. Sana güvenmediğimden değil. Kahretsin, belki de kendime güvenmiyorumdur. Ya da onlara." Soğuk olmamasına rağmen bir an titredi. "Her şey çok aşağılayıcı."

İşte oradaydı. Ailesine duyduğu öfkeyle yutkunarak söylediği sözlerde boğulmamaya çalışarak nefes .

"Neden yeterli olamıyorum? Bana bu şekilde davrandıkları için utaniyorum. Onu aldığım için . Beni reddetmelerine neden olan her neyse ondan utaniyorum.

Ben. Bu paylaşmak istediğim bir şey değil. Bu seninle ilgili değil, benimle ilgili."

"Sen fazlasıyla yeterlisin, Juliet. Sen her şeysin. Ben buradayım. Onlar yüzünden değil. Senin için buradayım. Değil mi? Bu aşağılayıcı, ama düşündüğün şekilde değil. Böyle davrandıkları için asıl aşağılanması gereken onlar. Teşekkür etmeden ya da ne kadar harika olduğunuzun farkına bile varmadan sizi hafife alıyorlar. Bundan nefret ediyorum. Ama sizi seviyorum. Bu yüzden *her zaman* arkanı kollayacağım. *Her zaman* senin yanında olacağım. Çünkü iş başa düştüğünde, aile senin kurduğun şeydir. Ben senin ailenim. Cal senin ailen."

Uzun, titrek bir nefes verdi ve da sokuldu. "Biliyorum. Bu benim için çok şey ifade ediyor."

"Çok parlak ve canlısın, Juliet'im. Çok seviyorsun, çok önemsiyorsun. Keşke tüm bunları senin için daha iyi hale getirebilseydim."

"Kırık parçalarım var."

Güldü. "Bebeğim, herkesin kırık parçaları vardır."

"Seninkiler de Alana konusunda başarısız olduğunu düşündüğün için."

Dondu kaldı, acısı ve gerçeği biraz tutuklayıcıydı.

"Sanırım bu doğru. Denedim. Denedim. Ama sonunda ihtiyacı olan ben değildim."

"Gözünün önünü göremeyen kör, bencil bir kaltak. İçimden onu yumruklamak ve sonra da bu kadar aptal olduğu için ona teşekkür etmek geliyor. En azından seninle ne yapacağımı biliyorum."

Karanlıkta gülümsedi. "Sen ve Cal'ın ikinizde de şiddet eğilimi var. Bu çok ateşli."

Onu sırt üstü yuvarladı ve üstüne çıktı. "İç çamaşırı giymiyorsunuz hanımefendi."

"Hiç de bile. Sen etraftayken zaten boşa gidiyor." İç çekti.

"Evliliğim için çok çalıştım. Ama yeterince değil. Bunun seni korkuttuğunu biliyorum ama tek yapabileceğim bu sefer daha iyisini yapacağıma söz vermek. Cal ve benim yanıma taşınman bir hata değil. Seni hayal kırıklığına uğratmayacağız."

Onu öpmek için eğildi. "Bunun mi endişelendiğimi düşünüyorsun?" "Endişelenmiyor musun?"

"Dostum, iletişimimiz üzerinde çalışmalıyız. Hayır. Endişelenmiyorum. Açıkçası önyargılı olsam da, evliliğinizin başarısız olmasının sizin hatanız olduğunu düşünmüyorum çünkü siz kötü bir . Bence bir kısmı

Senin hatan, çünkü bu bir ilişki ve iki kişi var." Güldü. "Eğer biz değilseniz, ki şu anda öylesiniz."

Etrafında hareket etti ve onun horozunu vücudunun içine aldığı anda neredeyse bağırdı.

Üstündeki tişörtü çıkarmış ve tüm güzelliği ortaya çıkmıştı. Onu tam olarak göremese de *taniyordu*. Göğüslerinin ağırlığını, meme uçlarının koyu pembeliğini biliyordu. Parmak uçlarını onların üzerinde gezdirdi, sıkılaştıklarını, koyulaştıklarını biliyordu.

"Evliliğiniz söz konusu olduğunda, bu konuda benden daha deneyimli olduğunuzu düşünüyorum. Cal da öyle. Ben bir ilişkide nasıl olunacağını bilmiyorum. Berbat ediyorum ve siz de kızılıyorsunuz. Eğer birlikte yaşarsak, ne kadar sürtük olduğumu göreceksiniz. Bir şeyleri paylaşma konusunda berbatım."

"Çünkü bunu tek başına yapmaya alışkınsın."

Yükselip alçalarak onu çevreledi. Ağırlığı mükemmeldi, teni onunkine karşı yumuşaktı. Zevk yavaş ve istikrarlı bir şekilde artıyordu.

"Paylaşmadığımdan değil. Paylaşabilirim. Paylaşıyorum. Sadece ilk içgüdüm bunu kendim düzeltmek çünkü olması gereken bu."

"Hayallerini yıkmaktan nefret ediyorum Jules, ama Cal ve ben senin şirret anların olduğunu zaten biliyoruz. Tıpkı Cal ve benim de patronluk tasladığımız anlar olduğu gibi. Biriyle birlikte olma konusunda öğrenmesi gereken şeyler olan tek kişinin sen olduğunu mu sanıyorsun? Ne Cal ne de ben sonsuza kadar birlikte olmak hakkında hiçbir şey bilmiyoruz. Daha önce birlikte olduğu tüm o insanlar? birlikte yaşamadı. Bu hepimiz için yeni bir alan."

Adam parmak uçlarını sırtının hizasında gezdirip onu tekrar öpmesi için aşığı çektiğinde zevkle mırıldandı.

Bu şekilde itiraf etmesini sağlayan şeyin karanlık olduğunu fark etti. Onun yüzündeki her çizgiyi izlemek zorunda değildi. İfadesi hakkında endişelenmesine gerek yoktu. Karanlıkta zor konularda dürüst olmak daha kolaydı.

"Senin başarısız olman beni endişelendirmiyor. Kendim için endişeleniyorum."

Avuçlarını kadının kalçalarına, yanlarına ve göğüslerine doğru kaydırıp ve kadın kıvrana kadar meme uçlarını çekip yuvarladı.

"Mmm, evet, bu çok iyi. Eğer benimle yaşarsan, seni seks ve Fransız tostuyla uyandıracağım. Geçen hafta daha iyi bir kahve makinesi aldım. Sadece senin için."

Çok şanslıydı. "Öyle mi?"

"Evet. Beni her şekilde içeri al, Jules. Benimle ve Cal ile yaşı, benimle ol. Hep birlikte öğreneceğiz." Parmak ucuyla kızın klitorisine sihirli bir şey yaptı ve kız bunun ne kadar iyi olduğunu görünce nefesini tuttu. "Kendine ait bir yerin olacak. Büyükannemin eski dikiş odası meditasyon yapman ve istediğin zaman yalnız kalman için iyi bir yer olacaktır. Tepende olmayacağımıza söz veremem, çünkü fark etmiş gibi Cal ve ben tepende olmayı seviyoruz. Ama bağımsızlığını ya da hayatının her anını istemiyorum. Sadece seni sevmek istiyorum."

Çok güzel şeyler söyledi. ". "

Onu sırt üstü yatırdı ve üzerine çıktı. Adam derinlere doğru itmeye başladığında bir öpücük için onu aşağı çekti.

"Yeni kahve makinesi miydi? Anlaşmayı mühürleyen şey bu muydu?"

"Beni çok iyi tanıyorsun. Ayrıca beni çok sert boşalttığın ve çıplak güzel görüldüğün için. Ve büyükbabanı seviyorum."

Ona karşı sertleşti, çekilip kendini tekrar içeri iterken sikinin çizgisini klitorisine doğru kaydırды. Her vuruş onu sınıra daha da yaklaştırdı.

Kalçalarını döndürdü ve bacaklarını adamın beline doladı. Açısı onu açtı ve adam inanılmaz derecede derine kaydı. Çok yaklaşmıştı.

Hızını artırdı, orgazm gelene kadar sert ve derin bir şekilde içine girdi ve nefesini çaldı, onu altına çekti.

Adam onun adını fısıldayarak onu takip etti ve kadın her şeyi kabul etti, kusurları da dahil olmak üzere kendini ona açtı.

C Uçağı iner inmez Al aradı. Gideon zaten onunla birlikteyken hastaneye gelerek işleri daha da karmaşık hale getirmek istemiyordu. Onunla olan ilişkisini saklamak zorunda kalmasına içlerimşti ama yoğun bakım ünitesi bekleme odası büyük bir açıklama için uygun bir zaman değildi.

Gideon cevap verdi. "Bagaj teslimindeyim. Jules'un kiralık arabasını teslim ettik, böylece hep birlikte binebiliriz."

Uçaktan iner inmez bagaj alımına doğru hızla ilerledi. "Yola çıkıyorum."

Önce onu gördü. Güneş gözlüğü takmıştı, saçları arkadan bağlıydı, kot pantolon ve tişört giymişti ve hayatında gördüğü en güzel şeydi. Ona doğru baktı ve gözlüklerini çıkardı, gülümseyerek ona doğru ilerledi ve doğrudan kollarına girdi.

"İşte böyle selamlanmalı. Sadece söylüyorum." Saçlarını geriye doğru taradı ve onu öptü.

"Buradasın."

"Öyleyim. Seni görmeyi beklemiyordum. Hastanede olacağını ."

"Benimle gelmesi için ona mola verdirdim." Gideon yaklaştı ve ikisini de kucakladı. "Kontrol ettiğiniz bir şey var mı?"

"Hayır. Ama aklıktan ölüyorum."

"Ben de öyle ve Jules'un da öyle olduğunu biliyorum çünkü bütün gün neredeyse hiç yemek yemedi. Hastanenin yakınında birkaç restoran var."

"Bugün neler oluyor?" Otobana çıktıklarında Cal sordu. "Sabaha biraz sallantılı başladı ama son günlerde biraz

Gün geçtikçe olumlu işaretler

artıyor." "Onu gördünüz mü?"

Ortalık sessizleşti.

"Ne?"

"Kısa bir süre için aynı anda sadece bir kişiyle görüşebiliyor. Bu yüzden henüz gitmedim. Birkaç kez sordum ama beni sürekli erteliyorlar."

"Yeni eşim oraya gitti, o gitmediğinde de kayınpederim ya da kayınvalidem gitti. Kimse Jules'a sorma zahmetine girmedim, gerçi ben sorduğumda en iyisinin yakın akrabalarla sınırlı kalması olduğunu söylediler. Bilirsiniz, çünkü kızı yeterince yakın değil. Lanet olası kayınvalidesi gibi değil."

Gideon'un sesi öylesine gergin ve öfke doluydu ki Cal'ı şaşkına çevirdi. Diğer adamdan pek sık duyduğu bir ses tonu değildi bu.

"Ben eve gidiyorum." Jules aniden konuştu. "Bütün gün bunu düşündüm. Aslında dün gecedен beri, Gideon bana neden burada kaldığımı sorduğundan beri."

Cal içini çekti ve omzunu sıkmak için öne doğru eğildi. "Bebeğim, özür dilerim."

Yine de burada seninle olacağız. Kalmak istersen, ."

Gideon otoyoldan çıkıp yakındaki bir alışveriş merkezinin otoparkına girdi. "Önce bir şeyler yiyelim. İçeride konuşabiliriz. Japonlar iyi mi?"

Başıyla onayladı ve Cal kapıyı açmak için dışarı çıktı.

Kolunu ona doladı ve onu kendi tarafına doğru kucakladı. "Kahretsin, seni çok özledim. Seni son gördüğümünden beri sadece bir gün geçti. Bağımlıyım."

Gülümsedi ama bu gülümseme gözlerine kadar ulaşmadı. Otoparkta onu kendine doğru çekti, ona sarılırken saçlarının kokusunu içine çekti. Onun için yanıp tutuşuyordu.

Sonunda gitmesine izin verdi ve onu nazıkçe çevirdi. "Gel . Yemek yemen gerek."

Siparişlerini verdikten ve biralar teslim edildikten sonra Cal dikkatini tekrar Jules'a çevirdi. "Neden gitmek istiyorsun? Buraya gelmek için her şeyi bıraktın."

"Biliyorum. Hayatınızı yarıda kesip benimle buraya geldiğiniz için üzgünüm. Ama burada istenmiyorum. Beni görmek istemedi. Bana doğrudan on kelimeden fazla bir şey söylemedi. Belki bir anlık panikle beni aradı. Ama anlaşması her neyse, beni olan bitene dahil etmek için hiçbir çaba göstermedi. Burada olmak zamanımı ve duygusal enerjimi boşa harcamak demek."

Titreyen elleriyle birasını yudumladı.

"Biraz bekledim. Yoğun bakımdaydı, kocası ölebilirdi. Küçük çocukları var. Dağınık ve korkmuş olacağını düşündüm. Ve öyle de oldu. Beni aradı, buna minnettarım."

"Ama?"

"Beni orada istemiyor. Aslında o da istemiyor."

Cal, Jules'un sonunda cesaretini toplayıp hepsine siktir olup gitmelerini ve kendisini rahat bırakmalarını söyleyeceğini umuyordu. Jules'un takdir etmeyen insanlarla bağıını koparmasının tam zamanıydı. Ya da daha kötüsü, onu bilerek kötü hissettiren insanlardan.

"Peki ya Ethan? O neden burada değil?"

"Hiçbir fikrim yok. Onu arayıp bilgi almaktan vazgeçtim çünkü Marci'ye telefon ettiriyor."

Gideon homurdandı. "Ama bu konuda kendini suçlu hissediyorsun. Kes şunu. Bak bebeğim, Cal ve benim seni her şeyden çok sevdiğimizi biliyorsun. Sana böyle davrandıklarını görmekten nefret ediyorum. Elbette ona şüpheyile yaklaşmak iyi bir fikirdi. Ama onu görmene bile izin vermiyorlar. Sana bu sağlık meselesinden bahsetme zahmetine girmedim."

"Belki de beni korumaya çalışıyordu." Derin bir iç çekti. "Acele hüküm vermek istemiyorum, ama Tüm bunların toplamını başka nasıl değerlendireceğimi bilemiyorum. Sanırım gitme vaktim geldi."

"Ben de öyle düşünüyorum."

Cal başını salladı. "Madem öyle, hadi yapalım şu işi. Bu gece geç saatlerde bizi bir uçağa bindireceğim ve buradan defolup ait olduğumuz yere, evimize döneceğiz."

"Senin için ona söyleyebilirim." Gideon onun tabağını yaklaştırdı. "Ye."

"Tanrım, çok patronluk taslıyorsun." Ama çubuklarını kaldırdı ve ağzına bir ton balıklı rulo attı. "Teklifin için minnettarım ama ona yüz yüze söyleyeceğim. Bu kendim yapmam gereken bir şey. Yaygara koparmak istemiyorum. Onu endişe ettiğim için değil, küremesi gereken yeterince bok olduğu ve ben de üzerine yığmak istemediğim için. Şu anda olmaz."

Cal Gideon'a baktı, o da biraz omuz silkti. Bütün hikâyeyi yalnız kaldıklarında öğrenecekti.

Cal birkaç saat sonrası için uçak rezervasyonlarını yaptırmak üzere aradıktan sonra akşam yemeğini bitirip hastaneye doğru yola çıktılar.

"Ben burada bekleyeceğim. Durumu daha da kötüleştirmenin anlamı yok." Cal hastanenin ana bekleme alanındaki bazı koltukları gösterdi.

"Emin misin? Seni saklamak istemiyorum."

Cal gülümseyerek onu kendine çekti. "Beni mahvediyorsun, bunu biliyor musun? Saklanmış hissetmiyorum. Sadece git ve şu yarım kalmış işi tamamla ve bana geri dön. Yakında kendi yatağımızda olacağız." Onu alnından öptü.

"Hemen döneceğiz."

Gideon'a döndü. "Yapmak zorunda değilsin."

Homurdandı. "Evet, evet, biliyorum. Sana söyledim, arkanı kolluyoruz." Adam elini uzattı ve kız elini tuttu.

"Ben burada olacağım. Gideon seninle uğraşan herkesi tekmelesin." Gülümsedi ve bu gülümseme gözlerine gitti.

Asansörden indiklerinde Gideon'a, "Olay çıkarmak istemiyorum," dedi. "Sadece vedalaşıp gitmek istiyorum."

". "

Dürüst olmak gerekirse, onun bu karmaşa karşısında bu kadar korumacı olması hoşuna gitmişti. Bütün gün onun yanındaydı.

Donna bekleme odasındaydı, değişiklik olsun diye yalnızdı. Jules onun yanındaki koltuğa oturdu. "Ben eve dönüyorum. Bana burada ihtiyacın olduğunu sanmıyorum."

"Sanırım en iyisi bu." Donna, Jules'un gözleriyle karşılaşmaya bile zahmet etmedi.

Bu beklenmedik bir şeydi.

"Tamam o zaman." Ayağa kalktı ve fikrini değiştirip tekrar oturmadan önce gitmeye başladı. "Hayır, tamam değil. Madem gelmemi istemiyordun neden aradın?"

"Endişelendim. O iyi olacak. Yeni bir hayatı var Juliet. Önceden olanları düşünmesine gerek yok. Aramamalıydım. Bana kızgın."

Gideon bir ses çıkardı ama hakkını yemeyelim, bir şey söylemedi. Jules neredeyse tekrar gitmek için ayağa kalkacaktı ama söylenmesi gerekenleri söylememekle geçen onca yıl onu yıpratmıştı. *Bu* Jules çok şey aldı. Olmak istediği Jules değildi.

"Bir söyle?"

"Birkaç yıldır seni uzak tutmaya çalışıyordu. Görevini yaptı. Doğum gününü ve Noel'i hatırlıyor. Ama sana burada ihtiyacımız yok. O

küçük çocukları var. Siz ikiniz onu doğurdunuz ve şimdi oğullarımızın onun ilgisine ihtiyacı var. Burada iyi bir hayatımız var; geçmişin anılarına ihtiyacımız yok. Sadece dürüst oluyorum. O hayatına devam ediyor. Zayıf bir anımda aradım. Ailem açmadı. Buraya gelmeni beklemiyordum. Onlar da aynı fikirde. Sen ve kardeşin, yalnız bırakılması en iyisi olan şeyleri sürüklüyorsunuz."

Kusmak istedi. "Yıkılmasına yardım ettiğin aile gibi mi?"

Donna'nın gözleri büyüdü ve ağzı da birkaç kez açık kaldı.

"Evet, bu doğru. Madem *dürüst davranıyoruz*. Yaptığın şey yeterince kötüydü. Ama insanlar hata yapar. Karısını ve ailesini terk etmesi yeterli değil miydi? Bizimle temas halinde olmak kabul edilemez mi? Neyiniz var sizin?"

"İnanamıyorum-"

"Evet, yapabilirsin. Lanet olsun. Senden şüphe duymamak için elimden geleni yaptım. Kendimi asla senin hayatına sokmadım. Babamla olan ilişkimi korumaya çalıştım. Ve evet, o benim babam ve bir erkeğin çocuklarını öylece bırakıp gitmesi gerektiğini düşünüyorsan sen de boktan, kalpsiz bir annesin. Ve o da bunu yaptığı için bok kafalı. Ama ya senin oğulların ? Ne tür bir insan bunu kabul edilebilir bulur?"

"Oğullarımıza bunu asla yapmaz!"

"En büyük oğluna bunu yapmasına yardım ettin zaten!"

"O bir erkek; oğullarım gibi John'a ihtiyacı yok. Çaldığınız o binanın miras kalması gerekenler benim oğullarım."

Jules güldü, ama ortada mizah yoktu. "Buraya bak, sen. *Çalıntı mı?* Bu kelimeyi araştırmalısın. Daha da iyisi, aynaya bak." Ayağa kalktı. "Bana tekrar saldıracıcağını sanma. Yıllardır alıyorum, bu da almaya devam edeceğimi düşünmenize neden olabilir. Ama artık bitti. Çocuklarınıza iyi şanslar diliyorum; sahip oldukları ebeveynlerle buna ihtiyaçları olacak. Ethan'dan haber almak isterseniz onu kendiniz arayın. Ya da aramayın."

Ve çekip gitti.

BEvine döndüğünde kendini mutfağında hamur açarken, kahve içerken ve biraz yavaş hareket ederken buldu çünkü her iki erkeğin de sevgisi dikkat onu . Buna gülümsedi.

Dönüş yolunda uçakta otururken bunu söylemenin iyi olduğunu fark etti. Ailesi olduğu ve ortalığı karıştırmak istemediği için bir kenara ittiği onca şey hayatını tıkamaktan başka bir işe yaramamıştı. Hayatındaki hiç kimseden bir bok almamıştı, neden artık çok az tanıdığı ya da daha iyi bilmesi gereken insanlardan alsındı ki?

Jules için pek çok farklı açıdan yeni bir dönemdi. O ve Gideon'un o gece otel odasına dönmeye ihtiyaçları vardı. Aralarındaki buzları eritmişlerdi ve Jules o gecedan sonra Gideon'u çok daha iyi anladığını hissetmişti. Kendisini de daha iyi anlıyordu.

Önümüzdeki hafta sonu Patrick'in çiftlik evindeki daireye taşınmasına yardım edeceklerdi. Cal evini çoktan satışa çıkarmıştı, kararını verdikten sonra asla oturup bekleyecek biri değildi.

O gün ilerleyen saatlerde ev sahibini arayıp kira kontratından erken çıkmasına izin verip vermeyeceğini öğrenmesi gerekiyordu. Yıllardır kiracıydı; umarım ona bir şans verirdi.

Telefonu çaldı ve saat sabahın beşi bile olmadığı için arayanın kimliğine baktı ve arayanın annesi olduğunu gördü. Bir an durakladı. Bunu yapmak istiyor muydu?

İçini çekti ve telefonu aldı.

"Alo?"

"Jules, ben annen. Az önce Ethan'dan bir telefon aldım. Babanla ilgili bilgileri paylaşmayı neden reddettiğini bana açıklamak ister misin?"

Gerginliği bir kenara bırakıp yerini öfkeye bıraktı. "Beni Ethan'la aramızdaki bir iş için aradığını mı söylüyorsun?"

"Onunla John'un hastalığı hakkında konuşmayı reddedemezsin. Bu bencillik Juliet; daha iyi bilmen gerekir."

"Anne, bunu yapmak için yanlış günü seçtin. Geri adım at. Öncelikle, sana bir açıklama borçlu olduğumdan değil ama artık Los Angeles'ta bile değilim. Evime döndüm. Döneli dört gün oldu. Ethan bilgi almak isterse Donna'yı arayabilir. Marci, Ethan'ı bilgilendirmek için aramayı neden bıraktığımı biliyor. Ethan da biliyor. Bu konuda seni neden aradığını bilmiyorum."

"Gittim de ne demek? O hala yoğun bakımda ve sen mi?"

Elini tezgâhın üzerine vurdu. "Sana yanlış günü seçtiğini söylemiştim. Seni uyarmıştım. Evet, ayrıldım. Kendimce sebeplerim vardı. Neden umursuyorsun ki?"

"O senin baban. Biz seni arkadaşlarını ailene tercih etmen için yetiştirmedik. Beni hayal kırıklığına uğrattın."

"Seni hayal kırıklığına mı uğrattım? Gerçekten mi? Beni oğlunun evi yerine İtalya'dan aramanın ironisi seni özlüyor mu? Connor'ın doğum gününü hatırlıyor musun? Ailene verdiği sözünü yerine getirmek yerine İtalya'ya gitmeyi seçtiğini hatırlıyor musun? Evet, yani gerçekten bana seslenmek istiyorsan daha iyi bir pozisyondan seslensen iyi olur çünkü bugün tamamen gerçeklerle ilgileniyorum. Devam etmek ister misin?"

"Sana ne oldu böyle?"

"Bilirsiniz, ben kimseden laf almam. Günlük hayatımda ne istediğini bilen ve bunun peşinden giden güçlü bir kadını. Ailem hariç. Bu da bana aptalca geliyor. Bunu eşitliyorum. Artık kimseden bir şey almamaya karar verdim. Buna sen de dahilsin. Babam ya da karısı da dahil. Sana açıklama borçlu değilim. Bu hakkından, gezegenin yüzeyinden düştüğünde ve beni arayıp hayatını boşa harcadığımı söylediğinde ve hakkında hiçbir şey bilmediğin bir saçmalık yüzünden bana bağırduğında vazgeçtin."

"hissettiğini hiç bilmiyordum."

"Bunu bilmen gerekirdi. Sen benim annemsin. Ama sana şimdi söylüyorum. Seni seviyorum ve en iyisini diliyorum. Özlediğin her neyse onu bulmanı istiyorum. Ama kendinizi yalnız hissettiğinizde ya da kendinizin vermeye cesaret edemediğiniz haberleri iletecek başka birine ihtiyaç duyduğunuzda birkaç ayda bir bağlantı kurduğunuz liseden bir arkadaş . Jules'un koştuğu günler

herkesin boktan ayak işleri bitti. Sessizce kabul ettiğim günler sona erdi. Şimdi, anlamadığınız bir şey için bana bağırmayı bitirdiyseniz, yürütmem gereken bir işim var. Bu arada, Tart'ın üstündeki daireyi iş ofisi olarak kullanmaya başlayacağım. Böylece kendini mecbur hissettiğin için buraya gelmek zorunda kalmayacaksın."

"Belli ki bir süredir bir şeylerden rahatsız oluyorsun."

"Evet. Ve tüm bunları birdenbire senin üzerine yıkmam hiç de adil değil."

Jules kendine biraz daha kahve doldurdu ve tart hamurunun kenarlarını yivlemeye geri döndü.

"Eskiden beni dinleyen bir annem vardı. Etrafımda olmayı seven. Her konuda konuşabildiğim bir annem vardı. Artık ona sahip değilim ve bu kalbimi kırıyor. Ama yeni bir yönünüz olduğunu kabul ediyorum. Uyum sağlayabilirim ama ikisini birden yapamazsın. Artık sana geçit vermeyeceğim."

Annesi uzun süre sessiz kaldı. "Senin ya da Ethan'ın hayatımı boşa harcadığınızı düşünmüyorum. Böyle söylediğim için özür dilerim. Acı çektiğin ve bunu görecektik kadar yakından bakmadığım için üzgünüm."

"Özrünüzü kabul ediyorum. Çok üzgün olduğun için üzgünüm ve keşke bunu senin için daha iyi hale getirebilseydim. Ama artık John'a ihtiyacın yok. O bir insan olarak geriledi. Donna'yla birlikte olması daha iyi."

Annesi güldü. "Bunun bir hikayesi olduğunu söyleyebilirim."

"Var ama bunu söylemem gerek yok çünkü buna ihtiyacın yok. O artık senin değil. Senin sorunun değil, senin yükün değil. O iyi bir insan değil. O başkasının kocası ve başkasının babası ve hiçbirimizi istemiyor. Ve sonunda, acı verse de, daha iyi durumdayız çünkü o gerçek bir erkek değil."

"O değil. Ama otuz yıl boyunca benim erkeğim oldu. Bu kadar uzun süre bir şey olmak ve sonra artık olmamak zor."

"Eminim."

"Benden nefret mi ediyorsun?"

Jules homurdandı. "Hayır. Seni seviyorum. Seni özlüyorum. Sana kendi yolunu bulmanı söylüyorum *çünkü* seni seviyorum. Ama kendi kendine koyduğu mesafe canımı acıtıyor. Bu konuda yalan söyleyemem ve söylemek de istemiyorum. İlişkimizin içinde olabilmem ve sana kızmamam için ilişkimizin değişmesi gerekiyor."

"Pekâlâ. Seninle bir yerde buluşabilirsek çok memnun olurum. Ziyaret etmek ve konuşmak için. Konuşacak çok şeyimiz var."

"Şu anda İtalya'ya gidemem. Yapacak çok işim var. Bu arada, madem dürüst davranıyorum, bir ilişkim var. Geleneksel değil ama mutluyum ve bu iyi bir şey."

"Lezbiyen misin?"

Güldü. "Hayır. İki adamla birlikteyim. Cal Whaley ve Gideon Carter. Birkaç hafta içinde birlikte yaşamaya başlayacağız."

"Vay canına. Gerçekten mi? İki mi? Cal tıpkı babasına benziyor, ki bu iyi bir şey çünkü yakışıklı bir adam. İki. Etkilendim."

"Öyle mi?" İçini bir rahatlama kapladı.

"Juliet, ben çok hata yaptım. Olmam gereken zamanlarda cesur davranmadım ve seni incittim. Sanırım sadece uzaklaşmaya ihtiyacım vardı. Ama çok uzun sürdü. Mutsuz olmanı istemiyorum. Eğer bu iki adam seni mutlu ediyorsa, bir yerine iki tane olmasından bana ne?"

"Keşke Ethan da aynı şeyi hissetse."

"Benden söylemesi, başkalarının beklentilerine göre yaşayamazsınız. Asla işe yaramaz. Yapamam. Daha önce olduğum kadın olamam. Artık içimde olup olmadığını bile bilmiyorum. Ama şu an olduğum kişi olmak ve seninle bir ilişki yaşamak istiyorum. İki ay içinde Amerika'ya dönüyorum. Teyzenin evde halletmesi gereken bazı işleri var. O zaman benimle Chicago'da buluşur musun? Şehri gezeriz. Biraz alışveriş yaparız. Ve konuşuruz."

"." Tek umudu annesinin sözünü tutmasıydı. Eğer tutmazsa, Jules sonsuza dek çekip gidecekti.

- - -

İşten çıktığında Cal onu ara sokakta bekliyordu. Güzel spor arabasına yaslanmış, uzun, zayıf ve yakışıklı görünüyordu.

"Gerçekten, Calvin Whaley, birkaç dakikalığına bu kadar lezzetli olmayı bırakıp bir kıza nefes alma şansı verebilir misin?"

Gülümsedi ama bir şeylerin peşindeydi, bunu görebiliyordu.

"Gideon aradı. Bu gece geç dönecekmiş. Sen ve ben sakın bir gece geçirmeye ne dersin? Takvimimi temizledim ve telefonumu kapattım."

"Seks olacak mı? Çünkü sana yemek yaparsam, benimle seks yapman konusunda ısrar ediyorum."

"Sanırım bunu başarabiliriz, evet."

"Kırk beş dakika içinde senin evinde olacağım. Önce eve gitmem gerekiyor."

Onu sertçe öptü. "O çok sevdiğim lacivert eteği giy." "Ben kimim ki seni reddedeyim?"

"Kesinlikle, Jules. Bunu unutma."

- - -

Cal onu evinde bekledi. Buzdolabında bekleyen karidesleri kontrol ederken ikisine de birer kadeh şarap doldurdu. Bir süre için tamamen kendisine aitti ve bundan yararlanmak istiyordu.

Los Angeles'tan döndüklerinden beri farklıydı. Her zaman kendine güvenen biriydi ama sanki kendini savunmak kapıları ardına kadar açmıştı. Ailesiyle ilgili şeyleri bir kenara bırakmak için çok çalıştı. Kardeşi ve annesiyle yüzleşmesi gerektiğine inanıyordu ama bu kendi zamanında olmalıydı, başkasının değil.

Biraz müzik açtı ve beklemek için yerleşti. Ama Juliet'in gelmesi çok uzun sürmedi. Juliet her zaman dakikti.

Ve bir pasta kutusu vardı. Skor.

"Bana ne getirdin?" Kız gülerken adam ona doğru yaklaştı.

"Süslü bir şey değil. Sadece elmalı yaban mersinli tart. Tanıdığım birinin sevdiğini duydum."

Onun *süslü bir şey değil* dediği şahesere şöyle bir göz attı. "Bana oldukça süslü göründü. Neredeyse senin kadar lezzetli."

Kızardı. "Havandasın."

"Öyleyim. Beni bu hale sen getirdin. Sana bir kadeh şarap doldurdum. Karides marine oluyor. Yarım saat kadar daha bekletelim. Bugün taze zencefil aldım, gerçekten içine girmesini istiyorum."

Şarabı yudumladı. "Tam yerine oturdu." Ve sonra ona annesiyle yaptığı görüşmeyi anlattı.

"Şu haline bak, Jules. Her tür boğayı boynuzlarından yakalayıp sağda solda İsa'ya gel konuşmaları yapıyorsun. Yine de umutlu görünüyor."

Omuz silkti. "Sanırım öyle. Ama ona tamamen güvenmeyi göze alamam. Beklentilerimi düşük tutarsam beni hayal kırıklığına uğratmayacağını düşünüyorum. Ve eğer ne yaparsa

yapması gerekiyor, bu büyük bir artı."

"Boktan kardeşinin seni ispiyonlamak için aradığına inanamıyorum."

"Hıyarlık yapıyor. Bunu da düzeltemem. Sadece hayatıma girmesine izin vermeyebilirim. Belki bir gün kendine çeki düzen verir. Sana teşekkür etmek istedim." Şarabını bıraktı ve dışarı bakmak için pencerelere doğru yürüdü.

"Ne için?" Onun arkasında durmak için hareket etti, çenesi omzunda, kolları belindeydi.

"Orada olduğum için. Önce ikinizle de konuşmadan ayrılmakla hata ettim. Size telefonda söyledim, Gideon'a da söyledim. Ama bunu sana tekrar söylemem gerekiyordu. Sana güvenmediğimden değil ama bunu düzeltmem gerekiyordu. Daha iyi hale getirmek için ve ben sadece o moda girdim. Önce sana dönmeliydim."

"Bunun bir kısmında yalnız olmandan nefret ettim. Seni tutmak ve olacıklardan korumak için yanında olamadığım için nefret ettim. Biliyorum. Bana güvenmenin senin için zor olduğunu biliyorum. Ama kendimi sana kanıtlamaya çalışıyorum."

Derin bir nefes aldı. "Sana güvenmek hiç de zor değil. Çocukluğumuzdan beri sana güveniyorum. Sana böyle hissettirdiğim için özür dilerim."

"Seninle birlikte olmam gerekirken başkalarıyla birlikte oldum."

Sonra güldü, kollarını onunkilerin üzerine koydu ve ona yaslandı. "Biz aptalız. Cal, biz birlikte olmadan önce başka insanlarla birlikteydin ve bir hayatın vardı, evet. Ama bunun için üzülmemelisin. Asla mutsuz olmanı istemedim. Sadece Tom, Susie ya da Harry yerine benimle mutlu olmanı istedim."

"Ne yaptığını anladım." Onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Her şeyi berbat etmek istemiyorum. Sen hayatımdaki en iyi şeysin ve senin için doğru olanı yapmak istiyorum."

"Yaparsın. Ben de bunu söylüyorum. Sizinle konuşmadığım için hatalı olan bendim, tam tersi değil."

"Onlardan hiçbiri, daha öncekiler, bizim olduğumuz yere yakın değildi. Bunu anlıyor musun?"

". Bunu bana her gün gösteriyorsun."

"Hiçbirinin anahtarı yoktu. Hiçbiriyle boya seçmek istemedim."

"Cal, sen de benimle birlikte boya seçmek istemezsin."

Güldü. "Haklısın. Ama bu boya seçiminin sıkıcı süreciyle ilgili, onu seçen kişiyle değil. Hazır bu kadar dürüst davranmışken, seni Gideon için terk etmem konusunda hâlâ endişeli misin?"

"Sana bunun aptalca bir korku olduğunu söylemiştim. Başlangıçta yaşadığım *küçük*, aptalca bir korku.

Artık o korkuyu yaşamıyorum."

"Güzel. Böyle düşünmenden nefret ediyordum. Düşünmezdim. Asla. Gideon'u seviyorum. Ama sen benim kalbimsin, Jules. Başka hiç kimsenin olamayacağı bir şekilde benimsin ve senin o amcığını sevsem de, bu seçimin tesisatının kapalı olmasıyla hiçbir ilgisi yok."

"Çok şiirselsin."

"Öyleyim!" Bir öpücük çaldı. "O zaman sen de bizimlesin. de."

"Evet. Asla başkasının olmadım. Eminim bunu biliyorsundur."

"Sanırım biliyordum, ama bunu duymaktan zarar gelmez."

"Seni seviyorum. Sadece yakışıklı ve iyi giyimli olduğun için değil. Sadece bana yemek hazırladığın ve am yemekten gerçekten zevk aldığın için değil. Senin gibi başka kimse yok. Başka kimse beni senin kadar iyi tanımıyor."

Onun şakağını öptü. "Artık iyiyiz." Bu bir soru değildi. "Kesinlikle iyiyiz."

"O eteği giydiğine sevindim. Sevdiğimi biliyorsun."

Sikini kadının kışının tatlı etine bastırdı. "Evet.

Nedenmiş o? Maviyi gerçekten seviyorsun, öyle mi?"

"Bacaklarını uzun ve muhteşem gösteriyor."

Adam avuçlarını kadının kalçalarından aşağı kaydırırken kadın ona doğru eğildi. Tersine döndü ve eteğin kenarını yukarı doğru çekti. "İstedğim zaman amina ulaşabilmem için yeterince kısa."

Onunla dalga geçecekti. Arkasına yaslandı ve ona pencerenin camından harika bir manzara sundu.

Eteği bıraktı, ellerini göbeğinden yukarı, gömleğinin eteklerine doğru kaydırıp ve düğmelerini uçurarak çekti. Kızın nefesi kesildi ve bu ses adamın duyularını yaladı. Baştan çıkarıcı.

Kendini destekledi, avuçlarını pencereye dayadı, camın yansımasında onu izledi, ellerinin göğüslerinde gezinmesini izledi. Sütyeninin kaplarını geriye doğru sıyırıp göğüslerini ortaya çıkarmasını izliyordu.

Kız alçak, muhtaç sesler çıkarana kadar meme uçlarını çekiştirip yuvarlarken onlara hayranlıkla bakmak için durakladı.

"Kamp danışmanım olsaydın, beni öper miydin?"

İnledi. "Evet. Seni ilk seferinde öpmemeliydim. Sen kız kardeşimin arkadaşydın. Çok gençtin. Tanrım. Ama mecburdum. Aptal bir üniversite öğrencisinin seni öpmesi düşüncesine katlanamazdım."

"Sik beni." Durakladı, yansımalarında onun bakışlarıyla buluştu. "Etrafta başka kimse yok. Söylemem." Ağzının bir tarafı yukarı kalktı.

"Benim için eteğini yukarı çek. Ve çok sessiz ol. Kimsenin bizi duymasını istemeyiz yoksa kamptan eve gönderilebilirim."

Adam arkadan ona doğru bastırdıkça meme uçları sertleşti. Elini külotunun önünden aşağı kaydırıp ve kadın duruşunu genişleterek ona daha iyi erişim sağladı.

"Bunu senin için iyi yapacağım. Söz veriyorum."

Adam klitorisini baş ve işaret parmakları arasında kaydırıp nazikçe dolgunlaştırırken nefesi kesildi. "Acıyacak mı?" Kadın uzandı ve adamın pantolonunun üzerinden sikini avuçladı. "Çok büyük hissediyorsun."

Tanrım, bu oyunla onu öldürecekti.

Elinin içine soktu. "Öpecek misin? Seni boşalttıktan sonra. Önce hazır olman gerek."

Onun amını parmakladı, pencereden yüzünü izledi, boğazında alçak sesler çıkarırken yakın olduğunu biliyordu ve kalçalarını yuvarlamaya başladı, istediğini elde etmek için elinin üzerinde amını okşadı.

"Evet, benden ne istiyorsan al," diye mırıldandı kulağına, kadın nefesini tutup parmaklarının üzerine sıcak bir telaşla boşalırken.

"Dokun ona," dedi onu döndürüp yakındaki kapıya doğru geri iterken. Onun canına okumayı planlıyordu ve bunu yaparken lanet olası bir camı kırmak istemiyordu.

Pantolonunun düğmelerini açıp fermuarını indirdi ve sikini dışarı çıkardı. Kirpiklerinin arasından ona utangaç bir bakış göndererek dudaklarını yaladı. "Böyle mi?" Onu kavradı ve elini birkaç kez aşağı yukarı pompaladı.

"Mmm, evet. Öpmek ister misin?"

"Gerçekten mi?" Kirpiklerini kırıştırdı.

"Dizlerinin üzerine çök. Sadece küçük bir öpücük. Hoşuna gitmezse durabilirsin."

Dizlerinin üzerine çökmeden önce bir an için alt dudağını dişlerinin arasına aldı. İlk yalayışı alaycıydı, ama sonra başını hafifçe ağzına alarak ıslak kalmasını sağladı. Gerçi daha önce tanıştığı hiçbir liseli kız böyle sakso çekmeyi bilmiyordu.

"Evet, Tanrım, evet, işte bu. dokun."

Kestanesine dokunmak için uzanırken ona baktı, tırnaklarını üzerinde gezdirerek kalçalarına bir ürperti gönderdi.

"İlk seferine göre bu işte oldukça iyisin."

Bir patlamayla adamın sikini çekti. "Ben onur öğrencisiyim."

İşine geri döndü, onu derinlemesine içine aldı, tüm numaraları bıraktı. Adam onu kollarının üstünden tutup ayağa kaldırana kadar onu gittikçe kenara doğru itti.

Tökezleyerek geri çekildi ve ağırlığını kanepenin koluna verdi. Adam sikini öylece tuttu ve kadın geri çekildi, amını adamın üzerine kaydırarak onu üflemekten saniyenin binde biri kadar uzağa gönderdi.

"Ellerini sırtına koy."

Öyle yaptı ve adam onun bileklerini kavradı, kendini itişlerini kontrol edebileceği bir pozisyona getirirken onu tam istediği gibi tuttu.

Pencerelerde güneş batmaya başlamıştı ve onlar yansıyor, eteği yukarıdaydı, bluzu açıktı, onu becerirken göğüsleri açıktaydı.

"Başka hiç kimse beni senin gibi hissettirmeye yaklaşmadı." Nefesini içine çekti. "Üçüncü aşamaya geçmene kesinlikle izin verirdim, Calvin."

sıkılaştığında inlerken bile güldü. "Bu sayıdan sonra şimdiden koşmaya başladım bile."

Güldü, uzanarak bir tanesini ovduğunu gördü. ", bunu yaptığında kafam allak bullak oluyor. Çok seksi."

Açgözlülükle, neredeyse anında kendini itti, bu da onunla birlikte savrulmasına neden oldu, boşalırken hissettiği şekilde dayanamadı.

Alnını onun sırtına yasladı. "Seni seviyorum, Juliet Lamprey."

"Tanrı'ya şükür biliyorsun, Calvin Whaley."

- - -

Gideon içeri girdi, seks kokusu onu karşıladı ve adımlarını hızlandırdı. Kapı aralığında durup Jules'un gülümseyerek Cal'ın sikini kaldırıp indirmesini izledi.

Döndü, gülümsemesi sadece onun için olan bir gülümsemeye dönüştü. "Tanrım, harika bir zamanlaman var."

Elindeki gül demetini tezgâhın üzerine bıraktı ve ikisine doğru ilerledi. "Evet. Ne kaçırdım?" Onu kendine çekti ve uzun uzun, yavaş yavaş öptü, elleri kıcını kavrarken ağzının tadına baktı.

Adam geri çekildiğinde kadın dudaklarını yaladı. "İyi atladin."

Adam tökezleyerek kanepeye geri döndü ve oturdu, kadın da peşinden atladı ve açgözlü elleriyle adamın sikini serbest bıraktı.

"Biz sadece kamp danışmanı ve sürtük kampçıyı oynuyorduk." Göz kırptı ve sonra Cal diğer tarafındaki kanepeye oturup onu okşarken güldü.

"Belki de oyuna gölün diğer tarafındaki ateşli kampçıyı da eklemeliyiz." Cal, Gideon'u öpmek için onun vücuduna doğru eğildi, parmakları Gideon'un sikini okşarken onunkilere dolandı,

"Söylemeyeceğine söz verir misin?" Jules Gideon'a nazlı bir gülümseme gönderdi. "Başımız büyük belaya girebilir."

Gideon yutkundu. Hiç bu kadar ateşli bir şey yaşamamıştı.

"Buna değmesini sağlayacağıma söz veriyorum." Cal, Gideon'un kalçalarının arasında dizlerinin üzerine çöktü ve elini ağızıyla değiştirdi.

Mükemmel emiş. Güzel ve ıslak. Gideon'un sikinin başını ve tepesini tüm vücudu zonklayana kadar emdi.

Jules onun kulağını ve boynunu öptü, tırnakları tişörtünün üzerinden göğüs uçlarını aşındırdı. İkisi de Gideon'un sikini emmesini izlerken Cal'in saçlarını okşadı.

Cal, Gideon'un taşaklarına kadar öptü, yaladı ve öptü ve sonra tekrar sikine döndü.

"kirli, değil mi?" Jules fısıldadı.

"E-evet." Kekeleyerek söylemek zor olmadı.

"Amı sıcak ve ıslak." Cal, Gideon'un sikinin başını öptü ve yarığın içinden yaladı.

"Evet. Evet, istiyorum."

Cal geri çekildi ve Jules'un Gideon'un üzerine binmesine yardım etti, Gideon'un sikini düz tutarak kendini aşağıya doğru kaydırmasını sağladı.

Cal onun saçlarını yana çekerek boynundan aşağıya doğru öptü ve Gideon'un sikine kendini siktirmeye başladı. Tekrar ve tekrar.

Sıcak. O kadar sıcaktı ki neredeyse terleyecekti. Bunun yerine Gideon, Cal'ın kızın göğüs uçlarını tişörtünün üzerinden sıkıştırıp yuvarlamasını izledi, bakışları Gideon'a kilitlenmişti. "Hayatımda gördüğüm en güzel şey. Ama sikinin tadı muhteşem."

Jules bir ses çıkardı ve bu ses vücudunu titretti. Bu ses onu yırttı, kontrolünü parçaladı.

"Eğer seni isteseydim. . . İkinizi de isteseydim, size sahip olabilir miydim?"

İşler artık rol yapma saçmalığının çok ötesindeydi.

Gözlerini açtı ve doğrudan onunkilere baktı. "Şimdiden seninim."

"Ben de." Cal eğildi ve Gideon'u öperken onu daha da yaklaştırdı.

Çok yaklaşmıştı. Tam sınırdaki dans ediyordu ve ikisinin de orada olması, kızın ona her şeyiymiş gibi bakması, diğer yanında Cal'ın olması, birlikteliklerini tamamlamaları, kontrolünü daha da parçaladı.

Ve sonunda sorun olmadı. Çünkü her zaman daha fazlası olacaktı.

Her zaman daha fazla sevgi ve arzu. Daha fazla bağlılık ve bağlantı.

Her zaman.

- - -

[Bu yazarın diğer kitapları için buraya tıklayın.](#)

Lauren Dane'in Berkley kitapları

TART ŞERBETLİ

*(Maya Banks ile
birlikte)* CHAOS

BURNING

CAPTIVATED

KARANLIĞIN KALBI

TANGO İÇİN ASLA ÜÇ

YETMEZ

(Emma Holly, Megan Hart ve Bethany Kane ile)

BÜYÜLENMİŞ

İÇTEN DIŞA

DOYUMSUZ

GELİYOR

ÇÖZÜLÜYOR

ÇIPLAK

BIRAKILIYOR

ACIMASIZ GİZLİ

eSpecials

AÇIK BIRAKILDI

PENGUIN.COM ADRESINI ZİYARET EDİN

Okuduğunuz kitap
hakkında daha fazla
bilgi mi arıyorsunuz?

Bulmak için yardıma ihtiyacınız var
Bir sonraki harika okuma?

Ziyaret etmek

[PENGUIN.COM/WELCOME](https://penguin.com/welcome)

kitap önerileri, okuma grubu
rehberleri, videolar, yazar
röportajları ve daha fazlası
için.

[PENGUIN.COM/WELCOME](https://penguin.com/welcome)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.